

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ΄

Τετάρτη 15 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2623,2636,2649,2688
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2661,2662,2685,2686
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2662
4. Αναφορά στην έρευνα της Οργάνωσης “Διεθνής Διαφάνεια” του εν Ελλάδι παραρτήματος της, σελ. 2663,2664
5. Καταδικαστέα αναφορά για την επίθεση και τον τραυματισμό του Βουλευτή κ. Κ. Χατζηδάκη από ομάδα διαδηλωτών, σελ. 2670,2671,2672,2673,2674,2677
6. Η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος καταθέτει ψήφισμα των πολυτέκνων οικογενειών κατά τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο χώρο του Ζαπτείου στις 15-12-2010, σελ. 2682-2684

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Δεκεμβρίου 2010, σελ. 2623

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: “Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις, σελ. 2623, 2624
2. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: “Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις”, σελ. 2637-2643,2649-2688
3. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη:
 - α) “Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα”, σελ. 2644, 2647
 - β) “Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας”, σελ. 2644,2648
4. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκών Επιτροπών:
 - α) Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: “Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011”, σελ. 2623
 - β) Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: “Κύρωση της Συμφωνίας Προσχώρησης στο Ευρωπαϊκό Κοινό Ταμείο Δυτικών Βαλκανίων, των γενικών όρων του Ευρωπαϊκού Κοινού Ταμείου Δυτικών Βαλκανίων και των όρων αναφοράς της Ενιαίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης του Επενδυτικού Πλαισίου Δυτικών Βαλκανίων”, σελ. 2674
 - γ) Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: “Ανάπτυξη Επιχειρηματικών Πάρκων”, σελ. 2674
5. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: “Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία στον τομέα των εξοπλισμών και της αμυντικής βιομηχανίας”, σελ. 2667

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε., σελ.2685
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.2661,2662,2685, 2686
σελ.2661

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.2662
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ.2662
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ.2662

Γ. Επί της αναφοράς για την έρευνα της Οργάνωσης “Διεθνής Διαφάνεια”:

ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ., σελ.2663
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ.2664

Δ. Επί της καταδικαστέας αναφοράς:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.2673,2674
ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π., σελ.2673
ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ.2677
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.2670
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ.2673,2674
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε., σελ.2673
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ.2672
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ.2671
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ.2672
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ.2672

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ., σελ.2623,2624
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π., σελ.2624

ΣΤ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ.2656
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.2652,2654,2674, 2680
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ., σελ.2663
ΒΟΥΡΟΣ Ι., σελ.2665,2667
ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π., σελ.2658,2662,2668, 2669,2670,2678, 2679

ΔΑΒΑΚΗΣ Α., σελ.2649,2677,2687
ΖΙΩΓΑΣ Ι., σελ.2650,2677
ΖΟΥΝΗ Π., σελ.2642,2676
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι., σελ.2667
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.2660,2661,2662, 2663,2685,2686, 2687,2688

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α., σελ.2654,2655,2661, 2677

ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ.2674,2675
ΛΙΑΝΗΣ Γ., σελ.2665
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε., σελ.2673
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ., σελ.2685,2687
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ.2671,2679
ΤΖΙΜΑΣ Μ., σελ.2657,2658,2659
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ.2659
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ., σελ.2666

Ζ. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη:

ΖΗΣΗ Ρ., σελ.2647
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ., σελ.2644,2646
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β., σελ.2645
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ.2646,2647

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Τετάρτη 15 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 15 Δεκεμβρίου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 14.12.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 14 Δεκεμβρίου 2010, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας»)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Επικαίρων Ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Δεκεμβρίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 334/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση της Β' Αντιπροέδρου και Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ροδούλας Ζήση προς τους Υπουργούς Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την κατασκευή ανισόπεδου κόμβου στο Βελεστίνο κ.λπ..

2. Η με αριθμό 331/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστου Ζώη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τις εκλογικές δαπάνες συνδυασμών και υποψηφίων στις αυτοδιοικητικές εκλογές κ.λπ..

3. Η με αριθμό 343/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων των συμβασιούχων στο Δήμο Πολυγύρου του Νομού Χαλκιδικής κ.λπ..

4. Η με αριθμό 348/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τον έλεγχο των ποσοτήτων πετρελαίου στον Πρίνο κ.λπ..

5. Η με αριθμό 346/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη δημιουργίας Τμημάτων Υποδοχής στο Γυμνάσιο των Ανωγείων, τη στελέχωση της μαθητικής εστίας κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 341/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Μακρυπιδή προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το Κέντρο Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης (Κ.Α.Φ.Κ.Α.) Αμφιλοχίας του Νομού Αιτωλοακαρνανίας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 338/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με το μέλλον των επενδύσεων των αγροτών της Κρήτης σε φωτοβολταϊκά συστήματα κ.λπ..

3. Η με αριθμό 344/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των μουσικών συνόλων της χώρας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 349/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη διακίνηση επικίνδυνων νοσοκομειακών αποβλήτων, τις αρνητικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία και το περιβάλλον κ.λπ..

5. Η με αριθμό 347/13.12.2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τη στάση της Ελληνικής Αστυνομίας στα συλλαλητήρια της Αθήνας κ.λπ..

Η Διарκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα προχωρήσουμε στην ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις».

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποιες βελτιώσεις και κάποιες τοποθετήσεις.

Παρακαλώ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είχαμε συμφωνήσει ομόφωνα όλες οι πτέρυγες της Βουλής,

μετά και τις παρατηρήσεις που έκαναν συνάδελφοι αγορευόντας, ότι την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 20 θα τη διαμορφώσω τελικώς σήμερα κατά την ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου που συζητήσαμε.

Θέλω, λοιπόν, να αναγνώσω πώς ακριβώς αντικαθίσταται η περίπτωση γ' του άρθρου 20 παράγραφος 1:

«γ) Όταν κατά την επιβολή ορισμένης κύρωσης η αρχή διαθέτει εξουσία επιμέτρησης την οποία, παρά το νόμο, είτε δεν άσκησε καθόλου είτε άσκησε πλημμελώς, το δικαστήριο, ελέγχοντας κατά τ' ανωτέρω, τη σχετική πράξη, ασκεί το ίδιο την εξουσία αυτή, επιβάλλοντας την προσήκουσα κύρωση και μετarrυθμίζοντας αντιστοίχως την πράξη».

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Χαράλαμπος Καστανίδης κατθέτει την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση στο νομοσχέδιο, η οποία έχει ως εξής:

«γ) Όταν κατά την επιβολή ορισμένης κύρωσης η αρχή διαθέτει εξουσία επιμέτρησης την οποία, παρά το νόμο, είτε δεν άσκησε καθόλου είτε άσκησε πλημμελώς, το δικαστήριο, ελέγχοντας κατά τ' ανωτέρω, τη σχετική πράξη, ασκεί το ίδιο την εξουσία αυτή, επιβάλλοντας την προσήκουσα κύρωση και μετarrυθμίζοντας αντιστοίχως την πράξη».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Προσθέτω και μία ακόμη διευκρίνιση, κυρία Πρόεδρε.

Ενσωματώθηκε στο ψηφιζόμενο νομοσχέδιο, ως άρθρο 67, η τροπολογία με γενικό αριθμό 246 και ειδικό αριθμό 28. Στην τροπολογία αυτή περιλαμβάνονται τροποποιήσεις διατάξεων του νομοσχεδίου που σήμερα ψηφίζεται στο σύνολό του. Θα παρακαλέσω, λοιπόν, όλες οι τροποποιήσεις της ανωτέρω τροπολογίας που αριθμήθηκε ως άρθρο 67, να ενσωματωθούν στα οικεία άρθρα για την ενότητα της ρύθμισης.

Πιο συγκεκριμένα, αναφέρομαι στο άρθρο 67 παράγραφοι 4, 5, 6 και 7, που τροποποιούν –επαναλαμβάνω– διατάξεις του νομοσχεδίου, και παρακαλώ οι τέσσερις αυτές παράγραφοι να ενσωματωθούν στα οικεία άρθρα για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας. Οι υπόλοιπες παράγραφοι παραμένουν μετά τη σχετική αναρίθμηση ως τμήματα του άρθρου 67.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αποδεχόμαστε φυσικά την τροποποίηση που κάνατε, αλλά επειδή χρησιμοποιήθηκε στη φρασολογία, που μας αναγνώσατε πριν από λίγο η λέξη «εξουσία», θα ήθελα να πω ότι συνήθως χρησιμοποιούμε στα διοικητικά κείμενα τις λέξεις «αρμοδιότητα» ή «ευχέρεια».

Είναι τελευταία στιγμή, βέβαια. Πάντως, περί αρμοδιότητας μιλάμε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πάντως, είναι εξουσία επιμέτρησης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι αρμοδιότητα επιμέτρησης, νομίζω. Η λέξη «εξουσία» στη φρασολογία της διοικητικής πράξης –γιατί για διοικητική πράξη μιλάμε– συνήθως δεν χρησιμοποιείται. Απλώς το επισημαίνω. Υπονοούμε, δηλαδή, ότι τη λέξη «εξουσία» την εννοούμε ως αρμοδιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, οι νομοτεχνικές βελτιώσεις και διατυπώσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων να διανεμηθούν στις κυρίες και κύριους Βουλευτές.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό και στο σύνολο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις», ως διανεμήθηκε με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός διαδι-

κασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς Επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρό του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων.

Η πράξη αυτή δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες των Αθηνών και συνεπάγεται την αναστολή εκδίκασης των εκκρεμών υποθέσεων, στις οποίες τίθεται το ίδιο ζήτημα. Μετά την επίλυσή του, το Συμβούλιο της Επικρατείας μπορεί να παραπέμψει το ένδικο μέσο ή βοήθημα στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο. Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεσμεύει τους διαδίκους της ενώπιόν του δίκης, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι παρεμβάντες.

Στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μπορεί να παρέμβει κάθε διάδικος σε εκκρεμή δίκη, στην οποία τίθεται το ίδιο ως άνω ζήτημα, και να προβάλει τους ισχυρισμούς του σχετικά με το ζήτημα αυτό. Για την εν λόγω παρέμβαση δεν καταλογίζεται δικαστική δαπάνη, η δε μη άσκησή της δεν δημιουργεί δικαίωμα ασκήσεως ανακοπής ή τριτανακοπής.

2. Όταν διοικητικό δικαστήριο επιλαμβάνεται υπόθεσης, στην οποία ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, μπορεί με απόφασή του, που δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα, να υποβάλει σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Το δεύτερο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως.

Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι υποχρεωτική για το δικαστήριο που υπέβαλε το ερώτημα και δεσμεύει τους παρεμβάντες ενώπιόν του.

Άρθρο 2

Κατ' αποφάσεως διοικητικού δικαστηρίου που κρίνει διάταξη τυπικού νόμου αντισυνταγματική ή αντίθετη σε άλλη υπερνομοθετική διάταξη, χωρίς το ζήτημα αυτό να έχει κριθεί με προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, χωρεί ενώπιον αυτού, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, αίτηση αναίρεσεως, αν πρόκειται για διαφορά ουσίας, ή έφεση, αν πρόκειται για ακυρωτική διαφορά. Αν το Συμβούλιο της Επικρατείας διαπιστώσει ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διάταξης αυτής, μπορεί, εφόσον η απόφαση αυτή υπόκειται σε έφεση ενώπιον άλλου δικαστηρίου, να του παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση.

Άρθρο 3

1. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την άσκηση αίτησης αναίρεσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας από το Δημόσιο ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, του οποίου η νομική υπηρέσεια και η δικαστική εκπροσώπηση διεξάγεται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ή από μέλη του, το ανααιρεσίον, με επίμεια του υπογράφοντος το αναιρετήριο δικαστικού πληρεξουσίου, αποστέλλει στο Ν.Σ.Κ. αντίγραφο του αναιρετηρίου, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης και των παρεμπιπτούσων δικών, καθώς και των υπομνημάτων των διαδίκων.

2. Το κατά την επόμενη παράγραφο αρμόδιο όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, μέσα σε τρεις μήνες από την άσκηση της αίτησης, εκφράζει τη γνώμη του για το παραδεκτό

και το βάσιμο τουλάχιστον ενός, από τους λόγους της, λαμβάνοντας πάντοτε υπόψη και τη νομολογία του οικείου δικαστηρίου. Αν μέσα στη προθεσμία αυτή, το αναιρεσέειον δεν καταθέσει στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο έχει κατατεθεί η αναιρέση, κυρωμένο αντίγραφο θετικής γνώμης, η αίτηση αναιρέσεως θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε και δεν διαβιβάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Η υπόθεση εισάγεται προς συζήτηση μόνον ως προς τους λόγους του αναιρετηρίου, ως και τους προσθέτους, για τους οποίους υπάρχει ήδη θετική γνώμη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Με απόφαση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειάς του και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ορίζεται το όργανο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, το οποίο εκφράζει την γνώμη του σύμφωνα με τη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, και ρυθμίζεται κάθε διαδικαστικό θέμα αναγκαίο για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται επί αιτήσεων που ασκούνται από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα και τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 3 εφαρμόζονται επί αιτήσεων που ασκούνται μετά την πάροδο ενός μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 3 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Άρθρο 4

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ 8 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με απόφαση της Ολομέλειας καθορίζονται οι κατηγορίες υποθέσεων που υπάγονται στην αρμοδιότητα καθενός από τα Τμήματα.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 14 του π.δ. 18/ 1989 αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Η Ολομέλεια είναι αρμόδια:

α) Για ζήτημα ή υπόθεση που παραπέμπεται ενώπιόν της με απόφαση Τμήματος, πενταμελούς ή επταμελούς σύνθεσης, λόγω μεγαλύτερης σπουδαιότητας, ιδίως όταν πρόκειται για θέματα γενικότερης σημασίας. Η παραπεμπτική απόφαση επέχει θέση έκθεσης του Συμβούλου που ορίζεται εισηγητής με την ίδια απόφαση.

β) Για κάθε υπόθεση, την οποία ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εισάγει ενώπιόν της για τους λόγους του προηγούμενου εδαφίου, ακόμη και αν η υπόθεση έχει εισαχθεί σε Τμήμα. Εισηγητής στην Ολομέλεια ορίζεται Σύμβουλος.

3. Η Ολομέλεια μπορεί, αφού επιλύσει τα θέματα γενικότερης σημασίας, να εκδικάσει εξ ολοκλήρου την υπόθεση ή να την παραπέμψει για εκδίκαση στο αρμόδιο Τμήμα.»

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Όταν ένα Τμήμα κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον Πρόεδρο του Συμβουλίου. Αυτός με πράξη του επιλύει το ζήτημα της αρμοδιότητας δεσμευτικά και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο Τμήμα.»

4. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 14 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του ν. 2944/2001 (ΦΕΚ 222 Α'), οι λέξεις «στον αρμόδιο σχηματισμό» αντικαθίστανται με τις λέξεις «στον Πρόεδρο του Συμβουλίου κατά την προηγούμενη παράγραφο.»

5. Στο άρθρο 14 του π.δ. 18/1989 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Υπόθεση που εισήχθη λόγω σπουδαιότητας στην Ολομέλεια ή στην επταμελή σύνθεση Τμήματος μπορεί να εισαχθεί με νεότερη πράξη του οικείου Προέδρου στο αρμόδιο Τμήμα, είτε

στην πενταμελή σύνθεση, αντιστοίχως.»

Άρθρο 5

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Όταν η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται λόγω εκτάκτων περιστάσεων, οι κοινοποιήσεις δεν επαναλαμβάνονται.»

Άρθρο 6

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 12 του άρθρου 1 του ν. 1968/1991 (ΦΕΚ 150 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισηγητής φροντίζει για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου χρήσιμου για τη διερεύνηση της υπόθεσης και συντάσσει συνοπτική έκθεση, η οποία διαλαμβάνει το ιστορικό της διαφοράς, τα στοιχεία που βεβαιώνονται από τα έγγραφα και τα ζητήματα που ανακύπτουν.

Η έκθεση επισυνάπτεται στο φάκελο το αργότερο τρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση για να λάβουν γνώση οι διάδικοι. Εάν δεν επισυναφθεί κατά τα ανωτέρω, η υπόθεση, εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση από κάποιο διάδικο, αναβάλλεται υποχρεωτικώς σε μεταγενέστερη δικάσιμο, προκειμένου να επισυναφθεί η έκθεση εμπροθέσμως στο φάκελο.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 22 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ο εισηγητής, πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο που έχει οριστεί με την οικεία πράξη του Προέδρου, οφείλει να δηλώσει στη Γραμματεία του οικείου σχηματισμού, αν η υπόθεση είναι ώριμη για συζήτηση. Η παράλειψη της δήλωσης αυτής επάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης της υπόθεσης και την αυτεπάγγελτη αναβολή της σε μεταγενέστερη δικάσιμο.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συζήτηση αρχίζει με την ανάγνωση από τον εισηγητή της έκθεσής του.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 33 του π.δ. 18/1989, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 32 του ν. 3772/2009 (ΦΕΚ 112 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εάν όλοι οι παρίσταμενοι πληρεξούσιοι δηλώσουν ότι προτίθενται να αναφερθούν στο δικόγραφο ή σε υπόμνημα που θα καταθέσουν, χωρίς προφορική ανάπτυξη, τότε η υπόθεση αυτή μπορεί να συζητείται κατά προτεραιότητα μετά την προεκκώληση.»

Άρθρο 7

Η παράγραφος 1 του άρθρου 34Α του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 33 του ν. 3772/2009, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο υποθέσεις που έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας αναρμοδίως.

Με την ίδια απόφαση απορρίπτεται ή παραπέμπεται κατά περίπτωση και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής.

Μετά τον ορισμό εισηγητή και δικασίμου κατά το άρθρο 20, ο εισηγητής, αν κρίνει ότι το ένδικο βοήθημα ή μέσο είναι προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο ή ότι αυτό ανήκει στην αρμοδιότητα άλλου δικαστηρίου, μπορεί να προτείνει στον Πρόεδρο την εισαγωγή του στο δικαστικό σχηματισμό σε συμβούλιο του παρόντος άρθρου. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη εισαγωγής στον ανωτέρω σχηματισμό κοινοποιείται κατά το άρθρο 21, καθώς και στον διάδικο που άσκησε το ένδικο βοήθημα ή μέσο.

Οι πάρεδροι συμμετέχουν στους σχηματισμούς της παραγράφου αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

Άρθρο 8

Η παράγραφος 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με τις παραγράφους 3 του άρθρου 4 του ν. 2479/1997 (ΦΕΚ 67 Α') και 8 του άρθρου 22 του ν. 3226/2004 (ΦΕΚ 24 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικρατείας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο.

Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, έφεση, υπαλληλική προσφυγή, τριτανακοπή ή αίτηση αναίρεσεως σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης σε εκατόν πενήντα ευρώ, όταν πρόκειται για αίτηση αναστολής εκτελέσεως, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διόρθωσης σε εκατό ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναίρεσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε δικάσια πενήντα ευρώ.

Από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου απαλλάσσονται το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης.»

Άρθρο 9

Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επί προφανώς απαραδέκτου ή αβασίμου ενδίκου μέσου, μπορεί να απαγγείλει ως και τον εικοσαπλασιασμό του παραβόλου.»

Άρθρο 10

Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 52 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 35 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α'), προστίθενται τα εξής εδάφια:

«Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ή του αρμόδιου Τμήματος μπορεί να εισάγει αίτηση, λόγω της σπουδαιότητας των ζητημάτων που ανακύπτουν, στην Επιτροπή υπό πενταμελή σύνθεση.

Αν Επιτροπή Τμήματος διαπιστώνει αντίθετη νομολογία, παραπέμπει με πρακτικό της την αίτηση στην Επιτροπή της Ολομέλειας υπό πενταμελή σύνθεση, στην οποία, πέραν του Προέδρου, συμμετέχουν σύμβουλοι.

Ως εισηγητής ενώπιον αυτής παραμένει εκείνος που είχε ορισθεί αρχικά, σύμβουλος ή πάρεδρος.

Οι πάρεδροι συμμετέχουν στις Επιτροπές της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

Άρθρο 11

Στο π.δ. 18/1989 προστίθεται άρθρο 52Α ως εξής:

«Άρθρο 52Α

1. Όταν ασκείται αίτηση ακυρώσεως κατά αδείας οικοδομής, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή διατάξεων για την εκτός σχεδίου δόμηση, η εκτέλεση της προσβαλλομένης αδείας αναστέλλεται αυτοδικαίως για διάστημα εξήντα ημερών από την κοινοποίηση της αιτήσεως στην αρχή που εξέδωσε την πράξη. Στην περίπτωση αυτή, αντίγραφο της αιτήσεως ακυρώσεως, από το οποίο προκύπτει η οικεία πράξη κατάθεσης, καθώς και της ασκήσεως αίτησης αναστολής, κοινοποιείται αμέσως, με επιμέλεια του αιτούντος, στην ανωτέρω αρχή, η οποία υποχρεούται να μεριμνήσει για τη συμμόρφωση προς το ανασταλτικό αποτέλεσμα, καθώς και στον δικαιούχο της αδείας. Το ανασταλτικό αποτέλεσμα αίρεται και πριν παρέλθει το εξήκονθήμερο, αν εντός του χρονικού αυτού διαστήματος απορριφθεί η τυχόν ασκηθείσα αίτηση αναστολής.

2. Ο πρόεδρος μπορεί να διατάξει την άρση του κατά την προηγούμενη παράγραφο ανασταλτικού αποτελέσματος, κατόπιν αιτήσεως εκείνου που δικαιούται να ασκήσει παρέμβαση ή της αρμόδιας αρχής, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι προδηλών απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη. Μπορεί επίσης να διατάξει την εκτέλεση εργασιών αντιστήριξης και κάθε άλλο

κατάλληλο μέτρο προς αποτροπή άμεσου κινδύνου, προκαλούμενου από την αυτοδίκαιη αναστολή εκτελέσεως της αδείας οικοδομής.

3. Για την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος δεν απαιτείται καταβολή παραβόλου. Η αίτηση αυτή κοινοποιείται, με μέριμνα του αιτούντος, στον ασκήσαντα την αίτηση ακυρώσεως ή στον δικηγόρο που υπογράφει το δικόγραφο της.

4. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 52.»

Άρθρο 12

1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/ 1989, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 35 του ν. 3772/ 2009, αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Η αίτηση αναίρεσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσεως, όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή τη θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις, το όριο αυτό ορίζεται στις διακόσιες χιλιάδες ευρώ. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Προκειμένου για διαφορές από ασφαλιστικές εισφορές, φόρους, δασμούς, τέλη και συναφή δικαιώματα, πρόστιμα και λοιπές κυρώσεις, ως ποσό της διαφοράς νοείται το ποσό εισφοράς φόρου κ.λπ., χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους που αμφισβητείται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων έχουν εφαρμογή και όταν το ένδικο μέσο που ασκήθηκε στο δικαστήριο της ουσίας απορρίφθηκε για τυπικούς λόγους.

Όταν η αίτηση αναίρεσεως ασκείται από τον ιδιώτη διάδικο, η αρμόδια κατά περίπτωση αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου υποβάλλουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με μέριμνα της Γραμματείας του Δικαστηρίου, σημείωμα για το παραπάνω ποσό της διαφοράς.

Όταν η αίτηση αναίρεσεως ασκείται από τον διάδικο, διοικητική αρχή ή το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενό τους Υπουργό, το εν λόγω σημείωμα συνοποβάλλεται με την κατάθεση του δικογράφου της αίτησης αναίρεσεως.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η έφεση επιτρέπεται, μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο σχετικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.»

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 13

1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ 97 Α'), αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση, η εκδίκαση:

α) των διαφορών από διοικητικές συμβάσεις ανήκει, σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, στο εφετείο,

β) των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ, ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο εφετείο,

γ) των χρηματικών διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, ανήκει στο μονομελές πρωτοδικείο,

δ) των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (ΦΕΚ 265 Α') και των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α'), η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (ΦΕΚ 77 Α'), ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλήτως. Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν μετά την κατάργηση του δευτέρου και του εβδόμου εδαφίου με την παράγραφο 7 του άρθρου 2 του ν. 2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), εφαρμόζονται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών.

Αν πρόκειται για φορολογική ή τελωνειακή εν γένει διαφορά, για την εφαρμογή των παραπάνω περιπτώσεων β' και γ' η αρμοδιότητα προσδιορίζεται με βάση το ποσό του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου.

3. Αν η κατά τις περιπτώσεις β' και γ' της προηγούμενης παραγράφου, χρηματική διαφορά έχει δημιουργηθεί από τον καταλογισμό ή την οποιασδήποτε άλλης φύσης βεβαίωση, με την ίδια πράξη, διάφορων ποσών κατά του ίδιου υποχρέου, η αρμοδιότητα καθορίζεται με βάση το μεγαλύτερο από τα ποσά αυτά. Το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για την πράξη με το μεγαλύτερο ποσό καθίσταται αρμόδιο και για τις υπόλοιπες συναφείς πράξεις.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 6 του ΚΔΔ καταργείται.

3. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 6 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις που η πρωτόδικη απόφαση εκδίδεται από το μονομελές πρωτοδικείο, η εκδίκαση της διαφοράς σε δεύτερο βαθμό ανήκει στο μονομελές εφετείο.»

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

5. Η διάταξη της παραγράφου 3 ισχύει για εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευση του παρόντος.

Άρθρο 14

1. Στο άρθρο 7 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Αν πρόκειται για αγωγή προς επιδίωξη αξίωσης που ερείδεται σε πράξεις, παραλείψεις ή υλικές ενέργειες οργάνων περισσότερων αρχών, η αρμοδιότητα καθορίζεται από την έδρα οποιασδήποτε από τις αρχές αυτές, κατ' επιλογήν του ενάγοντος.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 7, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με την παράγραφο 1 του παρόντος, αναριθμούνται σε παραγράφους 4 και 5, αντιστοίχως.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008 καταλαμβάνει τις εκκρεμείς στις 8 Ιουνίου 2008 υποθέσεις.

Άρθρο 15

1. Στο άρθρο 27 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Η παράγραφος 3 έχει εφαρμογή, εφόσον το αντικείμενο της φορολογικής διαφοράς που εισάγεται προς επίλυση δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.»

Άρθρο 16

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Ειδικώς, στις φορολογικές εν γένει διαφορές με αντικείμενο που δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ, εκτός από τους δικαστικούς πληρεξουσίου της προηγούμενης παραγράφου, οι εκπρόσωποι του Δημοσίου και των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου μπορούν να διορίζουν ως δικαστικούς πληρεξουσίου και υπαλλήλους των υπηρεσιών τους, με πράξη, στην οποία και καθορίζεται η έκταση της εξουσίας τους.»

2. Η προηγούμενη παράγραφος δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 17

Στο άρθρο 42 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Αν από την έρευνα του φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν υπόνοιες για παράνομη ενέργεια ή παράλειψη διοικητικού οργάνου, η οποία μπορεί να επισύρει κατά νόμο τον προσωπικό καταλογισμό του ή διαπιστωθούν πλημμέλειες ή κενά της διοικητικής διαδικασίας αποστέλλεται, με πρωτοβουλία του εισηγητή δικαστή, αντίγραφο της δικαστικής απόφασης, από την οποία προκύπτει η σχετική ενέργεια, παράλειψη ή πλημμέλεια, με ειδική επισήμανση αυτής στο οικείο διαβιβαστικό έγγραφο, στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου ο τελευταίος, ύστερα από σχετική έρευνα, να ενημερώσει το αρμόδιο για την υποβολή της αίτησης καταλογισμού όργανο και να προβεί σε κάθε άλλη απαιτούμενη ενέργεια της αρμοδιότητάς του.»

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 64 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προσφυγή μπορεί επίσης να ασκήσει ο Υπουργός Οικονομικών, καθώς και τα όργανα, στα οποία έχει μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα αυτή με απόφασή του, υπέρ του Δημοσίου κατά των πράξεων των φορολογικών οργάνων του τελευταίου, οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 33 του ν. 702/1977, η οποία είχε καταργηθεί με το εδάφιο γ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1407/1984 και επαναφέρθηκε σε ισχύ με το άρθρο 8 του ν. 1649/1986 (ΦΕΚ 149 Α'), καταργείται.

Άρθρο 19

Η παρ. 2 του άρθρου 75 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα κατά το ουσιαστικό δίκαιο έννομα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής επέρχονται, ως προς τον εναγόμενο, από την επίδοσή της σε αυτόν από τον ενάγοντα. Η παραγραφή, η οποία σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο διακόπηκε, αρχίζει πάλι μόνο από την τελεσιδικία της απόφασης ή την κατάργηση της δίκης.»

Άρθρο 20

1. Στο άρθρο 79 του ΚΔΔ προστίθεται νέα παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης φορολογικής ή τελωνειακής αρχής:

α) Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη κατά το νόμο και την ουσία, μέσα στα όρια της προσφυγής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. Κατ' εξαίρεση, ο κατά το νόμο έλεγχος της προσβαλλόμενης πράξης ή παράλειψης, χωρεί αυτεπαγγέλτως, προκειμένου να διακριθεί αν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου.

β) Η πράξη ακυρώνεται για παράβαση διάταξης που ρυθμίζει τον τύπο ή τη διαδικασία έκδοσης της πράξης, μόνον αν ο προ-

σφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά παρά μόνο με την ακύρωση της πράξης.

γ) Όταν κατά την επιβολή ορισμένης κύρωσης η αρχή διαθέτει εξουσία επιμέτρησης την οποία, παρά το νόμο, είτε δεν άσκησε καθόλου είτε άσκησε πλημμελώς, το δικαστήριο, ελέγχοντας κατά τα ανωτέρω, τη σχετική πράξη, ασκεί το ίδιο την εξουσία αυτή, επιβάλλοντας την προσήκουσα κύρωση και μεταρρυθμίζοντας αντιστοίχως την πράξη.

δ) Αν η προσφυγή στρέφεται κατά παράλειψης οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας, το δικαστήριο, κατά την επίλυση της διαφοράς, δικάζει κατά πλήρη δικαιοδοσία και, είτε ακυρώνει εν όλω ή εν μέρει την παράλειψη, αποφαινόμενο αυτό για την ύπαρξη και την έκταση του δικαιώματος ή της υποχρέωσης, είτε απορρίπτει την προσφυγή.»

2. Με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 79 ΚΔΔ, όπως το άρθρο αυτό συμπληρώνεται με την προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζονται και επί των εκκρεμών φορολογικών και τελωνειακών εν γένει υποθέσεων, των οποίων η πρώτη συζήτηση σε πρώτο βαθμό διεξάγεται ενενήντα ημέρες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Δεν εφαρμόζεται επί των εκκρεμών υποθέσεων η διάταξη της περίπτωσης β' της ανωτέρω παραγράφου 5.

Άρθρο 21

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 4 του άρθρου 92 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) αν πρόκειται για φορολογική διαφορά με αντικείμενο την αναγνώριση ζημίας, η οποία δεν καλύπτεται με συμψηφισμό του συνολικού εισοδήματος που προσδιορίστηκε με την πρωτόδικη απόφαση, αλλά είναι εκπεστέα, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις, από το φορολογητέο εισόδημα επόμενων οικονομικά ετών, εφόσον το ποσό της εκπεστέας κατά τον τρόπο αυτόν ζημίας υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ.»

Άρθρο 22

Στο άρθρο 93 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Προκειμένου για χρηματικού αντικειμένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλει μέχρι την ημερομηνία της αρχικής δικασίμου, με ποινή απαραδέκτου της έφεσης, ποσοστό 50% του οφειλόμενου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση, κύριου φόρου, δασμού, ή τέλους εν γένει, εκτός αν έχει χορηγηθεί αναστολή σύμφωνα με το άρθρο 209Α. Το καταβλητέο ποσό υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική ή τελωνειακή αρχή, η οποία συντάσσει ατελώς, μετά από αίτηση του εκκαλούντος, ειδικό σημείωμα, με το οποίο βεβαιώνεται και η καταβολή του.»

Άρθρο 23

Μετά το άρθρο 105 του ΚΔΔ προστίθεται νέο άρθρο 105Α ως εξής:

« Άρθρο 105Α

Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας

1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρω-

παϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρουμένης κατά τα λοιπά της ισχύουσας για το οικείο δικαστήριο διαδικασίας.

Αν κατά τη διάρκεια της παραπάνω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για το διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας.»

Άρθρο 24

Η παράγραφος 3 του άρθρου 110 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η διαδικασία της αυτεπάγγελτης διόρθωσης δεν υπόκειται σε προθεσμία και κινείται με πράξη του προέδρου του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, με την οποία προσδιορίζονται τα λάθη και ορίζεται η δικάσιμος.»

Άρθρο 25

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 115 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση ομοδικίας κατά την παρούσα παράγραφο, ο αριθμός των ομοδίκων σε κάθε δικόγραφο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα.»

Άρθρο 26

Η παράγραφος 2 του άρθρου 122 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Συναφείς είναι οι πράξεις και οι παραλείψεις:

α) όταν στηρίζονται στην ίδια νομική και στην ίδια κατά τα ουσιαστικά στοιχεία πραγματική βάση ή

β) όταν η νομιμότητα της μιας ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της άλλης.

Στις φορολογικές διαφορές, η συνάφεια δεν αίρεται εκ μόνου του λόγου ότι οι πράξεις αναφέρονται σε διαφορετικά έτη.»

Άρθρο 27

Η παράγραφος 1 του άρθρου 126 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθενται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται.

Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησής τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδίκου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοσή της, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής.»

Άρθρο 28

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, με μνεία της χρονολογίας κατάθεσής του, επιδίδεται, με τη φροντίδα της γραμματείας, στους καθ' ύλην τούτο στρέφεται, εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, με εξαίρεση τις προσφυγές επί φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κλήση αυτή επιδίδεται εξήντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.»

3. Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, οι προθεσμίες των προηγούμενων παραγράφων μπορούν, με πράξη του προέδρου

του συμβουλίου ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο, να συντέμνονται, σε κάθε περίπτωση όμως δεν μπορούν να είναι μικρότερες των δεκαπέντε ημερών.»

Άρθρο 29

Το άρθρο 129 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Δημόσιο και το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου προς τα οποία γίνονται οι κατά το προηγούμενο άρθρο επιδόσεις, έχουν υποχρέωση να αποστέλλουν στο δικαστήριο τον κατά το άρθρο 149 διοικητικό φάκελο, με αναλυτική έκθεση απόψεων για τη διαφορά και, ειδικότερα, για τους προβαλλόμενους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς.

2. Η έκθεση με τον κατά την προηγούμενη παράγραφο διοικητικό φάκελο διαβιβάζεται στο δικαστήριο δεκα- πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από τη δικάσιμο.

Στις υποθέσεις, για τις οποίες η κατά το άρθρο 128 προθεσμία έχει συντημηθεί, τα στοιχεία αυτά διαβιβάζονται στο δικαστήριο τουλάχιστον οκτώ ημέρες πριν από τη δικάσιμο.

Σε περίπτωση εκπρόθεσμης διαβίβασης, η υπόθεση αναβάλλεται, αν το ζητήσει εκείνος που έχει ασκήσει το ένδικο βοήθημα ή μέσο ή εκείνος που έχει ασκήσει την παρέμβαση. Για την αναβολή αυτή γίνεται ιδιαίτερη μνεία στα πρακτικά.

3. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράλειψης της διαβίβασης ή εκπρόθεσμης διαβίβασης προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1, το δικαστήριο καταλογίζει σε βάρος της αρχής και υπέρ του αντιδίκου της χρηματική ποινή εκατό έως πεντακόσια ευρώ.

Ως αδικαιολόγητη θεωρείται η παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση, εφόσον δεν παρέχονται στο δικαστήριο επαρκείς εξηγήσεις.

Η ανωτέρω ποινή καταλογίζεται με την οριστική απόφαση, η οποία ως προς το κεφάλαιο αυτό δεν υπόκειται αυτοτελώς σε ένδικα μέσα. Χωρεί, πάντως, αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας.

4. Αν στη δικάσιμο που ορίζεται μετά την πρώτη αναβολή η αρχή δεν διαβιβάσει τα κατά την παράγραφο 1 στοιχεία, το δικαστήριο προβαίνει υποχρεωτικά σε συζήτηση της υπόθεσης και, εφόσον από τα στοιχεία που υπάρχουν στη δικογραφία μπορεί να σχηματίσει δικανική πεποίθηση για την αλήθεια των ισχυρισμών των διαδίκων, αποφαινεται κατ' ουσίαν επί της διαφοράς, εκδίδοντας οριστική απόφαση.

Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 και 3.

5. Η παράλειψη της διαβίβασης ή η εκπρόθεσμη διαβίβαση προς το δικαστήριο των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 συνιστά ιδιαίτερο πειθαρχικό αδίκημα των αρμόδιων για την ενέργεια αυτή υπαλλήλων. Η σχετική πειθαρχική δίκη ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το πειθαρχικό δίκαιο κάθε κατηγορίας υπαλλήλων.

Την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης μπορεί να ζητήσει και ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος, με έγγραφό του προς τον αρμόδιο Υπουργό ή τη διοίκηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Στην περίπτωση αυτήν, καθίσταται υποχρεωτική η άσκηση της δίωξης, η πειθαρχική δε απόφαση εκδίδεται με αργότερο μέσα σε έξι μήνες από τη λήψη του εγγράφου για την άσκησή της και κοινοποιείται στον πρόεδρο του δικαστηρίου ή του οικείου τμήματος χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

6. Η χρηματική ποινή που καταλογίστηκε σε βάρος της αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 3 καταλογίζεται περαιτέρω και ανεξαρτήτως της πειθαρχικής δίωξης που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, με πράξη του αρμόδιου οργάνου σε βάρος του υπαλλήλου που είχε την ευθύνη για την εμπρόθεσμη διαβίβαση των στοιχείων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1 και σωρευτικά σε βάρος του προϊσταμένου της οργανικής μονάδας επιπέδου Διεύθυνσης, στην οποία υπηρετούσε ο υπάλληλος κατά το χρονικό διάστημα που συνετέλεσθη η πλημμελής εκπλήρωση των καθηκόντων των παραγράφων 1 και 2.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται η διαδικασία καταλογισμού και είσπραξης της χρηματικής ποινής και ρυθμίζεται κάθε σχετικό ζήτημα για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.»

Άρθρο 30

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 142 του ΚΔΔ προστίθεται περίπτωση δ' ως εξής:

«δ) επιτευχθεί διοικητική επίλυση της διαφοράς».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 142 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παρ. 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δικάσιμος, εφαρμόζονται και στην περίπτωση δ' της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 31

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 179 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από πρόταση διαδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάζει την εξέταση μαρτύρων είτε ενώπιόν του είτε ενώπιον του εισηγητή-δικαστή.»

Άρθρο 32

1. Ο τίτλος του άρθρου 191 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Σύνταξη και υπογραφή του πρωτοτύπου».

2. Το κείμενο του άρθρου 191 του ΚΔΔ αριθμείται ως παράγραφος 1 και προστίθεται δεύτερη παράγραφος, η οποία έχει ως εξής:

«2. Μετά τη δημοσίευση της απόφασης, κάθε διάδικος δικαιούται να λάβει απλό φωτοτυπικό αντίγραφο του σχεδίου, προκειμένου να μεριμνήσει για την καθαρογραφή του. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποχρεούται να χορηγεί στον ενδιαφερόμενο διάδικο, εκτός του αντιγράφου του σχεδίου, τα στοιχεία της περίπτωσης α' του προηγούμενου άρθρου για να τα συμπεριλάβει στο καθαρογραφημένο σχέδιο. Το καθαρογραφημένο σχέδιο θεωρείται και υπογράφεται το ταχύτερο δυνατόν.»

3. Ο δικαστής που παραδίδει το σχέδιο της απόφασης σε ηλεκτρονική μορφή παραδίδει ομοίως και το πρωτότυπο της απόφασης με πλήρες το περιεχόμενο που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο.

Άρθρο 33

Στο άρθρο 199 του ΚΔΔ προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι τελεσίδικες και οι ανέκκλητες αναγνωριστικές αποφάσεις καθίστανται καταψηφιστικές με πράξη του προέδρου του δικαστηρίου που τις εξέδωσε, εφόσον καταβληθεί το κατά το άρθρο 274 τέλος δικαστικού ενσήμου.»

Άρθρο 34

Το άρθρο 202 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 202

Προϋποθέσεις αναστολής

1. Η αίτηση αναστολής γίνεται δεκτή μόνο εφόσον ο αιτών επικαλεσθεί και αποδείξει ότι η άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης θα του προκαλέσει ανεπανόρθωτη βλάβη ή αν το δικαστήριο εκτιμά ότι το ένδικο βοήθημα είναι προδήλως βάσιμο.

2. Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο το δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της πράξης, κατά το μέρος που συνεπάγεται τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, εφόσον ο αιτών αποδεικνύει ότι η βλάβη, την οποία επικαλείται, προέρχεται από τα μέτρα αυτά.

3. Σε κάθε περίπτωση, η αίτηση απορρίπτεται:

α) εάν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή αβάσιμη, ακόμη και αν η βλάβη του αιτούντος από την άμεση εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ανεπανόρθωτη,

β) αν κατά τη στάθμιση της βλάβης του αιτούντος, των συμπεριόντων τρίτων και του δημόσιου συμφέροντος, κρίνεται ότι οι αρνητικές συνέπειες από την αποδοχή θα είναι σοβαρότερες από την ωφέλεια του αιτούντος.

4. Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη πράξη έχει ήδη εκτελεσθεί.»

Άρθρο 35

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 204 του ΚΔΔ, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 29 του ν. 2915/2001 (ΦΕΚ 109 Α') και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 του ν. 3659/2008, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, η πάροδος χρονικού διαστήματος ενενήντα (90) ημερών από τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής, χωρίς να έχει εισαχθεί προς κρίση η αίτηση αναστολής, καθιστά υποχρεωτική την αυτεπάγγελτη επάνοδο του αρμόδιου δικαστή, προκειμένου να κριθεί αν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.»

Άρθρο 36

Η παράγραφος 3 του άρθρου 205 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με την απόφαση, με την οποία διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης ή άλλο κατάλληλο μέτρο, το Δικαστήριο, ακόμη και χωρίς να υποβληθεί σχετικό αίτημα, λαμβάνει και κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος όπως:

α) την κατάθεση στο καθ' ου η αίτηση, μέσα σε τακτή προθεσμία εγγυητικής επιστολής αναγνωρισμένης τράπεζας για ποσό που καθορίζεται με την απόφαση αυτή ή

β) την εγγραφή από το καθ' ου προσημείωσης υποθήκης σε ακίνητο του αιτούντος, για ποσό που καθορίζεται με την ίδια απόφαση ή

γ) την τήρηση οποιουδήποτε άλλου κατάλληλου όρου ήθελε κρίνει αναγκαίο το ίδιο για την προστασία των συμφερόντων του καθ' ου από την αναστολή.»

Άρθρο 37

Μετά το άρθρο 205 του ΚΔΔ προστίθεται νέο άρθρο 205Α, ως εξής:

«Άρθρο 205Α

1. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η άσκηση της προσφυγής αναστέλλει μερικώς ή στο σύνολό της την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, το δικαστήριο μπορεί μετά από αίτηση της αρχής που εξέδωσε την πράξη ή του οργάνου που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, να διατάξει την εκτέλεση της πράξης, ακόμη και στο σύνολό της, αν:

α) η ασκηθείσα προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη ή

β) η εκ του νόμου αναστολή της προσβαλλόμενης πράξης θα καταστήσει εξαιρετικά δυσχερή την εκτέλεσή της σε περίπτωση απόρριψης της προσφυγής και η εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης στο σύνολό της δεν θα επιφέρει ανεπανόρθωτη βλάβη στον προσφεύγοντα.

2. Για την αίτηση της παραγράφου 1, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 201, 203 και 204 παράγραφοι 1 και 2.»

Άρθρο 38

Μετά το άρθρο 209 του ΚΔΔ προστίθεται άρθρο 209Α ως εξής:

«Άρθρο 209Α

Ειδικώς στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, στις οποίες η προθεσμία ή η άσκηση του ένδικου μέσου δεν συ-

νεπάγεται κατά νόμο την αναστολή εκτέλεσης της προσβαλλόμενης απόφασης, μπορεί ύστερα από αίτηση εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, να ανασταλεί με συνοπτικά αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου, εν όλω ή εν μέρει η εκτέλεση της απόφασης αυτής, μόνο αν το ένδικο μέσο κρίνεται ως προδήλως βάσιμο.

Η χορήγηση αναστολής αποκλείεται κατά το μέρος που η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ήδη εκτελεσθεί.

Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα αναφέρονται στα άρθρα 206, 207 και 209 του παρόντος.»

Άρθρο 39

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 212 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση αναρμοδιότητας, η αίτηση παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο υποχρεωτικά με την κύρια υπόθεση, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 126Α.»

Άρθρο 40

Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 213 του ΚΔΔ προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Επί νομικών προσώπων, λόγο προσωρινής επιδίκασης μπορεί να θεμελιώσει ο κίνδυνος σοβαρού οικονομικού κλονισμού τους.»

Άρθρο 41

Η παράγραφος 2 του άρθρου 215 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 205 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στην περίπτωση της προσωρινής επιδίκασης απαίτησης.

Κατά τα λοιπά, ως προς τη διαδικασία εφαρμόζεται το άρθρο 214.»

Άρθρο 42

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 218 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο προς εκδίκαση των κατά το άρθρο 216 διαφορών είναι, στον πρώτο βαθμό, το μονομελές πρωτοδικείο, ενώ στο δεύτερο βαθμό το τριμελές εφετείο.

Εφόσον η απαίτηση, για την οποία χωρεί η εκτέλεση, δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ, αρμόδιο καθίσταται το μονομελές εφετείο.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνει τις εφέσεις κατά αποφάσεων που θα δημοσιευθούν ένα έτος μετά τη δημοσίευσή του παρόντος.

Άρθρο 43

Η παράγραφος 2 του άρθρου 220 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ειδικώς η κατά την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 217 ανακοπή ασκείται μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών, η οποία αρχίζει από την επίδοση του προγράμματος πλειστηριασμού.»

Άρθρο 44

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο διάδικος μπορεί να απαλλαγεί από την προκαταβολή του τέλους δικαστικού ενσήμου, αν αποδεικνύει ότι η προκαταβολή αυτή δημιουργεί κίνδυνο περιορισμού των απαραίτητων μέσων για τη διατροφή του ίδιου και της οικογένειάς του (ευεργέτημα πενίας).»

Η απαλλαγή αυτή μπορεί να χορηγηθεί και σε νομικά πρόσωπα που δεν επιδιώκουν κερδοσκοπικό σκοπό, καθώς και σε ενώσεις προσώπων που έχουν την ικανότητα να είναι διάδικοι αν αποδεικνύουν ότι με την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού, καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερος προβληματική η εκπλήρωση του σκοπού τους.»

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του διαδίκου που υποβάλλεται είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης.

Η αίτηση απαλλαγής σε κάθε περίπτωση πρέπει απαραίτητως να συνοδεύεται από τα αναγκαία έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία.»

3. Η παράγραφος 6 του άρθρου 276 του ΚΔΔ αντικαθίστανται ως εξής:

«6. Αν η κατά τις προηγούμενες παραγράφους αίτηση απορριφθεί, ο αιτών υποχρεούται να καταβάλει το προβλεπόμενο ποσό έως την πρώτη συζήτηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου.

Αν γίνει δεκτή η αίτηση, ο διάδικος απαλλάσσεται από την προκαταβολή του πιο πάνω ποσού. Τούτο δεν επηρεάζει την τυχόν υποχρέωσή του προς καταβολή του, αν με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου καταλογιστούν σε αυτόν τα δικαστικά έξοδα της δίκης.»

Άρθρο 45

1. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 277 του ΚΔΔ αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Το παράβολο ορίζεται:

α) για την ένσταση κατά τα άρθρα 246 και 269, την αντένσταση κατά το άρθρο 256, τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας, την προσφυγή και την ανακοπή κατά το άρθρο 217 σε εκατό ευρώ,

β) για την ανακοπή ερημοδικίας, την έφεση, την αντέφεση, την αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή, σε εκατόν πενήντα ευρώ.

Εξαιρετικά το παράβολο της προσφυγής σε διαφορές από άσκηση προσφυγής ασφαλισμένου σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, ορίζεται σε είκοσι πέντε ευρώ.

3. Κατ' εξαίρεση, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, το παράβολο για την προσφυγή, την έφεση και την αντέφεση ορίζεται σε ποσοστό ίσο προς το δύο τοις εκατό του αντικειμένου της διαφοράς και μέχρι του ποσού των δέκα χιλιάδων ευρώ.

Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό, το επιπλέον δε τυχόν οφειλόμενο και μέχρι του ορίου των δέκα χιλιάδων ευρώ, καταλογίζεται, αν συντρέχει περίπτωση, με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου επί της προσφυγής ή της έφεσης.

4. Τα ένδικα βοηθήματα και μέσα της παραγράφου 3 απορρίπτονται ως απαράδεκτα, εάν κατά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί, από τον υπόχρεο, το 1/3 του κατά την προηγούμενη παράγραφο παραβόλου, έως δε την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης τα υπόλοιπα 2/3 αυτού.

Το παράβολο υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία προς τούτο χορηγεί ατελώς ειδικό σημείωμα στον υπόχρεο, ύστερα από αίτησή του.

Αν καταβληθεί παράβολο μικρότερο από εκείνο που αναφέρεται στο σημείωμα, το ένδικο βοήθημα απορρίπτεται ως απαράδεκτο. Αν καταβληθεί το παράβολο που αναφέρεται στο σημείωμα, αλλά αυτό είναι μικρότερο του κατά το νόμο οφειλόμενου, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης και, αν το ένδικο βοήθημα ή μέσο απορριφθεί για άλλο λόγο, το παράβολο που ελλείπει καταλογίζεται με την απόφαση του δικαστηρίου και εισπράττεται κατά τις διατάξεις για την είσπραξη των δημοσίων εσόδων. Και στην περίπτωση αυτή έχουν εφαρμογή όσα ορίζονται στην τελευταία περίοδο της παραγράφου 10.»

2. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 277 του ΚΔΔ, όπως τροποποιούνται από την προηγούμενη παράγραφο, ισχύουν και για τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διαφορές. Το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο παράβολο στις διαφορές

αυτές καταβάλλεται μέχρι την πρώτη συζήτηση του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 46

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της ακυρωτικής αρμοδιότητάς του ως διαφορών ακυρωτικών ή ουσίας στα διοικητικά δικαστήρια και αντιστρόφως.

Με όμοιο διάταγμα είναι δυνατή η μεταφορά υποθέσεων της αρμοδιότητας ενός βαθμού δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων στον άλλο.

Άρθρο 47

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1999 και την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2944/2001, προστίθενται περιπτώσεις ως εξής:

«ια) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πλην εκείνων που ανάγονται στην οργάνωση και λειτουργία των υπηρεσιών τους, οι οποίες παραμένουν στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Δεν θίγονται οι διατάξεις, με τις οποίες διαφορές από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου ως διαφορές ουσίας,

ιβ) τη χορήγηση αδειών:

1) για την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας,

2) για την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικών εγκαταστάσεων, και

3) για την κυκλοφορία προϊόντων.

Από τις παραπάνω διαφορές εξαιρούνται όσες έχουν ήδη υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας,

ιγ) την εφαρμογή της αθλητικής νομοθεσίας,

ιδ) το χαρακτηρισμό εκτάσεων κατά το άρθρο 14 του ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α') και την κήρυξη εκτάσεων ως αναδασωτέων κατά τα άρθρα 38 και 41 του ίδιου νόμου, και

ιε) την εφαρμογή της νομοθεσίας περί συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, δικαστικών επιμελητών, επιμελητών ανηλίκων, ορκωτών ελεγκτών-λογιστών, εκτελωνιστών και χρηματιστών.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1 του ν. 702/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 29 του ν. 2721/1991 και την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του ν. 2944/2001 και τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 49 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εξακολουθούν να υπάγονται στην κατά πρώτο και τελευταίο βαθμό αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι αιτήσεις ακυρώσεως που αφορούν:

α) το διορισμό και την υπηρεσιακή κατάσταση γενικά των δικαστικών λειτουργών και του κυρίου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

β) το διορισμό και την παύση των καθηγητών πρώτης βαθμίδας της ανώτατης εκπαίδευσης (πανεπιστημιακού και τεχνολογικού τομέα),

γ) το διορισμό και την παύση των μετακλητών ή επί θητεία ανωτάτων υπαλλήλων,

δ) την προαγωγή στο βαθμό του Πρέσβη,

ε) την πλήρωση των θέσεων του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας, των Αρχηγών των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, των Αρχηγών των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και την αποστρατεία τους,

στ) την προαγωγή στο βαθμό του Γενικού Διευθυντή ή την ανάθεση καθηκόντων για ορισμένο χρόνο κατόπιν επιλογής σε Προϊ-

σταμένους Γενικών Διευθύνσεων των υπηρεσιών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

ζ) την απόλυση υπαλλήλου, εφόσον η αίτηση ακυρώσεως είναι συναφής με προσφυγή κατ' αποφάσεως πειθαρχικού συμβουλίου που έχει επιβάλει ποινή οριστικής παύσης,

η) την επιβολή πειθαρχικής ποινής από συμβούλιο στο οποίο προεδρεύει ή συμμετέχει ανώτατος δικαστικός λειτουργός.»

3. Το άρθρο 5Α του ν. 702/1977, που προστέθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2944/2001 και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 49 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων που εκδίδονται επί των διαφορών των περιπτώσεων α', β', γ', δ', ε', ια' και ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δεν υπόκεινται σε έφεση.

Εξαιρούνται και υπόκεινται σε έφεση οι διαφορές που αφορούν:

α) το διορισμό με διαδικασία μη υποκείμενη στον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π., τη μετάταξη, την προαγωγή σε βαθμό που χαρακτηρίζεται ανώτατος από διάταξη νόμου και τη λύση της υπαλληλικής σχέσης των υπαλλήλων (πολιτικών και δικαστικών) του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου,

β) τη μονιμοποίηση και την απόταξη των στρατιωτικών υπαλλήλων και των υπαλλήλων των Σωμάτων Ασφαλείας,

γ) την εισαγωγή και οριστική απομάκρυνση των μαθητών των παραγωγικών σχολών της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου,

δ) το διορισμό και την παύση των αναπληρωτών καθηγητών, επίκουρων καθηγητών, λεκτόρων και καθηγητών εφαρμογών της ανώτατης εκπαίδευσης, και

ε) την αναγνώριση τίτλων σπουδών της αλλοδαπής.»

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3886/2010 (ΦΕΚ 173 Α'), οι αιτήσεις ακυρώσεως κατά πράξεων της διαδικασίας που προηγείται της σύναψης συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών υπάγονται στην αρμοδιότητα των τριμελών διοικητικών εφετείων που αποφαινόμενοι ανεκκλήτως. Οι εκκρεμείς έως την 31η Δεκεμβρίου 2010 διαφορές του ν. 3886/2010 εκδικάζονται από τα δικαστήρια ενώπιον των οποίων εκκρεμούν.

Άρθρο 48

1. Στην περίπτωση η' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (ΦΕΚ 182 Α') προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Εξαιρούνται οι διαφορές που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημιές που έχουν προκληθεί από αυτοκίνητο. Οι διαφορές αυτές υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Η ισχύς του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) από την έκδοση πράξεων, οι οποίες αφορούν την καταβολή κοινοτικών ή εθνικών ενισχύσεων, επιδοτήσεων και λοιπών συναφών χρηματικών παροχών, καθώς και στην επιβολή κάθε σχετικού μέτρου ή κυρώσεως.»

3. Στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 προστίθεται παράγραφος 4Α ως εξής:

«4Α. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού εφετείου, εκδικαζόμενες σε πρώτο και τελευταίο βαθμό ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που αναφέρονται:

α) από την επιβολή κυρώσεων για παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας που διέπει την άσκηση κάθε είδους επαγγελματικής δραστηριότητας, την ίδρυση και λειτουργία επαγγελματικής εγκατάστασης και την κυκλοφορία προϊόντων, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που οι σχετικές διαφορές έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, και

β) από την εφαρμογή της νομοθεσίας περί επενδύσεων.»

4. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με την επιφύλαξη των περιπτώσεων ε', η' και ι' της παρα-

γράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 702/1977 και της παραγράφου 4Α, οι διαφορές που προκύπτουν από την έκδοση διοικητικών πράξεων, οι οποίες αφορούν την επιβολή αποκλειστικά και μόνο προστίμου, εκδικάζονται, ως διαφορές ουσίας, από τα κατά τόπον αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία.»

Άρθρο 49

Το άρθρο 15 του ν. 3068/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού πρωτοδικείου υπάγονται οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών εν γένει, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3.

2. Για την εκδίκαση των διαφορών της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 2 έως και 4 του ν. 702/1977.

Οι αποφάσεις των διοικητικών πρωτοδικείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.

3. Υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς διοικητικού εφετείου οι ακυρωτικές διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή ατομικών διοικητικών πράξεων που αφορούν:

α) την αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, υπό την έννοια της Συμβάσεως της Γενεύης, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του ν.δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201 Α') και του συναφούς πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967, που κυρώθηκε με το άρθρο μόνο του α.ν. 389/1968 (ΦΕΚ 125 Α'),

β) την κτήση και την απώλεια της ελληνικής ιθαγένειας.

Οι αποφάσεις των διοικητικών εφετείων επί των εν λόγω διαφορών υπόκεινται σε έφεση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 702/1977.

4. Η παράγραφος 1 δεν καταλαμβάνει τις διαφορές, οι οποίες γεννώνται από την προσβολή πράξεων που αφορούν την άρνηση χορήγησης σε αλλοδαπό άδειας ασκήσεως εξαρτημένης ή ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, την άρνηση ανανέωσης ή την ανάκληση τέτοιας άδειας, όταν οι πράξεις αυτές δεν εκδίδονται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών αλλά κατ' εφαρμογή ειδικής νομοθεσίας, εφαρμοζομένης και επί ημεδαπών, με την οποία η άσκηση της συγκεκριμένης δραστηριότητας έχει υπαχθεί σε καθεστώς προηγούμενης άδειας.»

Άρθρο 50

Οι διατάξεις των άρθρων 47 παράγραφοι 1 και 2, 48 παράγραφοι 2, 3 και 4 και 49 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

Σχετικές αιτήσεις ακυρώσεως που έχουν ασκηθεί ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας έως την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου αλλά δεν έχουν συζητηθεί, διαβιβάζονται στα κατά τόπο αρμόδια διοικητικά πρωτοδικεία και εφετεία με πράξεις του Προέδρου του οικείου δικαστικού σχηματισμού.»

ΠΕΜΠΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΩΝ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 51

Η παράγραφος 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (ΦΕΚ 179 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Κατά των αποφάσεων που εκδίδονται με βάση το άρθρο αυτό, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ενώπιον του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου του τόπου της κατοικίας του φορολογουμένου ή της έδρας της επιχείρησής και, στην περίπτωση αναστολής λειτουργίας της επαγγελματικής εγκατάστα-

σης, του τόπου, όπου βρίσκεται η επαγγελματική εγκατάσταση, στην οποία αναφέρεται η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών.

Αν συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, μπορεί ο πρόεδρος πρωτοδικών ή ο οριζόμενος απ' αυτόν πρωτοδίκης να αναστείλει την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 και επόμενων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Η δικάσιμος ορίζεται σε διάστημα δύο μηνών το πολύ από την περιέλευση στο Δικαστήριο του φακέλου και η απόφαση δημοσιεύεται εντός δύο μηνών από τη συζήτηση της υπόθεσης. Η απόφαση που δημοσιεύεται επί της προσφυγής κοινοποιείται μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευσή της στη διάδικο αρχή, η οποία φροντίζει για την εκτέλεση αυτής μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση. Άσκηση έφεσης κατά της απόφασης του προέδρου πρωτοδικών δεν χωρεί.»

Άρθρο 52

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 14 του ν. 703/1977, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 25 του άρθρου 1 του ν. 2837/2000 (ΦΕΚ 178 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής και η άσκησή της δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Αν όμως υπάρχει αποχρών λόγος, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, μπορεί το Δικαστήριο σε Συμβούλιο να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του ν. 3340/2005 (ΦΕΚ 112 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν συντρέχουν οι λόγοι αναστολής του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών σε Συμβούλιο μπορεί να αναστείλει, εν όλω ή εν μέρει ή υπό όρους, την εκτέλεση της απόφασης κατά της οποίας ασκήθηκε προσφυγή, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των άρθρων 200 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

Άρθρο 53

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α'), το οποίο προστέθηκε με την παράγραφο 12 του άρθρου 98 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους πρόστιμα χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο.

Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

2. Η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν. 2947/2001 (ΦΕΚ 228 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Κατά των πράξεων επιβολής προστίμου χωρεί προσφυγή στο διοικητικό πρωτοδικείο.

Οι παραπάνω διαφορές διέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

Άρθρο 54

Σε ακυρωτικές διαφορές που γεννώνται κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας περί αλλοδαπών και υπάγονται στην αρμοδιότητα του διοικητικού πρωτοδικείου, μπορεί να ζητηθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με την υποβολή σχετικής αίτησης και πριν από την άσκηση αίτησης ακυρώσεως. Στην περι-

πτωση αυτή, ο διάδικος υποχρεούται να ασκήσει την αίτηση μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεση της αίτησης αναστολής και πάντως όχι πέραν της προθεσμίας του άρθρου 46 του π.δ. 18/1989.

Πριν από την άσκηση της αίτησης μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της εκτέλεσης της διοικητικής πράξης με προσωρινή διαταγή, η οποία ανακαλείται αυτεπαγγέλτως μετά την πάροδο άπρακτης της κατά το προηγούμενο εδάφιο τριακονθήμερης προθεσμίας.

Μετά την ανάκληση της προσωρινής διαταγής, η αίτηση αναστολής τίθεται στο αρχείο με πράξη του αρμοδίου προέδρου.

Με τον ίδιο τρόπο, τίθενται στο αρχείο μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας αυτής εκκρεμείς αιτήσεις αναστολής, για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί κατά τα ανωτέρω προσωρινή διαταγή.

Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 18/1989.

Άρθρο 55

1. Στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α') μετά την παράγραφο 3 προστίθεται νέα παράγραφος 4, και οι παράγραφοι 4 και 5 αναριθμούνται σε 5 και 6, ως εξής:

«4. Οι αντιρρήσεις πρέπει να διαλαμβάνουν συγκεκριμένους λόγους, μπορούν δε να υποβληθούν και προφορικά, οπότε συλλάσσεται συναφώς, από το γραμματέα, σχετική έκθεση.

Ως προς την εκδίκαση αυτών, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 και της παραγράφου 1 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Εφόσον ζητηθεί, ακούγεται υποχρεωτικά από τον δικαστή ο αντιλέγων ή ο δικαστικός του πληρεξούσιος, τούτο δε μπορεί να διατάξει, σε κάθε περίπτωση, και ο δικαστής.»

Οι κατά τη διαδικασία αυτή προβαλλόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να αποδεικνύονται παραχρήμα.

Ο αρμόδιος κατά την παράγραφο 3 δικαστής, ο οποίος κρίνει και για τη νομιμότητα της κράτησης ή της παράτασής της, εκδίδει παραχρήμα την απόφασή του για τις αντιρρήσεις, την οποία διατυπώνει συνοπτικώς στο τηρούμενο πρακτικό. Αντίγραφο του πρακτικού αυτού παραδίδεται αμέσως στην αστυνομική αρχή.

Αν πρόκειται για ημέρα αργίας, δεν απαιτείται η παρουσία γραμματέα, τα σχετικά δε πρακτικά, καθώς και η κατά την παράγραφο 1 έκθεση, συντάσσονται από τον ίδιο δικαστή. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο.»

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Σε περίπτωση που ο προς απέλαση αλλοδαπός δεν κρίνεται ύποπτος φυγής ή επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή ο πρόεδρος του διοικητικού πρωτοδικείου διαφωνεί ως προς την κράτησή του, με την ίδια απόφαση τάσσει σε αυτόν προθεσμία προς αναχώρηση, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα ημέρες, εκτός και αν συντρέχει λόγος που κωλύει την απέλαση.»

ΕΚΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 56

1. Από το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 (ΦΕΚ 274 Α') διαγράφονται οι λέξεις «των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων».

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέο εδάφιο ε' ως εξής:

«ε) των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και των λοιπών ειδικών δικαστηρίων, αν πρόκειται για αποφάσεις αυτών.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το τριμελές συμβούλιο απαρτίζεται από τον Πρόεδρο του οικείου Δικαστηρίου και δύο μέλη του.

Ειδικώς για το Συμβούλιο της Επικρατείας, το τριμελές συμβούλιο αποτελείται από τον πρόεδρο του αρμοδίου καθ' ύλην Τμήματος, ένα σύμβουλο και τον εισηγητή. Ο πρόεδρος ορίζει ως εισηγητή τον εισηγητή της ακυρωτικής απόφασης, επί αδυναμίας δε αυτού, άλλο σύμβουλο ή πάρεδρο. Οι πάρεδροι συμμετέχουν στα συμβούλια της διάταξης αυτής με αποφασιστική ψήφο.»

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν. 3068/2002, μετά τις λέξεις «οικείου ανωτάτου δικαστηρίου» προστίθενται οι λέξεις «καθώς και της ρύθμισης της προηγούμενης παραγράφου.»

5. Στο άρθρο 2 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 6 του ν. 3068/2002 εφαρμόζονται αναλόγως για τον έλεγχο από τα διοικητικά δικαστήρια της συμμόρφωσης της Διοίκησης στις αποφάσεις τους.»

ΕΒΔΟΜΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΛΥΣΗ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Άρθρο 57

1. Η περίπτωση η' του άρθρου 29 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ΚΟΔΚΔΛ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Ασκεί αίτηση αναίρεσης ή έφεση υπέρ του νόμου στο Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά τα άρθρα 53 παράγραφος 5, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 7 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α'), και 58 παράγραφος 4 του π.δ. 18/1989, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 9 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002. Για το σκοπό αυτό, δικαιούται να ζητεί πληροφορίες και στοιχεία από κάθε αρχή και δικαστήριο.

Προκειμένου για δίκες που έχουν προκληθεί κατ' εφαρμογή της περίπτωσης θ' του παρόντος άρθρου, το ένδικο μέσο ασκείται σε κάθε περίπτωση. Τα έγγραφα και η όλη διαδικασία της αιτήσεως αναίρεσης ή έφεσης υπέρ του νόμου δεν υπόκεινται σε κανένα τέλος, εισφορά ή παράβολο.»

2. Η περίπτωση θ' του άρθρου 29 του ΚΟΔΚΔΛ, που προστέθηκε με το άρθρο 39 του ν. 3659/2008, αντικαθίσταται ως εξής:

«θ) Ζητεί κατά προτίμηση προσδιορισμό δικασίμου, αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτημα που μπορεί να υποβληθεί από τους διευθύνοντες τα δικαστήρια, τους οικείους δικηγορικούς συλλόγους και τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για την εκδίκαση υπόθεσης που εκκρεμεί σε πρώτο ή δεύτερο βαθμό, στην οποία ανακύπτει νομικό ζήτημα που παρουσιάζει μείζονα σημασία ή τίθεται σε μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν στα διοικητικά δικαστήρια.

Στην περίπτωση αυτή, η δικάσιμος δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από δύο μήνες από την περιέλευση στο δικαστήριο του σχετικού εγγράφου. Η απόφαση δημοσιεύεται μέσα σε δύο μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης.

Η εκδίκαση των ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων, στα οποία τίθεται το ίδιο νομικό ζήτημα, αναστέλλεται έως τη δημοσίευση οριστικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Η αναστολή της διαδικασίας δεν καταλαμβάνει την προσωρινή δικαστική προστασία.»

3. Στο άρθρο 4 του ΚΟΔΚΔΛ, προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. α) Στα διοικητικά πρωτοδικεία και τα διοικητικά εφετεία, στα οποία λειτουργούν τρία τουλάχιστον τμήματα, μπορεί να συνιστώνται, με απόφαση του τριμελούς συμβουλίου διεύθυνσης ή του προϊσταμένου του δικαστηρίου, ειδικά τμήματα για την εκδίκαση διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή της νομοθεσίας για τους φόρους, τους δασμούς, τις εισφορές, τα τέλη και τα συναφή δικαιώματα του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημο-

σίου δικαίου.

Έως το τέλος του δικαστικού έτους, κατά το οποίο εκδίδεται η παραπάνω απόφαση, η Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου τροποποιεί αναλόγως τον κανονισμό του, σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 7 του άρθρου 14 του παρόντος.

Στην περίπτωση που δεν εγκριθεί η τροποποίηση του κανονισμού, τα ειδικά τμήματα παύουν να λειτουργούν από το επόμενο δικαστικό έτος.

β) Η σύσταση ειδικών τμημάτων σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση δεν αποκλείει την εισαγωγή στα λοιπά τμήματα του δικαστηρίου ενδίκων βοηθημάτων και μέσων που αφορούν τις παραπάνω διαφορές.

γ) Κατά την πρώτη εφαρμογή της παρούσας, η απόφαση της Ολομέλειας για την τροποποίηση του κανονισμού λειτουργίας εκδίδεται έως το τέλος του δικαστικού έτους 2011-2012.»

Άρθρο 58

1. Η παράγραφος Γ2 του άρθρου 82 του ΚΟΔΚΔΛ αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Συμβούλιο Επιθεώρησης εποπτεύει την επιθεώρηση και αποτελείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως πρόεδρο, και δύο συμβούλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, ως μέλη.

Σε περίπτωση θανάτου, κωλύματος ή αποχώρησης του προέδρου ή μέλους του Συμβουλίου, τη θέση του καταλαμβάνει ο αναπληρωματικός του μόνο για το υπόλοιπο της θητείας του.»

2. Στο τέλος της παραγράφου Γ4 του ίδιου άρθρου προστίθενται τα εξής:

«Οι επιθεωρητές προέρχονται από διαφορετικά Τμήματα.»

3. Η παράγραφος Γ5 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Για την κλήρωση χρησιμοποιούνται αδιαφανή σφαιρίδια. Αμέσως πριν από τη διενέργεια της κλήρωσης το Τμήμα συνέρχεται σε συμβούλιο, προκειμένου να τοποθετηθούν οι κλήροι στα σφαιρίδια, αφού προηγουμένως επιδειχθούν σε όλα τα μέλη του συμβουλίου οι κλήροι με τα ονόματα των αντιπροέδρων και των συμβούλων επικρατείας.

Κατά τη δημόσια συνεδρίαση, ο Πρόεδρος εξάγει δύο σφαιρίδια από την πρώτη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των αντιπροέδρων, και εννέα σφαιρίδια από τη δεύτερη κληρωτίδα, που περιέχει τα ονόματα των συμβούλων. Μετά την εξαγωγή του κλήρου από κάθε σφαιρίδιο, ο Πρόεδρος εκφωνεί το όνομα του κληρωθέντος και επιδεικνύει τον κλήρο με το όνομα του κληρωθέντος στα λοιπά μέλη του Τμήματος.

Από τους κληρωθέντες της πρώτης κληρωτίδας, ο πρώτος αντιπρόεδρος κατά τη σειρά κλήρωσης αποτελεί το τακτικό και ο δεύτερος το αναπληρωματικό μέλος του Συμβουλίου Επιθεώρησης. Από τους κληρωθέντες της δεύτερης κληρωτίδας, οι τρεις αρχαιότεροι αποτελούν τα μέλη του Συμβουλίου Επιθεώρησης, οι δύο πρώτοι τα τακτικά και ο τρίτος το αναπληρωματικό μέλος, οι υπόλοιποι τέσσερις, κατά τη σειρά κληρώσεως, αποτελούν τους επιθεωρητές των περιφερειών της Επιθεώρησης και οι τελευταίοι δύο είναι οι αναπληρωτές των επιθεωρητών.

Αν κατά την κλήρωση των τεσσάρων επιθεωρητών εξαχθεί το όνομα δεύτερου ή περισσότερων συμβούλων από το ίδιο Τμήμα, η κλήρωση συνεχίζεται μέχρις ότου εξαχθεί το όνομα συμβούλου από άλλο Τμήμα.

Για την κλήρωση συντάσσεται πρακτικό, που διαβιβάζεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 43 του ν. 3772/2009 καταργείται και επαναφέρονται σε ισχύ οι διατάξεις της παραγράφου Γ11 του άρθρου 82 του ΚΟΔΚΔΛ, όπως η παράγραφος αυτή είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του ν. 3514/2006 (ΦΕΚ 266 Α').

Άρθρο 59

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 83 του ΚΟΔΚΔΛ, όπως αντι-

καταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 3514/2006, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι περιφέρειες της επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων είναι τέσσερις (4) και καθεμία από αυτές περιλαμβάνει αντιστοίχως: η Α' τα Διοικητικά Εφετεία Αθηνών και Χανίων και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία, η Β' το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, η Γ' τα Διοικητικά Εφετεία Πειραιώς, Πατρών και Τρίπολης και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία και η Δ' τα Διοικητικά Εφετεία Θεσσαλονίκης, Ιωαννίνων, Λάρισας και Κομοτηνής και τα υπαγόμενα σε αυτά πρωτοδικεία.»

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει στις 16 Σεπτεμβρίου 2011.

Άρθρο 60

1. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του ΚΟΔ-ΚΔΛ αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Πρωτοβάθμιο Συμβούλιο Επιθεώρησης του Συμβουλίου της Επικρατείας για τους παρέδρους, τους εισηγητές και τους δόκιμους εισηγητές του.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 99 του ΚΟΔΚΔΛ μετά την περίπτωση β' προστίθεται νέα περίπτωση γ' ως εξής:

«γ) Ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας που προεδρεύει στο Συμβούλιο Επιθεώρησης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων για τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων.»

Άρθρο 61

Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων αυξάνονται ως εξής:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα τρεις,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους είκοσι,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δύο, και

δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους πενήντα δύο.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2012:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα επτά,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους τριάντα πέντε,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έξι, και

δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους εξήντα επτά.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2013:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εβδομήντα ένα,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους πενήντα,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δέκα, και

δ) των Παρέδρων-Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους ογδόντα δύο.

ΟΓΔΟΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62

1. Επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταρτίζει σχέδιο νόμου για την κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων περί αρμοδιοτήτων των διοικητικών δικαστηρίων. Το σχέδιο υποβάλλεται για γνώμοδότηση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας.

2. Για την πληρότητα της κωδικοποίησης, μπορεί να μεταβάλλεται η σειρά, η αρίθμηση και η διατύπωση άρθρων και παραγράφων, καθώς επίσης να καταργούνται, εν όλω ή εν μέρει, διατάξεις που είναι περιττές ή να προστίθενται νέες, αναγκαίες για την ενότητα της κωδικοποίησης.

Άρθρο 63

1. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 145 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2812/2000 (ΦΕΚ 67 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο δικαστικός υπάλληλος, με αίτησή του που υποβάλλεται έξι μήνες πριν από τη συμπλήρωση τριάντα πέντε ετών πραγματικής και συντάξιμης δημόσιας υπηρεσίας και του ορίου ηλικίας υποχρεωτικής αποχώρησης, μπορεί να ζητήσει να παραμείνει στην υπηρεσία έως τρία επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας κατ' ανώτατο όριο.

Για την αίτηση αποφαιίνεται το οικείο υπηρεσιακό συμβούλιο με βάση τις υπηρεσιακές ανάγκες.»

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου η αίτηση υποβάλλεται εντός δεκαπέντε ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογή και για όσους έχουν αυτοδικαίως απολυθεί από την 1η Ιουνίου 2010.

3. Αιτήσεις που έχουν υποβληθεί κατά το διάστημα από την 1η Ιουνίου 2010 έως τη δημοσίευση του παρόντος, καθώς και αποφάσεις υπηρεσιακών συμβουλίων, με τις οποίες έγιναν δεκτές οι αιτήσεις αυτές, θεωρούνται έγκυρες.

Άρθρο 64

1. Για την ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, ανεκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείου, κλιματιστικών μηχανημάτων, πυρασφάλειας, φύλαξης και κάθε άλλης έκτακτης, συναφούς προς τις ανωτέρω, δαπάνης, καθώς επίσης για την προμήθεια γραφικής ύλης, αναλώσιμων υλικών των ως άνω μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων και ειδών υγιεινής ή καθαριότητας, το Ταμείο Χρηματοδότησεως Δικαστικών Κτηρίων επιχορηγεί ετησίως με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου τα δικαστήρια. Η επιχορήγηση διατίθεται για την κάλυψη των παραπάνω αναγκών των δικαστηρίων της οικείας Εφετειακής Περιφέρειας, με τη διενέργεια, κατά περίπτωση, ενιαίων διαγωνισμών.

2. Για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 ετήσια επιχορήγηση λαμβάνουν επίσης:

α) το Συμβούλιο της Επικρατείας,

β) ο Άρειος Πάγος,

γ) η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων,

δ) το Πρωτοδικείο Αθηνών, και

ε) το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης.

Η επιχορήγηση στον Άρειο Πάγο καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων καλύπτει και τις ανάγκες του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, στο Πρωτοδικείο Αθηνών καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειάς του και στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειάς του.

Η παραπάνω επιχορήγηση στα Πολιτικά Εφετεία καλύπτει τις αντίστοιχες ανάγκες των Υποθηκοφυλακείων, των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων, καθώς και κάθε άλλης Υπηρεσίας αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της αντίστοιχης Εφετειακής Περιφέρειας.

3. Την επιχορήγηση διαχειρίζεται τριμελής επιτροπή, που ορίζεται για διετή θητεία, από την οικεία Ολομέλεια και για τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων από

τον Γενικό Επίτροπο.

4. Σε κάθε Δικαστήριο που λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση συνιστάται Ειδικό Γραφείο, το οποίο στελεχώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον οικείο κανονισμό.

5. Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

6. Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 του παρόντος μπορεί να είναι μεγαλύτερη του έτους και υπόκεινται σε προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το οικείο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ισχύουσα σχετική νομοθεσία.

Άρθρο 65

1. Στο Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) ή Επιστημονικού Προσωπικού (Ε.Π.), προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους Προέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Αρείου Πάγου, αναπληρούμενος από το νόμιμο αναπληρωτή του.

Στη σύνθεσή του μετέχουν ως μέλη:

α) ένας Αρεοπαγίτης, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο αναπληρωτής του, ή ένας Σύμβουλος Επικρατείας, όταν προεδρεύει ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ή ο αναπληρωτής του, και ένας Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι ορίζονται με δύο αναπληρωτές από τα οικεία δικαστικά συμβούλια,

β) ο Αντιπρόεδρος Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού ή ο αντίστοιχος Αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ι. ή ο Αντιπρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του οικείου Α.Ε.Ι. και σε περίπτωση κωλύματος ο Αντιπρόεδρος Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης ή ο αντίστοιχος Αντιπρόεδρος του Τ.Ε.Ι. ή το μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. της Διοικούσας Επιτροπής που έχει τα περισσότερα έτη υπηρεσίας στη βαθμίδα του καθηγητή, του αναπληρωτή καθηγητή ή του επίκουρου καθηγητή, και

γ) ένας Πρύτανης ή Πρόεδρος άλλου Α.Ε.Ι. της χώρας, οριζόμενος με τον αναπληρωτή του με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Αν παραπέμπεται Πρύτανης ή Πρόεδρος, μετέχει στο Πειθαρχικό Συμβούλιο στη θέση του Αντιπρύτανη ή Αντιπροέδρου ένας επιπλέον Πρύτανης ή Πρόεδρος, οριζόμενος επίσης με τον αναπληρωτή του με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Χρέη γραμματέα του Πειθαρχικού Συμβουλίου ασκεί ο Γραμματέας του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ο νόμιμος αναπληρωτής του.

2. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις εκκρεμείς ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου υποθέσεις εφόσον κατά τη δημοσίευση του παρόντος δεν έχουν εισαχθεί στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του από 12/26.7.1933 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 225 Α'). Διαδικαστικές πράξεις που έχουν τυχόν διενεργηθεί παραμένουν ισχυρές.

Άρθρο 66

Μετά τον ανακαθορισμό της εδαφικής περιφέρειας των δήμων στις Νομαρχίες του Νομού Αττικής, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α'), δεν θίγεται η κατά τόπον αρμοδιότητα των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών δικαστηρίων Αθηνών και Πειραιώς, η οποία εξακολουθεί να διέπεται από τις προγενέστερες του ν. 2240/1994 (ΦΕΚ 153 Α') διατάξεις. Η ισχύς του παρόντος άρθρου για την επίλυση των διαφορών που γεννώνται κατά τη διεξαγωγή των εκλογών της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010 αρχίζει την 1η Νοεμβρίου 2010.

Άρθρο 67

1. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 219 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή, η ανακοπή κοινοποιείται, με ποινή απα-

ραδέκτου, στον δανειστή του οποίου προσβάλλεται η κατάταξη.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 228 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η προθεσμία άσκησης, καθώς και η άσκηση ανακοπής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της προσβαλλόμενης πράξης, εξαιρουμένης της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 217, κατά την οποία η πράξη αναστέλλεται μέχρι να τελεσιδικήσει η ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης.

Στις περιπτώσεις α', β' και δ' του άρθρου 217 και για όσο χρόνο εκκρεμεί η ανακοπή μπορεί να υποβληθεί από τον ανακόπτοντα αίτηση για την αναστολή της εκτέλεσης των προσβαλλομένων πράξεων.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 702/1977 (ΦΕΚ 268 Α'), όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με τα άρθρα 24 του ν. 1805/1988 (ΦΕΚ 199 Α') και 50 του ν. 3659/2008 (ΦΕΚ 77 Α'), προστίθεται νέα περίπτωση ζ', ως εξής:

«ζ. Η επίδοση αποφάσεων με επιμέλεια του Δικαστηρίου, όπου αυτή προβλέπεται, γίνεται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.»

4. Σε δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου διοικητικού δικαστηρίου επί διαφορών που γεννώνται από την προσβολή διοικητικών πράξεων που αφορούν στην αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα ή δικαιούχου άλλης μορφής διεθνούς προστασίας, έχει δικαίωμα να ασκήσει παρέμβαση η Ύπατη Αρμοστεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες. Με την παρέμβαση μπορεί να διατυπωθούν μόνον απόψεις και επιχειρήματα σχετικά με τα τιθέμενα στο πλαίσιο της διαφοράς ζητήματα.

Η παρέμβαση ασκείται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν στην αντίστοιχη δίκη.

Η παρέμβαση ασκείται ατελώς και δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις για τη δικαστική δαπάνη.

Άρθρο 68

Η αποζημίωση για υπερωριακή απασχόληση κατά τις Κυριακές και εξαιρέσιμες ημέρες και νυκτερινές ώρες, των μηνών Μαρτίου, Απριλίου, Μαΐου, Ιουνίου 2010, που οφείλεται στους υπαλλήλους των καταστημάτων κράτησης, καταβάλλεται εντός του έτους 2010 από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού έτους 2010. Η ισχύς του άρθρου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 69

Καταργούμενες διατάξεις

Από τη θέση σε ισχύ του παρόντος καταργούνται:

α) το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 17 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει,

β) η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 3659/2008,

γ) η παράγραφος 5 του άρθρου 71 του ΚΔΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 7 του ν. 3659/2008,

δ) το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 127 του ΚΔΔ, που προστέθηκαν με το άρθρο 14 του ν. 3659/2008,

ε) το άρθρο 273 του ΚΔΔ,

στ) η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 702/1977,

ζ) κάθε άλλη ρύθμιση αντίθετη στις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 70

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2011, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Ερχόμαστε τώρα στη συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις».

Στη συνεδρίαση της Δευτέρας 13^{ης} Δεκεμβρίου 2010 ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Παρακαλώ τον Υπουργό κ. Γερουλάνο να λάβει το λόγο για να αναπτύξει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι έχουν παρακολουθήσει όλη τη διαδικασία της ψήφισης αυτού του νομοσχεδίου ξέρουν ότι έχουμε υπάρξει πάντα ανοικτοί σε αλλαγές και βελτιώσεις, που μπορούν να κάνουν το νομοσχέδιο πιο δυνατό. Σήμερα καταθέσαμε κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις που μας είχαν προταθεί και από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Τις καταθέσαμε στο Προεδρείο, αλλά θα αναφερθώ σε δυο, τρεις, οι οποίες θεωρώ ότι έχουν ουσία σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς να πω ότι διευκρινίζεται το πλαίσιο κατ' εξαίρεση χορήγησης πιστοποιητικού ελληνικής ιθαγένειας. Αυτό είχε συζητηθεί στις επιτροπές. Αν δεν συγκεντρώνει δύο από τα τρία στοιχεία του άρθρου 3, δηλαδή γλώσσα, τόπο γυρισμάτων και δαπάνες στην Ελλάδα, πρέπει το έργο να συνδέεται με την Ελλάδα, λόγω του δημιουργικού και του περιεχομένου του. Αν δεν συγκεντρώνει τα μόρια που απαιτούνται από το άρθρο 4, δηλαδή έχει λιγότερους συντελεστές, πρέπει αυτό να δικαιολογείται από τις ιδιόζουσες συνθήκες παραγωγής, για παράδειγμα, η ταινία να είναι πειραματικού χαρακτήρα.

Επίσης, προβλέπεται ότι το νέο σύστημα ενισχύσεων του ειδικού φόρου θα εφαρμοστεί για πρώτη φορά για την κινηματογραφική χρονιά 2010-2011, προκειμένου να μην υπάρξει αιφνιδιασμός. Μέχρι τότε, βεβαίως, θα ισχύει το προηγούμενο καθεστώς του ειδικού φόρου.

Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα να ολοκληρωθεί μέχρι τον Απρίλιο του 2011 η διαδικασία επιστροφής του φόρου για ταινίες, του 2009. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια θα δοθεί επιστροφή στις ταινίες, που εμπροθέσμως υπέβαλαν αιτήσεις, οι οποίες εκκρεμούσαν στη διεύθυνση.

Επίσης, προστίθεται η δυνατότητα της ΕΡΤ να διαθέτει και αυτή διαφήμιση μέχρι το 0,75%. Αυτό γίνεται για να είναι όλα τα κανάλια πάνω στην ίδια βάση.

Διευκρινίζονται πιο συγκεκριμένα τα προσόντα των Διευθυντών του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ.

Είναι κάτι το οποίο είχαν ζητήσει και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και ο Συνασπισμός και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Έτσι, ο Διευθυντής Παραγωγής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και ο Διευθυντής του Φεστιβάλ πρέπει να είναι πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή του παγκόσμιου κινηματογράφου. Οι διευθυντές «Film Commission», «Hellas Film», «Thessaloniki Film Commission» και Μουσείου Κινηματογράφου πρέπει να έχουν σπουδές ή εμπειρίες συναφείς με το αντικείμενο των αντιστοίχων διευθύνσεων. Ο Διευθυντής Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ πρέπει να είναι πτυχιούχος ΑΕΙ οικονομικής κατεύθυνσης με σημαντική εμπειρία στη διοίκηση επιχειρήσεων, κατά προτίμηση στο χώρο του κινηματογράφου.

Καταργείται η διάταξη που επέβαλε προσλήψεις ωρομίσθιου προσωπικού. Αυτό αφορά το Υπουργείο Πολιτισμού γενικότερα, που επέβαλε, οι προσλήψεις ωρομίσθιου προσωπικού να εγκρίνονται από την Κεντρική Υπηρεσία. Προστίθεται, όμως, η υποχρέωση ανάρτησης της προκήρυξης πέρα από το Κατάστημα της Υπηρεσίας και στο διαδικτυακό τόπο του ΥΠΠΟΤ. Δεν αλλάζει κάτι άλλο στη διαδικασία που ισχύει. Απλώς απαλλάσσεται η Κεντρική Υπηρεσία από τον πολύ φόρτο, για να επιταχύνονται οι διαδικασίες τις οποίες έχουμε ανάγκη, ειδικά για ειδικές ανακαφές.

Είχε επισημανθεί άλλωστε και στην επιτροπή η ανάγκη να είναι γρήγορες οι διαδικασίες, όχι μόνο για το ανειδίκευτο προσωπικό, αλλά και για τους αρχαιολόγους και το εξειδικευμένο προσωπικό, εκεί όπου οι αρχαιολογικές ανασκαφές είναι επείγουσες.

Για άλλη μια φορά επαναλαμβάνω ότι πάντα έχουμε υπάρξει ανοικτοί στις αλλαγές. Έχουμε κρατήσει τις αρχές του νομοσχεδίου πολύ αυστηρά προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση και εμμένουμε σε αυτό. Παρ' όλα αυτά, όπως θα έχετε δει και εσείς, είμαστε πολύ ανοικτοί στο να κάνουμε αυτό το νομοσχέδιο, όσο καλύτερο γίνεται και όσο πιο διαχρονικό –ελπίζουμε– για τον κινηματογράφο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ οι νομοτεχνικές βελτιώσεις και οι διατυπώσεις στις οποίες αναφερθήκατε να κατατεθούν στα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Παύλος Γερουλάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις που έχουν ως εξής:

(
Νομοτεχνικές βελτιώσεις στο σχέδιο νόμου «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις», μετά τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στην επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων και την έκθεση της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής.

15.12.2010

1. Διαγράφονται οι τίτλοι των άρθρων 3 και 4.
2. Στο άρθρο 3, προστίθεται νέα παράγραφος 3 ως εξής: «Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να χαρακτηριστεί ως ελληνικό, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, κινηματογραφικό έργο που δεν πληροί τα κριτήρια α, β και γ του άρθρου 3, αλλά συνδέεται με την Ελλάδα λόγω του δημιουργού και του περιεχομένου του, καθώς και κινηματογραφικό έργο που δεν συγκεντρώνει τα μόρια που απαιτούνται από το άρθρο 4, λόγω ιδιαζουσών συνθηκών παραγωγής».
3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 3 αναριθμείται σε παράγραφο «4» και στην ίδια παράγραφο μετά την λέξη «Τουρισμού» προστίθεται η φράση «ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού της συνδρομής των κριτηρίων α, β και γ της παραγράφου 1, και των στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 4,»
4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 διαγράφεται η φράση «Στα μέτρα ενίσχυσης των άρθρων 5 και 8 εντάσσονται τα κινηματογραφικά έργα τα οποία συγκεντρώνουν» και στη θέση της τίθεται η φράση «Για να χαρακτηριστεί ως ελληνικό ένα κινηματογραφικό έργο, πρέπει εκτός από τις προϋποθέσεις του άρθρου 3, να συγκεντρώνει».
5. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 4 διαγράφεται η φράση «απολαμβάνουν αυτοδικαίως των πλεονεκτημάτων που παρέχονται με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 8» και στη θέση της τίθεται η φράση «εντάσσονται αυτοδικαίως στα μέτρα ενίσχυσης των άρθρων 5 και 8».
6. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 5 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής: «Το ποσό αυτό διατίθεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού για την άσκηση της κινηματογραφικής του πολιτικής».
7. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 διαγράφεται η φράση «και μετά την καταβολή της ενίσχυσης σε παραγωγούς ελληνικών κινηματογραφικών έργων μεγάλου μήκους και σε επιχειρήσεις αιθουσών οι οποίες προβάλλουν ελληνικά κινηματογραφικά έργα μεγάλου μήκους,»
8. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 5 διαγράφονται οι λέξεις «που εντάσσεται» και στη θέση της προστίθεται η φράση «για να ενταχθεί»

9. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 5 μετά την λέξη «εβδομάδες» προστίθεται η λέξη «προβολής».

10. Στην παράγραφο 11 του άρθρου 5 μετά την λέξη «εβδομάδες» προστίθεται η λέξη «προβολής».

11. Στο άρθρο 5 προστίθεται νέα παράγραφος 12 ως εξής: «Οι όροι, η διαδικασία, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η προθεσμία υποβολής τους και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του άρθρου αυτού ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού. Όποιος υποβάλλει ψευδείς δηλώσεις ή δικαιολογητικά που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου τιμωρείται με φυλάκιση τριών μηνών έως τριών ετών και με χρηματική ποινή έως 50.000 ευρώ. Σε περίπτωση υποβολής ψευδών δηλώσεων ή δικαιολογητικών, ανεξάρτητα από τις άλλες κυρώσεις, ο δικαιούχος χάνει το δικαίωμα είσπραξης των ποσών που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, για το χρόνο στον οποίο αναφέρονται τα δικαιολογητικά καθώς και για τα επόμενα τρία χρόνια».

12. Στο άρθρο 5 προστίθεται νέα παράγραφος 13 ως εξής: «Η ισχύς του παρόντος άρθρου αρχίζει την 1.10.2011».

13. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 μετά τη λέξη «παραγωγός» προστίθεται η λέξη «ελληνικού» και μετά από την λέξη «έργου» προστίθενται οι λέξεις «μεγάλου μήκους».

14. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 διαγράφεται και προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής: «Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού αναπροσαρμόζονται τα στοιχεία και τα ποσοστά της κλίμακας της παραγράφου 1.»

15. Ο τίτλος του άρθρου 8 αντικαθίσταται ως εξής: «Υποχρεώσεις Παρόχων Υπηρεσιών Οπτικοακουστικών Μέσων».

16. Η παράγραφος 3 του άρθρου 8 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Μέχρι και το μισό του ποσού που υποχρεούται να διαθέσει κάθε χρόνο η ΕΡΤ Α.Ε. και οι ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί για την παραγωγή κινηματογραφικών έργων σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους μπορεί να διατίθεται στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ως διαφημιστικός χρόνος για την τηλεοπτική διαφήμιση και προώθηση κινηματογραφικών έργων».

17. Στην παράγραφο 14 του άρθρου 8 μετά την λέξη «δικαιολογητικά» προστίθεται η φράση «για την πιστοποίηση του ποσού της Επένδυσης Κινηματογραφικής Παραγωγής καθώς και κάθε άλλο ειδικό θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος άρθρου» και διαγράφεται η φράση «για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε άλλο συναφές ζήτημα».

18. Στο άρθρο 11 η παράγραφος 5 τίθεται στη θέση της παραγράφου 6 και η παράγραφος 6 στη θέση της παραγράφου 5.

19. Η παράγραφος 5 του άρθρου 20 αντικαθίσταται ως εξής «Οι Διευθυντές του ΕΚΚ ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται. Ο Διευθυντής Ανάπτυξης και Παραγωγής είναι πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή του παγκόσμιου κινηματογράφου, ο Διευθυντής Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών και ο Διευθυντής Προώθησης διαθέτουν σπουδές ή επαγγελματική εμπειρία συναφείς με το αντικείμενο των οικείων Διευθύνσεων και ο Διευθυντής Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης έχει τα προσόντα της παραγράφου 2 του άρθρου 19. Οι Διευθυντές του ΕΚΚ επιλέγονται ύστερα από δημόσια πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος».

20. Στην περίπτωση (ι) της παραγράφου 3 του άρθρου 27 αντικαθίσταται η λέξη «Ε.Κ.Κ.» από την ορθή «ΦΕΣΤΙΒΑΛ».

21. Στην περίπτωση (η) της παραγράφου 1 του άρθρου 32 αντικαθίσταται η λέξη «Ε.Κ.Κ.» από την ορθή «ΦΕΣΤΙΒΑΛ».

22. Η παράγραφος 5 του άρθρου 33 αντικαθίσταται ως εξής «Οι Διευθυντές του ΦΕΣΤΙΒΑΛ ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, με τριετή θητεία που μπορεί να ανανεώνεται. Ο Διευθυντής Φεστιβάλ είναι πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή του παγκόσμιου κινηματογράφου, ο Διευθυντής Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών και ο Διευθυντής του Μουσείου διαθέτουν σπουδές ή επαγγελματική εμπειρία συναφείς με το αντικείμενο των οικείων Διευθύνσεων και ο Διευθυντής Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης έχει τα προσόντα της παραγράφου 2 του άρθρου 32. Οι Διευθυντές του ΦΕΣΤΙΒΑΛ επιλέγονται ύστερα από δημόσια πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος».

23. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 34 διαγράφεται η φράση «και του πιστοποιητικού καταλληλότητας προβολής του έργου στις κινηματογραφικές αίθουσες».

24. Από το τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 42 διαγράφεται η φράση «εντός προθεσμίας εξήντα ημερών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος»

25. Στο τέλος του άρθρου 42 προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής: «Η παράγραφος 2 του άρθρου 10 του π.δ. 99/1992 αντικαθίσταται ως ακολούθως: "Οι προσλήψεις του ανωτέρω ωρομίσθιου προσωπικού γίνονται από τον προϊστάμενο της αρμόδιας Κεντρικής, Περιφερειακής ή Ειδικής Περιφερειακής Υπηρεσίας κατόπιν ανακοίνωσης που αναρτάται στο κατάστημα της αρμόδιας Υπηρεσίας, καθώς και στον ιστότοπο του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, πέντε (5) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την έκδοση της απόφασης πρόσληψης».

26. Στο τέλος του άρθρου 44 προστίθεται η φράση «εντός προθεσμίας εξήντα ημερών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος».
27. Στη διάταξη της παραγράφου 1 περ. (ιβ) (iii) του άρθρου 47 διαγράφεται η φράση «ούτε επαπειλούνται».
28. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 αντί για τη φράση «της παρ. 1» τίθεται το ορθό «της παρ. 2»
29. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 48 διαγράφεται η φράση «όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 του ν. 3419/2005 (ΦΕΚ 297 Α') και προστίθεται η φράση «όπως ισχύει».
30. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο («Όπου στη διάταξη αυτή ...»).
31. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 49 η φράση «τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών αδειών» αντικαθίσταται από τη φράση «αδειών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών».
32. Στο άρθρο 49 προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής: «Η καταβολή της ενίσχυσης του ειδικού φόρου για τις ελληνικές ταινίες που προβλήθηκαν στις κινηματογραφικές αίθουσες το 2009, για τις οποίες εκκρεμεί η διαδικασία ελέγχου των δικαιολογητικών από την επιτροπή βεβαίωσης κόστους, μπορεί να πραγματοποιηθεί μέχρι την 30η Απριλίου 2010.
33. Στην μόνη παράγραφο του άρθρου 50 προστίθεται ο αριθμός «1».
34. Η περίπτωση (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 50 τροποποιείται ως εξής: «Τα άρθρα 1, 2, 4, έως 6, 8 έως 29 και 34 έως 39 του ω. 1597/1986».
35. Στο άρθρο 50 προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: «Το άρθρο 7 του ν. 1597/1986 καταργείται την 1.10.2011».

Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ

))

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Ζούνη, θέλω να ανακοινώσω ότι ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης για τη συζήτηση επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις» ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Βαϊτση Αποστολάτο.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας η κ. Παναγιώτα Ζούνη.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Παρακαλώ, μπορώ να χρησιμοποιήσω και τα τέσσερα λεπτά της δευτερολογίας μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εντάξει, κυρία Ζούνη. Άρα, έχετε δώδεκα λεπτά.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Πριν μπω στη συζήτηση των άρθρων και επειδή παρακολουθήσα προχθές όλες τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις με πάρα πολλή προσοχή, αισθάνομαι την ανάγκη να πω δυο σκέψεις.

Πρώτον, θεωρώ ότι το ίδιο το θέμα του νομοσχεδίου οδήγησε σε γενικά σχόλια για την τέχνη του κινηματογράφου. Είναι πολύ ενδιαφέρον, βέβαια, να μιλάμε για το σινεμά, για την ιστορία του, για το ποιες ταινίες προτιμάμε, για την αισθητική ή τη θεματολογία του ελληνικού κινηματογράφου, για τη μαγεία της εικόνας ή για την ανάγκη του θεατή να ταυτιστεί, να απελευθερωθεί, αλλά αυτό δεν είναι χρήσιμο όταν νομοθετούμε για τη στήριξη της τέχνης. Είναι μάλιστα επικίνδυνο, γιατί ακούγονται αφορισμοί, όπως ότι μετά το 1990 όλες οι ταινίες είναι χυδαίες.

Το χρέος της πολιτείας, το μέλημα ενός νόμου για την τέχνη δεν είναι να της υποβάλει ή να της καταδείξει το δρόμο για τον τρόπο που θα εκφραστεί. Είναι απλώς να τη βοηθήσει να υπάρξει, να βάλει το πλαίσιο για την ανάπτυξή της, ουσιαστικά δηλαδή τους τρόπους και τους κανόνες για τη χρηματοδότησή της. Αυτό δεν σημαίνει εμπορευματοποίηση. Για να υπάρξει ο Ταρκόφσκι, έπρεπε να βρει λεφτά. Το σινεμά χρειάζεται χρήματα. Δεν είναι, όμως, μόνο βιομηχανία. Είναι μια μεγάλη, πολύπλοκη μηχανή που παράγει τέχνη.

Εδώ έρχεται η δεύτερη σκέψη μου. Έχω την εντύπωση ότι κάποια πράγματα χρειάζονται ακόμα διευκρίνιση. Ακούστηκε ότι ο νόμος δεν έχει όραμα, ότι είναι ψυχρό κατασκευάσμα. Δεν θέλω ως καλλιτέχνης να φανταστώ άρθρα με κριτικές ή αισθητικές ανησυχίες του νομοθέτη.

Ελέχθη πάλι πολλές φορές ότι δεν υπάρχει αναφορά στην παιδεία του κινηματογράφου. Κάποιος συνάδελφος μάλιστα μίλησε για ανώτατη παιδεία, ενώ το θέμα απαντήθηκε τουλάχιστον τέσσερις φορές σε όλες τις συνεδριάσεις. Είναι άραγε ακόμα αδιευκρίνιστο;

Σχολιάστηκε ξανά και ξανά η απουσία από το νομοσχέδιο του ορισμού του σκηνοθέτη. Απαντήθηκε ξανά και ξανά ότι ο σκηνοθέτης ως δημιουργός υπάρχει στον ισχύοντα ν. 2121/93 περί πνευματικών δικαιωμάτων. Θα ακουστεί άραγε πάλι; Δεν αναφερόμαι, βέβαια, σε διαφορές απόψεων, αλλά σε πρακτικά ζητήματα που επανέρχονται.

Στο πρώτο κεφάλαιο του νομοσχεδίου περί γενικών αρχών και ορισμών και ειδικότερα στο άρθρο 2 συμπεριλαμβάνονται με τροποποίηση οι θερινοί κινηματογράφοι στον ορισμό της Επιχείρησης Αιθουσών και άρα στα μέτρα ενίσχυσης. Δεν μπορώ να μην απαντήσω εδώ στο σχόλιο που ακούστηκε για το άρθρο 2, παράγραφος 1ζ, ότι ο σκηνοθέτης από δημιουργός γίνεται απλώς συντελεστής του κινηματογραφικού έργου. Η έννοια της λέξης «συντελεστής» δεν είναι απαξίωτική. Συντελώ σημαίνει ολοκληρώνω κάτι μαζί με άλλους. Σε μια συλλογική προσπάθεια, λοιπόν, συντελεστής είναι και ο καλλιτέχνης και ο τεχνικός. Δεν αξιολογείται η σπουδαιότητα κανενός.

Στο δεύτερο κεφάλαιο περί ελληνικότητας του κινηματογραφικού έργου, η ελληνική γλώσσα προστατεύεται, διότι είναι η μία από τις τρεις προϋποθέσεις για την ταυτότητα του έργου κι αυτό δεν αναιρείται παρακάτω, όπως ελέχθη, γιατί αν δούμε προσεκτικά τον πίνακα μοριοδότησης του άρθρου 6 για το συντελεστή ενίσχυσης, η γλώσσα έχει μοριοδοτείται με είκοσι ολόκληρες μονάδες, που σημαίνει ότι αν το έργο είναι σε άλλη γλώσσα ο παραγωγός πολύ απλά παίρνει λιγότερα από την επιστροφή του

ειδικού φόρου.

Να σημειώσουμε τώρα ότι στον πίνακα του άρθρου 4 σκηνοθέτης, σεναριογράφος και ηθοποιοί έχουν τα περισσότερα μόρια. Ο σκηνοθέτης δε, είναι εκείνος που ορίζει, με την τροποποίηση που έγινε, τον πρώτο και δεύτερο ρόλο και όχι ο παραγωγός.

Στο τρίτο κεφάλαιο περί της ενίσχυσης από τον ειδικό φόρο και σύμφωνα με τον ορισμό της επιχείρησης αιθουσών του άρθρου 2, σημειώνουμε ότι ενισχύονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ενώ αποκλείονται οι πολυκινηματογράφοι. Άρα, δεν στηρίζουμε το μονοπώλιο, όπως ελέχθη.

Δεύτερη σημαντική παρέμβαση για τη στήριξη του ελληνικού έργου είναι ότι οι αιθουσάρχες, για να δικαιούνται την επιστροφή του φόρου υποχρεούνται να προβάλουν τρία τουλάχιστον ελληνικά έργα, ενώ η μέχρι τώρα υποχρέωσή τους ήταν ένα. Η υποχρέωσή τους δε, να τα μισθώνουν από δύο εταιρείες διανομής, ενώ αυτό μέχρι σήμερα δεν ίσχυε, δεν δηλώνει βέβαια στήριξη του μονοπωλίου.

Η τροποποίηση του άρθρου 5, παράγραφος 5β' βοηθάει σαφώς τους διανομείς.

Η νέα παράγραφος 9 του άρθρου 5 προβλέπει την προσβασιμότητα των αιθουσών από άτομα με ειδικές ανάγκες. Η προστεθείσα παράγραφος 11 στο ίδιο άρθρο ορίζει το ύψος της ενίσχυσης των θερινών κινηματογράφων.

Στο άρθρο 6 βελτιώνεται η μοριοδότηση του σκηνοθέτη από πέντε σε δέκα μονάδες και του διευθυντή φωτογραφίας. Μειώνονται επομένως οι μονάδες των ηθοποιών, ενώ διαχωρίζονται οι ειδικότητες του σκηνογράφου και του ενδυματολόγου.

Εξειδικεύονται επίσης οι πίνακες για το έργο κινουμένων σχεδίων. Είναι βελτιώσεις που είχαν ζητηθεί έντονα. Να διευκρινίσουμε εδώ ότι με όλους τους πίνακες μοριοδότησης που υπάρχουν στο νομοσχέδιο, δεν κρίνεται βεβαίως η καλλιτεχνική αξία των συντελεστών, όπως ελέχθη προχθές από κάποιον συνάδελφο, αλλά η παρουσία τους για την ταυτότητα του έργου.

Στο άρθρο 7 και για τη μεγαλύτερη ενίσχυση του έργου με χαμηλές εισπράξεις έχουμε αναφερθεί διεξοδικά, όπως και για το 1,5% στο άρθρο 8. Είναι σαφές εδώ η αύξηση των πόρων με την επέκταση του μέτρου και στους παρόχους τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και νέων τεχνολογιών.

Υπήρξε κριτική ότι μειώνονται τα έσοδα γιατί το 1,5% περιορίζεται στα διαφημιστικά έσοδα των καναλιών, ενώ ξέρουμε ότι αυτή είναι η κύρια πηγή εσόδων τους και ότι το προηγούμενο καθεστώς δεν λειτούργησε ποτέ, γιατί ποτέ δεν υπολογιζόταν ποιο ήταν αυτό το ποσό από τα ετήσια ακαθάριστα έσοδα, μετά από την αφαίρεση φόρων και λοιπών υποχρεώσεων.

Κριτική έγινε επίσης και για το ότι δεν δεσμεύονται οι παραγωγοί να επανεπενδύσουν τα έσοδα από την ενίσχυση σε ταινίες. Για το μεγάλο παραγωγό μπορεί αυτό να μην ήταν δυσβάσταχτο. Είμαστε σίγουροι όμως ότι θέλουμε να δεσμεύσουμε τα χρήματα του νέου παραγωγού που τις περισσότερες φορές είναι κι ο σκηνοθέτης αντί να μπορέσει να ζήσει λίγους μήνες και να σχεδιάσει την επόμενη δουλειά του;

Στο τέταρτο κεφάλαιο περί νομικής μορφής, διοικητικής δομής, σκοπών και πόρων του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου αφιερώσαμε πάρα πολλές ώρες τις τελευταίες μέρες. Οι βελτιώσεις που προέκυψαν για τη λογοδοσία, πέρα από τις ήδη υπάρχουσες ασφαλιστικές δικλείδες στο άρθρο 11 παράγραφος 5 περί της ενημέρωσης των εκπροσώπων των επαγγελματιών και συνδικαλιστικών φορέων και στα άρθρα 14 παράγραφος 1 και 20, παράγραφος 5 περί της δημόσιας πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος του Γενικού Διευθυντή και των Διευθυντών αντίστοιχα και για τις ταινίες μικρού μήκους στο άρθρο 10 παράγραφος 2γ, θα είναι σημαντικές.

Όσον αφορά στην ανάγκη ορισμού συγκεκριμένων προσόντων για τα πρόσωπα από το χώρο της κινηματογραφίας που θα στελεχώνουν το ΔΣ του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου ή τα πρόσωπα του Γενικού Διευθυντή, πέρα από την τροποποίηση, που μόλις ανέφερε ο κύριος Υπουργός που ορίζει ότι το πρόσωπο πρέπει να είναι από το χώρο του κινηματογράφου, εγγνωσμένης αξίας –δεν θυμάμαι ακριβώς πώς αναφέρεται πάντως αυτό εννοεί– είναι προφανές ότι στο χώρο της τέχνης όταν προ-

σπαθήσεις να ορίσεις τυπικά προσόντα θα αποκλείσεις οπωσδήποτε κάποιους άξιους δημιουργούς.

Σοβαρό εργαλείο πολιτικής αποτελεί ο εσωτερικός κανονισμός, ο οποίος θα απαντήσει σε θέματα, που δεν πρέπει να παγιωθούν σε άρθρα του νόμου, όπως οι ειδικότεροι συνεργάτες, οι επιμέρους στρατηγικές επιλογές.

Στο πέμπτο κεφάλαιο περί του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, το οποίο επίσης συζητήθηκε αναλυτικά, επαναλαμβάνονται οι ασφαλιστικές δικλίδες λογοδοσίας για τη διαχείριση, που υπάρχουν στη δομή του Κέντρου Κινηματογράφου.

Επανήλθε επίσης η διοργάνωση Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου με έργα μικρού και μεγάλου μήκους, που έλειπε στην πρώτη εκδοχή του νομοσχεδίου. Σημαντική είναι η λειτουργία του «Thessaloniki Film Commission» για την προώθηση και ανάδειξη της βόρειας Ελλάδας.

Από τις λοιπές διατάξεις κινηματογραφικής πολιτικής του έβδομου κεφαλαίου, καθώς και τις λοιπές διατάξεις του όγδοου, επισημαίνω τη διευκόλυνση των γυρισμάτων σε εξωτερικούς χώρους με την κατάργηση λήψης άδειας, τη σύσταση της γνωμοδοτικής επιτροπής σχολών κινηματογραφίας τηλεόρασης και την αποκατάσταση της εκκρεμότητας των διπλωματικών εξετάσεων παλαιών σπουδαστών, την εξαιρετική πραγματικά αναμόρφωση των λογοτεχνικών βραβείων με τη συμπλήρωση, αναβάθμιση και ολοκληρωμένη ώθηση εν τέλει της βιβλιοφιλίας, τη δυνατότητα πρόσληψης συμβασιούχων αυστηρά ορισμένου χρόνου για την εκτέλεση αρχαιολογικών ερευνών και εργασιών, τη σύνταξη μνημονίου συναντιλήψης και συνεργασίας μεταξύ Υπουργείων Πολιτισμού και Υποδομών σε περιπτώσεις κατασκευής μεγάλων έργων όπου αποκαλύπτονται αρχαιολογικά ευρήματα, την εγκατάσταση του Μουσείου Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης σε ακίνητο ιδιοκτησίας του Υπουργείου, τη συμπλήρωση των διατάξεων που ρυθμίζουν θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας, τον καθορισμό κριτηρίων για τη χορήγηση αδειών πρακτόρευσης των παιχνιδιών της ΟΠΑΠ, καθώς και τον εκσυγχρονισμό της οργάνωσης, διαχείρισης και λειτουργίας των πρακτορείων, την ίδρυση γραφείων του ξενοδοχειακού επιμελητηρίου σε άλλες πόλεις της Ελλάδας.

Και άφησα τελευταία την πολύ σημαντική 39Α τροποποίηση,

πρόσθεση του εξής άρθρου: «Η σχέση των τεχνικών κινηματογράφου και τηλεόρασης με τις αντίστοιχες επιχειρήσεις παραγωγής είναι σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου με όλες τις συνέπειες που απορρέουν από το χαρακτηρισμό αυτόν.».

Θα αναφερθώ και στην τροπολογία από το Υπουργείο Εσωτερικών και κλείνω. Με την τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, που προς το παρόν έχει κατατεθεί στο παρόν σχέδιο νόμου, εισάγονται ρυθμίσεις μεταβατικού χαρακτήρα για την εφαρμογή του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και επεκτείνεται η εφαρμογή του ν. 3839/2010 για την επιλογή προϊσταμένων οργανικών μονάδων και στους δήμους.

Μέχρι τη σύσταση του ΕΙΣΕΠ η επιλογή του Ελεγκτή Νομιμότητας θα γίνεται από πενταμελή επιτροπή που θα αποτελείται από τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ και τέσσερις συμβούλους.

Ορίζονται συγκεκριμένες αρμοδιότητες των δήμων οι οποίες ασκούνται από 1-7-2011 και μέχρι την ημερομηνία αυτή θα ασκούνται από τις περιφέρειες. Δίνεται παράταση έξι μηνών για τη μετατροπή των δημοτικών ραδιοφώνων και τηλεοπτικών σταθμών σε ανώνυμες εταιρείες.

Προβλέπεται ότι και στις Περιφέρειες Ιονίων Νήσων, Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης και Θεσσαλίας οι υποψήφιοι Αντιπεριφερειάρχες των επιλαχόντων συνδυασμών καταλαμβάνουν θέση περιφερειακού συμβούλου στην εκλογική τους περιφέρεια, όπου ήταν υποψήφιοι και ο συνδυασμός τους έλαβε τις περισσότερες έδρες.

Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα μετάταξης ή μεταφοράς υπαλλήλων Υπουργείων και ΝΠΔΔ στην αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου.

Δεν μπορώ να κλείσω με ποιητικό τρόπο, αλλά μόνο με ουσιαστικό. Υπερψηφίζουμε τα άρθρα του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Πέμη Ζούνη. Εισπράττει θερμά χειροκροτήματα η κ. Ζούνη.

Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εισερχόμαστε στην

**ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ
ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη διαρκή επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της Συμφωνίας.

Θέλει κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κυρία Πρόεδρε, για διευκόλυνσή μας θα ήθελα να σας ρωτήσω αν θα συζητήσουμε και τις δύο συμβάσεις μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αν εσείς το θέλετε, θα συζητήσουμε και τις δύο συμβάσεις μαζί.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα το προτιμούσα. Νομίζω ότι είναι και οικονομία χρόνου. Ούτως ή άλλως, υπάρχει μια γενικότερη καθυστέρηση σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Επομένως, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και στη δεύτερη σύμβαση;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ πολύ.

Επομένως, εισερχόμαστε και στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας».

Παρακαλώ, κυρία Κανέλλη, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι θα ήταν προτιμότερο σήμερα, λόγω της γενικής απεργίας, να μην ήμασταν εδώ. Κανένας μας. Εμείς τουλάχιστον, ως κόμμα, δεν πρόκειται να πάμε σε καμμία από τις επιτροπές. Είναι ζήτημα ψηφοφορίας και γι' αυτό είμαστε στην Ολομέλεια. Είναι απορίας άξιο πώς σε μία γενική απεργία απεργούν και άλλοι που οφείλουν να έχουν απεργήσει κάτω από συνθήκες, που καθίστανται μονίμως έκτακτες. Αυτό το λέω, για να καταγραφεί στα Πρακτικά.

Ας αρχίσω, κυρία Πρόεδρε, από τη δεύτερη Συμφωνία, δηλαδή από τη Συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Γαλλίας, σχετικά με ζητήματα εσωτερικής ασφάλειας.

Η κοινή δήλωση για ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας του 2006 αφορούσε την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και τις ακραίες μορφές βίας. Σε αυτές τις ακραίες μορφές βίας έχουμε μέχρι σήμερα την ευρωπαϊκή εμπειρία του αντικομμουνιστικού μνημονίου. Έχουμε την εμπειρία του αντιεξτρεμιστικού μνημονίου. Έχουμε δηλαδή σιγά-σιγά μία στιγμή-ματσοποίηση ομάδων. Έχουμε τη γενικότερη φιλοσοφία πάταξης κάθε μορφής ριζοσπαστικοποίησης των μαζών σε συνθήκες χειμαζόμενου λαού, όχι μόνο του ελληνικού, αλλά και του γαλλικού και του γερμανικού και του αγγλικού και του ιρλανδικού και πάει λέγοντας. Ερχόμαστε τώρα εμείς να δικαιώσουμε μια γαλλική πολιτική. Δεν μπορούμε πια να το κάνουμε αυτό. Πρέπει να το κατανοήσει και ο κόσμος.

Η Γαλλία ήταν αυτή που είχε προτείνει, κυρία Πρόεδρε, να ανταλλάσουμε στοιχεία. Τελικά, δεν ξέρουμε πού καταλήγουν αυτά τα στοιχεία -το ξέρετε πολύ καλά- και ας λέμε ότι είμαστε σύμμαχοι. Άλλωστε, όποια συμφορά έχει βρει την Ελλάδα, κατά ένα πολύ περίεργο τρόπο, από συμμάχους την έχει βρει. Δεν «την

έπεσε» ποτέ στην Ελλάδα ούτε στην Κύπρο το Ουζμπεκιστάν ούτε η Βολιβία. Δεν ήρθαν εδώ πέρα οι Κινέζοι. Εμείς πήγαμε από την Κορέα μέχρι την Κριμαία.

Τώρα τους φέρνουμε εδώ. Ποιους φέρνουμε εδώ; Τους φέρνουμε εδώ να φυλάξουμε τι; Υπάρχει γαλλική πρόταση για τη δημιουργία ευρωπαϊκής χωροφυλακής σε μια χώρα όπου έχει καταργηθεί η χωροφυλακή! Ξέρουμε τι εμπειρίες έχουμε από τη χωροφυλακή.

Δεν μου λέτε, αυτοί τι θα κάνουν με αυτή τη Συμφωνία Συνεργασίας; Ξέρουμε πού πηγαίνει. Γι' αυτό και η αντίρρησή μας μετά βδελυγμίας σε τέτοιου είδους συμφωνίες.

Μπορεί να είναι ωραίο το περιεχόμενο: Θα πατάξουμε την τρομοκρατία, θα κάνουμε πιο ειρηνική τη ζωή. Ποια ειρηνική ζωή; Πείτε μου, θα φυλάξουν τους Γάλλους τουρίστες του κοινωνικού τουρισμού, που θα έρθουν εδώ με κουπόνι; Αυτούς θα πάνε να φυλάξουν; Γιατί είχε γραφεί σε γερμανικό περιοδικό -δεν διαψεύστηκε ποτέ- ότι το σχέδιο της Γαλλίας είναι να φτιαχτεί μια ευρωπαϊκή δύναμη, η οποία να παίζει λίγο και με την εθνικότητα των χωροφυλάκων, και να φυλάσσουν οι Γάλλοι τους Γάλλους τουρίστες, οι Γερμανοί τους Γερμανούς τουρίστες, οι Άγγλοι τους Άγγλους τουρίστες. Αυτά είναι καινοτομίες;

Έπειτα, μέσα στη Συμφωνία υπάρχει ειδικό άρθρο -το άρθρο 4- που επιτρέπει εκτός από την προληπτική ανταλλαγή και επεξεργασία πληροφοριών -προσέξτε!- σχεδιαζόμενες πράξεις. Μπορείτε να φανταστείτε ευρωπαϊκή ομάδα συνεργασίας, η οποία προσπαθεί να προλάβει σχεδιαζόμενες, μέσα στο μυαλό κάποιου, πράξεις; Έχουμε δει αυτό το αποτέλεσμα. Ποια είναι δηλαδή η σχεδιαζόμενη πράξη; Ποιος είναι ο κίνδυνος μείζονος αναταραχής; Η σημερινή απεργία;

Κύριε Υπουργέ, ειλικρινά έχουμε περάσει πολλά κοινά σε αυτόν τόπο, τουλάχιστον αυτοί που έχουν περάσει τα πενήντα, σαν εμένα και σαν εσάς. Έχουμε δει πολλά. Δεν γίνεται καμιά εξαίρεση και καμιά αναφορά σ' αυτήν τη Συμφωνία για ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Όταν έχετε ακόμη και την Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων να αμφισβάζει -ας πούμε- για κάρτες, εδώ πέρα δεν έχουμε καμμία μνεία του τι είδους στοιχεία θα παρέχονται για σχεδιαζόμενες πράξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα συντομεύσω, κυρία Πρόεδρε.

Έπειτα, έχουμε ένα τεράστιο πρόβλημα σε αυτή τη Σύμβαση: Επιτρέπεται η διαβίβαση των πληροφοριών, όχι μόνο σε τρίτα κράτη, αλλά και σε άλλες αρχές. Ποιες είναι αυτές οι άλλες αρχές, όταν μπλέκεις με αφορισμούς και αοριστολογίες άλλων αρχών; Εντάξει, εμείς να φανταστούμε το NATO. Παρακάτω; Για πείτε μου, αν αύριο το πρωί φτιαχτεί μια καινούργια αρχή;

Είδαμε πώς ξεκίνησε η Δημοκρατία του Κοσόβου. Θυμάστε πώς ήταν το Διεθνές Δίκαιο, μέρες που 'ναι; Πώς κατέληξε σήμερα; Κατέληξε σήμερα να είναι ένα κομμάτι από τις τράπεζες που θα ασχοληθούν με το αν θα δώσουν λεφτά στο Κόσοβο. Για παράδειγμα, πώς βρέθηκε να είναι αρχή του Κόσοβο, αφού δεν τις δίνετε τις πληροφορίες; νατοϊκά στρατιωτικά έγγραφα έχει το Κόσοβο. Διαβατήριο. Έγινε κράτος ξαφνικά. Πώς μας προέκυψε; Με ποια νομιμότητα και με πόσο αίμα;

Συμπερασματικά, είναι τμήμα του αντιδημοκρατικού νομοσχεδίου και σχεδίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ολόκληρου του σχεδιασμού της. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι οι Ευρωπαίοι, οι Ευρωλάγνοι θα πάτε σε αναθεώρηση της Συμφωνίας της Λισαβόνας, με απίστευτες νεο-αποικιοκρατικές, νεο-δουλικές αρχές. Φαίνεται από τα εργασιακά. Θα καταλήξει στον τρόπο με τον οποίο οι στρατοί της Ευρώπης, ως ενιαίοι και τάχα μου, δήθεν ειρηνοποιοί, θα προβαίνουν σε αυτήν την ιστορία.

Σας θυμίζω τα γαλλικά προβλήματα. «Όχι» σε αυτήν την πολιτική έχουν πει οι Γάλλοι χωρίς μνημόνιο και λένε και οι Έλληνες αυτή τη στιγμή με μνημόνιο. Μέτρα πήραν οι Ιρλανδοί χωρίς μνημόνιο. Βρέθηκαν στην ίδια κατάσταση που είμαστε εμείς και κανένας δεν τολμά να ομολογήσει ότι αυτή η χώρα έχει το μικρότερο, από τις δεκαέξι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξωτερικό χρέος και ότι υφίσταται αυτή τη στιγμή αυτού του είδους τις συμφωνίες και αυτού του είδους τις πολιτικές, δίκην πρωτοπορίας και καινοτομίας στην υποταγή. Επομένως, την καταψηφίζουμε.

Περνάω τώρα στη FRONTEX. Θα είμαι πάρα πολύ σύντομη, κυρία Πρόεδρε, και δεν θα πάρω το δεκάλεπτο -πέντε και πέντε λεπτά ανά συμφωνία- αλλά θα τελειώσω στα οκτώ λεπτά.

Αν σας έδινα στοιχεία για τη FRONTEX, ειδικρινά σας λέω ότι θα ήταν ανατριχιαστικά. Παραχωρούμε πλήρες άσυλο και απαράβαστο στους ανθρώπους της FRONTEX. Τους αφαιρούμε ακόμη και το ΦΠΑ για εγκατάσταση στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά. Αγοράζουν σόμπες και air condition χωρίς ΦΠΑ σε αυτήν την Ελλάδα, αυτή τη μέρα, αυτόν τον καιρό!

Δίνουμε στη FRONTEX νομική προσωπικότητα, ώστε έρχεται εδώ, ως ένα είδος χωροφύλακα των συνόρων και τάχα μου, δήθεν υπερασπιστή. Αυτά δεν συνέβαιναν ούτε όταν αγόραζαν Κέλτες, για να φυλάξουν το Βυζάντιο! Μόνοι τους οι Κέλτες εξασφάλιζαν την τροφή τους. Μισθοφόρους τους είχαν. Εδώ τους πληρώνουμε χρυσούς! Τους φέρνουμε εδώ και θα τους παρέχουμε τις υποδομές, την εγκατάσταση, τις επικοινωνίες. Θα τους ταΐσουμε, θα τους απαλλάξουμε από φόρο. Έχουν δικαίωμα να αγοράζουν γη και οτιδήποτε και μόλις προκύψει ζήτημα αστικό ή ποινικό, εξαιρούνται.

Αυτές οι συνθήκες δεν είναι λεόντειες. Είναι μεσαιωνικού τύπου. Φέρνεις μια διακοσάρα στρατιωτικούς από τη Λιθουανία, που μάλιστα είναι με τα ελικόπτερα και προσπαθούν να μάθουν τι εστί Αιγαίο. Δεν είναι το ίδιο με τις δικές τους θάλασσες. Γι' αυτό και τα νορβηγικά σκάφη δεν είναι εύκολα για εδώ. Θέλεις τα καρνάγια που έχεις κλείσει, για να τα βγάλεις πέρα με το Αιγαίο.

Έρχονται, λοιπόν, εδώ πέρα και, κυριολεκτικά, τους παραχωρούμε, με έξοδα και με αίμα του ελληνικού λαού, τη δυνατότητα να κυκλοφορούν ως Βατικανό. Είναι ένα είδος στρατιωτικό, χωροφυλακτικό Βατικανό στη χώρα!

Αν δείτε αυτήν τη Συμφωνία στις λεπτομέρειές της και στη συντομία της, είναι χειρότερη και από τη Συμφωνία των αμερικανικών βάσεων. Έχουν πλήρη ασυλία. Μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν. Δεν έχουν καμμία αρμοδιότητα. Το ζήσαμε πρόσφατα σε μπαρ της Μυτιλήνης, που ήταν μεθυσμένοι. Σιγά μη νοιάζονταν! Εξαφανίστηκαν. Λιθουανοί, Πολωνοί ούτε καν ξέρω ποιοι είναι μέσα από πλευράς εθνικότητας. Δεν έχει καμμία σχέση η εθνικότητα. Σημασία έχει η πολιτική που έχουν εντολή να ασκούν.

Άμα προκύψουν τίποτα διαφορές, θα φτιάξουμε μία ακόμη επιτροπή, η οποία θα επιλύει τις διαφορές, καταργώντας την πραγματικότητα, τη δικαιοσύνη, την κυριαρχική και την οικονομική μας -αν θέλετε- αυτοτέλεια. Ακατανόητο!

Σας το είπα στην επιτροπή και θα το ξαναπώ, για να καταγραφεί στα Πρακτικά: Φτιάχνετε FRONTEX ως ex frontiers, δηλαδή ως πρώην σύνορα.

Δεν έχει σύνορα αυτός ο τόπος. Όταν τα σύνορά του τα εναποθέτει σ' αυτούς, με αυτό τον τρόπο, με αυτό το αντίτιμο, τότε ο ελληνικός λαός ειλικρινά πρέπει να ανησυχεί σφόδρα, για την προστασία που του παρέχεται από προστάτες, οι οποίοι απλώς το δηλώνουν.

Στη δύσκολη στιγμή, όταν θα του επιτίθενται, they are doing their job, για να είμαι μέσα στη μέρα, κάνουν τη δουλειά τους, όπως οι μισθοφόροι στο Αφγανιστάν, στο Νταφούρ, στα Βαλκάνια και αλλού μέχρι σήμερα, με τα γνωστά αποτελέσματα για τους λαούς.

Καταψηφίζουμε κι αυτήν τη συμφωνία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνη Κανέλη. Ο κ. Μουλόπουλος έχει το λόγο εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Με το σχέδιο για την εγκατάσταση της FRONTEX ισχυροποιείται και παγιώνεται η κατάσταση ενός ευρωπαϊκού κατασταλτικού μηχανισμού στην Ελλάδα. Στη βάση του Λιμενικού Σώματος, στην καρδιά του Πειραιά, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στήσει το πρώτο πειραματικό πανευρωπαϊκό παράρτημα της FRONTEX. Ένα κέντρο διευρυμένου ελέγχου της ανατολικής Μεσογείου, που συντονίζει επιχειρήσεις αποτροπής εισόδου παράνομων μεταναστών σε αέρα, στεριά και θάλασσα και προετοιμάζει μεικτές επιχειρήσεις επιστροφής στις χώρες προέλευσης και πραγματοποιεί ανάλυση κινδύνων και απειλών στη Μεσόγειο.

Με το νομοσχέδιο, το επιχειρησιακό γραφείο απολαμβάνει πλήρους αυτοτέλειας και ανεξαρτησίας από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές. Παραχωρούνται προνόμια και ασυλίες για το προσωπικό του, ενώ οι χώροι του είναι απαράβαστοι, δεν υπόκεινται σε έρευνα, επίταξη, κατάσχεση ή απαλλοτρίωση. Επιπλέον, παραχωρείται το δικαίωμα δωρεάν λιμενισμού των σκαφών της FRONTEX σε ελληνικούς λιμένες και της δωρεάν προσγείωσης των αεροσκαφών σε ελληνικούς αερολιμένες.

Παρέχεται όλη η υποδομή για εγκατάσταση συστημάτων παρακολούθησης και επικοινωνίας, χωρίς δυνατότητα παρέμβασης από τις Ελληνικές Αρχές. Επίσης, τα ελληνικά δικαστήρια δεν θα έχουν καμμία αρμοδιότητα, σε περίπτωση που υπάρχουν προβλήματα από την εφαρμογή της συμφωνίας.

Ουσιαστικά, πρόκειται για μια συμφωνία παραχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας και μάλιστα, χωρίς να έχει προηγηθεί η συνταγματικά προβλεπόμενη διαδικασία για την επικύρωση διεθνών συμβάσεων, που παραχωρούν κυριαρχικά δικαιώματα σε διεθνείς οργανισμούς.

Θέλω να πω επίσης, ότι οι μέθοδοι και ο ρόλος της FRONTEX, καθώς και οι τακτικές της, παραβαίνουν το διεθνές δίκαιο για τις συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Κυρία Πρόεδρε, ακόμη και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητά αυστηρότερο έλεγχο των δραστηριοτήτων της.

Για μας η αστυνομική αντιμετώπιση δεν θα ανακόψει το κύμα των μεταναστών. Όπου κλείνουν τα περάσματα, βρίσκονται όλο και πιο επικίνδυνοι δρόμοι, με περισσότερα θύματα, μεταξύ αυτών οι οποίοι προσπαθούν να μπουν στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Έχουμε παραδείγματα από τις άλλες χώρες.

Η Ισπανία ύψωσε συρματοπλέγματα στο Γιβραλτάρ στα σύνορα με το Μαρόκο, αλλά ελάχιστα έως καθόλου απέτρεψε την παράνομη διέλευση προσφύγων από τις υποσαχάριες περιοχές. Το μόνο που πέτυχαν είναι να αυξηθεί ο αριθμός των θανάτων και των αγνοουμένων έξω από τα σύνορά της και μέσα στην έρημο να πεθαίνουν χιλιάδες άνθρωποι.

Στην Ιταλία η κατάσταση, επίσης, είναι τραγική. Εκατοντάδες άνθρωποι πνίγονται αβοήθητοι ανοιχτά της Λαμπεντούσας στο Λιβυκό Πέλαγος και χιλιάδες άλλοι βρίσκονται κλεισμένοι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Μπερλουσκόνι.

Η FRONTEX δεν πρόκειται, όπως και καμμία αστυνομική μέθοδος, να λύσει το πρόβλημα των μεταναστών. Την ίδια στιγμή που η Ελληνική Βουλή ψηφίζει νομοσχέδια για την ενίσχυση της καταστολής και της ποινικοποίησης της μετανάστευσης, η Ελλάδα κατέχει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης το μικρότερο ποσοστό παροχής ασύλου σε σχέση με τον αριθμό των αιτούντων. Οι ευρωπαϊκές χώρες και η ύπατη αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες, έχουν εκδώσει οδηγίες για να μην επαναπροωθούνται, γιατί παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ καταδικάζει την ποινικοποίηση και το κυνηγητό των προσφύγων και των μεταναστών, γιατί πιστεύει ότι είναι γέννημα του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, είναι γέννημα της πολιτικής, της κρίσης και της φτώχειας. Γι' αυτό και δεν θα ψηφίσει το νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τη διμερή συμφωνία Ελλάδας και Γαλλίας για θέματα εσωτερικής ασφάλειας, έρχεται να προστεθεί στο γενικό-τερο αυταρχικό κατασταλτικό νομοθετικό πλαίσιο που οικοδομείται τα τελευταία χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι σύμβαση καθαρά αστυνομικής φύσης και σκοπεύει στην αποκατάσταση της δημόσιας τάξης και τον χειρισμό καταστάσεων κρίσης.

Αυτή η συνεργασία μπορεί να επεκταθεί με τροπολογίες και σε άλλους τομείς για την εγκληματικότητα, διευρύνοντας ανεξέλεγκτα το κατασταλτικό πλαίσιο.

Η στόχευση της συγκεκριμένης συμφωνίας είναι ξεκάθαρη, παρ' ότι δεν ομολογείται. Οι δύο κυβερνήσεις, της Ελλάδας και της Γαλλίας, από το Δεκέμβριο του 2008 έχουν συνειδητοποιήσει ότι οι κοινωνικές αντιδράσεις, οι κινητοποιήσεις εργαζομένων και νέων φοιτητών, δεν είναι υπόθεση αποκλειστικά εθνική. Θυμόμαστε ότι το χειμώνα του 2008 η Γαλλική Κυβέρνηση φοβόμενη την εξάπλωση της κοινωνικής έντασης στη Γαλλία, ανέβαλε επ' αόριστον την εκπαιδευτική της μεταρρύθμιση. Αντίστοιχα, οι κινητοποιήσεις στην Ελλάδα τον προηγούμενο

Μάιο και Ιούνιο και οι πρόσφατες μαζικές απεργίες αλληλοτροφοδότησαν την αντίσταση της κοινωνίας κατά των νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων του ασφαλιστικού σε Ελλάδα και Γαλλία.

Με τη Συμφωνία αυτή ενισχύεται η δυνατότητα των κατασταλτικών μηχανισμών στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, ώστε η δίωξη των μαθητών στη Λάρισα να πάρει διευρυμένες διαστάσεις. Όλοι γνωρίζουμε αυτή την υπόθεση.

Χαρακτηριστικά, το άρθρο 8 της Συμφωνίας που αφορά στην ανταλλαγή, επεξεργασία και τήρηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, έρχεται να ενισχύσει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την υποχρεωτική, προληπτική διατήρηση δεδομένων στο πεδίο των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Η Συμφωνία, τέλος, νομιμοποιεί και προετοιμάζει την περαιτέρω δραστηριοποίηση δυνάμεων ευρωπαϊκής χωροφυλακής.

Πρόσθετα ερωτηματικά προκαλεί η σκοπιμότητα σύναψης αυτής της Συμφωνίας, από τη στιγμή που πρόσφατα η Κυβέρνηση πέρασε το νόμο που κύρωσε τη Σύμβαση του Παλμέρου για το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα.

Γι' αυτό το λόγο καταψήφισουμε κι αυτή τη Συμφωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μουλόπουλο.

Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρήστος Παπουτσής, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλη προσοχή παρακολούθησα τον προβληματισμό τόσο της κ. Κανέλλη εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, όσο και του κ. Μουλόπουλου εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Και σπεύδω να πάρω το λόγο, προκειμένου να δώσω ορισμένες εξηγήσεις για την αποκατάσταση της αλήθειας. Παρά το γεγονός ότι ορισμένοι από τους προβληματισμούς σας θα μπορούσαν σε μια θεωρητική συζήτηση να ήταν βάσιμοι, σε πρακτικό επίπεδο υπάρχει μια διαφορετική διάσταση, την οποία οφείλουμε να αναδείξουμε.

Όσον αφορά τη Συμφωνία με τη Γαλλία στον τομέα της συνεργασίας για την εσωτερική ασφάλεια, πρόκειται περί μιας διμερούς συμφωνίας, όπως όλες οι άλλες συμφωνίες, τις οποίες πραγματοποιεί η χώρα μας και όλες οι υπόλοιπες χώρες, με άλλα κράτη, προκειμένου να ενώσουν τις δυνάμεις τους για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.

Αντιλαμβάνομαι, όμως, από την προσέγγιση και των δύο συναδέλφων και των δύο κομμάτων, ότι δίνουν ιδιαίτερο βάρος στην αντιμετώπιση των λαϊκών κινητοποιήσεων. Δεν είναι αυτός ακριβώς ο λόγος και ούτε και ο στόχος.

Σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνεται στη Συμφωνία η αντιμετώπιση των λαϊκών κινητοποιήσεων ούτε η αντιμετώπιση του εργατικού κινήματος ούτε του προοδευτικού εκπαιδευτικού κινήματος στην Ευρώπη. Το αντίθετο μάλιστα συμβαίνει. Περιλαμβάνεται η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Εκτός αν θεωρείτε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση που ζούμε, στον κόσμο μας, στις μέρες μας, στη χώρα μας και παντού, δεν υπάρχει οργανωμένο έγκλημα. Ή αν θεωρείτε ότι δεν υπάρχουν πολίτες, ευρωπαίοι πολίτες, οι οποίοι έχουν κάνει επιλογή της ζωής τους τη βία και την τρομοκρατία της κοινωνίας. Εκτός αν θεωρείτε ότι δεν υπάρχουν άλλες ομάδες, εκτός της Ευρώπης, άλλοι πολίτες άλλων κρατών, τρίτων κρατών, από άλλες ηπείρους, οι οποίοι δεν έχουν βάλει ως στόχο την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους θεσμούς της, την κοινωνία της, τον κόσμο της.

Αυτό είναι ένα ερώτημα, το οποίο πολλές φορές μου γεννάται όταν ακούω να λέγεται ότι δεν χρειαζόμαστε συνεργασία για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.

Η αλήθεια είναι ότι το οργανωμένο έγκλημα είτε συμφωνούμε είτε όχι είτε θέλουμε να ξεχνάμε την ύπαρξή του είτε όχι, υπάρχει. Και υπάρχει, όχι μόνο σε κατάσταση ενεργή, αλλά κυρίως σε μια διαρκή εξέλιξη των τεχνολογικών υποδομών και των μέσων που χρησιμοποιεί, της ενίσχυσης της δυνατότητάς του να λειτουργεί στην κατεύθυνση την οποία κινείται, όπως υπάρχει λαθρεμπόριο, όπως υπάρχει εμπόριο ναρκωτικών, όπως υπάρχει εμπόριο λευκής σαρκός, όπως υπάρχει οτιδήποτε αρνητικό φαινόμενο, που παραβιάζει τους κανόνες δικαίου σε ολόκληρη την ευρωπαϊκή κοινωνία.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και θα θέσει εκτός νόμου τη Κομμουνιστική Νεολαία της Τουρκίας. Άρα παράνομη, άρα οργανωμένο έγκλημα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Όχι, δεν είναι έτσι, κυρία Κανέλλη, και ξέρετε πολύ καλά ότι τουλάχιστον η δική μας Κυβέρνηση και ο δικός μας...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ναι, οργανωμένες ομάδες τίθενται εκτός νόμου και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Και ο δικός μας πολιτικός χώρος ουδέποτε αποδέχθηκε τέτοιου είδους πρακτικές στην ποινικοποίηση των πολιτικών δράσεων. Ποτέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ξέρουμε αύριο τι θα γίνει, όμως, κύριε Υπουργέ. Να το δεχθώ αυτό που λέτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, να μη γίνεται διάλογος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη):

Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτό το οποίο εμείς προχωρούμε, ως μια συμφωνία συνεργασίας με τη Γαλλία, είναι μια συμφωνία η οποία έχει ήδη υπογραφεί εδώ και δυο χρόνια -το 2008 αν δεν κάνω λάθος, κυρία Παυλόπουλε- όπου η χώρα μας μέσα στα πλαίσια της συνεργασίας στον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης προχώρησε και σε διμερείς συμβάσεις, πέραν εκείνων τις οποίες έχει υπογράψει στα πλαίσια της Europol και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά τη συμφωνία για την εγκατάσταση του γραφείου της FRONTEX στον Πειραιά -να πω ότι αυτό ψηφίζουμε σήμερα: την εγκατάσταση του γραφείου της FRONTEX στον Πειραιά- όπως είχα την ευκαιρία να τονίσω και να διασαφηνίσω και στην επιτροπή, πρόκειται για ένα πιλοτικό πρόγραμμα διάρκειας ενός έτους. Αυτό σημαίνει αυτή η συμφωνία.

Στη συμφωνία, όμως, περιλαμβάνεται η δυνατότητα και η ευχή της ελληνικής Κυβέρνησης να μπορούσε να έχει μόνιμη παρουσία το γραφείο της FRONTEX στην Ελλάδα. Σε ποια κατεύθυνση; Στην κατεύθυνση της διατήρησης ενός μόνιμου παρατηρητηρίου, όσον αφορά την περιφερειακή συνεργασία των κρατών-μελών για την ασφάλεια των ευρωπαϊκών συνόρων όχι με την έννοια της στρατιωτικής φρούρησης των συνόρων, αλλά κυρίως με τη συνεργασία στον τομέα της αστυνόμευσης της παράνομης διακίνησης των πολιτών εκείνων άλλων κρατών, οι οποίοι επιθυμούν να δημιουργήσουν έκνομες καταστάσεις στην Ελλάδα.

Η παρουσία των δυνάμεων ταχείας επέμβασης στον Έβρο, όπως και η παρουσία των δυνάμεων της ακτοφυλακής της FRONTEX στα νησιά του Αιγαίου είναι άλλο πράγμα. Είναι περιοδικού χαρακτήρα, είναι για κάποιους μήνες. Δεν είναι μόνιμοι, έρχονται μόνο για να περάσουν την τεχνογνωσία της FRONTEX σε ορισμένους τομείς της Ελλάδας, όπου της λείπει η γνώση και η εμπειρία. Όπως για παράδειγμα, στο πώς γίνεται η διακρίβωση της πραγματικής ταυτότητας των λαθρομεταναστών και πώς γίνεται ο εντοπισμός από μακρινή απόσταση με ειδικά μηχανήματα εκείνων, οι οποίοι επιχειρούν να μπουν στη χώρα μας, πριν έρθουν και πριν φτάσουν.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τόσα χρόνια δεν τα είχαμε εμείς αυτά. Η FRONTEX μας τα έφερε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Όχι, δεν τα είχαμε. Δυστυχώς, δεν τα είχαμε και αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ξοδεύοντας αυτά που ξοδεύουμε για τους εξοπλισμούς, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Όχι, δυστυχώς δεν τα είχαμε, πάντως.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Και δεν τα ξοδεύαμε προς αυτή την κατεύθυνση.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μπράβο μας!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Μαζί σας και εγώ.

Κυρία Κανέλλη, η αλήθεια είναι ότι η Ελλάδα είναι εκτεθειμένη. Και είναι εκτεθειμένη σε πάσης φύσεως επιδιώξεις, μεταξύ των οποίων -και δεν διστάζω να το πω- και διαφόρων οργανώσεων που εμφανίζονται ως οργανώσεις πολιτών γενικώς, οι λεγόμενες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, οι οποίες δεν θέλουν να αντιλη-

φθούν ούτε τις αναζητήσεις της ελληνικής κοινωνίας ούτε τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας ούτε τις αντοχές του ελληνικού πολιτικού συστήματος...

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όργανα διεθνούς «βρωμοδουλειάς» είναι οι περισσότεροι από αυτούς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Δεν θα το πω έτσι εγώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Εγώ το λέω και να καταγραφεί, με την άδειά σας, στα Πρακτικά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Θα πω, όμως, ότι η Ελλάδα είναι εκτεθειμένη και αυτήν τη στιγμή η κριτική την οποία δέχεται από όλες τις πλευρές στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πάρα πολύ αυστηρή.

Γι' αυτό το λόγο, επιχειρούμε με κάθε τρόπο, πρώτα απ' όλα, να προσαρμοστεί η χώρα μας στις απαιτήσεις της διεθνούς νομιμότητας, στις διεθνείς συμβάσεις, στις διεθνείς συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά την αντιμετώπιση των λαθρομεταναστών, των μεταναστών εκείνων οι οποίοι επιχειρούν να εισέλθουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ταυτόχρονα, επιχειρούμε με κάθε τρόπο να οχυρώσουμε τα σύνορά μας.

Τέλος, επιχειρούμε με τον πιο καθαρό τρόπο να πούμε στους Ευρωπαίους εταίρους μας ότι αυτό το πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζουμε εμείς εδώ, δεν είναι τοπικό πρόβλημα, δεν είναι ελληνικό πρόβλημα, είναι ευρωπαϊκό θέμα, είναι ευρωπαϊκό πρόβλημα. Είναι η επιδίωξη εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων από πολλές άλλες χώρες της υφής, οι οποίοι επιχειρούν να φτάσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα από τη θέση της βρίσκεται στο σημείο εκείνο που αντιμετωπίζει το μεγαλύτερο βάρος. Γι' αυτό χρειαζόμαστε την ευρωπαϊκή βοήθεια και την ευρωπαϊκή παρουσία.

Η παρουσία των δυνάμεων της FRONTEX στον Έβρο και στα νησιά είναι μια προσφορά του Οργανισμού FRONTEX και των κρατών-μελών που στηρίζουν αυτή την προσπάθεια και γι' αυτό το λόγο έχουν αναλάβει πλήρως, τις δαπάνες οι οποίες χρειάζονται για την παρουσία τους εκεί.

Η παροχή της Ελλάδος στη FRONTEX αφορά μόνο την εγκατάστασή τους στα γραφεία του Πειραιά -όπου έχουμε παραχωρήσει ορισμένα γραφεία από το πρώην Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, εκεί που στεγάζεται σήμερα το Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων- και δεύτερον, αυτό το οποίο προβλέπεται από τη Σύμβαση: Δηλαδή, την παροχή των προνομίων και των ασυλιών που προβλέπεται για όλους τις διεθνείς οργανισμούς και τις διπλωματικές αντιπροσωπείες. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Αλλά οφείλω να πω ότι η παρουσία της FRONTEX έχει θετικές επιδράσεις αυτή τη στιγμή, τόσο στην περιοχή του Αιγαίου στην προηγούμενη περίοδο, όσο και στην περιοχή του Έβρου, τώρα που βρίσκονται οι δυνάμεις ταχείας επέμβασης. Αυτό, όμως, σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει φυσικά -και συμφωνώ απολύτως μαζί σας- ότι εμείς πρέπει να δημιουργήσουμε ή να αποδεχθούμε στην πράξη ένα καθεστώς είτε ομηρίας της χώρας είτε μιας μό-

νιμης παρουσίας των δυνάμεων αυτών στην περιοχή.

Αντίθετα, εμείς πρέπει να εκμεταλλευτούμε την παρουσία τους σε αυτή τη φάση, αναδεικνύοντας την ευρωπαϊκή διάσταση του προβλήματος και ταυτόχρονα, ενισχύοντας τους δικούς μας μηχανισμούς, τις δικές μας υποδομές, προκειμένου η ελληνική παρουσία να είναι εκείνη η οποία θα εγγυάται τα ευρωπαϊκά σύνορα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Την ευρωπαϊκή διάσταση του προβλήματος την έχει επεξεργαστεί και η Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Βουλής. Και στους διεθνείς οργανισμούς και στην ΚΟΖΑΚ κυρίως έχει αναφερθεί αυτό που και εσείς, κύριε Υπουργέ, μόλις αναφέρατε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του FRONTEX (Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης), για τη φιλοξενία του επιχειρησιακού γραφείου FRONTEX στην Ελλάδα, που υπογράφηκε στον Πειραιά, στις 2 Αυγούστου 2010, το κείμενο της οποίας, σε πρωτότυπο στην αγγλική και σε μετάφραση στην ελληνική γλώσσα, έχει ως εξής:

SEAT AGREEMENT**between****the HELLENIC REPUBLIC****and****FRONTEX****(the European Agency for the Management of Operational
Cooperation at the External Borders of the Member States of the
European Union)****FOR THE HOSTING OF THE FRONTEX OPERATIONAL
OFFICE IN GREECE**

The Hellenic Republic and Frontex,

Having regard to Council Regulation (EC) No 2007/2004 establishing a European Agency for the Management of Operational Cooperation at the External Borders of the Member States of the European Union (the Frontex Regulation), and in particular Articles 15, 16, 17 and 18 thereof,

Having also regard to Decision No 1/2010 of the Management Board of Frontex setting up Frontex Operational Offices, and in particular Articles 4 and 5 thereof,

Having regard to the Protocol on the Privileges and Immunities of the European Union, attached to the Treaty on European Union as Protocol No 7 (the Protocol), and in particular Article 18 thereof,

Recalling that the Frontex Operational Office in Piraeus, Greece (FOO) is an integral part of Frontex organisational structure,

Confirming that the Frontex Regulation and the Protocol both apply *mutatis mutandis* to the FOO and to the staff members of the FOO,

Considering that in accordance with Article 5 of Decision No 1/2010 of the Management Board of Frontex, a Seat Agreement has to be concluded between Frontex and the Hellenic Republic in order to ensure in an appropriate way the efficient working conditions and the integrity of the FOO,

Confirming, therefore, that the aforementioned legal documents and facts require certain detailed additional provisions to be agreed and adopted,

Have agreed as follows:

Article 1 **Definitions**

For the purposes of the present Agreement and of the application of the Protocol:

(a) All references to the Union shall be read as references to Frontex and to the FOO.

(b) All references to the officials and other servants of the Union shall be read as references to the staff members of Frontex and the FOO.

(c) "Staff members of the FOO" means those Frontex staff members that are assigned or seconded by Frontex or by the Member States to the FOO.

Article 2 **Office Premises**

1. The Hellenic Republic shall offer to the FOO, free of charge, the suitable office premises in Piraeus as defined in a separate Exchange of Letters between Frontex and the Hellenic Ministry of Citizen Protection.

2. The Hellenic Republic shall also offer to the FOO, free of charge, the required power, water, heating/air-condition services as well as the equipment described in the Annex to this Agreement.

3. Office premises of the FOO shall be considered as inviolable in accordance with the Protocol. In particular, they shall be exempt from search, requisition, confiscation or expropriation.

4. Property and assets of the FOO shall not be the subject of any administrative or legal measure of constraint, without the authorization of the Court of Justice of the European Union.

5. The archives of the FOO shall be inviolable.

Article 3 **Legal Personality and Capacity**

1. Pursuant to Article 15 of the Frontex Regulation on the territory of the Hellenic Republic Frontex shall have legal personality and legal capacity, including, but not limited to, the right to conclude contracts, to acquire and dispose of movable and immovable property and to be party to legal proceedings. The FOO, as an integral part of Frontex organisational structure, has the same capacity in the Hellenic Republic to act on behalf of Frontex.

2. It shall be represented for these purposes by the Head of FOO in accordance with Frontex Internal Rules of Procedure.

Article 4**Security**

Frontex is responsible for the security and maintenance of order within the FOO, including its own security personnel, refusing access to the FOO, installing and operating security systems and devices.

The FOO's security personnel using security equipment shall do it in full compliance with Greek law.

The Hellenic Republic is responsible for the general protection of the FOO and in particular for the security and maintenance of order outside the FOO and in its surroundings. For this purposes the Hellenic Republic provides access control to the closed area where the FOO is located as well as general security for that area.

Article 5**Communications**

The Greek authorities shall take all necessary measures in order to facilitate, within the context of the relevant Greek legislation, the installation by the FOO of any appropriate communications systems.

Article 6**Privileges and Immunities of the FOO**

In addition to the privileges enjoyed in accordance with the Protocol, the FOO also enjoys:

-The right of vessels leased by /belonging to Frontex, to moor free of charge in Greek ports, and of aircrafts leased by/belonging to Frontex to land free of charge at Greek airports.

-The right to purchase fuel, lubricants and spare parts as well as services for vessels, aircrafts and vehicles leased by/belonging to Frontex, free of VAT charges.

Article 7**Privileges and Immunities of the staff members of the FOO**

1. In addition to the privileges and immunities provided for officials of the Union in the Protocol the staff members of the FOO, provided that they do not possess the Greek nationality, shall also enjoy on Greek territory the following protection and status;

- The Head of the FOO enjoys the same immunities and privileges as enjoyed by members of diplomatic staff of a diplomatic mission in Greece in accordance with the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations.

- All other staff members employed by Frontex in accordance with the Staff Regulations of the European Union, as well as the staff members assigned to FOO as Seconded National Experts, enjoy the same immunities and privileges as enjoyed by members of administrative and technical staff of a diplomatic mission in Greece in accordance with the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations.

2. VAT exemption will be granted on household articles acquired by the staff members of the FOO falling within this Article, provided such acquisition takes place during the first twelve months of the taking up their duties.

3. Within one month from the entry into force of this Agreement, the FOO will provide the competent Greek authorities with the nominative list of the persons to whom this Article applies. It will update the list by informing these authorities of any departure and/or of any new nomination of persons falling within the above paragraph.

4. The Hellenic Republic, in accordance with the provisions on Headquarters Agreement in the Frontex Regulation, provides best possible conditions to ensure the proper functioning of the FOO, including multilingual, European-oriented schooling.

Article 8 **Local personnel**

It is expressly agreed that, if there would be persons locally hired under Greek law by the FOO, they do not fall within the category of staff members of the FOO for the purposes of the present Agreement.

Article 9 **Identity cards**

The Protocol Department of the Ministry of Foreign Affairs of the Hellenic Republic registers and provides the staff members of the FOO falling within Article 7, as well as the members of their respective households, with the necessary identity cards. This registering fulfils all registering obligations of foreigners in Greece.

Article 10
Settlement of disputes

Any disputes relating to application of this Agreement shall be referred to an ad hoc committee whose members shall be designated by the two parties. In the event of failure to settle, the dispute shall be referred to the Court of Justice of the European Union.

Article 11
Specific provision on the pilot phase of the FOO

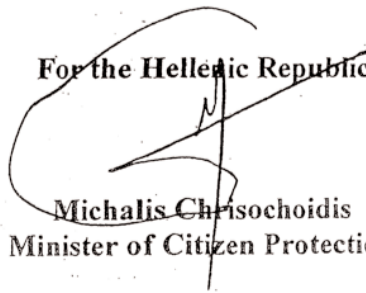
This Agreement covers the functioning of the FOO for its pilot phase, as well as its possible continuation, based on relevant decision by the Management Board of Frontex. This Agreement does not, however, in any way prejudice the possible decisions of the Management Board of Frontex in this regard.

Article 12
Entry into force, Duration

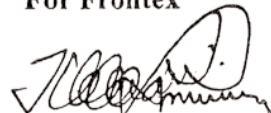
1. This Agreement will enter into force after completion of the constitutional procedures of the Hellenic Republic required to this end. The Hellenic Republic shall notify Frontex of the completion of these procedures and the Agreement shall enter into force on the date of reception of such notification by Frontex.
2. It shall remain in force indefinitely, unless it becomes purposeless due to the Management Board of Frontex decision referred to in Article 11 above.

Done in Piraeus on 2 August 2010, in duplicate, in the English language.

For the Hellenic Republic

Michalis Chrysochoidis
Minister of Citizen Protection

For Frontex

Ilkka Laitinen
Executive Director

ANNEX**SERVICES/EQUIPMENT TO BE PROVIDED BY THE GREEK AUTHORITIES**

The Greek authorities shall provide the following for the FOO:

- Office space for FOO (735 sq. m. approx. – 460 sq. m. exclusively for offices) that includes:
 - 4 individual office rooms for the management and seniors
 - 5 office rooms for two people each for the staff
 - Room for Operational Coordination
 - Server room
- 24/7 accessibility to the premises for Frontex staff
- Accessibility to one general meeting room for at least 40 people on the 5. Floor the HCG building.
- Possibility to use the canteen services in the HCG building
- Accessibility to kitchen, toilets and social area
- General reception and security for building of FOO premises
- Parking places for FOO staff
- Maintenance and cleaning of office space
- Security checks for visitors

The Greek authorities shall undertake the following at the expenses of FOO:

- Fit-out works within FOO premises (separate Annex)
- Fixed telephone lines and internet service provider

Frontex is allowed to place necessary stands and logos in front of the building and inside the building.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΕΔΡΑΣ

μεταξύ

της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

και

του FRONTEX

(Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ FRONTEX ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελληνική Δημοκρατία και ο Frontex,

Έχοντας υπόψη τον αριθ. 2007/2004 Κανονισμό Συμβουλίου (ΕΚ) σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Κανονισμός Frontex) και ειδικότερα τα Άρθρα 15, 16, 17 και 18 αυτού, Έχοντας επίσης υπόψη την αριθ. 1/2010 Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου Frontex για τη δημιουργία Επιχειρησιακών Γραφείων Frontex, και ειδικότερα τα Άρθρα 4 και 5 αυτής,

Έχοντας υπόψη το Πρωτόκολλο περί Προνομίων και Ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που προσαρτήθηκε στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως Πρωτόκολλο αριθ. 7 (το Πρωτόκολλο) και ειδικότερα το Άρθρο 18 αυτού,

Υπενθυμίζοντας ότι το Επιχειρησιακό Γραφείο Frontex στον Πειραιά, Ελλάδος (Ε.Γ.Φ.) είναι αναπόσπαστο τμήμα της οργανωτικής δομής του Frontex,

Επιβεβαιώνοντας ότι ο Κανονισμός Frontex και το Πρωτόκολλο εφαρμόζονται αμφότερα κατ' αναλογία στο Ε.Γ.Φ. και στο προσωπικό του Ε.Γ.Φ.,

Θεωρώντας ότι σύμφωνα με το Άρθρο 5 της αριθ. 1/2010 Απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου Frontex, για να διασφαλισθούν με κατάλληλο τρόπο οι αποτελεσματικές συνθήκες εργασίας και η ακεραιότητα του Ε.Γ.Φ. πρέπει να υπογραφεί μια Συμφωνία Έδρας μεταξύ του Frontex και της Ελληνικής Δημοκρατίας,

Επιβεβαιώνοντας, ως εκ τούτου, ότι τα ανωτέρω αναφερόμενα νομικά έγγραφα και στοιχεία απαιτούν τη συμφωνία και υιοθέτηση ορισμένων λεπτομερών επιπρόσθετων διατάξεων,

Συμφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρο 1
Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας και για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου:

- (α) Όλες οι αναφορές στην Ένωση θα ερμηνεύονται ως αναφορές στο Frontex και στο Ε.Γ.Φ.
- (β) Όλες οι αναφορές σε αξιωματούχους και άλλους υπαλλήλους της Ένωσης θα ερμηνεύονται ως αναφορές στο προσωπικό του Frontex και του Ε.Γ.Φ.
- (γ) «Προσωπικό του Ε.Γ.Φ.» νοούνται εκείνα τα μέλη του προσωπικού Frontex που διατέθηκαν ή αποσπάστηκαν από το Frontex ή από τα κράτη μέλη στο Ε.Γ.Φ.

Άρθρο 2
Εγκαταστάσεις Γραφείου

1. Η Ελληνική Δημοκρατία προσφέρει αδαπάνως στο Ε.Γ.Φ., κατάλληλες εγκαταστάσεις γραφείων στον Πειραιά όπως καθορίζονται σε ξεχωριστή ανταλλαγή επιστολών μεταξύ Frontex και Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

2. Η Ελληνική Δημοκρατία προσφέρει επίσης αδαπάνως στο Ε.Γ.Φ. την απαιτούμενη παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, ύδατος, υπηρεσίες θέρμανσης/κλιματισμού καθώς και τον εξοπλισμό που περιγράφεται στο Παράρτημα αυτής της Συμφωνίας.
3. Οι εγκαταστάσεις γραφείων του Ε.Γ.Φ. θεωρούνται απαραβίαστες σύμφωνα με το Πρωτόκολλο. Ειδικότερα, εξαιρούνται από την έρευνα, την επίταξη, την κατάσχεση και την απαλλοτρίωση.
4. Τα περιουσιακά στοιχεία του Ε.Γ.Φ. δεν υπόκεινται στο διοικητικό ή νομικό μέτρο της δέσμευσης, χωρίς την εξουσιοδότηση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
5. Τα αρχεία του Ε.Γ.Φ. είναι απαραβίαστα.

Άρθρο 3

Νομική Προσωπικότητα και Ικανότητα

1. Σύμφωνα με το Άρθρο 15 του Κανονισμού Frontex, στο έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας ο Frontex έχει νομική προσωπικότητα και νομική ικανότητα, που συμπεριλαμβάνει, αλλά δεν περιορίζεται στο δικαίωμα να συνάπτει συμβάσεις, να αποκτά και να διαθέτει κινητή και ακίνητη περιουσία και να είναι διάδικος σε δικαστική διαδικασία. Ως αναπόσπαστο τμήμα του Frontex, το Ε.Γ.Φ. στην Ελληνική Δημοκρατία έχει την ίδια ιδιότητα να ενεργεί για λογαριασμό του Frontex.
2. Για τους σκοπούς αυτούς θα εκπροσωπείται από τον Επικεφαλής του Ε.Γ.Φ. σύμφωνα με τους Κανόνες Εσωτερικής Λειτουργίας του Frontex.

Άρθρο 4

Ασφάλεια

Ο Frontex είναι υπεύθυνος για την ασφάλεια και τη διατήρηση της τάξης εντός του Ε.Γ.Φ., συμπεριλαμβανόμενου ίδιου προσωπικού ασφαλείας, δυνάμενου να αρνηθεί την πρόσβαση στο Ε.Γ.Φ., να εγκαταστήσει και να λειτουργεί συστήματα και συσκευές ασφαλείας. Προσωπικό ασφαλείας του Ε.Γ.Φ. που χειρίζεται εξοπλισμό ασφαλείας θα συμμορφώνεται πλήρως με την Ελληνική νομοθεσία.

Η Ελληνική Δημοκρατία είναι υπεύθυνη για τη γενική προστασία του Ε.Γ.Φ. και ειδικότερα για την ασφάλεια και διατήρηση της τάξης έξωθι του Ε.Γ.Φ. και του περιβάλλοντος χώρου. Για τους σκοπούς αυτούς η Ελληνική Δημοκρατία παρέχει έλεγχο πρόσβασης και γενική ασφάλεια στην περικλειστή περιοχή που είναι εγκατεστημένο το Ε.Γ.Φ.

Άρθρο 5

Επικοινωνίες

Οι Ελληνικές αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου στο πλαίσιο της σχετικής Ελληνικής νομοθεσίας να διευκολύνουν το Ε.Γ.Φ. στην εγκατάσταση κατάλληλων συστημάτων επικοινωνίας.

Άρθρο 6

Προνόμια και Ασυλίες του Ε.Γ.Φ.

Επιπλέον των προνομίων και ασυλιών του Πρωτοκόλλου, το Ε.Γ.Φ. επίσης απολαύει:

- Στην περίπτωση σκαφών που μισθώνονται ή ανήκουν στο Frontex, το δικαίωμα να προσδένουν αδαπάνως σε Ελληνικούς λιμένες και στην περίπτωση αεροσκαφών που μισθώνονται ή ανήκουν στο Frontex να προσγειώνονται αδαπάνως σε Ελληνικούς αερολιμένες.

- Στην περίπτωση σκαφών, αεροσκαφών και οχημάτων που μισθώνονται ή ανήκουν στο Frontex, το δικαίωμα να προμηθεύονται καύσιμα, λιπαντικά και ανταλλακτικά, απαλλαγμένων Φ.Π.Α.

Άρθρο 7**Προνόμια και Ασυλίες του προσωπικού του Ε.Γ.Φ.**

1. Επιπλέον των προνομίων και ασυλιών που προβλέπονται στο Πρωτόκολλο για αξιωματούχους της Ένωσης και εφόσον δεν κατέχουν την Ελληνική υπηκοότητα, το προσωπικό του Ε.Γ.Φ. απολαύει στην Ελληνική επικράτεια την ακόλουθη προστασία και καθεστώς:

- Ο Επικεφαλής του Ε.Γ.Φ. απολαύει ίδιες ασυλίες και προνόμια με αυτές που απολαύει το διπλωματικό προσωπικό διπλωματικών αποστολών στην Ελλάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση Βιέννης περί Διπλωματικών Σχέσεων του 1961.

- Το λοιπό προσωπικό που απασχολείται στο Frontex σύμφωνα με τους Κανονισμούς Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς επίσης το προσωπικό που διατίθεται στο Ε.Γ.Φ. ως Αποσπασμένοι Εθνικοί Εμπειρογνώμονες, απολαύει ίδιες ασυλίες και προνόμια με αυτές που απολαύει το διοικητικό και τεχνικό προσωπικό των διπλωματικών αποστολών στην Ελλάδα, σύμφωνα με τη Σύμβαση Βιέννης περί Διπλωματικών Σχέσεων του 1961.

2. Απαλλαγή από το Φ.Π.Α. θα χορηγείται για την αγορά ειδών οικιακής χρήσης από το προσωπικό του Ε.Γ.Φ. του Άρθρου αυτού, εφόσον η αγορά πραγματοποιείται το πρώτο δωδεκάμηνο από την ανάληψη των καθηκόντων τους.

3. Εντός ενός μήνα από την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας αυτής, το Ε.Γ.Φ. θα παράσχει στις αρμόδιες Ελληνικές αρχές ονομαστικό κατάλογο των προσώπων επί των οποίων εφαρμόζεται το Άρθρο αυτό. Θα ενημερώνει τον κατάλογο ενημερώνοντας τις εν λόγω αρχές για κάθε αναχώρηση και / ή κάθε προσθήκη προσώπων που εμπίπτουν στις ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου.

4. Σύμφωνα με τις διατάξεις το Κανονισμού Frontex περί Συμφωνίας Έδρας, η Ελληνική Δημοκρατία παρέχει τις καλύτερες δυνατόν συνθήκες για να διασφαλισθεί η κανονική λειτουργία του Ε.Γ.Φ., συμπεριλαμβανομένης πολυγλωσσικής εκπαίδευσης ευρωπαϊκού προσανατολισμού.

Άρθρο 8**Προσωπικό Χώρας Έδρας**

Συμφωνείται ρητά ότι, στην περίπτωση προσώπων προσληφθέντων από το Ε.Γ.Φ. χώρας έδρας, σύμφωνα με την Ελληνική νομοθεσία, αυτά δεν εμπίπτουν στην κατηγορία του προσωπικού του Ε.Γ.Φ., που ρυθμίζει η παρούσα Συμφωνία.

Άρθρο 9**Δελτία Ταυτότητας**

Το Τμήμα Εθιμοτυπίας του Υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας εγγράφει στα μητρώα και χορηγεί στο προσωπικό του Ε.Γ.Φ. του Άρθρου 7, καθώς επίσης και στους οικείους του, τα απαραίτητα δελτία ταυτότητας. Η εγγραφή σε μητρώα πληροί κάθε υποχρέωση εγγραφής αλλοδαπών στην Ελλάδα.

Άρθρο 10**Επίλυση διαφορών**

Κάθε διαφορά που σχετίζεται με την εφαρμογή αυτής της Συμφωνίας θα παραπέμπεται σε ειδική επιτροπή τα μέλη της οποίας θα καθορίζονται από τα δύο μέρη. Σε περίπτωση αδυναμίας επίλυσής της, η διαφορά θα παραπέμπεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 11**Ειδική διάταξη για την πιλοτική περίοδο του Ε.Γ.Φ.**

Η Συμφωνία ρυθμίζει τις αρμοδιότητες του Ε.Γ.Φ. κατά την πιλοτική περίοδο, ως επίσης ενδεχόμενη παράταση, βάσει σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Frontex. Ωστόσο, η Συμφωνία αυτή δεν προδικάζει ενδεχόμενες αποφάσεις τους Διοικητικού Συμβουλίου του Frontex στο πλαίσιο αυτό.

Άρθρο 12**Έναρξη ισχύος, Διάρκεια**

1. Η Συμφωνία αυτή αρχίζει να ισχύει μετά την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών της Ελληνικής Δημοκρατίας που απαιτούνται για το σκοπό αυτό. Η Ελληνική Δημοκρατία ειδοποιεί το Frontex για την ολοκλήρωση των εν λόγω διαδικασιών και η Συμφωνία αρχίζει να ισχύει κατά την ημερομηνία παραλαβής αυτής της ειδοποίησης από το Frontex.
2. Παραμένει σε ισχύ στο διηνεκές, εκτός εάν καταστεί άνευ αντικειμένου εξαιτίας σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Frontex που αναφέρεται στο Άρθρο 11 ανωτέρω.

Συντάχθηκε στον Πειραιά στις 2 Αυγούστου 2010, εις διπλούν, στην Αγγλική γλώσσα.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για το Frontex

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης

Ikka Laitinen

Υπουργός Προστασίας

Εκτελεστικός Διευθυντής

του Πολίτη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ / ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Οι Ελληνικές αρχές παρέχουν τα ακόλουθα για το Ε.Γ.Φ.:

- Χώρο γραφείων για το Ε.Γ.Φ. (περίπου 735 τ.μ. – 460 τ.μ. αποκλειστικά για χρήση γραφείων) που περιλαμβάνει:
 - 4 χωριστές αίθουσες γραφείων για την διοίκηση και τους ανώτερους υπαλλήλους
 - 5 αίθουσες γραφείων δύο ατόμων έκαστη για το προσωπικό
 - Αίθουσα για Επιχειρησιακό Συντονισμό
 - Αίθουσα διακομιστή
- Διαρκή πρόσβαση του προσωπικού Frontex στις εγκαταστάσεις
- Πρόσβαση σε μια μεγάλη αίθουσα συσκέψεων τουλάχιστον 40 ατόμων στον 5^ο όροφο του κτιρίου Λιμενικού Σώματος
- Δυνατότητα χρήσης των υπηρεσιών κυλικείου του κτιρίου Λιμενικού Σώματος
- Πρόσβαση σε κουζίνα, τουαλέτες και εντευκτήριο

- Γενική υποδοχή και ασφάλεια του κτιρίου εγκαταστάσεων του Ε.Γ.Φ.
- Θέσεις στάθμευσης για το προσωπικό του Ε.Γ.Φ.
- Συντήρηση και καθαρισμός χώρων γραφείου
- Ελέγχους ασφαλείας επισκεπτών

Οι Ελληνικές αρχές αναλαμβάνουν τα ακόλουθα με δαπάνες του Ε.Γ.Φ.:

- Εργασίες διαμόρφωσης χώρων εντός εγκαταστάσεων Ε.Γ.Φ. (ιδιαίτερο Παράρτημα)
- Γραμμές σταθερής τηλεφωνίας και παροχέα σύνδεσης με το διαδίκτυο

Επιτρέπεται στο Frontex να τοποθετεί τις αναγκαίες πινακίδες και εμβλήματα έμπροσθεν και εντός του κτιρίου.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 12 παράγραφος 1 αυτής”.

Επίσης, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη: «Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της

Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία κατ’ αρχήν, κατ’ άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση Συμφωνίας Έδρας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη συνεργασία σε θέματα εσωτερικής ασφάλειας, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 19 Μαΐου 2008, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

**ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΧΕΤΙΚΑ
ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ**

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας καλούμενες εφεξής «τα Μέρη», επιθυμώντας να ενισχύσουν τις σχέσεις φιλίας και συνεργασίας που υπάρχουν μεταξύ των δύο χωρών,

Σεβόμενες διεθνείς συμφωνίες και νομοθεσίες που ισχύουν σε αμφότερα τα Κράτη και με την επιφύλαξη δεσμεύσεων που ανέλαβαν τα δυο Μέρη, βάσει διμερών και πολυμερών συμφωνιών που υπογράφηκαν με τρίτες χώρες,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28^{ης} Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των ανθρώπων από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ειδικότερα το άρθρο 9 αυτής,

Ωθούμενες από τη θέληση να συμβάλουν ενεργά στην πρόληψη και καταπολέμηση των διαφόρων μορφών εγκληματικότητας και ιδιαίτερα το οργανωμένο έγκλημα, την παράνομη μετανάστευση και την τρομοκρατία,

Μεριμνώντας για μια αποτελεσματική συνεργασία στον τομέα της καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,

Αναγνωρίζοντας τα αμοιβαία πλεονεκτήματα που προκύπτουν την αστυνομική συνεργασία σε θέματα ασφάλειας, πρόληψης και καταπολέμησης του εγκλήματος,

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Τα Μέρη συνεργάζονται στα θέματα της εσωτερικής ασφάλειας και θα παρέχουν αμοιβαία αρωγή στους ακόλουθους τομείς:

1. καταπολέμηση της τρομοκρατίας,
2. καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος,
3. καταπολέμηση της παράνομης παραγωγής, διακίνησης, εμπορίας και χρήσης ναρκωτικών, ψυχοτρόπων και προδρόμων ουσιών,
4. καταπολέμηση του οικονομικού εγκλήματος, καθώς και της νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες,
5. καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων,
6. καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης και της εγκληματικότητας που σχετίζεται με αυτή,
7. καταπολέμηση της παραχάραξης και πλαστογραφίας μέσων πληρωμής, δελτίων ταυτότητας, διαβατηρίων και άλλων ταξιδιωτικών εγγράφων,
8. καταπολέμηση της παράνομης κατασκευής, διακίνησης και εμπορίας όπλων, πυρομαχικών, εκρηκτικών και πυρηνικών υλικών, χημικών συνθέσεων και βακτηριολογικών υλικών,
9. καταπολέμηση της κλοπής και παράνομης διακίνησης οχημάτων, καθώς και της πλαστογράφησης αδειών οδήγησης και άλλων συναφών εγγράφων,
10. καταπολέμηση της παράνομης εμπορίας έργων πολιτιστικής κληρονομιάς και έργων τέχνης,
11. καταπολέμηση των εγκλημάτων που σχετίζονται με την παραβίαση της νομοθεσίας περί πνευματικής ιδιοκτησίας,
12. έρευνες σχετικά με πρόσωπα που αγνοούνται ή καταζητούνται,

- 13.συνεργασία αναφορικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση εγκλημάτων που διαπράττονται στον κυβερνοχώρο,
- 14.ασφάλεια επισήμων αντιπροσωπειών, κυβερνητικών απεσταλμένων καθώς και άλλων προσώπων που απολαμβάνουν διπλωματικών προνομίων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο,
- 15.βελτίωση μεθόδων και μέσων τήρησης και αποκατάστασης της δημόσιας τάξης και χειρισμού καταστάσεων κρίσεως,
- 16.ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της αρχικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης του αστυνομικού προσωπικού με σκοπό την προώθηση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, ιδίως στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο,
- 17.ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών,
- 18.ανταλλαγή πληροφοριών σε θέματα ασφάλειας μέσων μεταφοράς (αεροπορικών, θαλάσσιων και χερσαίων),
- 19.ανταλλαγή γνώσεων και εμπειριών σε θέματα τρυχιάς,

Σε περίπτωση κοινού ενδιαφέροντος, αυτή η συνεργασία μπορεί να επεκταθεί από τα Μέρη και σ' άλλους τομείς σχετικά με την εγκληματικότητα γενικά, στην πρόληψη της εγκληματικότητας και στην τήρηση της δημόσιας τάξης, με τροπολογίες, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρ. 12 της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 2

1. Το σύνολο των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στην παρούσα Συμφωνία διεξάγεται από τα Μέρη σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.
2. Κάθε Μέρος μπορεί να αρνηθεί το σύνολο ή μέρος της συνεργασίας ή την εκτέλεση ενός αιτήματος εάν αυτό εκτιμά ότι η αποδοχή του προσβάλλει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη, τα εθνικά συμφέροντα ή είναι αντίθετο στην εθνική του νομοθεσία.

3. Η απόρριψη ενός αιτήματος για συνεργασία ή για την εκτέλεσή αυτού κοινοποιείται γραπτώς στο άλλο Μέρος χωρίς καθυστέρηση.
4. Κάθε Μέρος δύναται να απορρίψει ένα αίτημα κοινοποίησης πληροφοριών διατυπωμένο στα πλαίσια της παρούσας Συμφωνίας, εάν κρίνει ότι βάσει της εθνικής του νομοθεσίας, η αποδοχή του εν λόγω αιτήματος δύναται να προσβάλλει θεμελιώδη δικαιώματα του ατόμου.

Άρθρο 3

Τα Μέρη συνεργάζονται για την πρόληψη και την καταστολή των αξιόποινων πράξεων που συνιστούν τις διάφορες μορφές εγκληματικότητας κατά το άρθρο 1.

Προς αυτό το σκοπό:

1. Τα Μέρη κοινοποιούν το ένα στο άλλο όλες τις πληροφορίες αναφορικά με τα πρόσωπα που εμπλέκονται στις διάφορες μορφές του διεθνούς εγκλήματος, στο μέτρο που αυτές είναι αναγκαίες για την πρόληψη και καταστολή αξιόποινων πράξεων, στο έδαφος του άλλου Μέρους.
2. Κάθε Μέρος, με βάση τις κοινοποιηθείσες πληροφορίες, λαμβάνει οποιαδήποτε αστυνομικά μέτρα θεωρεί αναγκαία για την πρόληψη και καταστολή αξιόποινων πράξεων.
3. Κάθε Μέρος μπορεί να θέσει στη διάθεση του άλλου, ύστερα από αίτημά του, αντικείμενα ή πληροφορίες, σχετικά με τις μεθόδους και τις νέες μορφές της εγκληματικότητας.

4. Τα Μέρη ανταλλάσσουν γνώσεις και εμπειρίες στη χρήση τεχνολογίας εργαστηρίων, καθώς και στις μεθόδους της εγκληματολογικής έρευνας.
5. Όταν είναι αναγκαίο, κάθε Μέρος επωφελείται από τη συνδρομή εμπειρογνομόνων αστυνομικών του άλλου Μέρους, με σκοπό την απόκτηση επαγγελματικών γνώσεων υψηλού επιπέδου και την αποτελεσματικότερη χρήση μέσων, μεθόδων και σύγχρονων τεχνικών για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας.

Άρθρο 4

Στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, τα Μέρη προβαίνουν σε ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με:

1. σχεδιαζόμενες, προετοιμασμένες ή διαπραχθείσες πράξεις τρομοκρατίας, τους τρόπους διάπραξης και τα τεχνικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη τους,
2. τρομοκρατικές οργανώσεις, πρόσωπα, ομάδες ή οντότητες που σχεδιάζουν, διαπράττουν ή αποπειρώνται να διαπράξουν, τρομοκρατικές πράξεις στην επικράτεια του ενός εκ των Μερών και θίγουν τα συμφέροντα του άλλου.

Άρθρο 5

Για την καταπολέμηση της παράνομης παραγωγής, διακίνησης και εμπορίας ναρκωτικών, ψυχοτρόπων και προδρόμων ουσιών, τα δύο Μέρη λαμβάνουν συντονισμένα μέτρα και προβαίνουν σε ανταλλαγή πληροφοριών, εμπειριών και γνώσεων, επί των νέων μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, για τη διεθνή τους διακίνηση, απόκρυψη και

διανομή, καθώς και επί των νέων μεθόδων για την καταπολέμηση αυτών, σύμφωνα με την Ενιαία Σύμβαση περί Ναρκωτικών του 1961, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο Τροποποίησης της 25^{ης} Μαρτίου 1972, τη Σύμβαση περί Ψυχοτρόπων Ουσιών της 21^{ης} Φεβρουαρίου 1971 και τη Σύμβαση της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1988 κατά της Παράνομης Διακίνησης Ναρκωτικών και Ψυχοτρόπων Ουσιών.

Άρθρο 6

1. Κάθε Μέρος μπορεί να αποστείλει έναν ή περισσότερους Αξιωματικούς Συνδέσμους στη διπλωματική αποστολή ή προξενική αρχή του στην επικράτεια του άλλου Μέρους, για ορισμένο ή αόριστο χρονικό διάστημα.
2. Οι Αξιωματικοί Σύνδεσμοι είναι επιφορτισμένοι με καθήκοντα πληροφόρησης και συμβουλών, στα πλαίσια των απουσιών που τους έχουν ανατεθεί. Το έργο τους συνίσταται κυρίως στη:
 - (α) Συνεργασία με τις αστυνομικές αρχές του άλλου Μέρους.
 - (β) Προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών, με σκοπό την πρόληψη και την καταπολέμηση εγκληματικών πράξεων.
 - (γ) Παροχή της βοήθειάς τους στις αρμόδιες αρχές στις δραστηριότητές τους για επιτήρηση των εξωτερικών εθνικών τους συνόρων.

Άρθρο 7

1. Ο Υπουργός Εσωτερικών εκ μέρους της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Υπουργός Εσωτερικών, Υπερπόντιων Νομών και Τοπικής Αυτοδιοίκησης εκ μέρους της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας έχουν την αρμοδιότητα της εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας.

2. Τα Μέρη καθορίζουν τις Υπηρεσίες που εντέλλονται να εφαρμόσουν τους διάφορους τομείς της συνεργασίας που αναφέρονται στην παρούσα Συμφωνία. Ο ορισμός αυτός φέρεται σε γνώση του άλλου Μέρους δια της διπλωματικής οδού.
3. Τα Μέρη, με σκοπό την άμεση συνεργασία σε πολύ επείγουσες περιπτώσεις, θα ανταλλάξουν κατάλογο με τις εξουσιοδοτημένες Υπηρεσίες τους που είναι υπεύθυνες για την εν λόγω συνεργασία.
4. Τα Μέρη προκειμένου να βελτιώσουν τη συνεργασία σε εξειδικευμένους τομείς, συμφώνησαν να οργανώνουν συναντήσεις εμπειρογνομόνων οποτεδήποτε αμφότερα συμφωνούν ότι αυτό είναι πρόσφορο.

Άρθρο 8

Η ανταλλαγή, επεξεργασία και τήρηση, δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πραγματοποιείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κάθε Μέρους. Για να διασφαλιστεί η προστασία τους, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που κοινοποιούνται μεταξύ των Μερών, στο πλαίσιο της συνεργασίας που θεσπίζεται με την παρούσα Συμφωνία, υπόκεινται στους παρακάτω όρους :

1. Το Μέρος αποδέκτης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δύναται να τα χρησιμοποιήσει μόνον για το σκοπό και υπό τους όρους που ορίζει το αποστέλλον Μέρος, και στο πλαίσιο της προθεσμίας μετά την παρέλευση της οποίας τα δεδομένα πρέπει να καταστραφούν.
2. Το Μέρος αποδέκτης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενημερώνει το αποστέλλον Μέρος, κατόπιν αιτήματος, για την πραγματοποιηθείσα χρήση και τα αποτελέσματα των δεδομένων.
3. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διαβιβάζονται μόνον στις αρμόδιες αρχές για τη δραστηριότητα για την οποία είναι αναγκαία : η διαβίβαση των εν λόγω

πληροφοριών σε άλλες αρχές επιτρέπεται μόνον κατόπιν γραπτής συναίνεσης του αποστέλλοντος Μέρους.

4. Το αποστέλλον Μέρος εγγυάται την ακρίβεια των δεδομένων που κοινοποιούνται αφού προηγουμένως βεβαιωθεί για την αναγκαιότητα και την καταλληλότητα της κοινοποίησης αυτής προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Εάν διαπιστωθεί η διαβίβαση ανακριβών ή μη κοινοποιήσιμων δεδομένων, το αποστέλλον Μέρος ενημερώνει αμέσως το Μέρος αποδέκτη, το οποίο προβαίνει στη διόρθωση των ανακριβών δεδομένων ή την καταστροφή των μη κοινοποιήσιμων δεδομένων.
5. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να καταστρέφονται όταν παύουν να χρησιμοποιούνται από το Μέρος αποδέκτη. Το Μέρος αποδέκτης ενημερώνει αμέσως το αποστέλλον Μέρος για την καταστροφή των κοινοποιηθέντων προς αυτό δεδομένων, διευκρινίζοντας τους λόγους της καταστροφής τους.
6. Κάθε μέρος τηρεί κατάλογο των δεδομένων που κοινοποιήθηκαν και της καταστροφής τους.
7. Τα Μέρη εγγυώνται την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τους κοινοποιήθηκαν έναντι κάθε μη επιτρεπτής πρόσβασης, τροποποίησης και δημοσίευσής τους.
8. Σε περίπτωση καταγγελίας της παρούσας Συμφωνίας όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να καταστραφούν αμέσως.

Άρθρο 9

Οποιαδήποτε διαφορά αναφορικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας διευθετείται με διαβουλεύσεις μεταξύ των Μερών.

Άρθρο 10

Η παρούσα Συμφωνία δε θίγει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που προκύπτουν από άλλες διμερείς ή πολυμερείς Συμφωνίες που συνάπτονται από τα Μέρη.

Άρθρο 11

Οι δαπάνες για τη συνεργασία που προβλέπονται από την παρούσα Συμφωνία βαρύνουν κάθε Μέρος για λογαριασμό των μελών του, εκτός αν υπάρξει διαφορετική διευθέτηση μεταξύ των Μερών.

Άρθρο 12

Το κάθε Μέρος κοινοποιεί στο άλλο, δια της διπλωματικής οδού την εκπλήρωση των απαιτούμενων εσωτερικών διαδικασιών, όσο το αφορά, για την έναρξη ισχύος της παρούσας Συμφωνίας που πραγματοποιείται την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα σύμφωνα με την ημερομηνία λήψης της τελευταίας απ' αυτές τις γνωστοποιήσεις.

Η παρούσα Συμφωνία συνάπτεται για αόριστο χρονικό διάστημα. Κάθε Μέρος μπορεί ανά πάσα στιγμή να την καταγγείλει με γραπτή ειδοποίηση προς το άλλο μέρος δια της διπλωματικής οδού. Η εν λόγω καταγγελία καθίσταται ενεργή τρεις (3) μήνες μετά την ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης της καταγγελίας.

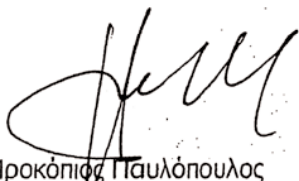
Αυτή η καταγγελία δεν επηρεάζει τις ενέργειες οι οποίες είναι στο στάδιο υλοποίησης, εκτός εάν τα Μέρη από κοινού αποφασίσουν διαφορετικά.

Κάθε Μέρος μπορεί να αναστείλει ολοσχερώς ή μερικώς την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας για λόγους εθνικής ασφάλειας, δημόσιας τάξης και δημόσιας υγείας. Η αναστολή και η άρση της θα κοινοποιούνται γραπτώς στο άλλο Μέρος μέσω της διπλωματικής οδού.

Οποιοσδήποτε τροποποιήσεις της παρούσας Συμφωνίας πρέπει να συμφωνούνται γραπτώς μεταξύ των Μερών και τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το παρόν άρθρο για με την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας.

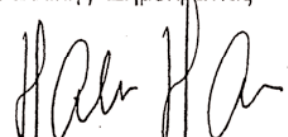
Υπογράφηκε στο Παρίσι στις 19 Μαΐου 2008 σε δύο πρωτότυπα, στην Ελληνική και Γαλλική και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Προκόπιος Παυλόπουλος
Υπουργός Εσωτερικών

Για την Κυβέρνηση
της Γαλλικής Δημοκρατίας

Michèle Alliot Marie
Υπουργός Εσωτερικών, Υπερπόντιων
Νομών και Τοπικής Αυτοδιοίκησης

ACCORD ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE
RELATIF
A LA COOPERATION EN MATIERE DE SECURITE INTERIEURE

Le Gouvernement de la République hellénique et le Gouvernement de la République française, ci-après dénommées «les Parties», désireux de renforcer les liens d'amitié et de coopération existant entre les deux pays,

Respectueux des conventions internationales et des législations en vigueur dans chaque pays, et sous réserve des engagements pris par les deux Parties en vertu d'accords bilatéraux et multilatéraux signés avec des pays tiers,

Considérant la Convention du Conseil de l'Europe du 28 janvier 1981 pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel et plus particulièrement son article 9,

Mus par la volonté de contribuer activement à la prévention et à la lutte contre les différentes formes de criminalité et plus particulièrement le crime organisé, l'immigration irrégulière et le terrorisme,

Soucieux de mener une coopération efficace dans le domaine de la lutte contre le trafic illicite des stupéfiants et des substances psychotropes,

Reconnaissant les avantages mutuels découlant d'une coopération policière en matière de sécurité, de prévention et de lutte contre le crime,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

Les Parties coopèrent en matière de sécurité intérieure et s'accorderont une assistance mutuelle dans les domaines suivants :

1. la lutte contre le terrorisme,
2. la lutte contre la criminalité organisée,
3. la lutte contre la production, le trafic, la vente et l'usage illégaux des stupéfiants, des substances psychotropes et de leurs précurseurs chimiques,
4. la lutte contre les infractions à caractère économique et financier et notamment le blanchiment de fonds,
5. la lutte contre la traite des êtres humains,
6. la lutte contre l'immigration illégale et la criminalité y afférente,
7. la lutte contre les faux et les contrefaçons de moyens de paiement et de documents d'identité, de passeports et autres documents de voyage,
8. la lutte contre la production illégale, le trafic et la vente d'armes, de munitions, de substances explosives et de matériaux nucléaires, de composés chimiques et de produits bactériologiques,
9. la lutte contre le vol et le trafic illicite de véhicules ainsi que la falsification de permis de conduire et autres documents afférents,
10. la lutte contre le trafic illicite des biens culturels et des objets d'art,
11. la lutte contre les infractions à la législation relative à la propriété intellectuelle,
12. les enquêtes relatives aux personnes disparues ou recherchées,
13. la coopération en matière de prévention et de lutte contre la cybercriminalité,

14. la sécurité des délégations officielles, d'envoyés gouvernementaux ainsi que d'autres personnes bénéficiant de privilèges diplomatiques conformément au droit international,
15. l'amélioration des méthodes et des moyens de maintien et de rétablissement de l'ordre ainsi que de la gestion de situations de crise
16. la coopération renforcée en matière de formation initiale et continue du personnel policier en vue de promouvoir des questions d'intérêt commun, notamment dans le cadre de leurs obligations aux niveaux national, européen et international,
17. l'échange d'informations scientifiques et technologiques,
18. l'échange d'informations en matière de sûreté des moyens de transport (aériens, maritimes et terrestres)
19. l'échange de connaissances et d'expériences en matière de police de la circulation automobile.

En cas d'intérêt mutuel, cette coopération peut être étendue par les Parties à d'autres domaines relatifs à la criminalité en général, à la prévention de la délinquance et au maintien de l'ordre public, par voie d'amendements selon les modalités prévues à l'article 12 du présent Accord.

Article 2

1. L'ensemble des actions prévues dans le présent Accord est mené par chacune des Parties dans le respect de sa législation nationale.
2. Chaque Partie peut refuser tout ou partie de la coopération ou de l'exécution d'une demande si elle estime que son acceptation porte atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public, aux intérêts nationaux ou est contraire à sa législation nationale.
3. Le rejet d'une demande de coopération ou de son traitement fait l'objet sans délai d'une information écrite de l'autre Partie.

4. Saisie d'une demande de communication d'information formulée dans le cadre du présent accord, chacune des parties peut la rejeter si elle estime qu'en vertu de sa législation nationale son acceptation porterait atteinte aux droits fondamentaux de la personne.

Article 3

Les Parties coopèrent pour prévenir et réprimer les infractions générées par les différentes formes de la criminalité visées à l'article 1.

A ces fins :

1. les Parties se communiquent mutuellement les informations relatives aux personnes impliquées dans les différentes formes de la criminalité internationale, dans la mesure où ces informations sont nécessaires à la prévention et à la répression d'infraction sur le territoire de l'autre Partie,
2. chaque Partie prend, à partir des informations communiquées, les mesures policières qu'elle juge nécessaires pour la prévention et la répression des infractions,
3. chaque Partie peut mettre à la disposition de l'autre, à sa demande, des objets ou des informations relatives aux méthodes et aux nouvelles formes de la criminalité,
4. les Parties échangent des connaissances et des expériences en matière d'utilisation de technologie de laboratoire, ainsi que des méthodes d'enquête criminelle,
5. si nécessaire, chaque Partie peut bénéficier du concours d'experts policiers de l'autre Partie, dans le but d'acquérir des connaissances professionnelles de haut niveau et d'utiliser de manière plus efficace les moyens, méthodes et techniques modernes de lutte contre la criminalité.

Article 4

Dans le cadre de la lutte contre le terrorisme, les Parties procèdent à des échanges d'informations relatives :

1. aux actes de terrorisme projetés, préparés ou perpétrés, aux modes opératoires et aux moyens techniques utilisés pour leur commission,
2. aux organisations terroristes, aux individus, aux groupes ou aux entités qui envisagent, commettent ou tentent de commettre des actes terroristes sur le territoire de l'une des Parties et portent atteinte aux intérêts de l'autre.

Article 5

Pour lutter contre la production, le trafic et la commercialisation illicites de stupéfiants, de substances psychotropes et de leurs précurseurs, les deux Parties prennent des mesures coordonnées et procèdent à des échanges d'informations, d'expériences et de connaissances relatives aux nouvelles méthodes utilisées pour la production de stupéfiants et de substances psychotropes, le trafic international, la dissimulation et la distribution de ceux-ci ainsi que sur les nouvelles méthodes de lutte contre ces produits, conformément à la Convention Unique des Nations Unies sur les stupéfiants de 1961 modifiée par le Protocole du 25 mars 1972, la Convention sur les substances psychotropes du 21 février 1971 et la Convention du 19 décembre 1988 contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes.

Article 6

1. Chaque Partie peut envoyer, pour une durée déterminée ou indéterminée, auprès de sa mission diplomatique ou de ses autorités consulaires sur le territoire de l'autre Partie, un ou plusieurs Officiers de liaison.

2. Les Officiers de liaison sont chargés de fonctions d'information et de conseil, dans la limite des missions qui leur sont confiées. Leur tâche consiste notamment à :

- (a) coopérer avec les autorités policières de l'autre Partie,
- (b) promouvoir l'échange d'informations afin de prévenir et de lutter contre la criminalité,
- (c) apporter leur assistance aux autorités compétentes dans leurs activités de surveillance de leurs frontières nationales extérieures.

Article 7

1. Le Ministre de l'Intérieur pour le compte du Gouvernement de la République hellénique et le Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-Mer et des Collectivités territoriales pour le compte du Gouvernement de la République française ont la responsabilité de la mise en œuvre du présent Accord.
2. Les Parties définissent les services chargés de la mise en œuvre des différents domaines de coopération mentionnés dans le présent Accord. Cette désignation est portée à la connaissance de l'autre Partie par voie diplomatique.
3. En vue d'une coopération immédiate, les Parties se communiquent la liste des services compétents chargés de la mise en œuvre de ces domaines de coopération en cas d'urgence.
4. Afin d'améliorer la coopération dans des domaines spécifiques, les Parties conviennent d'organiser à tout moment des rencontres d'experts, si cela est jugé pertinent par les deux Parties.

Article 8

L'échange, le traitement et la tenue des données à caractère personnel s'effectuent selon la législation nationale de chaque Partie. En vue d'assurer leur protection, les données à caractère personnel communiquées entre les Parties, dans le cadre de la coopération instituée par le présent Accord sont soumises aux conditions suivantes :

1. La partie destinataire de données à caractère personnel ne peut les utiliser qu'aux fins et conditions définies par la partie émettrice, y compris dans les délais au terme desquels ces données doivent être détruites.
2. la partie destinataire de données à caractère personnel informe la partie émettrice, sur demande, de l'usage qui en est fait et des résultats obtenus.
3. Les données à caractère personnel sont transmises aux seules autorités compétentes pour l'activité desquelles elles sont nécessaires ; la transmission de ces informations à d'autres autorités n'est possible qu'après consentement écrit de la partie émettrice.
4. La partie émettrice garantit l'exactitude des données communiquées après s'être assurée de la nécessité et de l'adéquation de cette communication à l'objectif recherché. S'il est établi que des données inexactes ou non communicables ont été transmises, la partie émettrice en informe sans délai la partie destinataire qui corrige les données inexactes ou détruit les données non communicables.
5. les données à caractère personnel doivent être détruites dès qu'elles n'ont plus d'usage pour la partie destinataire. La partie destinataire informe sans délai la partie émettrice de la destruction des données communiquées en lui précisant les motifs de cette destruction.
6. chaque partie tient un registre des données communiquées et de leur destruction.
7. Les parties garantissent la protection des données à caractère personnel qui leur sont communiquées contre tout accès non autorisé, toute modification et toute publication.

8. En cas de dénonciation du présent Accord toutes les données à caractère personnel doivent être détruites sans délai.

Article 9

Tout différend relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Accord est réglé par voie de consultations entre les Parties.

Article 10

Le présent Accord n'affecte en rien les droits et obligations découlant d'autres accords bilatéraux ou multilatéraux conclus par les Parties.

Article 11

Le financement de la coopération prévu par le présent Accord est pris en charge par chaque Partie pour le compte de ses membres, sauf arrangement contraire entre les Parties.

Article 12

Chaque Partie notifie à l'autre, par voie diplomatique, l'accomplissement des procédures internes requises, en ce qui la concerne, pour l'entrée en vigueur du présent Accord qui prend effet le premier jour du deuxième mois suivant la date de réception de la dernière de ces notifications.

Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Chaque Partie peut le dénoncer, à tout moment, par notification écrite adressée à l'autre par voie diplomatique. Cette dénonciation prend effet trois (3) mois après la date de réception de ladite notification.

Cette dénonciation ne remet pas en cause les actions en cours de réalisation sauf décision contraire commune entre les Parties.

Chacune des Parties peut suspendre en tout ou en partie l'application du présent Accord pour des raisons de sécurité nationale, d'ordre et de santé publics. Une telle suspension ainsi que sa levée sont notifiées à l'autre Partie par écrit et par voie diplomatique.

Toute modification du présent Accord doit être convenue par écrit entre les Parties et prend effet conformément à la procédure prévue par le présent article pour l'entrée en vigueur de l' Accord.

Fait à Paris le 19 Mai 2008 en deux exemplaires, chacun en langues grecque et française, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement
de la République hellénique

Prokopios Pavlopoulos
Ministre de l'Intérieur

Pour le Gouvernement
de la République française

Michèle Alliot Marie
Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-Mer et
des Collectivités territoriales

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 12 αυτής».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Συνέχιση της συζήτησης: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις».

Παρακαλώ τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιο Δαβάκη να λάβει το λόγο.

Θέλω να ρωτήσω και εσάς, κύριε Δαβάκη, αν θα αθροιστεί ο χρόνος της δευτερολογίας σας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Θα δούμε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Άρα, ξεκινούμε με τα οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμενοι στη διαδικασία της εξέτασης των άρθρων και εξαιτίας της πίεσης του χρόνου, η οποία υπάρχει, θα αρκεστώ σε ορισμένες παρατηρήσεις, οι οποίες άλλωστε διευτυπώθηκαν και κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή.

Στο άρθρο 2 ζητούμε να καθοριστούν τα απαιτούμενα προσόντα που πρέπει να διαθέτουν οι τεχνικοί για την άσκηση του επαγγέλματός τους. Ο ειδικότερος του τεχνικού προσωπικού για την παραγωγή ταινίας καθορίζονται από τον παραγωγό, το σκηνοθέτη και το διευθυντή φωτογραφίας, ανάλογα με τις καλλιτεχνικές ανάγκες της ταινίας.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 εδάφιο ε ως «επιχείρηση αιθουσών» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει την εκμετάλλευση κινηματογραφικής αίθουσας ή αιθουσών σε χειμερινούς ή στεγασμένους χώρους με μια ή περισσότερες οθόνες.

Το σκεπτικό σ' αυτήν την περίπτωση είναι ότι οι επιχειρήσεις πολυκινηματογράφων είναι ένα αναπόσπαστο τμήμα του δικτύου κινηματογραφικής διανομής και μάλιστα, αποφέρουν το 70%, τόσο του ειδικού φόρου, όσο και των άμεσων και έμμεσων φόρων από τη λειτουργία της κινηματογραφικής αγοράς και απασχολούν μακράν το μεγαλύτερο αριθμό εργαζομένων στο χώρο της ψυχαγωγίας. Σε μια δύσκολη οικονομικά περίοδο της οικονομίας μας, που το εγχείρημα αυτό είναι ήδη ιδιαίτερα δύσκολο, θα γίνει σχεδόν ακατόρθωτο αν αφαιρεθεί ένα μοναδικό κίνητρο που έχουν σήμερα από την πολιτεία, αυτό της επιστροφής του φόρου.

Στο άρθρο 4, μοριοδότηση του κινηματογραφικού έργου. Με ιδιαίτερη ικανοποίηση είδαμε τη διστακτική αλλαγή της μοριοδότησης του σκηνοθέτη, από τις τρεις μονάδες που το είχατε στο αρχικό σχέδιο, στις τέσσερις και στον πρώτο ρόλο, παρά το γεγονός ότι ο σκηνοθέτης απασχολείται τουλάχιστον δύο χρόνια και θα μπορούσατε να ήσαστε πιο τολμηροί στο θέμα αυτό.

Στο άρθρο 5, θεωρούμε και πιστεύουμε ότι από την πίστωση του ειδικού φόρου πρέπει πρώτον, να ενισχύονται οι διανομείς των ελληνικών κινηματογραφικών έργων και οι πολυκινηματογράφοι, -στο άρθρο 2 έχουμε μια διαφορετική αντίληψη όσον αφορά το ζήτημα των πολυκινηματογράφων- οι σκηνοθέτες επίσης και οι σεναριογράφοι, στη δημιουργική ιδιαιτερότητα, των οποίων βασίζεται η επιτυχία του έργου και τρίτον, πρέπει να προβλεφθεί σαφώς επιστροφή φόρου για τη προβολή των ελληνικών ταινιών μικρού μήκους, που προβάλλονται πριν από τις ταινίες μεγάλου μήκους.

Γ' αυτό προτείνουμε μια δέκατη παράγραφο στο άρθρο 5, η οποία έχει ως εξής: «Σε επιχείρηση διανομής η οποία κάθε κινηματογραφική περίοδο διανέμει ελληνική κινηματογραφικά έργα που προβάλλονται σε κινηματογραφικές αίθουσες της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, για τουλάχιστον τρεις εβδομάδες, επιστρέφεται ποσοστό του ειδικού φόρου που εισπράχθηκε από τα

κινηματογραφικά εισιτήρια που πραγματοποιήσει το κινηματογραφικό έργο στην Ελλάδα και μέχρι ποσοστού που αντιστοιχεί σε 50 χιλιάδες εισιτήρια».

Έχω καταθέσει στην επιτροπή την βάση υπολογισμού του επιστρεφόμενου ειδικού φόρου, από το 35% για τη διανομή μιας ταινίας φτάνουμε στο 80% για τη διανομή έξι ταινιών. Τα ποσά που εισπράττει βάσει της παραπάνω διάταξης υποχρεούται η επιχείρηση διανομής να τα επενδύει σε απόκτηση δικαιωμάτων μεταφοράς σε σενάριο κινηματογραφικής ταινίας, βιβλίων κ.λπ.. Αυτό το λέμε, διότι έχουμε την εξής άποψη: Οι επιχειρήσεις διανομής δεν λειτουργούν στη στενή αγορά της χώρας, αλλά στη διεθνή αγορά και χρειάζονται μια ιδιαίτερη ενίσχυση.

Άρθρο 5, παράγραφος 5, εδάφιο β. Μεταξύ των δραστηριοτήτων -ζητούμε να προστεθεί αυτό- να είναι η παραγωγή οπτικοακουστικών έργων και ο κύκλος εργασιών του, που πραγματοποιήθηκε την τελευταία τριετία από τη δραστηριότητά του αυτήν, αρκεί να μην προέρχεται από τον ίδιο τηλεοπτικό σταθμό ή την ίδια εταιρεία παροχής συνδρομητικών υπηρεσιών τηλεοπτικών προγραμμάτων κ.λπ.. Η δραστηριότητα προσδιορίζεται κατά το φορολογικό νόμο και με βάση την εθνική ονοματολογία οικονομικών δραστηριοτήτων από τον οικείο κωδικό άσκησης δραστηριότητας του παραγωγού οπτικοακουστικών έργων και συμπεριλαμβάνεται στους κύριους ή δευτερεύοντες κωδικούς άσκησης δραστηριότητας.

Αυτό το λέμε, γιατί η μεγαλύτερη και σημαντικότερη πηγή άντλησης κεφαλαίων στην παγκόσμια κινηματογραφική αγορά είναι η διανομή. Είναι όνειρο και κριτήριο επιτυχίας για κάθε εταιρεία παραγωγής να εμπλέξει μια εταιρεία διανομής στις παραγωγές της με σταθερό και μακροχρόνιο τρόπο στη χρηματοδότηση των παραγωγών της.

Ο προηγούμενος νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέκλειε, όχι με διατάξεις, αλλά με αζεπέραστη γραφειοκρατία τον παραγωγό από την επιστροφή φόρου. Η τωρινή πρότασή μας αποκλείει, με διατάξεις μάλιστα, από την επιστροφή φόρου και το διανομέα, σύμφωνα με πρότασή σας, αλλά και τον παραγωγό, στην περίπτωση που είναι και διανομέας ή έχει αποκλειστική συνεργασία με εταιρεία διανομής.

Άρθρο 6, καθορισμός συντελεστή ενίσχυσης κινηματογραφικού έργου. Ο σκηνοθέτης, βάσει της αλλαγής που επέφερε ο κύριος Υπουργός, αξιολογείται -και πολύ σωστά- με δέκα μονάδες, αλλά ο σεναριογράφος παραμένει -κακώς κατά την άποψή μας- στις τέσσερις μονάδες και ο συνθέτης, κακώς επίσης, στη μια μονάδα, όταν ο πρώτος ρόλος αξιολογείται με έξι μονάδες έκαστος και οι δεύτεροι ρόλοι με τέσσερις.

Στο άρθρο 7, θεωρούμε ότι ο υπολογιστής ενίσχυσης της κινηματογραφικής ταινίας, όπως προτείνεται, ενισχύει μάλλον την αποτυχία -το είπαμε και στην επιτροπή- παρά την επιτυχία. Ένα αναπτυξιακό νομοσχέδιο δεν είναι δυνατόν να ανταμείβει τους ερασιτέχνες, όσο σημαντικοί και αν αποδεχθούν στην πορεία. Αυτό που πρέπει να κοιτάζουμε πάλι είναι ότι χρειάζεται και η ενίσχυση όλων εκείνων, οι οποίοι με το έργο τους έχουν δώσει θετικό πρόσημο και στην εθνική μας οικονομία.

Στο άρθρο 8, σας είχα πει ότι αντιλαμβανόμαστε την επιλογή σας, κύριε Υπουργέ, δεν συμφωνούμε όμως. Θα θέλαμε να στηριχθεί η μικρή ελληνική ταινία και συστήνουμε να αλλάξει μερικώς ο πίνακας, όπως είχαμε πει. Έως πενήντα χιλιάδες εισιτήρια, ποσοστό 150% και από τριακόσιες πενήντα χιλιάδες εισιτήρια και πάνω ποσοστό 50%.

Στο άρθρο 8, όσον αφορά στο 1,5%, το νεκρό, όπως το αποκαλέσατε -και πολύ σωστά πιστεύω, γιατί αυτή είναι η πρακτική μέχρι τώρα- προτείνω πρώτον να ληφθούν μέτρα για την καταβολή των αναδρομικών, δεύτερον να θεσπιστούν κυρώσεις για τη μη καταβολή μέχρι τώρα του 1,5% και τρίτον, να οριστεί χρόνος προγράμματος για την προβολή της τηλεοπτικής διαφήμισης.

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου -ο βασικός κορμός του νομοσχεδίου, όπου έχουμε εκθέσει τις απόψεις μας- να συνεχίσει να λειτουργεί, κατά την άποψή μας, ως έχει, με βελτιωτικές παρεμβάσεις. Εάν επιμενείτε, λέμε στο άρθρο 9 να παραμείνει ανώνυμη εταιρεία. Στο εδάφιο 5 να προστεθεί ότι εκτός από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, περιέχονται και οι προηγούμε-

νες αποφάσεις και εγκρίσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, ώστε να δοθούν τα χρήματα στις ταινίες που είχαν εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, πριν την αλλαγή της ιδιότητας του Κέντρου. Είναι μια πρόταση και της κ. Γκερέκου και πιστεύω ότι πρέπει να την ενστερνιστείτε.

Στο άρθρο 10, να απαλειφθεί η παράγραφος 20 ότι η εκπροσώπηση στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ενίσχυσης των Κινηματογραφικών και Οπτικοακουστικών Συμπαγωγών, το ΕΡΙΜΑΖ, εκπροσωπείται από το Κέντρο, αλλά να είναι από το Υπουργείο, όπως σας είπα και στην επιτροπή.

Στο άρθρο 13, για το Διοικητικό Συμβούλιο του Ελληνικού Κέντρου, η θέση μας είναι γνωστή. Πιστεύω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση ο καθορισμός προσόντων προς τις γενικές διευθύνσεις, παρ' ό,τι εμείς πιστεύουμε ότι σε περιόδους οικονομικής δυσπραγίας δεν μπορεί να χρησιμοποιούμε και να δημιουργούμε νέους διοικητικούς φορείς, υπαλλήλους κ.λπ..

Στο άρθρο 14, διαφωνούμε με τον ορισμό του γενικού διευθυντή. Είμαστε εναντίον της ισχυρής φωνής και της ισχυρής αυθεντίας. Μπορεί να γίνει μια άλλη προσέγγιση.

Στο άρθρο 17 η Διεύθυνση Διεθνών Οπτικοακουστικών Παραγωγών δεν έχει θέση στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Μπορεί να πάει στο Υπουργείο Τουρισμού.

Στο άρθρο 20, παράγραφος 5, η τριετής θητεία των διορισμένων –σας το είχα πει και στην επιτροπή– να λήγει αζημίως με την αλλαγή του Υπουργού. Να μην επιβαρύνεται το ελληνικό δημόσιο με περαιτέρω αποζημιώσεις. Οι διοριζόμενοι να έχουν δικαίωμα ανανέωσης της θητείας τους για μια μόνο φορά ακόμα και να οριστούν εκ των προτέρων οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούν οι διοριζόμενοι. Αυτό το κάνετε μερικώς και πιστεύω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο τρία λεπτά ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

Στο φεστιβάλ τώρα. Είναι μια εξακτίωση του κέντρου και το φεστιβάλ, όσον αφορά τη νομοθετική προσέγγιση που φέρνεται. Διαφωνούμε και με την κατάργηση του οργάνου ελέγχου, δηλαδή, της γενικής συνέλευσης και το διορισμό του γενικού διευθυντή. Πρέπει σαφέστερα να γίνει μνεία στις ταινίες μικρού μήκους αυτοτελώς. Θεωρούμε ότι θα έπρεπε να γίνεται μνεία για το φεστιβάλ της Δράμας. Μιλάμε, κύριε Υπουργέ, για κινηματογραφική παιδεία και θεωρώ ότι το φεστιβάλ της Δράμας έχει μια ιστορία και δεν θα έπρεπε να τύχει αυτής της μεταχείρισης εκ μέρους της πολιτείας. Πρέπει να το ξαναδούμε.

Στο άρθρο 35, όπως ανέφερε ο κύριος Υπουργός σχετικά με τα κρατικά βραβεία ότι είναι ανοικτός, θα καταθέσω συγκεκριμένη πρόταση. Με πιέζει ο χρόνος και δεν μπορώ να σας το πω αναλυτικά. Υπάρχουν οι προτάσεις των πέντε, όπως έχει καθιερωθεί πλέον. Μπορείτε να το δείτε με μια ιδιαίτερη, θα έλεγα, προσοχή.

Σχετικά με την αναμόρφωση και την προσθήκη νέων ειδών και θεμάτων στα κρατικά και θεατρικά, λογοτεχνικά βραβεία, πιστεύω ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Εμπλουτίζεται με βάση την παραγωγή, τη θεματολογία, αλλά και τις αλλαγές στην ελληνική κοινωνία, τη συγγραφή έργων, που αφορούν τομείς όπως τη μετάφραση από τα αρχαία ελληνικά και άλλα. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Όσον αφορά, κύριε Υπουργέ, τα ζητήματα των συμβασιούχων είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Πολύ σωστά στην ομιλία σας είπατε –και αυτό πρέπει να το εξάρω– ότι αδικούνται και αυτοί οι άνθρωποι, οι συμβασιούχοι, οι οποίοι επί είκοσι τέσσερις μήνες παρέχουν εξειδικευμένες εργασίες στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά αδικείται και το ίδιο το δημόσιο, το ίδιο το Υπουργείο διότι στερείται της εμπειρίας και της εξειδίκευσης, θα έλεγα, ανθρώπων οι οποίοι έχουν συνάφεια προς τα θέματα που είναι αποκλειστικά αρμοδιότητας του Υπουργείου Πολιτισμού.

Νομίζω ότι πρέπει, επιτέλους, όπως δείξατε μια παγερή –γιατί να το κρύψουμε– αποφασιστικότητα να προχωρήσετε το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο, χωρίς να ακούσετε την περιρρέουσα ατμόσφαιρα των φορέων, πρέπει να δείξετε την ίδια αποφασιστικότητα στο ξεκαθάρισμα του ζητήματος των συμβασιούχων του Υπουργείου Πολιτισμού.

Πρέπει, επιτέλους, το Υπουργείο Πολιτισμού να «περιθάλπει» τα δικά του παιδιά, που είναι αυτοί οι συμβασιούχοι που έχουν και εξειδίκευση και έργο έχουν παράσχει στις υπηρεσίες των κατά τόπους εφοριών κι έχουν μια συγκεκριμένη αντίληψη για τα πράγματα. Πρέπει να το ξαναδείτε. Έχω καταθέσει σχετική τροπολογία. Νομίζω ότι, επιτέλους, πρέπει να λήξει η ομηρία αυτών των ανθρώπων.

Έχω καταθέσει και μία τροπολογία για την πνευματική ιδιοκτησία. Πρέπει να το δείτε και να το συζητήσουμε. Από ό,τι γνωρίζω θα φέρετε κι άλλο νομοσχέδιο σχετικά με την ταινιοθήκη κι εκεί θα έχουμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και ζητήματα που έχουν, ως παρελκόμενα ή ως παρεμπιπτόντα, αναφύει από το δικό σας νομοσχέδιο.

Σε λίγο, κύριε Υπουργέ, θα πέσουν οι τίτλοι του τέλους σε αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο φέρατε προς ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία δικαιούται να έχει αυτήν την αρνητική στάση όσον αφορά και την αρχή του νομοσχεδίου, αλλά και τη γενικότερη διαδικασία, η οποία επεδείχθη, δεδομένου ότι έχουμε τη δική μας ιστορία στα ζητήματα της εκπόνησης ενός νομοσχεδίου για τον κινηματογράφο, αντικαθιστώντας το νομοσχέδιο της Μελίνας Μερκούρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς είχαμε μία διαφανέστερη διαδικασία. Δεν προέκυψε νομοσχέδιο από τη θητεία της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα του κινηματογράφου, προέκυψαν όμως, πολύ σημαντικές εμπειρίες. Είχαμε μία μεγαλύτερη διαφάνεια. Ακούσαμε τους φορείς, είδαμε αντιδράσεις, σκεφτήκαμε, πήραμε πίσω νομοθετικές πρωτοβουλίες. Για κάτι το οποίο δεν θα μπορούσε κανείς να κατηγορήσει τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας στον τομέα της εκπόνησης και της παραγωγής νομοσχεδίου για τον κινηματογράφο, είναι ότι δεν άκουσε όλες τις φωνές. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να ακούμε και να ευαισθητοποιούμε πάνω στις αντιρρήσεις, στις αντιδράσεις κ.λπ..

Ο κινηματογραφικός χώρος –το λέω και η εμπειρία μου ως εισηγητού σε αυτό το νομοσχέδιο– είναι ένας χώρος πολύ ιδιαίτερος, όπως και οι άνθρωποι του. Είναι άνθρωποι, οι οποίοι είναι ανήσυχα πνεύματα και έχουν καταθέσει την καρδιά τους και την ψυχή τους για τον κινηματογράφο. Υπάρχουν και ζιζάνια, υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι έχουν αρνητικό πρόσημο στην παραγωγή αυτής της διαδικασίας, αλλά δεν μπορούμε εκ του αρνητικού δεδομένου να κοιτάμε το όλον. Το όλον είναι άνθρωποι οι οποίοι πονάνε και αγαπάνε τον κινηματογράφο και είναι πικραμένοι, γιατί δεν εισακούστηκαν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιο Δαβάκη.

Καλώ στο Βήμα τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιγώα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΓΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ως γνωστόν, σήμερα είναι ημέρα γενικής απεργίας και γι' αυτό οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας δεν συμμετέχουν στις επιτροπές της Βουλής. Εμείς, έστω και τελευταία στιγμή, καλούμε τους τηλεθεατές να ανταποκριθούν στο κάλεσμα του ΠΑΜΕ και να δώσουν αποφασιστικό παρόν στα συλλαλητήριά του στην Ομόνοια στην Αθήνα και στο Άγαλμα του Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη.

Το άρθρο 1 υπάρχει, για καθαρά τυπικούς λόγους, για τη συνταγματική νομιμότητα του νομοσχεδίου και το οποίο στην ουσία υπονομεύεται από τις διατάξεις των υπολοίπων άρθρων.

Το άρθρο 2 περιγράφει τους ορισμούς που θα χρησιμοποιήσει στη συνέχεια κι έχει να κάνει με το τι είναι κινηματογραφικό έργο, έργο μεγάλου μήκους κ.λπ.. Στο άρθρο αυτό εμείς επιμένουμε ότι ο σκηνοθέτης όχι μόνο υποβαθμίζεται, αλλά εξαφανίζεται. Έχει μεγάλη σημασία να αναδειχθεί ο δημιουργικός του ρόλος, αλλά να αναδειχθεί ο δημιουργικός ρόλος του σεναριογράφου, επίσης, όπως και όλων των άλλων δημιουργών-συντελεστών. Ας μην ξεχνάμε πως το σενάριο είναι η βάση πάνω στην οποία θα χτιστεί το κινηματογραφικό έργο, όπως επίσης, σημαντικό ρόλο

παίζουν τα κοστούμια, τα σκηνικά, η μουσική που ντύνει το έργο και που είναι παράγοντες που δημιουργούν την ανάλογη ατμόσφαιρα και συμβάλλουν στην αισθητική της ολοκλήρωσης. Γι' αυτό θεωρούμε ότι το άρθρο αυτό είναι απαράδεκτο.

Το άρθρο 3 αφορά την ελληνικότητα και το πιστοποιητικό ιθαγένειας του κινηματογραφικού έργου. Έχουν ειπωθεί αρκετά στη συζήτηση επί της αρχής. Στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού δίνεται το δικαίωμα στον κύριο Υπουργό να επιδίδει αποφάσεις για να αποκτούν πιστοποιητικό και κινηματογραφικά έργα που δεν πληρούν προϋποθέσεις των άλλων παραγράφων του άρθρου αυτού.

Στο άρθρο 4 αναφέρεται η μοριοδότηση και ρυθμίζει τις προϋποθέσεις πέραν της ελληνικότητας, βάσει των οποίων μια ταινία θα ενταχθεί στο πλαίσιο αυτού του νόμου για τη χρηματοδότηση της παραγωγής και την ενίσχυση της διανομής του. Να επισημάνουμε εδώ, συμπληρωματικά σε αυτό που ήδη έχουμε αναφέρει στην τοποθέτησή μας στη συζήτηση που κάναμε στην επιτροπή, το εξής: Στην ομάδα της τεχνικής δημιουργίας για την εικόνα προβλέπεται μία μονάδα, όμως οι τεχνικοί που απαιτούνται για να αποδοθεί αυτή η μονάδα είναι τρεις: Ο διευθυντής φωτογραφίας, ο κάμεραμαν κι ένας βοηθός. Το άρθρο αυτό δεν κάνει διάκριση ανάμεσα σε ταινία μικρού και μεγάλου μήκους. Αυτό σημαίνει πως και μία ταινία μικρού μήκους θα πρέπει να πληροί τις ίδιες προϋποθέσεις με μια ταινία μεγάλου μήκους. Με λίγα λόγια, με το άρθρο αυτό ενισχύονται τα μονοπώλια του χώρου και όχι αυτό που ισχυρίζεται η κυβερνητική προπαγάνδα και οι «Ομιχλιστές», ότι δήθεν ενισχύεται η μικρή παραγωγή. Γι' αυτό και το απορρίπτουμε.

Άρθρο 5, ενίσχυση από τα έσοδα του ειδικού φόρου. Η ενίσχυση αφορά μόνο στην ταινία μεγάλου μήκους. Από ό,τι φαίνεται, για την Κυβέρνηση η ταινία μικρού μήκους υπάρχει ως προσδιορισμός, ίσα-ίσα για να είναι πιο εύκολος ο αποκλεισμός της. Η μικρού μήκους ως εμπόρευμα, έχει μικρή αξία, οπότε πολύ λίγο ενδιαφέρει τη βιομηχανία. Από εδώ φαίνεται και η δήθεν στοργή που δείχνουν στους νέους δημιουργούς και το μέλλον που τους επιφυλάσσουν.

Στο άρθρο 6 εισάγεται η έννοια του συντελεστή ενίσχυσης του κινηματογραφικού έργου. Ο συντελεστής αυτός ισούται με τη μονάδα, δηλαδή, δεν πολλαπλασιάζει το ποσόν που είναι να διατεθεί, αλλά υπό προϋποθέσεις, όπως έχουμε αναπτύξει, το μειώνει.

Το άρθρο 7, παρά το γεγονός ότι φαίνεται να ενισχύει τους πιο αδύναμους, αφού σε αυτούς επιστρέφει το 200% του φόρου που εισπράχτηκε κατά την προβολή της ταινίας τους, εν τούτοις αν συνδυαστεί με την παράγραφο 4 του άρθρου 5, στην οποία ορίζεται πως η βάση για τον υπολογισμό επιστροφής φόρου είναι τα εισιτήρια που κόπηκαν κατά τους δώδεκα πρώτους μήνες από την πρώτη προβολή της ταινίας και όχι μέχρι την απόσβεση του κόστους παραγωγής, τότε αντιλαμβάνεται κανείς πως ο μικρός παραγωγός, με πολύ μεγάλη δυσκολία, θα συγκεντρώσει ξανά χρήματα για την επόμενη παραγωγή του.

Στο άρθρο 8 περιλαμβάνονται οι διατάξεις για το περίφημο 1,5%, το οποίο μέχρι τώρα έπρεπε να καταβάλουν όλα τα κανάλια με βάση το νόμο του 1989. Στις διατάξεις του νόμου αυτού προβλεπόταν ότι τα κρατικά, δημοτικά και ιδιωτικά κανάλια έπρεπε να καταβάλουν κατ' έτος ποσό ίσο με το 1,5% ακαθαρίστων εσόδων τους από κάθε πηγή για την παραγωγή κινηματογραφικής ταινίας μεγάλου μήκους. Επειδή στο σχετικό νόμο δεν υπήρχαν ποινικές ρήτρες ούτε προβλεπόταν ο τρόπος με τον οποίο θα εισπράττεται αυτό το ποσόν, είχε αφεθεί στην αγαθή προαίρεση των καναλαρχών, με το γνωστό αποτέλεσμα. Πέραν ορισμένων δημόσιων καναλιών, ουδέν.

Άρθρα 9 έως 20 για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Μιλώντας για τη γενική φιλοσοφία και τις αρχές που διέπουν αυτό το νομοσχέδιο, περιγράψαμε το τι επιχειρεί σε γενικές γραμμές να κάνει. Υποταγμένο σε αυτό τη λογική το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου από ανώνυμη εταιρεία μετατρέπεται στο πιο ευέλικτο σχήμα, χωρίς γενική συνέλευση του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου. Το ονομάζει «Κοινωνικός μη κερδοσκοπικός νομικός πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου». Φυσικά, στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου μπορεί να λειτουργεί προς χάριν του δημοσίου

συμφέροντος με κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και διέπεται από το ιδιωτικό δίκαιο.

Το Κέντρο Κινηματογράφου είναι ο φορέας που εκδίδει το πιστοποιητικό ελληνικής ιθαγένειας για τα κινηματογραφικά έργα που πληρούν τους όρους του άρθρου 3. Τέτοιο Κέντρο, δεν μπορεί να δεχθεί στα όργανα διοίκησής του τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών φορέων. Υπάρχει ειδική διάταξη για ασυμβίβαστο της ιδιότητας του συνδικαλιστή με μέλος διοίκησης, άρθρο 20 παράγραφος 3. Από τα επτά μέλη του διοικητικού συμβουλίου, τα τέσσερα είναι προσωπικότητες του ελληνικού ή του παγκόσμιου κινηματογράφου. Οι υπόλοιποι τρεις μπορεί να είναι άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών ή άνθρωποι που διαθέτουν πείρα στη διοίκηση οργανισμών ή επιχειρήσεων. Είναι λογικό, γιατί το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν θα διαχειριστεί τέχνη, εμπόρευμα θα διαχειριστεί. Ως εκ τούτου, χρειάζεται συμβούλους που θα είναι αποτελεσματικοί στην κατεύθυνση αυτή. Η λειτουργία του διοικητικού συμβουλίου βασίζεται στις εισηγήσεις του γενικού διευθυντή, ο οποίος είναι ο μόνος αρμόδιος να εισηγείται θέματα.

Στο άρθρο 14, στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι ο γενικός διευθυντής είναι πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους του ελληνικού ή παγκόσμιου κινηματογράφου. Αυτή είναι άλλη μία υιοθέτηση του κοσμοπολιτισμού και ενσωμάτωση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κίνηση κεφαλαίων, την οποία άλλωστε συνδιαμορφώνουν. Αυτό είναι το πρώτο. Το δεύτερο, είναι πως όπως συμβαίνει σε όλους τους κρατικούς οργανισμούς που ιδρύονται, εφαρμόζεται η ενός ανδρός αρχή.

Άρθρο 15, εσωτερική διάρθρωση. Σε αυτό αποκαλύπτεται η ουσία του είδους της ανάπτυξης που σχεδιάζει το Υπουργείο και η Κυβέρνηση συνολικά για την κινηματογραφική τέχνη.

Στο άρθρο 20 αναφέρεται ότι οι διευθυντές, πλην του διευθυντή οικονομικής και διοικητικής υποστήριξης, είναι πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους κ.λπ.. Από την παρουσίαση των άρθρων αυτών ισχυροποιείται η εκτίμηση που κάνουμε για το ρόλο που έχει να παίξει το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου στις σύγχρονες ανάγκες του κρατικομονοπωλιακού καπιταλισμού στη χώρα μας.

Όσον αφορά το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, η νομική μορφή, που είναι η ίδια με το Ελληνικό Κέντρο, για τους ίδιους λόγους διατηρεί τους σκοπούς που τους είχε πρόσφατα ο νόμος του κ. Βενιζέλου και όπου το διοικητικό συμβούλιο και ο γενικός διευθυντής έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά με το αντίστοιχο του Κέντρου Κινηματογράφου. Διατηρεί ως μη διαγωνιστικό το ελληνικό τμήμα στο Φεστιβάλ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο της δευτερολογίας μου.

Ενσωματώνει στο Φεστιβάλ το Κινηματογραφικό Μουσείο, το οποίο πλέον αποτελεί διεύθυνση του Φεστιβάλ, ενώ διαμορφώνει και μία ακόμη διεύθυνση, τη Διεύθυνση Οπτικοακουστικών Παραγωγών. Είναι μία από τις τέσσερις διευθύνσεις του Φεστιβάλ, που αναφέρονται στο άρθρο 29.

Στο άρθρο αυτό ενσωματώνονται τα καθήκοντα του διευθυντή της. Ανάμεσα σε αυτά, καθήκον του είναι να επιλέγει τα κινηματογραφικά έργα που συμμετέχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ και το Φεστιβάλ του Ελληνικού Κινηματογράφου που καθορίζει την ημέρα και τη σειρά προβολής τους. Αυτό θα πει συλλογικότητα, δημοκρατία, αξιοκρατία, διαφάνεια και όλα τα συναφή.

Για το Φεστιβάλ ισχύει η εκτίμηση κατ' αναλογία με την εκτίμηση που κάνουμε για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Είναι και αυτό ένα γρανάζι στην κρατική παρέμβαση υπέρ του κεφαλαίου. Για το Φεστιβάλ Δράμας έχουμε τοποθετηθεί και ισχύει η θέση μας.

Άρθρο 34, Κινηματογραφικό Αρχείο. Το αφήνει, ως φαίνεται, να λειτουργεί προς το παρόν, όπως προέβλεπε ο νόμος του 2006. Ο όποιος εκσυγχρονισμός του, στο πλαίσιο των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, επαφίεται στις αλλαγές που μπορεί να ακολουθήσουν στο μέλλον από τις προβλεπόμενες υπουργικές αποφάσεις, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 4 του συγκεκριμένου άρθρου.

Άρθρο 38, Γνωμοδοτική Επιτροπή Σχολών Κινηματογράφου-Τηλεόρασης. Είναι η επιτροπή που βεβαιώνει τους τίτλους σπουδών, ελέγχει τη λειτουργία των σχολών. Μέχρι τώρα στην επιτροπή αυτή συμμετείχε και εκπρόσωπος του ΣΕΥ. Με το άρθρο αυτό εκπρόσωπος παύει να υπάρχει, όπως και ο πρόεδρος της επιτροπής παύει να είναι ακαδημαϊκός.

Να θυμίσουμε πως πρόκειται για σχολές, κατά κανόνα ιδιωτικές. Κατά τη δική μας αντίληψη –το οποίο θεωρούμε σημαντικό και το επαναλαμβάνουμε– πιστεύουμε ότι η εκπαίδευση των καλλιτεχνών πρέπει να αναβαθμιστεί, να γίνει ανώτατη, δημόσια και δωρεάν και όλες οι ιδιωτικές σχολές θα καταργηθούν.

Για τα κρατικά βραβεία λογοτεχνίας, επισημαίνουμε στην παράγραφο 19 του άρθρου 40 –όπου δίνεται το δικαίωμα στον κύριο Υπουργό να δίνει βραβεία και διακρίσεις σε βιβλιοπωλεία και εκδότες για την προσφορά τους στην προώθηση, τη διάδοση και τη δημιουργία νέων αναγνωστών– ότι έτσι μπορούμε να βρεθούμε μπροστά στο φαινόμενο να βραβεύονται ή ακόμη να δίνεται διάκριση και σε σούπερ μάρκετ. Η γενική εικόνα πάντως είναι πως πάει να τελειώσει με το βιβλίο, όπως επίσης προσπαθεί να τελειώσει και με τη συγγραφή θεατρικών έργων.

Πάγια θέση μας στο άρθρο 42 είναι η κάλυψη των αναγκών με μόνιμο προσωπικό, με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Στα άρθρα 43 και 44, από την πλευρά του Συλλόγου των Εκτάκτων Αρχαιολόγων του Υπουργείου Πολιτισμού έχει βγει ανακοίνωση, στην οποία θεμελιώνουν τις αντιρρήσεις τους για την υπογραφή ενός μνημονίου, προβάλλοντας την άποψη πως εν τέλει αυτό λειτουργεί κυρίως υπέρ των εργολάβων, οι οποίοι κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούν να παρεμβαίνουν στην ανασκαφή.

Στο άρθρο 46 έχουμε ρυθμίσεις για πνευματική ιδιοκτησία. Θεωρούμε πως το άρθρο αυτό είναι ψευδεπίγραφο. Όπως θα διαπιστώσει όποιος το διαβάσει, δεν αναφέρεται στα πνευματικά δικαιώματα, έστω σε πνευματική ιδιοκτησία, αλλά σε συγγενικά δικαιώματα των εκτελεστών-ερμηνευτών.

Από την άλλη, εμείς έχουμε μία ουσιαστική διαφορά με τον όρο «πνευματική ιδιοκτησία». Για εμάς υπάρχουν πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών και συγγενικά δικαιώματα των ερμηνευτών-εκτελεστών, τα οποία ως δικαιώματα ή ασκούνται ή δεν ασκούνται από αυτόν που τα έχει. Δεν μπορούν όμως σε καμία περίπτωση να γίνουν αντικείμενο αγοραπωλησίας, δηλαδή να μετατραπούν σε εμπόρευμα.

Στο άρθρο 50, ανάμεσα στις καταργούμενες διατάξεις είναι και αυτές που αφορούν τα κρατικά βραβεία. Φυσικά παραμένουν εκτός νομοσχεδίου η Ταμιοθήκη της Ελλάδας και το μεγάλο ζήτημα της γενικής αναβάθμισης της κινηματογραφικής παιδείας σε δημόσια, δωρεάν και ανώτατη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σ' ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω. Σας ευχαριστώ.

Να θυμίσουμε ότι σε πανεπιστημιακό επίπεδο υπάρχει στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Τμήμα Κινηματογραφικών Σπουδών, ιδιαίτερα υποβαθμισμένο όμως, από το οποίο λείπουν και οι στοιχειώδεις υποδομές, ενώ στο χώρο λειτουργούν ιδιωτικές αδιαβάθμητες σχολές από τις οποίες βγαίνουν σκηνοθέτες και τεχνικοί κινηματογράφου. Γι' αυτά τα δύο θέματα ίσως το Υπουργείο Πολιτισμού να επιφυλάσσει εκ νέου χειρότερες για το μέλλον εκτιμήσεις. Στις καταργούμενες διατάξεις είναι και εκείνες που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία των κινηματογραφικών λεσχών.

Με βάση όλα τα παραπάνω, το νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο. Περιγράφει την κινηματογραφική βιομηχανία που θέλουν τα μονοπώλια για να συνεχιστεί η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση των κεφαλαίων, για να παραμείνει ο κινηματογράφος ένα ιδεολογικό όπλο των κεφαλαιοκρατών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Είναι φανερό πως στο πλαίσιο αυτό της πολιτικής, που εκφράζει το νομοσχέδιο, θα υπάρξει ένταση της ιδεολογικής επίθεσης στα λαϊκά στρώματα και ιδεολογικού εκβιασμού στους καλλιτέχνες. Το περιεχόμενο του κινηματογραφικού έργου θα γίνεται ολοένα και πιο αντιδραστικό και αντικομμουνιστικό.

Αριστουργήματα της κινηματογραφικής τέχνης που δεν βολεύουν το σύστημα, θα θαφτούν στα αρχεία, όπως άλλωστε ήδη συμβαίνει, όχι μόνο στον κινηματογράφο, αλλά και σε όλους τους τομείς της τέχνης, ενώ ταυτόχρονα κάποιες δυνάμεις που θα μπορούσαν να εξελιχθούν σε καλούς, δημιουργικούς σκηνοθέτες, σεναριογράφους και λοιπούς συντελεστές δημιουργούς, θα περιθωριοποιηθούν.

Απάντηση στην απαίτησή τους δεν είναι η υποταγή, η μοιρολατρία και η παραίτηση. Δεν είναι και η επιστροφή σ' έναν παρελθόντα νόμο ο οποίος υπήρξε ο πρώτος κρίκος της αλυσίδας, του οποίου συνέχεια και εκσυγχρονισμός, κατά τις επιθυμίες των μονοπωλίων, υπήρξαν οι νόμοι που ακολούθησαν. Η απάντηση σ' αυτό είναι η ανάπτυξη της πάλης για τη δημιουργία μιας κινηματογραφίας που δεν θα έχει στόχο το κέρδος του κεφαλαίου, αλλά που θα έχει στόχο την αισθητική και πνευματική ανύψωση του λαού και αποφασιστικό ρόλο σ' αυτό θα έχουν όλοι οι άνθρωποι της κινηματογραφίας, καθώς και η ίδια η κοινωνία.

Καταψηφίζουμε και την τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, με δεδομένο ότι παραμένουμε σταθεροί στη θέση μας για τις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):**

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έχουμε πει ότι είμαστε υπέρ του νομοσχεδίου επί της αρχής, με τέσσερις μόνο μικρές αντιρρήσεις να εγείρονται σε τέσσερα συγκεκριμένα άρθρα και σε αντίστοιχες ρυθμίσεις.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1, όπου καθορίζονται οι γενικές αρχές, λέμε «ναι», δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην παράγραφο 2, όπου διακηρύσσεται η ελευθερία της κινηματογραφικής τέχνης που είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα και ορίζεται σαφώς και στο ν. 1597/86 της Μερίνας Μερκούρη. Πρόκειται για μία παράγραφο που δεν υπήρχε στο αρχικά κατατεθέν νομοσχέδιο και είναι πάρα πολύ σημαντικό να επιβραβεύουμε το γεγονός ότι ενσωματώθηκε σ' αυτό μετά τη δημόσια διαβούλευση, δεδομένου ότι έτσι δεν αφήνεται περιθώριο ενδεχόμενης άσκησης λογοκρισίας στην κινηματογραφική δημιουργία και τέχνη.

Στο άρθρο 2, που έχουμε τους ορισμούς των όσων τίθενται παρακάτω στο νομοσχέδιο, είναι σαφώς πολύ θετικό το ότι στην περίπτωση ε' της παραγράφου 1, στον ορισμό δηλαδή της επιχείρησης αιθουσών, προστέθηκε και ο θερινός κινηματογράφος. Ωστόσο, είναι σταθερή η θέση περί του αναγκαίου της ρητής αναφοράς στους σκηνοθέτες ως δημιουργούς των κινηματογραφικών έργων, η οποία δεν περιλαμβάνεται στους ορισμούς. Υπήρχε αυτή η αναφορά στην παράγραφο 6 στο αρχικό κείμενο που μας είχε δοθεί, η οποία όμως στη συνέχεια απαλείφθηκε.

Έχουμε αναλύσει διεξοδικά αυτό το θέμα στις συνεδριάσεις της επιτροπής. Έχει γίνει επίκληση στο νόμο περί πνευματικής ιδιοκτησίας, τον ν. 2121/93, όπου ορίζεται ο σκηνοθέτης και γι' αυτό έχει υποστηριχθεί ότι δεν είναι ανάγκη να οριστεί και εδώ.

Ωστόσο συνεχίζω να πιστεύω ότι όπως ακριβώς ορίζουμε τον παραγωγό, ο οποίος ορίζεται επίσης στο ν. 2121/93, πρέπει να ορίσουμε σαφώς και το σκηνοθέτη, την ψυχή δηλαδή του κινηματογράφου, αν θέλουμε να είμαστε συνεπείς ως προς την τήρηση των πολύ λεπτών ισορροπιών σε ό,τι αφορά τη βαρύτητα των δύο αυτών μεγάλων ρόλων δεδομένης της μεγίστης σημασίας και των δύο στο τελικό κινηματογραφικό αποτέλεσμα μαζί σαφώς με όλους τους άλλους. Δεδομένης αυτής της έλλειψης δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο 2.

Με το άρθρο 3 και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί το ελλιπικό κινηματογραφικό έργο είμαστε απόλυτα σύμφωνοι.

Στο άρθρο 4 που αφορά τη μοριοδότηση του κινηματογραφικού έργου αναγνωρίζουμε τις δυσκολίες του αυστηρού υπολογισμού και καθορισμού των μορίων αυτών και ότι σκληρά προσπαθήσατε, προκειμένου η συγκεκριμένη μοριοδότηση να είναι καθ' όλα και προς όλους δίκαιη. Σε αυτήν τη λογική και δεδομένης της τροποποίησης που κάνατε στην περίπτωση α' της παραγράφου 1, όπου ο πρώτος και ο δεύτερος ρόλος θα καθο-

ρίζονται από το σκηνοθέτη, τον πλέον και καθ' ύλην αρμόδιο, θα ψηφίσουμε το άρθρο. Καταθέτω ωστόσο τον προβληματισμό μου, σχετικά με το γιατί το σύνολο των μορίων για την περίπτωση α' πρέπει να είναι υποχρεωτικά δεκαοκτώ. Όπως είχα ξαναπεί, αν αυξάναμε το όριο αυτό, ίσως να μπορούσαμε να ενισχύσουμε περισσότερο κάποιες κατηγορίες που ως τώρα εξισώνονται με ταξύ τους, επί παραδείγματι ο σκηνοθέτης με τον πρώτο ρόλο. Ψηφίζουμε ωστόσο το άρθρο με τον προβληματισμό μου να παραμένει.

Σχετικά με το άρθρο 5 για την επιστροφή του ειδικού φόρου θέλω να χαιρετίσω την ενσωμάτωση της παραγράφου 9 που ορίζει την προσπελασιμότητα των κινηματογραφικών αιθουσών ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ενίσχυση της επιχείρησης αιθουσών χειμερινού κινηματογράφου. Ήταν από τα πράγματα που προτάθηκαν στον Υπουργό στη συνεδρίαση της επιτροπής επί των άρθρων και θεωρώ πολύ σημαντικό ότι προστέθηκε ως αυτοτελής παράγραφος στο άρθρο 5.

Η αντίρρηση στο άρθρο τούτο έγκειται στην παράγραφο 3, όπου δεν προβλέπεται η ενίσχυση και του σκηνοθέτη ξανά από την επιστροφή του ειδικού φόρου, όπως θα συμβαίνει για τους παραγωγούς και τις επιχειρήσεις αιθουσών και η οποία θα γίνεται με βάση την κλίμακα του άρθρου 7. Η μη συμμετοχή των σκηνοθετών σ' αυτήν την επιστροφή ειδικού φόρου αντιλαμβάνεστε ότι δεν συνάδει με το μέγεθος της προσφοράς τους στην επιτυχία ή μη της εκάστοτε κινηματογραφικής ταινίας. Δεδομένου δε ότι κάτι τέτοιο προβλέπεται και σε πολλές άλλες χώρες της Ευρώπης μας, θα σας προτείνουμε να το ξαναδείτε και τώρα. Έχουμε όλη την καλή διάθεση να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο άρθρο, πόσω δε μάλλον συνέχεια της προσθήκης που κάνατε - και πάρα πολλά συγχαρητήρια και μπράβο από όλους ομόφωνα - για τα άτομα με αναπηρία. Θέλουμε, όμως, να ρυθμιστεί και το θέμα τούτο.

Στο άρθρο 6 και στο άρθρο 7 λέμε «ναι». Ειδικότερα για το άρθρο 7 θεωρούμε ότι είναι πολύ θετικό ότι με βάση την κλίμακα που παρατίθεται προβλέπεται μεγαλύτερη επιστροφή φόρου και για τις ταινίες με λιγότερες εισπράξεις. Γίνεται δηλαδή μία ευγενής και εξαιρετική προσπάθεια ενίσχυσης των ταινιών που δεν είχαν το επιθυμητό εισπρακτικό αποτέλεσμα και αυτό είναι πολύ ευεργετικό επί της ουσίας του σινεμά.

Το άρθρο 8 για το ιστορικό πλέον 1,5%, εκεί που εγείρεται και η βασική μας αντίρρηση. Έχω αναφερθεί διεξοδικά στο θέμα και στη συζήτηση επί της αρχής. Δεν πιστεύουμε ότι θα είναι αποτελεσματική η απόδοση του 1,5% ειδικά από τη δημόσια τηλεόραση, αλλά και τα ιδιωτικά κανάλια παρά την ποινικοποίηση που έχετε βάλει -και το χειροκροτήσαμε τούτο- το ΣΔΟΕ και όλα αυτά, γιατί πιστεύουμε ότι θα αντιμετωπίζετε δυσκολίες, παρά τις όποιες κυρώσεις προβλέπετε στις παραγράφους 11 και 12 και 13. Αντ' αυτού επαναλάβαμε όλοι από το κόμμα μου ότι μπορεί να αποδειχθεί άκρως αποτελεσματικό αν καθορίσετε ένα παράβολο που θα καταβάλλεται για κάθε προβολή ξένης και ελληνικής ταινίας προς ενίσχυση του κινηματογράφου. Μπορείτε να το εξετάσετε ως μοντέλο και να διασφαλίσετε μ' έναν τέτοιο τρόπο τη χρηματοδότηση του χώρου.

Για το άρθρο 9 θεωρούμε ότι δεν υπάρχει ιδιαίτερος ρόλος για την αλλαγή της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου στην ανώνυμη εταιρεία, σε κοινωφελές μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, από τη στιγμή μάλιστα που η οργανωτική δομή είναι πιο ελεγχόμενη και ευέλικτη από εκείνη του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου.

Για το άρθρο 10 και τους σκοπούς του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου δεν έχουμε καμία αντίρρηση. Είναι ένα απόλυτο «ναι».

Στο άρθρο 11 παράγραφος 3 έχω να σημειώσω το θετικό της νομοθετικής τροποποίησης που κάνατε επεκτείνοντας το θέμα της δημοσιοποίησης του ισολογισμού σε δημοσιοποίηση των αιτήσεων οικονομικών καταστάσεων. Στην επιτροπή ήμουν πολύ συγκεκριμένος και είχα μιλήσει για ανάγκη δημοσιοποίησης περισσότερων πληροφοριών οικονομικής δραστηριότητας, όπως της κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσης για παράδειγμα. Είναι εξαιρετικά σημαντικό, λοιπόν, ότι εδώ κάνατε πια λόγο για ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και όχι για ισολογισμό απλό, διότι

εξασφαλίζετε με αυτόν τον τρόπο μεγαλύτερη διαφάνεια ως προς τα οικονομικά.

Θα ήταν χρήσιμο να εξετάσετε βεβαίως και το ενδεχόμενο, οι ορκωτοί λογιστές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 να είναι ανεξάρτητοι και να μη διορίζονται με απόφαση του εκάστοτε Υπουργού και οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις να εγκρίνονται από το διοικητικό συμβούλιο, δεδομένου μάλιστα ότι ο ίδιος ο Υπουργός θα έχει διορίσει αυτό το διοικητικό συμβούλιο. Παρά όμως αυτές τις δυο παρατηρήσεις, επειδή κρίνουμε πάρα πολύ θετική την τροποποίηση του κάνατε, προσανατολιζόμαστε σε τελικό «ναι» για το συγκεκριμένο άρθρο.

Για το άρθρο 12 όπου ορίζονται ως όργανα διοίκησης του Εθνικού Κέντρου Κινηματογράφου το διοικητικό συμβούλιο και ο γενικός διευθυντής, θεωρούμε καθοριστικής σημασίας τη διατήρηση της γενικής συνέλευσης, ώστε να μην τεθεί θέμα υπερσυγκέντρωσης εξουσιών στο πρόσωπο του γενικού διευθυντή και των μελών του διοικητικού συμβουλίου, για να υπάρχει επαρκέστερη εκπροσώπηση από πρόσωπα διακεκριμένα στο χώρο του κινηματογράφου, που θα μπορούν με τις προτάσεις να συμβάλουν ευεργετικά στο έργο του γενικού διευθυντή και του διοικητικού συμβουλίου. Ωστόσο, εγώ προσωπικά έχω δεχθεί τη δική σας εγγύηση, πρόκληση γι' αυτούς να αποδείξουν τις δυνατότητές τους, την αποτελεσματικότητά τους.

Στο άρθρο 13, παρά τις διαβεβαιώσεις περί αξιοκρατικών διαδικασιών και έχοντας κατανοήσει πλήρως τους λόγους για τους οποίους επιλέγετε το διορισμό όλων των μελών του διοικητικού συμβουλίου απευθείας από τον εκάστοτε Υπουργό, επιμένουμε στην αρχική μας θέση περί αναγκαιότητας να υπάρχουν ορισμένα έστω αιρετά, όμως, μέλη στο διοικητικό συμβούλιο, προκειμένου να τηρείται με έναν τρόπο η έννοια του πλουραλισμού, της πολυφωνίας, οπωσδήποτε της δημοκρατίας. Αυτό συμβαίνει με τα πολυμελή συμβούλια άλλων χωρών. Σας είπα για τη Γερμανία για παράδειγμα, το κρατίδιο της Βαυαρίας και αλλού. Και αν όχι αυτό, για παράδειγμα θα σας έλεγα ότι τουλάχιστον μπορείτε να καθορίσετε επ' ακριβώς τα απαραίτητα τυπικά προσόντα των επτά αυτών μελών και να μην περιοριστείτε σ' αυτό το γενικό λόγο πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή παγκόσμιου κινηματογράφου ή να προέρχονται από τον ευρύτερο χώρο των τεχνών, των γραμμάτων και των επιστημών ή να διαθέτουν αξιόλογη πείρα στη διοίκηση οργανισμών ή επιχειρήσεων.

Το άρθρο 14 αφορά στο γενικό διευθυντή. Κάνατε τροποποίηση του αφορά στην παράγραφο 1 και προσθέσατε νέο εδάφιο βάσει του οποίου ο γενικός διευθυντής προτείνεται ύστερα από δημόσια πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Απολύτως προς τη σωστή κατεύθυνση η τροποποίηση και την επικροτούμε.

Είναι αναγκαίο βεβαίως και εδώ και με δεδομένο μάλιστα ότι ο ρόλος του γενικού διευθυντού -τα είπαμε, κύριε Πρόεδρε, επιφορτίζεται και με επιπλέον καθήκοντα και δικαιώματα βεβαίως, που συγκεντρώνονται στο πρόσωπο του- να γίνουμε περισσότερο συγκεκριμένοι. Και παρακαλώ, να καθορίσουμε τα τυπικά προσόντα των όσων θα μπορούν να εκδηλώνουν ενδιαφέρον, για την πλήρωση της συγκεκριμένης θέσης.

Στα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19 και 20 -για το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού, που λέγαμε ότι μπορεί να συμμετέχει, να πάει εκεί λέμε «ναι», με μια μικρή αναφορά στο άρθρο 17, που αναφέρεται στη Διεύθυνση Οπτικοακουστικών Παραγωγών και το οποίο αποτελεί πραγματικά ένα σημαντικό βήμα για την προώθηση της Ελλάδας μας, ως ελκυστικού προορισμού για την πραγματοποίηση γυρισμάτων, αλλά και γενικότερα κινηματογραφικών παραγωγών, ένα φυσικό σκηνικό, οπότε και στην προσέλκυση συναλλάγματος. Γι' αυτό ανέφερα και το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, που καλύπτει τα άρθρα 21 έως και 33, για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, ψηφίζουμε τα άρθρα 21, 22, 23, 24, 25, 28, 30, 31, 32 και 33. Θα πούμε τις αντιρρήσεις μας στα άρθρα 26 και 27, που ορίζουν τα σχετικά με το διοικητικό συμβούλιο και το γενικό διευθυντή, όπου μόνο σε αυτά βλέπετε ότι υπάρχει ζήτημα και όπου δικό μας ζητούμενο είναι τα όσα ανέφερα προηγουμένως, στα αντίστοιχα άρθρα που αφορούν στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Θα σταθώ ιδιαίτερα, όμως στο άρθρο 29 και την κατάργηση

των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας. Είναι ένα θέμα με το οποίο, σαφώς, δεν συμφωνούμε. Τα Κρατικά Κινηματογραφικά Βραβεία έχουν αντίκρουσμα, όχι μόνο στην ηθική επιβεβαίωση του δημιουργού -που καταλαβαίνετε, αντιλαμβάνεστε, επικροτείται- αλλά και στην αναγνώριση του στην αγορά. Γνωρίζουμε όλοι, πώς λειτουργούν αυτά τα πράγματα. Τα βραβεία υπάρχουν από το 1960, για κάποιο λόγο -δεν επιθυμώ να είμαι επαναληπτικός στην τεκμηρίωση- για τον ίδιο όμως λόγο που υπάρχουν και ισχύουν ακόμα και σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη. Οπότε, μην τα καταργείτε έτσι απλά.

Σας άκουσα εχθές, κύριε Υπουργέ, να λέτε ότι χρειάζεστε να πεισθείτε για τη δυνατότητα και τη φερεγγυότητα του θεσμού. Είναι δύο πράγματα, τα οποία μπορούμε να τα χτίσουμε. Έχουμε στη διάθεση μας πολλά ευρωπαϊκά μοντέλα, όπου αντίστοιχα βραβεία λειτουργούν πάρα πολύ καλά, στην κυριολεξία, ως θεσμός. Πάλι στη Γερμανία, συγκεκριμένα, θα πω ότι τα κρατικά βραβεία λειτουργούν αναπτυξιακά, ενισχύοντας την επόμενη παραγωγή των βραβευμένων παραγωγών και δημιουργών, μέσα από διαδικασίες συγχρηματοδότησης επόμενων ταινιών και επανεπένδυση στον τομέα του κινηματογράφου.

Μπορούμε, λοιπόν, να πάρουμε τέτοια παραδείγματα, να τα αξιοποιήσουμε προς όφελος της αναβάθμισης των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας. Αλλά όχι, να τα καταργήσουμε. Θα ξαναπώ: Η τέχνη, όπως καθετί, θέλει επιβράβευση. Μην την στερείτε. Μην την στερείτε εσείς.

Ψηφίζουμε, όλα τα υπόλοιπα άρθρα από το 34 έως και το 52. Μεταξύ αυτών μόνο, θα κάνω αναφορά και στο άρθρο 46, για την ανάγκη προσθήκης του e-book -του ηλεκτρονικού βιβλίου, που είναι ανάγκη της εποχής- απλά να μπει ως συμπλήρωμα, η λέξη «έννοια».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Και στο άρθρο 47, κρίνεται πάρα πολύ σημαντικό ότι γίνεται η Κύρωση της Σύμβασης που ρυθμίζονται -επιτέλους- τα θέματα του ΟΠΑΠ και των πρακτόρων, που εκκρεμούσαν πάρα πολύ καιρό.

Αν «λόγος ην Θεός» και αν «μια εικόνα, ίσον χίλιες λέξεις», τότε το σινεμά είναι η παγκόσμια θρησκεία. Και οφείλετε, οφείλουμε, να κάνουμε το καλύτερο γι' αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο Σ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Αναστάσιος Κουράκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Σ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνω κατευθείαν στις τροπολογίες που έχουμε καταθέσει για διάφορα θέματα και θα θέλαμε μια τοποθέτηση επ' αυτών και από τον κύριο Υπουργό. Είναι κατ' άρθρο, δεν είναι αξιολογικά, κατά σειρά δηλαδή σπουδαιότητας, χωρίς να σημαίνει ότι η πρώτη που λέω είναι ελάσσονος σημασίας.

Στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του προτεινόμενου νομοσχεδίου, αναφέρεται ότι «κάθε ευρωπαϊός τεχνικός μπορεί να εργαστεί στην Ελλάδα», χωρίς να αναφέρονται πουθενά οι προϋποθέσεις που απαιτούνται, ενώ στις ευρωπαϊκές χώρες απαιτείται πιστοποίηση της επαγγελματικής τους καταλληλότητας. Είναι περιττό να αναφέρω την τεράστια συμβολή των τεχνικών στο παραγόμενο κινηματογραφικό έργο. Ο Έλληνας τεχνικός, που θα θελήσει να εργαστεί σε ευρωπαϊκή χώρα, με τί άραγε θα εφοδιαστεί αντίστοιχα από το ελληνικό κράτος; Στο ν. 1597, αναφέρονταν ρητά ότι «ο τεχνικός εργάζεται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου», με αποτέλεσμα ο τεχνικός αυτός να υπάγεται στον ασφαλιστικό φορέα του ΙΚΑ. Έτσι όπως είναι τα πράγματα, αν δεν αλλάξουν, δημιουργείται τεράστιο πρόβλημα, κυρίως, ως προς τη συνταξιοδότηση των τεχνικών. Αν δεν οριστεί σαφώς, εργασιακή σχέση των τεχνικών, δεν θα μπορούν να υπαχθούν στη ρύθμιση αυτή οι νεότεροι, πόσω μάλλον αυτοί που εργάζονται σήμερα με αυτό το καθεστώς.

Η προσθήκη, που προτείνουμε, έχει τρία σημεία: Πρώτον, η

εργασιακή σχέση των τεχνικών κινηματογράφου και τηλεόρασης, με τις αντίστοιχες επιχειρήσεις παραγωγής, είναι σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, με όλες τις συνέπειες που απορρέουν από τον χαρακτηρισμό αυτό. Δεύτερον, οι τεχνικοί πρέπει να διαθέτουν τα απαιτούμενα από το νόμο προσόντα, για την άσκηση του επαγγέλματος στην ειδικότητα τους.

Και τρίτον, οι ειδικότητες του τεχνικού προσωπικού, για την παραγωγή ταινίας, καθορίζονται από τον παραγωγό, το σκηνοθέτη και τον διευθυντή φωτογραφίας, ανάλογα με τις ανάγκες της ταινίας.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Το πρώτο, έχει μπει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Σ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Πάρα πολύ ωραία. Αυτό είναι πάρα πολύ καλό, αν μπορεί να προκύψει, ουσιαστική βελτίωση του νομοσχεδίου. Θα το θέλαμε, ειλικρινά πάρα πολύ.

Στο άρθρο 5, είναι η αντίληψη μας είναι -μια μικρή εισαγωγή- ότι οι νέοι κινηματογραφιστές ξεκινούν δημιουργώντας ταινίες μικρού μήκους. Αυτό το πρώτο βήμα, είναι αναγκαίο και απαραίτητο, καθώς εκεί ο δημιουργός αναζητά και εξασκεί θέματα και τεχνικές σε μικρή κλίμακα, που θα εφαρμόσει αργότερα στην ταινία μεγάλου μήκους.

Είναι γνωστό ότι η ταινία μικρού μήκους στην Ελλάδα, πάσχει σοβαρά. Αυτή τη στιγμή, στις σημερινές οικονομικές συνθήκες, κανένας παραγωγός, αλλά και κανένας επενδυτής δεν έχει κίνητρα να επενδύσει σε μια ταινία μικρού μήκους. Και είναι κρίμα να μην ενισχύεται και ο παραγωγός της ταινίας μικρού μήκους και η αίθουσα που θα την προβάλει, από την επιστροφή του ειδικού φόρου. Γι' αυτό καταθέτουμε ορισμένες τροπολογίες, όπου εκεί που αναφέρονται «στα έργα μεγάλου μήκους», να προστεθεί «και μικρού μήκους». Δηλαδή στο άρθρο 5, παράγραφος 2 η αναδιατύπωση είναι: «Από την παραπάνω πίστωση ενισχύονται κάθε χρόνο παραγωγοί ελληνικών κινηματογραφικών έργων μεγάλου και μικρού μήκους και επιχειρήσεις, κτλ».

Ομοίως, μια τροπολογία-προσθήκη, στο ίδιο κλίμα, είναι στο άρθρο 5, παράγραφος 3, όπου θέλουμε να λέει: «Από την ίδια πίστωση και μετά την καταβολή της ενίσχυσης στους παραγωγούς ελληνικών κινηματογραφικών έργων μεγάλου και μικρού μήκους, κ.τ.λ.».

Στο άρθρο 5, παράγραφος 5, όπου θέλουμε να λέει ότι: «Ο παραγωγός του ελληνικού κινηματογραφικού έργου μεγάλου και μικρού μήκους».

Επίσης, στο άρθρο 5, παράγραφος 8, όπου θέλουμε η αναδιατύπωση να λέει: «Να προέβλεπε για τέσσερις τουλάχιστον, εβδομάδες ανά οθόνη, τρία τουλάχιστον κινηματογραφικά έργα μεγάλου μήκους πρώτης προβολής, τρεις φορές ανά ημέρα, καθένά από τα οποία θα συνοδεύεται και από την προβολή κινηματογραφικής ταινίας μικρού μήκους διάρκειας έως δεκαπέντε λεπτά». Πιστεύουμε ότι είναι πολύ ουσιαστική αυτή η τροπολογία, για την ενίσχυση των ταινιών μικρού μήκους.

Όπως επίσης, στο άρθρο 8, παράγραφος 1, όπου θέλουμε να λέει: «Να υποχρεούται η ΕΡΤ να καθιερώσει μια ώρα εβδομαδιαίως του τηλεοπτικού της προγράμματος σε κάθε τηλεοπτικό σταθμό, ως ζώνη προβολής ταινιών μικρού μήκους».

Εδώ θα ήθελα να παρατηρήσω -γυρνάω πάλι στο άρθρο 5- ότι όσον αφορά την ενίσχυση από τον ειδικό φόρο, δεν υπάρχει καμία συμμετοχή των σκηνοθετών και σεναριογράφων, που αποτελούν τους πιο βασικούς συντελεστές, περισσότερο και από τον παραγωγό, στην όποια μικρή, μέτρια ή καλή εισπρακτική επιτυχία μιας ταινίας.

Ένα ρητορικό ερώτημα, κύριε Υπουργέ. Στην επιτυχία μιας ταινίας δεν συμβάλλει πολύ και ο σεναριογράφος με το σενάριο του; Στην ίδια επιτυχία της ταινίας δεν συμβάλλει επίσης πολύ και ο σκηνοθέτης που δούλεψε μήνες, αν όχι χρόνια με τη σκηνοθεσία του; Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι η μονομερής αναγνώριση δι' αυτού του τρόπου του παραγωγού είναι άδικη, αντιλειτουργική και εν πολλοίς αναποτελεσματική.

Σχετικά με το άρθρο 9. Δεδομένης της κατάργησης του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου ως ανώνυμης εταιρείας, εκτιμούμε ότι πρέπει να υπάρχει μέριμνα, ώστε να δοθούν τα χρήματα στις ταινίες που είχαν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο, πριν από την αλλαγή ιδιότητας του Ελληνικού Κέντρου

Κινηματογράφου σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Γι' αυτό προτείνουμε τροπολογία προσθήκη. Διαβάζω το άρθρο 9 παράγραφος 5: «Όλα τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις, καθώς και το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας του καταργούμενου νομικού προσώπου περιέχονται αυτοδικαίως στο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου». Από εδώ και πέρα, συνεχίζουμε. Πρέπει να υπάρξει προσθήκη ότι εκτός από τα δικαιώματα και υποχρεώσεις περιέχονται και οι προηγούμενες αποφάσεις και εγκρίσεις του διοικητικού συμβουλίου, για να υπάρχει μια συνέχεια σε όλα όσα είχαν εγκριθεί.

Για το άρθρο 13, τα έχω πει πολλές φορές ότι δεν δεχόμαστε τη λογική των διορισμένων από τον Υπουργό. Εμείς έχουμε καταθέσει μια τροπολογία που λέμε ότι τα τέσσερα μέλη να είναι αιρετά. Εδώ πρέπει να σας πω ότι εμείς λέμε πως πρέπει να είναι από προτάσεις των αντιπροσωπευτικών σωματείων του χώρου. Είμαστε ανοιχτοί, να μιλήσουμε για όποιο σώμα επιλέξουν οι ίδιοι άνθρωποι του χώρου για να τους αντιπροσωπεύσει.

Παραδείγματος χάριν έχουμε διάφορες προτάσεις από πλευράς ανθρώπων του κινηματογράφου –δεν χρειάζεται να σας λέω ονόματα– όπου υπάρχει η εξής ενδιαφέρουσα πρόταση, κύριε Υπουργέ. Τέσσερα μέλη διορίζονται από τον Υπουργό και τα υπόλοιπα τρία να είναι βάσει εκλογής τους από τα αντιπροσωπευτικότερα συλλογικά όργανα των κινηματογραφιστών.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Μπορούμε να τα ορίσουμε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ναι, δεν μπορούμε να τα ορίσουμε αυτήν τη στιγμή.

Κοιτάτε, όμως, τι γίνεται. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μια πολυδιάσπαση στο χώρο. Εμείς ως πολιτεία θα πρέπει να ευνοήσουμε την όμοια τους. Αν εξ ορισμού αποκλείονται –γιατί θα είναι μόνο διορισμένα– καταλαβαίνουμε ότι παίζουμε ένα ρόλο και παιδευτικό στη διαιώνιση της διάσπασης, στο ότι δεν τα βρίσκουν –θα το πω έτσι λαϊκά– μεταξύ τους.

Μπορούμε, όμως, να πούμε επιλέξετε εσείς οι άνθρωποι του σινεμά τον πλέον πρόσφορο τρόπο, για να μας τον υποδείξετε και εμείς θα τον δεχθούμε ως πολιτεία.

Για τον αριθμό θα μπορούσαμε να συζητήσουμε για το αν θα έπρεπε να είναι τέσσερα ή τρία. Εμείς, βέβαια, σαν ΣΥΡΙΖΑ θα θέλαμε να είναι πλειοψηφία, αλλά είναι θέματα, τα οποία αφορούν το πόσο είσαστε διατεθειμένοι να πάτε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κοιτάτε μια άλλη πρόταση, γιατί σας υποσχέθηκα ότι θα το ψάξουμε. Αυτό που σας λέω, είναι έγκυρο. Στη Γερμανία με τα σχεδόν είκοσι δημόσια, κρατικά και ομόσπονδα –αναφέρθηκε ο κ. Αποστολάτος προηγούμενης– γραφεία χρηματοδότησης ταινιών με ετήσιους πόρους για τον κινηματογράφο συνολικά άνω των 300.000.000 ευρώ, υπάρχει μόνο ένα, εκείνο του κρατιδίου του Βερολίνου, το οποίο λειτουργεί υπό την εποπτεία ενός ανδρός.

Στα υπόλοιπα δεκαεννέα υπάρχουν πολυμελή συμβούλια με ως και δεκαεπτά μέλη. Χαρακτηριστικό είναι εκείνο του κρατιδίου της Βαυαρίας το οποίο διαχειρίζεται περίπου ετησίως 27.000.000. Νομίζω ότι θα άξιζε τον κόπο να σκύψουμε ή ακριβέστερα να εγκύψουμε πάνω σε αυτό, για να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Για να είμαι μέσα στον χρόνο, θα περάσω πολύ γρήγορα στα άρθρα 22 και 29. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ένας ιστορικός θεσμός. Το αναγνωρίζουμε όλοι. Αποτέλεσε ανέκαθεν το σημαντικότερο βήμα των Ελλήνων δημιουργών. Η κατάργηση των κρατικών βραβείων ποιότητας που αποτελούσαν ουσιαστικό μηχανισμό προώθησης, οικονομικής ενίσχυσης και ηθικής αναγνώρισης των δημιουργών-συντελεστών των ταινιών, ήταν άστοχη και δεν αντικαθίσταται από το αντίστοιχο μέτρο ενίσχυσης των συντελεστών μιας ταινίας για τα επιτεύγματά τους σε αυτές.

Το ελληνικό τμήμα του Φεστιβάλ πρέπει να έχει θεσμοθετημένα οικονομικά βραβεία, όπως ακριβώς και το Διεθνές, εκτός και αν ισχύσουν ξανά τα κρατικά οικονομικά βραβεία ποιότητας, τα οποία ήταν ένα οικονομικό κίνητρο για τους συντελεστές της ταινίας.

Εδώ στο άρθρο 22, στους σκοπούς, παράγραφος 3 στο εδάφιο γ' αναφέρεται «Τη διοργάνωση Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματο-

γράφου μη διαγωνιστικού χαρακτήρα με ελληνικά κινηματογραφικά και μυθοπλασίες μικρού ή μεγάλου μήκους». Σε αυτά τα δυο σημεία του «μη διαγωνιστικού» και του «μικρού και μεγάλου μήκους» έχουμε αντίρρηση.

Η πρότασή μας είναι να αναδιατυπωθεί η παράγραφος αυτή ως εξής: «Τη διοργάνωση Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου διαγωνιστικού χαρακτήρα με ελληνικά κινηματογραφικά έργα μυθοπλασίας μεγάλου μήκους». Δηλαδή, να φύγει το «μικρού μήκους», γιατί φοβούμεθα παρά πολύ ότι μπορεί να αποδυναμωθεί το Φεστιβάλ της Δράμας.

Ομοίως, η ίδια τροπολογία αναφέρεται και στην παράγραφο 1 του άρθρου 29 με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Πρέπει να υπάρχει σαφής αναφορά ότι ετησίως στην πόλη της Δράμας διεξάγεται το επίσημο διεθνές Φεστιβάλ Εθνικού και Διεθνούς διαγωνιστικού χαρακτήρα ταινιών μικρού μήκους.

Άρθρο 34, παράγραφος 5. Για περισσότερο από πενήντα χρόνια ο θεσμός των κινηματογραφικών λεσχών σε όλη την Ελλάδα είναι ένας ζωντανός οργανισμός. Το ξέρουμε. Είναι μια ενεργή κοινότητα φίλων του κινηματογράφου. Είναι ο μοναδικός εθελοντικός οργανισμός στο χώρο του κινηματογράφου που σκοπό έχει την προβολή της κινηματογραφικής τέχνης. Επιπλέον αποτελεί ένα εναλλακτικό δίκτυο στην διανομή των ταινιών με ποικιλία δράσεων.

Η τροπολογία-προσθήκη είναι: «Η κινηματογραφική λέσχη είναι το σωματείο ή η ένωση προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που ασχολείται συστηματικά με την προβολή της κινηματογραφικής τέχνης και την προαγωγή της κινηματογραφικής παιδείας, αποτελώντας ένα εναλλακτικό εθνικό δίκτυο διανομής ταινιών. Με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού καθορίζονται ο τρόπος και οι όροι της ηθικής, υλικής στήριξης και οικονομικής ενίσχυσης του έργου των κινηματογραφικών λεσχών και των ομοσπονδιών τους ως οι μόνες μη κερδοσκοπικές και μη επαγγελματικές δευτεροβάθμιες οργανώσεις στον κινηματογραφικό χώρο».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Θέλω λίγο ακόμα χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε στο άρθρο 38 παράγραφος 2. «Για την ενίσχυση και επέκταση του εναλλακτικού δικτύου διανομής κινηματογραφικών ταινιών αλλά και για την εξοικείωση των νέων με την τέχνη του κινηματογράφου, τα σχολεία μπορούν να διαδραματίζουν σημαντικότατο ρόλο, συμπεριλαμβάνοντας στο πρόγραμμά τους τον κινηματογράφο. Αυτό μπορεί να γίνεται με επισκέψεις γυμνασίων και λυκείων σε κινηματογραφικές αίθουσες για την παρακολούθηση ταινιών, αλλά και με προβολές εντός του σχολικού χώρου, οι οποίες θα συνοδεύονται με συζητήσεις με ειδικούς του κινηματογράφου, ακόμα και με τους ίδιους τους δημιουργούς κάθε ταινίας».

Η πρακτική αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εφαρμόστηκε στην Γαλλία επί Πρωθυπουργίας Ντε Γκώλ με Υπουργό Πολιτισμού τον Αντρέ Μαρλό. Αποτέλεσμα ήταν μια ολόκληρη γενιά να έρθει κοντά στον κινηματογράφο και στην συνέχεια να ξεπηδήσουν από αυτήν κινηματογραφιστές, που πραγματοποίησαν αριστουργήματα.

Προτείνουμε να υπάρξει η εξής προσθήκη: «Με κοινή απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και Υπουργού Παιδείας καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την ένταξη του ελληνικού κινηματογράφου στις σχολικές δραστηριότητες της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ρυθμίζεται το σύνολο των προβολών κινηματογραφικών ταινιών και των επισκέψεων σε κινηματογραφικές αίθουσες στη διάρκεια του σχολικού έτους και η συχνότητά τους. Καθορίζεται κάθε σχετική λεπτομέρεια που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

Τέλος, αναφορικά για το επιστημονικό προσωπικό και για τους τεχνίτες υψηλής ειδίκευσης στην αρχαιολογία, καταλαβαίνετε ότι –το έχουν πει και άλλοι συνάδελφοι– αδυνατούν αυτοί οι άνθρωποι να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, όταν συμπληρώσουν συνολικό χρόνο απασχόλησης είκοσι τεσσάρων μηνών.

Κατά αυτόν τον τρόπο, βέβαια, και με δεδομένο ότι οι αρχαιότερες ανήκουν αποκλειστικά στο ελληνικό δημόσιο, ο μόνος φορέας του ελληνικού δημοσίου που μπορεί να τους προσλάβει στο αντικείμενο των σπουδών και της εξειδίκευσής τους είναι το Υπουργείο Πολιτισμού. Δηλαδή, μετά τους είκοσι τέσσερις μήνες αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να βρουν πουθενά δουλειά. Αυτό προσβάλλει και μειώνει, όχι μόνο τους ίδιους, αλλά και την πολιτεία που έχει ανάγκη αυτών των εξειδικευμένων τεχνιτών και του επιστημονικού προσωπικού.

Αρα η προσθήκη που προτείνουμε είναι: «Το επιστημονικό προσωπικό και οι τεχνίτες υψηλής ειδίκευσης που απασχολείται σε έργα έρευνας, αναστήλωσης, αποκατάστασης, συντήρησης και διαμόρφωσης μνημείων και έργων τέχνης δεν εμπίπτει στους περιορισμούς των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 164/2004.

Επειδή κάθε φορά και στην επιτροπή και τώρα, κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι μπορούν έστω την τελευταία στιγμή, μετά την τελική σας τοποθέτηση να υπάρχουν συγκλίσεις, μέχρι στιγμής η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν μπορεί να ψηφίσει το νομοσχέδιο αυτό. Το μόνο άρθρο που ψηφίζει είναι το άρθρο 6 και «λευκό» στο άρθρο 45 των μεταβατικών διατάξεων.

Αν υπάρξει ουσιαστική αλλαγή, είμαστε διατεθειμένοι να συγκλίνουμε. Θα το θέλαμε ειλικρινά πάρα πολύ, γιατί πιστεύουμε ότι όλοι έχουμε τις ίδιες ευαισθησίες σε αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εισερχόμαστε στον κατάλογο των συναδέλφων ομιλητών και το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλοι οι ομιλητές έχουν από οκτώ λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όλοι οι ομιλητές έχουν από οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ειδικός αγορητής μας, ο κ. Αποστολάτος, με πολλή επάρκεια και ενάργεια ανέλυσε το νομοσχέδιο. Πριν λίγα χρόνια, το 2006, αν θυμάμαι, είχε γίνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μία μεγάλη εκδήλωση για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Εκεί, η Ελλάδα μετείχε με τις δάφνες πολύ σημαντικού παρελθόντος -τις κινηματογραφικές δάφνες εννοώ- τις υπέροχες ταινίες του Κακογιάννη, το ότι ο Χατζηδάκης είχε βραβευθεί με Όσκαρ και αυτό προβαλλόταν -και πολύ σωστά- με την, επίσης βραβευμένη με Όσκαρ, Κατίνα Παξινού να κυριαρχεί παντού.

Λίγα, δυστυχώς, πράγματα παρουσίαζε η σύγχρονη Ελλάδα κινηματογραφικά σε εκείνη την εκδήλωση και ήταν, δυστυχώς και αναμενόμενο και μοιραίο λόγω της κατηφόρας που έζησε η πολιτιστική δημιουργία και η κινηματογραφική δημιουργία από το 1981 και έπειτα. Σ' εκείνη την εκδήλωση των Βρυξελλών υπήρξε κάποια αναφορά στο γαλλικό κινηματογράφο, στο γαλλικό σινεμά και στις ταινίες της Μπριζίτ Μπαρντ και εκεί, λοιπόν, έλεγαν οι μετέχοντες και οι Ευρωβουλευτές ότι μόνο οι ταινίες της Μπριζίτ Μπαρντ έφερναν στην Γαλλία περισσότερα χρήματα από ό,τι οι εξαγωγές της «RENAULT».

Γι' αυτό μιλάμε για κινηματογραφική βιομηχανία, κάτι που εμείς ζήσαμε υπό τη δική μας κλίμακα φυσικά, τις δεκαετίες του '50 και του '60 και μέχρι τη δεκαετία του '70, με την ανάπτυξη του πολύ σημαντικού εγχώριου κινηματογράφου που όλοι ξέρουμε, με δημιουργούς σαν τον αείμνηστο Αλέκο Σακελάριο, τον Κούνδουρο και τόσους άλλους.

Το νομοσχέδιο που παρουσιάζει σήμερα το Υπουργείο Πολιτισμού, αγγίζει ένα ζήτημα που είχε ξανα συζητηθεί και πριν εικοσιπέντε χρόνια και πρέπει να παραδεχθούμε όλοι -νομίζω ότι είναι κοινή η διαπίστωση- ότι η δεκαετία του '80 ήταν πραγματικά πολύ κακή δεκαετία για τον ελληνικό κινηματογράφο, κυρίως λόγω της κατευθυνόμενης από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραγωγής ταινιών με σαφές ιδεολογικό στίγμα, ταινίες που τότε το μόνο που ήθελαν να δείξουν -πάρτε τον κατάλογο των ταινιών που γυρίζονταν τότε με επιδότηση από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου- ήταν, λοιπόν, ότι τα ξερονήσια ήταν δημιούργημα της κακής Δεξιάς, όπου στέλνονταν οι καλοί αριστεροί, ότι όσο πήγαν στις τότε κομμουνιστικές χώρες ήταν οι καλοί και οι δη-

μοκράτες και όσοι έμειναν εδώ ήταν οι κακοί δεξιοί και οι φασίστες.

Αφήνω στην άκρη την πρωτοφανή κακοποίηση της ιστορίας, αφού είναι γνωστό ότι το Κέντρο Κινηματογράφου, το πολιτικό κέντρο -και όχι φυσικά η δεξιά- άνοιξε τα ξερονήσια. Επί κενητών κυβερνήσεων πήγαιναν οι πρώτοι εξόριστοι και στο νησί μου, στην Ικαρία, αλλά και σε άλλα νησιά, στο Αϊ-Στράτη, στη Μακρόνησο, στη Γυάρο, επί κεντρώας κυβέρνησης και όχι, φυσικά, επί δεξιάς, έγιναν οι εκτελέσεις του Μπελογιάννη και των υπολοίπων.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, της δεκαετίας του '80 -και πρέπει να αναγνωρίσουμε ορισμένα πράγματα- ήταν φτιασιδωμένο σε δήθεν αριστερό κόμμα και έτσι χρησιμοποίησε και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το οποίο σκόρπιζε αφειδώς χρήματα για τη δημιουργία ταινιών που υμνούσαν την Αριστερά.

Ούτε μία ταινία, όμως, δεν έγινε -και αυτό είναι απάντηση σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή- ούτε μία ταινία δεν υπάρχει για να καταδειχθεί διεθνώς ο φασισμός του Ατατούρκ και των Νεότουρκων, οι οποίοι εξάλειψαν, παραδείγματος χάριν, τους Μικρασιάτες και τους Ποντίους, μεταξύ όλων των εγκλημάτων που έκαναν. Ούτε μία ταινία δεν δημιουργήθηκε, δεν γυρίστηκε με διεθνή συμπαραγωγή για να στηλιτευτούν οι ακρότητες της Τουρκίας κατά των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης. Αυτά είναι απάντηση του Κέντρου Κινηματογράφου μέσω του τότε Υπουργού, του κ. Σαμαρά σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή. Ούτε μία ταινία δεν υπάρχει για τη φασιστική εισβολή στην Κύπρο, διεθνή συμπαραγωγή, που να προβάλλει τα διεθνή μας συμφέροντα, τα διεθνή δίκαια. Καμμία. Δεν έγινε καμμία ταινία για την ελληνικότητα της Μακεδονίας ούτε για να αναχαιτιστούν οι ακραίοι των Σκοπίων.

Η δεκαετία, λοιπόν, του '80 για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ήταν η χρυσή εποχή των θολοκουλουριάρηδων, των σκηνοθετών της Αριστεράς και της ψευτοπροόδου, ενώ κυριαρχούσε η προβολή των απωθημένων όλων εκείνων που δεν πρόλαβαν να κάνουν την Ελλάδα, Αλβανία ή Ρουμανία. Αυτή είναι η αλήθεια. Το ΠΑΣΟΚ παρίστανε τότε το δήθεν αριστερό κόμμα, απλά για να παραμυθιάζει τους Αριστερούς και να εισπράττει τα ψηφοφορία της Αριστεράς και αυτή είναι η αλήθεια. Όποιος δεν την αναγνωρίζει, απλά είναι αισθεροβόμων. Η Αριστερά, βέβαια, υπάρεσκα παρακολουθούσε τα πανάκριβα κινηματογραφικά ιδεολογήματα που πλήρωνε ο ελληνικός λαός από την τσέπη του, τα οποία προβάλλονταν σε άδειες αίθουσες.

Τι κυριάρχησε, λοιπόν; Σκόρπισμα, πεταμένα λεφτά από τον ιδρώτα του λαού -φθάσαμε σήμερα να δανειζόμαστε με 6,2%- το Κέντρο Κινηματογράφου με το γνωστό του χαβά, ένα Φεστιβάλ Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη, όπου οι παρεούλες και οι κολλητοί αλληλοβραβεύονταν, οι θεατές απουσίαζαν και τα ελλείμματα θέρειαν. Το παραδέχθηκε -το ανέφερε, μάλιστα- ο πολύ σοβαρός Υπουργός, ο κ. Γερούλανος, μιλώντας στην επιτροπή. Θέρειαν τα ελλείμματα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης.

Είναι σωστή η πρόθεση του σημερινού νομοσχεδίου για τόνωση της επένδυσης του κινηματογράφου, αφού αφήνουμε πίσω, ελπίζω, το κακό παρελθόν, η εξασφάλιση περισσότερων πηγών χρηματοδότησης και η προσέλκυση ξένων κινηματογραφικών παραγωγών και η δημιουργία διεθνών συμπαραγωγών. Και εδώ η Ελλάδα έχει ένα τεράστιο δυναμικό σε αυτόν τον τομέα. Η Τουρκία είναι ανταγωνίστριά μας, δυστυχώς και κυνηγάει το ζήτημα με πολύ μεγάλη επιμονή.

Εδώ, πρέπει να αναφέρω ένα θέμα, το οποίο μου έκανε εντύπωση. Ο Τομ Χανκς είναι ένας μεγάλος Αμερικανός ηθοποιός και παραγωγός. Είναι παντρεμένος με Ελληνίδα. Έχει γίνει ορθόδοξος. Ήρθε και γύρισε ταινίες στην Ελλάδα και την προέβλεψε. Έφτιαξε ένα σπίτι στις Κυκλάδες. Στην Αμερική, δυστυχώς, αντί να προβληθεί η πλευρά του Τομ Χανκς η οποία επαινεί την Ελλάδα, έγινε γνωστό ότι βρήκε τον μπελά του αυτός ο άνθρωπος, αυτή η μεγάλη μορφή του παγκόσμιου κινηματογράφου, για το ότι έφτιαξε μία σκάλα, η οποία συνδέει το σπίτι του με την παραλία και η πολεοδομία Κυκλάδων του «έχει αλλάξει τα φώτα», του «έχει πησάνει το ψάρι στα χείλη».

Γιατί γίνονται αυτές οι μικρότητες, γιατί γίνονται όλα αυτά; Το

έχει αναφέρει και ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ από το Βήμα της Βουλής. Για ποιο λόγο δυσφημούμαστε χωρίς λόγο; Υπάρχει κάποιος λόγος ιδιαίτερος να γίνονται όλα αυτά τα τρελά στη σημερινή Ελλάδα;

Το νομοσχέδιο που συζητούμε συναντά, απ' ό,τι είδα, την αντίθεση της Ένωσης Διανομέων, οι οποίοι με ανακοίνωσή τους μιλούν για επιστροφή στο αποτυχημένο μοντέλο του κρατικοδίατου κινηματογράφου. Αυτό νομίζω ότι κανείς δεν το θέλει πια. Ευτυχώς, με τα χρόνια, το μouxλιασμένο μοντέλο που προωθούσε το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου άρχισε να μας τελειώνει, να εκλείπει, παρ' ό,τι, φυσικά, οι κλίκες και οι κολλητοί είχαν πάντα τα βύσματά τους και τις άκρες τους εκεί.

Είδαμε, ευτυχώς, τα τελευταία χρόνια και ταινίες να δημιουργούνται με φρεσκάδα, με σύγχρονη θεματολογία, να γεμίζουν οι αίθουσες, να γίνεται σικ, in, ο ελληνικός κινηματογράφος, κάτι που συνιστά ασφαλώς διαφορά εν σχέσει με τη μούχλα του παρελθόντος.

Θετική είναι η ρύθμιση του νομοσχεδίου σας για την ενίσχυση των θερινών κινηματογράφων με τον ειδικό φόρο, αφού τα θερινά σινεμά -το ξέρουμε όλοι, το έλεγε και η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη- είναι πανευρωπαϊκή αποκλειστικότητα της Ελλάδας και είναι δεμένη με τις συνθήκες του Έλληνα. Αρνητικό είναι ότι καταργείται η προβολή της ελληνικής ταινίας στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Είδα την ομάδα πρωτοβουλίας που μετέχουν ηθοποιοί, σκηνοθέτες, σεναριογράφοι, οι οποίοι έκαναν κάποιες επισημάνσεις. Νομίζω ότι πρέπει να τις δούμε με ιδιαίτερη προσοχή.

Επίσης, επισημαίνω ότι διαιωνίζεται η χρηματοδότηση μίας μικρής ομάδας προνομίου από κρατικά ταμεία έναντι της πλειοψηφίας των Ελλήνων δημιουργών, που δεν προσκυνούν τη θολοκουλούρα. Και επειδή φαίνεται ότι στο συγκεκριμένο τομέα τελικά ισχύει το ότι «λεφτά υπάρχουν», καταθέτω έγγραφο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, το οποίο απαντά σε ερώτησή μου στη Βουλή σχετικά με τις δαπάνες που γίνονται. Από το έγγραφο αυτό φαίνεται ότι έχουν διατεθεί κινητά τηλέφωνα, σήμερα, εν μέσω κρίσεως -αυτό είναι έγγραφο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή- σε δώδεκα προϊσταμένους και συνεργάτες του Κέντρου Κινηματογράφου, καθώς και στον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρό του.

Η ίδια κατάσταση, δυστυχώς, επικρατούσε και επί Νέας Δημοκρατίας. Σαράντα τρεις χιλιάδες ευρώ είχαν δοθεί για κινητά άλλων στελεχών του κέντρου.

Καταθέτω το έγγραφο. Τα χρήματα αυτά, λυπάμαι, αλλά δεν είναι μαρουλόφυλλα. Είναι ο ιδρώτας του ελληνικού λαού, που συντηρεί ένα ξεσάλωμένο και ξεχειλωμένο κράτος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας καλώ, κύριε Υπουργέ, με τη σοβαρότητα και την ευαισθησία που έχετε, να κόψετε μαχαίρι τις σπατάλες και όλη αυτή τη χλίδα, ώστε να μείνει κάποια δεκάρα για να δημιουργούν, να γυριστούν σοβαρές ταινίες, ποιοτικές ελληνικές ταινίες που θα φέρουν θεατές, θα προβάλλουν τα δικά μας και την Ελλάδα διεθνώς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαργαρίτης Τζιμας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω πως πρέπει να ξεκινήσουμε με την παραδοχή ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει τέχνη και εν προκειμένω, κινηματογραφική ταινία, χωρίς να περιέχει σαφές ιδεολογικό στίγμα. Αυτό που είναι απαράδεκτο στη παραγωγή ενός κινηματογραφικού προϊόντος, είναι αυτό το ιδεολογικό στίγμα να εκφράζει μία κυρίαρχη ιδεολογία και να είναι κατευθυνόμενο από την εκάστοτε εξουσία, εν προκειμένω, την Κυβέρνηση.

Γι' αυτό λοιπόν, κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο που εισηγάτε σήμερα για τον ελληνικό κινηματογράφο, δεν είναι ένα νομοσχέδιο για τον ελληνικό κινηματογράφο, αλλά είναι ένα νομοσχέδιο που επικυρώνει την κυριαρχία του Υπουργού Πολι-

τισμού πάνω στην παραγωγή κινηματογραφικού προϊόντος. Δεν είναι κακό, κάποιος Υπουργός Πολιτισμού να μην γνωρίζει σε βάθος ένα αντικείμενο που θέλει να υπηρετήσει ή θέλει να διαπραγματευτεί.

Όμως, εσείς, κύριε Υπουργέ, μέσα στις τάξεις του κόμματός σας, έχετε αξιόλογους καλλιτέχνες, οι οποίοι έπρεπε να σας πληροφορήσουν για την ύπαρξη ορισμένων δεδομένων για την παραγωγή ενός αξιοπρεπούς κινηματογραφικού προϊόντος στη χώρα μας.

Δεν είναι μόνο οι παραγωγοί οι συντελεστές μιας κινηματογραφικής ταινίας. Δεν μπορεί να υποστηρίξετε σε συγκεκριμένο άρθρο του νομοσχεδίου σας ότι επιστροφή φόρου θα πάρουν μόνο οι παραγωγοί. Ο παραγωγός υπάρχει όταν υπάρχουν οι υπόλοιποι συντελεστές, ο σεναριογράφος, ο σκηνοθέτης, ο ηθοποιός, ο τεχνικός ήχος. Όλοι αυτοί απουσιάζουν από τα άρθρα του νομοσχεδίου σας.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Το διαβάσατε;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Το διάβασα πάρα πολύ καλά.

Είναι δυνατόν να μην υπάρχουν συγκεκριμένες αναφορές στους βασικούς συντελεστές; Πού είναι η θεσμοθετημένη συμβολή του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών; Ούτε μία παράγραφος δεν υπάρχει μέσα για το ΣΕΗ. Πού είναι η θεσμοθετημένη συμβολή της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών; Ούτε μία παράγραφος. Δεν υπάρχουν αυτοί οι χώροι.

Αντίθετα, δημιουργείται ένα Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το οποίο στην ουσία μετατρέπεται σε ένα υπερ-υπουργείο και το απαράδεκτο σε μία χώρα δημοκρατίας, όπως είμαστε εμείς, είναι τα επτά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου να διορίζονται απ' ευθείας από τον Υπουργό.

Εγώ ξέρω ότι όλοι μεγαλώσαμε σ' αυτήν τη χώρα μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες. Παλαιότερα έλεγαν τα καταστατικά, οι νόμοι ότι όταν γίνεται κάποιο διοικητικό συμβούλιο, μπορεί να ορίζει ο Υπουργός το ένα μέλος, τα υπόλοιπα, όμως, τα στέλνουν οι φορείς με απόφαση των διοικητικών τους συμβουλίων.

Πώς το δέχονται οι καλλιτέχνες του χώρου σας, κύριε Υπουργέ, να διορίζονται τα επτά μέλη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου από έναν άνθρωπο; Ας δεχθώ ότι ο σημερινός Υπουργός Πολιτισμού είναι μία πεφωτισμένη προσωπικότητα. Ο αυριανός θα είναι; Είναι δημοκρατικό αυτό; Δεν έπρεπε εκεί μέσα, δηλαδή, να είναι όλοι οι συντελεστές παραγωγής κινηματογραφικού έργου; Δεν έπρεπε θεσμοθετημένα να λέτε ότι πρέπει να υπάρχει εκπρόσωπος της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, των τεχνικών κινηματογράφου, των σκηνοθετών, των σεναριογράφων; Όλοι αυτοί οι συντελεστές. Βάλτε κι εσείς δύο. Επτά; Επτά στα επτά; Κι αυτό το λέτε δημοκρατία;

Είναι δυνατόν το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου να χαράσσει την κινηματογραφική πολιτική μιας χώρας; Αυτό είναι αντίθετο και με το Σύνταγμα που λέει ότι την κινηματογραφική πολιτική τη χαράσσει το Υπουργείο Πολιτισμού.

Εγώ είμαι από τους ανθρώπους που έχω υπηρετήσει από διάφορα αξιώματα τον ελληνικό κινηματογράφο και θα μιλήσω στο τέλος γι' αυτό. Αλλά, είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να διορίζει τα επτά μέλη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και να λέτε ότι θα επιχορηγεί ταινίες; Θα επιχορηγεί παραγωγούς, δηλαδή.

Εγώ κάνω την εξής απλή σκέψη: Πείτε ότι το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου επιχορηγεί μία ταινία με 1 εκατομμύριο ευρώ, που υπήρχαν στο παρελθόν τέτοιες επιχορηγήσεις. Τριακόσιες χιλιάδες. Αυτή η ταινία, λοιπόν, σπάει ταμεία. Βγάζει εκατομμύρια ο παραγωγός. Δεν είναι υποχρεωμένος ο παραγωγός, θεσμοθετημένα και με ρήτρες, να επιστρέψει αυτό το ποσό στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου; Γιατί δεν το λέτε αυτό μέσα; Κάνετε ένα νομοσχέδιο για τους παραγωγούς; Ωραία! Βοηθάμε τον παραγωγό να γυρίσει την ταινία, αλλά αν η ταινία αυτή πάει καλά και βγάλει τα εκατομμύριά του, δεν θα πρέπει να επιστρέψει τα χρήματα αυτά στο κράτος που το βοήθησε;

Δεν σταματάει, κύριε Υπουργέ, η κινηματογραφική παιδεία και πολιτική στη Θεσσαλονίκη. Δεν κινείται στον άξονα Αθηνών-Θεσσαλονίκης. Και πρέπει να σας πω ότι εδώ και τριάντα πέντε χρό-

νια -αν δεν το ξέρετε- συντελείται ένα μεγάλο πολιτιστικό και κινηματογραφικό γεγονός σε μία ακριτική πόλη της Μακεδονίας, τη Δράμα, όπου εκεί, εδώ και τριάντα πέντε χρόνια, θεσμοθετημένα διεξάγεται το μοναδικό φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους με τον εθνικό και διεθνή του χαρακτήρα και μάλιστα, διαγωνιστικό. Και δεν λέτε λέξη γι' αυτό το θεσμό, όπου εκεί οι νέοι σκηνοθέτες καταθέτουν τον προβληματισμό τους, τη δουλειά τους κάθε χρόνο μέσω της ταινίας μικρού μήκους. Με τις προηγούμενες νομοθεσίες απαραίτητη προϋπόθεση για να παιχθεί μία ταινία μικρού μήκους στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ήταν πρώτα να παιχθεί στο Φεστιβάλ της Δράμας κι εδώ δεν αναφέρετε τίποτα.

Δεν σας έχουν πληροφορήσει ότι το μοναδικό αναγνωρισμένο φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους, ελληνικό και διεθνές, στην Ελλάδα είναι αυτό που γίνεται στη Δράμα και ότι έχει ήδη αναγνωριστεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση Κινηματογράφου και είναι μέσα στα δώδεκα πρώτα φεστιβάλ σε ολόκληρη την Ευρώπη;

Ελάτε του χρόνου το Σεπτέμβριο στη Δράμα, κύριε Υπουργέ, να δείτε εκπροσώπους της έβδομης τέχνης στο χώρο της ταινίας μικρού μήκους από σαράντα πέντε χώρες από ολόκληρο τον κόσμο, νέους σκηνοθέτες να καταθέτουν την αγωνία τους, τη δουλειά τους εκεί, να διαγωνίζονται. Διακόσιες πενήντα ταινίες, ελληνικές και ξένες, προβάλλονται για μία εβδομάδα στη Δράμα και δεν αναφέρεται ούτε σ' ένα άρθρο ότι το μοναδικό φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους, ελληνικό και διεθνές, διαγωνιστικό, που γίνεται στην Ελλάδα είναι αυτό που γίνεται στη Δράμα.

Αυτό σας ζητάμε εμείς. Αυτό σας ζητούν οι «μικρομηκάδες», οι οποίοι κατά συρροή, κατά δεκάδες, επισκέπτονται αυτό το μοναδικό βήμα προβολής της δουλειάς τους. Δεν υπάρχει άλλο. Λέτε ότι θα παίξουν την ταινία τους στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Μα, την έπαιζαν και παλιά. Αλλά, δεν είναι διαγωνιστικό εκεί. Θέλετε να αφαιρέσετε ένα μεγάλο κεκτημένο δικαίωμα που υπάρχει στην ακριτική περιοχή της Δράμας, καταργώντας αυτό το θεσμό; Και μη μου πείτε ότι υπάρχει προγραμματική σύμβαση. Βεβαίως, υπάρχει. Η πρώτη έγινε το 1996, η δεύτερη το 2006.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Τι άλλο θέλετε; Για ψάξτε λίγο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Με συγχωρείτε.

Η προγραμματική σύμβαση, κύριε Υπουργέ, είναι κάτω από τους νόμους και το ξέρετε πολύ καλά. Λοιπόν, τι σας κωλύει να βάλετε δύο γραμμές εδώ, να μιλήσετε ότι το μοναδικό φεστιβάλ μικρού μήκους είναι στη Δράμα;

Μιλάτε για το βιβλίο. Γιατί δεν μιλάτε για την ταινία μικρού μήκους; Ξέρετε τι κόσμος, τι νέοι, μέσα από τη δουλειά αυτή στην ταινία μικρού μήκους στη συνέχεια πάνε στο μεγάλο φεστιβάλ; Ξέρετε ότι το περσινό βραβείο ταινίας μικρού μήκους της Δράμας πήρε πρώτο βραβείο στη Θεσσαλονίκη φέτος;

Είναι δυνατόν να καταργείτε τα βραβεία ποιότητας; Και να σας πω και κάτι, που πολλοί δεν το γνωρίζουν: Τα βραβεία ποιότητας δεν ήταν ενταγμένα μέχρι σήμερα στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Τελείωνε το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης την Κυριακή και ο Υπουργείο Πολιτισμού έδινε τα βραβεία ποιότητας τη Δευτέρα. Ξέρετε ποια είναι η καινοτομία; Να εντάξετε τα βραβεία ποιότητας στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Αυτή είναι καινοτομία. Ανεξάρτητα ήταν μέχρι τώρα. Ο ρόλος του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης σταματούσε την Κυριακή και αναλάμβανε το Υπουργείο Πολιτισμού.

Σας ζητώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ να συμπεριλάβετε ένα ακόμη άρθρο, αναγνωρίζοντας τη μεγάλη συμβολή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Δράμας στο χώρο της ταινίας μικρού μήκους. Δεν έχει ούτε οικονομικό κόστος. Ούτως ή άλλως κι εσείς και η προηγούμενη κυβέρνηση επιχορηγείτε το Φεστιβάλ, όπως το επιχορηγεί και ο Δήμος Δράμας. Δεν απαιτείται έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Απαιτείται πολιτική βούληση. Δεν είναι δυνατόν να αγνοείτε το μοναδικό φεστιβάλ ταινίας μικρού μήκους που γίνεται στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού έχει το λόγο για μία παρέμβαση.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού):

σμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά έχει γίνει μία πολύ διεξοδική συζήτηση εδώ για πάρα πολλά θέματα. Μου κάνει πάρα πολλή εντύπωση η τοποθέτηση του κ. Τζίμα. Είναι λες και ήρθε για πρώτη φορά να ακούσει αυτήν την τεράστια συζήτηση που έχει γίνει σε τρεις επιτροπές και μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Μα, είναι τώρα σοβαρή τοποθέτηση να έρχεται κάποιος, ο οποίος δεν έχει συμβάλλει σ' όλη αυτή τη διαδικασία, να κάνει τοπικές τοποθετήσεις σε ό,τι αφορά το Φεστιβάλ Δράμας;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Μα, δεν ήμουν στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τζίμα, μη διακόπτετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Δεν έχετε ακούσει τόσες φορές, κύριε Τζίμα, πως έχουμε αναφερθεί για όλους αυτούς τους φορείς και γιατί δεν αναφέρονται;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Το αποτέλεσμα μετράει.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Εσείς θέλετε απλώς την αναφορά για να μπορείτε να λέτε: κοιτάξτε, υπάρχει αναφορά. Αναφορά, δηλαδή, θα βάζουμε σε όλους τους φορείς που ασχολούνται μ' ένα θέμα;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Βεβαίως.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κι αν αύριο το Φεστιβάλ Δράμας δεν είναι αυτό που είναι σήμερα, την αναφορά τι θα την έχουμε κάνει; Εξηγήστε μου γιατί να το αναφέρουμε;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Τριάντα πέντε χρόνια έχει ξεκινήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Για πείτε μου γιατί σ' ένα νομοσχέδιο για το περιβάλλον δεν αναφέρεται η GREEN PEACE, κύριε Τζίμα;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Μα, συγκρίνετε τώρα;

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Βεβαίως, συγκρίνω γιατί έχουν την ίδια σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τζίμα, μη διακόπτετε.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Έρχεστε εδώ, μετά από τόση συζήτηση, για να πείτε μόνο αυτό το οποίο θέλετε να μείνει στα Πρακτικά, όταν στην πραγματικότητα λίγη σημασία έχετε δώσει σε αυτό εδώ το νομοσχέδιο.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Εγώ το υπηρέτησα το Φεστιβάλ.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Αυτό το πράγμα είναι απαράδεκτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Τζίμα, μη διακόπτετε. Μισό λεπτό, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ούτε το χρόνο σεβαστήκατε ούτε αυτήν την κοινοβουλευτική διαδικασία. Αυτά τα πράγματα δεν είναι σοβαρά, όταν ένα τόσο σοβαρό νομοσχέδιο περνάει από τη Βουλή σήμερα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Δεν έχετε ιδέα τι γίνεται. Ο Υπουργός Πολιτισμού αφαιρεί κεκτημένα δικαιώματα.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Αυτό το οποίο πρέπει να κάνετε είναι επιτέλους να ασχοληθείτε με τον κινηματογράφο, για να μπορείτε αυτήν τη στιγμή να συγκρίνετε τη σημασία αυτού του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, μισό λεπτό.

Κύριε Τζίμα, μπορεί να διεξαχθεί έτσι συζήτηση;

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Εγώ τον υπηρέτησα αυτόν το θεσμό. Ζητείστε να μάθετε το νόμο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Αφήστε τον να μιλήσει. Μιλάει και τον διακόπτετε επανειλημμένως.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Δεν σας διέκοψα ούτε μία φορά, όταν λέγατε ανακρίβειες.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Δεν είπα καμμία.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Αυτό το οποίο είναι σημαντικό, είναι επιτέλους να σεβα-

στείτε αυτήν τη διαδικασία, όπως τη σέβονται όλοι οι άλλοι οι οποίοι έχουν συμβάλλει σε αυτήν.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΖ: Στους «μικρομηκάδες» να τα πείτε αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Ευγενία Τσουμάνη, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ – ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός κινηματογράφος αποτελεί αναμφίβολα έναν από τους πλέον δυναμικούς εκφραστές του σύγχρονου πολιτισμού. Μάλιστα, αρκετά από τα εξέχοντα έργα των τελευταίων δεκαετιών προήλθαν από δημιουργούς ανεξάρτητους που αναζητήσαν με επιμονή και ρομαντισμό την πραγμάτωση του καλλιτεχνικού τους οράματος.

Οι μεταβολές στην παραγωγική διαδικασία και στην ίδια την κινηματογραφική αγορά, αλλά και κάποιες αδυναμίες του ισχύοντος συστήματος θέτουν την ανάγκη εκσυγχρονισμού του σε συγκεκριμένα σημεία.

Σε μια τέτοια θεσμική πρωτοβουλία ευρείας αποδοχής ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης μέσα από συγκεκριμένες παραμέτρους, μέσα από την πρόβλεψη εναλλακτικών μεθόδων εισροής πόρων με τη συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα, μέσα από την απόδοση επενδυτικών κινήτρων, μέσα από την αύξηση της εξωστρέφειας της εγχώριας παραγωγής, μέσα από τη στήριξη των διεθνών συνεργασιών, την ενθάρρυνση των νέων καλλιτεχνών και τη συνδιαμόρφωση μιας εθνικής στρατηγικής για τον κινηματογράφο από τους κρατικούς φορείς, αλλά και τους καλλιτεχνικούς εκπροσώπους του.

Δυστυχώς, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτυγχάνει να ανταποκριθεί στα ζητούμενα αυτά. Πώς άραγε θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού ετοιμάστηκε κατ' αρχάς ερήμην των οργανωμένων εκπροσώπων της κινηματογραφικής κοινότητας, γνωστών και καταξιωμένων οργανώσεων, της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, των σκηνοθετών, αλλά και ερήμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Υπουργείου Πολιτισμού; Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν η διαδικασία της διαβούλευσης, κατά την οποία το σχέδιο δεν υπέστη διορθώσεις, παρά την απόρριψή του από την συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων, αποδείχτηκε για άλλη μια φορά βεβιασμένη και προσχηματική, εκθέτοντας –πιστεύω τον Υπουργό και τους ατυχείς εμπνευστές του; Πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν απομακρύνεται από τη φιλοσοφία του ισχύοντος νόμου της Μελίνας Μερκούρη και αγνοεί επιδεικτικά, άλλωστε και το προηγούμενο σχέδιο νόμου επί υπουργίας Αντώνη Σαμαρά, που είχε επιδοκιμάσει ωστόσο σύσσωμος ο κινηματογραφικός κόσμος;

Πρώτον, η φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι αντιαναπτυξιακή και σε βάρος της τέχνης, καθώς προτάσσει την οικονομική υποστήριξη της οργανωμένης επαγγελματικής παραγωγής, σε βάρος της ανεξάρτητης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Αυτό είναι διάχυτο σε όλο το νομοσχέδιο.

Η υποβάθμιση του σκηνοθέτη έναντι του παραγωγού ως βασικού συντελεστή του έργου προδίδει μία πρόθεση άκρατης εμπορευματοποίησής του και πλήρους εξοβελισμού της πολιτιστικής και καλλιτεχνικής του διάστασης.

Η τέχνη, κύριε Υπουργέ, δεν χειραγωγείται ούτε πολιτικοποιείται, γιατί τότε παραπέμπει σε άλλα καθεστώτα. Έχει έντονα πολιτικά μηνύματα, έχει πολιτικές διαστάσεις, αλλά δεν πολιτικοποιείται.

Δεύτερον, ο έλεγχος της παραγωγής ανατίθεται σε συγκεκριμένες δομές και εξαρτάται από αδιαφανείς διαδικασίες. Ενδεικτικό είναι ότι στο βασικό πυλώνα της κινηματογραφικής πολιτικής, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, ανατίθενται στο γενικό διευθυντή όλες οι εξουσίες των συλλογικών οργάνων υπό την υψηλή εποπτεία ενός διορισμένου διοικητικού συμβουλίου και μάλιστα και με αυξημένα λειτουργικά έξοδα. Καταργείται, λοιπόν και η συλλογική διαδικασία αξιολόγησης των προτάσεων παραγωγής σε βάρος του ελέγχου και της λογοδοσίας παρά τις, κατά σημεία, διορθώσεις που επιφέρατε.

Επίσης, η μεταβολή της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου

στο άρθρο 9 συνεπάγεται την κατάργηση των υποχρεώσεων δημοσιότητας και τη δυνατότητα υπαγωγής σε ευεργετικές διατάξεις νόμων με αναπτυξιακό χαρακτήρα. Αντί, επομένως, η Κυβέρνηση να ενισχύσει το σύστημα συνέργειας μεταξύ κρατικών φορέων και κινηματογραφικής κοινότητας, αλλά και την αξιοπιστία του συλλογικού ελέγχου, δημιουργεί ένα υπόβαθρο για άνθηση φαινομένων αδιαφάνειας και αναξιοκρατίας, που παρτέμπουν σε εξυπηρέτηση συμφερόντων.

Παράλληλα, η διακήρυξη περί αύξησης της ιδιωτικής χρηματοδότησης και στήριξης της ιδιωτικής πρωτοβουλίας είναι έωλη. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν διασφαλίζεται η εφαρμογή των διατάξεων για τη διάθεση ποσοστού 1,5% του κύκλου εργασιών των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών και των συνδρομητικών δικτύων. Δεν προβλέπονται ποινικές κυρώσεις για τους παραβάτες, ενώ εγκαταλείπεται με το άρθρο 8 η είσπραξη των αναδρομικών οφειλών των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών που συσσωρεύονται επί εικοσαετία.

Από την άλλη πλευρά, η υποχρέωση της ΕΡΤ να καταβάλλει το ποσό του 1,5% επί του ανταποδοτικού τέλους, παραμένει, πράγμα που, βεβαίως, συμβάλλει ουσιαστικά στην απόδοση σημαντικών παραγωγικών κεφαλαίων.

Επίσης, επιζήμιες για την προώθηση της κινηματογραφικής τέχνης είναι μια σειρά διατάξεις που θέτουν στο περιθώριο θεσμούς με πολυετή διαδρομή και αποδεδειγμένη προσφορά. Ενδεικτικά αναφέρω την κατάργηση του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, που υπήρξε σημαντικό βήμα έκφρασης Ελλήνων κινηματογραφιστών, την κατάργηση των Κρατικών Βραβείων Ποιότητας, τα οποία με τα όσα προβλήματα είχαν αποτέλεσαν ένα μέσο ανάδειξης και αναγνώρισης των συντελεστών της παραγωγής, την αναιρέση της υποχρέωσης του κράτους για την ενίσχυση της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, αλλά και την απουσία ρητής αναφοράς σε φορείς και θεσμούς που προάγουν την κινηματογραφική παιδεία και την ανεξάρτητη καλλιτεχνική δημιουργία.

Ερώτημα δε εγείρει και το προτεινόμενο σύστημα μοριοδότησης για την ενίσχυση κινηματογραφικών παραγωγών και μάλιστα, η αξιολόγηση των συντελεστών ταινίας, που υποβαθμίζει το σκηνοθέτη –παρά τη μικρή βελτίωση που επιφέρατε– έναντι του παραγωγού και αποκλείει από τη διαδικασία νέους δημιουργούς, που αναλαμβάνουν οι ίδιοι την παραγωγή του έργου τους.

Επίσης, η κατάργηση της επιστροφής του ειδικού φόρου στους διανομείς, αλλά και η αλλαγή του τρόπου επιστροφής του ειδικού φόρου στους ιδιοκτήτες αιθουσών απειλεί να περιορίσει τις δυνατότητες διανομής και το χρόνο προβολής των ελληνικών ταινιών, αποκλείοντας μεταξύ άλλων και τις ταινίες μικρού μήκους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δεδομένα της κινηματογραφικής τεχνολογίας και παραγωγής επιβάλλουν ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο για τον ελληνικό κινηματογράφο, το οποίο θα πρέπει να μην παραγνωρίζει την πολιτιστική, κοινωνική και καλλιτεχνική του διάσταση και κυρίως θα πρέπει να διασφαλίζει τη διαφάνεια και τη συλλογική λειτουργία, θα πρέπει να ενθαρρύνει την ανεξάρτητη καλλιτεχνική πρωτοβουλία και να προάγει την ανάπτυξη της κινηματογραφικής παιδείας μέσα από τον πλουραλισμό της παραγωγής και της διανομής.

Στην κατεύθυνση αυτή θα πρέπει να εξεταστούν σοβαρά η διατήρηση της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, η θεσμοθέτηση συλλογικής διαδικασίας για την αξιολόγηση της κινηματογραφικής παραγωγής, η συμμετοχή αιρετών στο διοικητικό συμβούλιο –επισημάνθηκε αυτό πολλές φορές– και η διασφάλιση αποφάσεων και εγκρίσεων επιχορήγησης παραγωγών που ελήφθησαν με την ισχύουσα νομική μορφή.

Επίσης, οφείλει να διασφαλιστεί η καταβολή του 1,5% των ιδιωτικών και συνδρομητικών καναλιών, να διατηρηθεί ο ισχύων τρόπος επιστροφής φόρου στις αίθουσες και να προβλεφθούν κίνητρα προς διανομείς και αιθουσάρχες για την προώθηση και προβολή βραβευμένων ελληνικών ταινιών.

Τέλος, θα πρέπει να κατοχυρωθούν θεσμικά τόσο το Ελληνικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης όσο και η Ταινιοθήκη της Ελλάδος και το Φεστιβάλ Δράμας, καθώς και να επιδιωχθεί η αντιπροσωπευτική συμμετοχή –και αυτό είναι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ–

της εγχώριας κινηματογραφικής κοινότητας στη λειτουργία των κινηματογραφικών οργανισμών της χώρας και τη χάραξη της εθνικής κινηματογραφικής στρατηγικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς το Υπουργείο εξακολουθεί να παραβλέπει την ανάγκη τέτοιων παρεμβάσεων και αγνοεί επιδεικτικά τις συντεταγμένες απόψεις των οργανωμένων εκπροσώπων του κινηματογράφου, επωμιζόμενο έτσι την κύρια ευθύνη για τη διαφαινόμενη αποδόμηση της ελληνικής κινηματογραφίας.

Για τους λόγους αυτούς και με τις επιφυλάξεις που επεσήμανε ο εισηγητής μας καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, επισημαίνοντας κυρίως την έλλειψη ουσιαστικού διαλόγου, αλλά και την υποκρισία της κοινωνικής διαβούλευσης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το συζητούμενο νομοσχέδιο πιστεύω ότι αποτελεί μία τομή αλλά αναγκαία τομή, γιατί υπάρχουν τομές που δεν οδηγούν σε αποτελέσματα και διαφεύδουν τη φιλοδοξία αυτών που εισηγούνται αλλαγές στο Κοινοβούλιο. Εδώ δεν πρόκειται περί αυτού.

Δυστυχώς δεν είναι πάρα πολλοί αυτοί που γνωρίζουν τα τεκταινόμενα εντός του χώρου και οι υπόλοιποι είμαστε είτε απλώς παροικούντες ή από κάθε απόσταση, ενίοτε μακράν, παρακολουθώντας τα τεκταινόμενα αυτά.

Αγαπούμε τον ελληνικό κινηματογράφο. Θέλουμε να δούμε ταινίες ελληνικές να πρωτοστατούν σε αναγνώριση και φυσικά σε θέαση όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε όλο τον κόσμο στα διάφορα φεστιβάλ, αλλά και στις αίθουσες. Θέλουμε να δούμε να δοξάζεται το όνομα της Ελλάδας, όπως στη χρυσή εποχή. Η κ. Πέμη Ζούνη -η οποία γνωρίζει και ως ηθοποιός και ως πνευματικός άνθρωπος, όλα αυτά είναι μαζί - μας θύμισε πραγματικά το γεγονός αυτό που ήταν μία εποχή δόξας για την Ελλάδα. Μάλιστα, σε πολλές περιπτώσεις, όπως το θύμισε η Μελίνα Μερκούρη κατά τη συζήτηση του νόμου της το 1986, εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα -ξέρετε, είναι και ευτυχές καμιά φορά το προνόμιο να ζει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα τόσα πολλά χρόνια όσα εγώ- ούτε η ίδια ούτε φυσικά ο Ντασέν -σκηνοθέτης και παραγωγός της ταινίας από την οποία δοξάστηκε πραγματικά και εκείνη και η Ελλάδα- δεν πήραν δραχμή από εδώ. Ουσιαστικά καταχρεώθηκαν οι δημιουργοί της ταινίας και ενισχύθηκαν από ανθρώπους που μπορούσαν να καταλάβουν ποια θα είναι η προσφορά, και όχι όμως από το κράτος.

Δεν είναι τυχαίο ότι αμέσως μετά την κήρυξη της δικτατορίας δημιουργήθηκε από την ΕΤΒΑ - όλα αυτά μας τα θύμισε στην εισήγησή της η κ. Ζούνη- η εταιρεία παραγωγής κινηματογραφικών έργων. Προφανώς πέτυχαν να καθορίσουν και να επιβάλουν πλαίσια, όπως οι αντιλήψεις τους. Έτσι έβλεπαν την υπόθεση του κινηματογράφου.

Κακώς είπε η κυρία συνάδελφος που μόλις κατήλθε από το Βήμα, ότι δεν είναι πολιτική υπόθεση ο κινηματογράφος. Είναι κατ' εξοχήν πολιτική υπόθεση.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ο κινηματογράφος δεν πολιτικοποιείται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ζητώ συγγνώμη, δεν επαναλαμβάνω ακριβώς αυτό που είπατε, δεν το συγκράτησα ακριβώς. Εννοούσατε πάντως ότι θα πρέπει να καταλάβουμε ότι πέρα από κόμματα και ιδεολογίες είναι ο κινηματογράφος.

Εν πάση περιπτώσει, συγχωρήστε με, αλλά εγώ πιστεύω ότι ο κινηματογράφος είναι κατ' εξοχήν πολιτική υπόθεση, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο πνευματικό έργο. Ούτε ο ζωγράφος ούτε ο συγγραφέας, κανείς δεν μπορεί να έχει την πρόσβαση και την επιρροή στο κοινό, στις μάζες αν θέλετε, όπως ο κινηματογράφος. Και δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα δεν έχουμε ποιοτικό κινηματογράφο. Αυτό συμβαίνει διότι έχει υποκατασταθεί η κινηματογραφία απ' αυτό το αίσχος των παραγωγών -που δεν είναι βέβαια παρά σπάνια κινηματογράφοι- των τηλεοπτικών έργων.

Κι αν σήμερα υπάρχει κρίση στον κινηματογράφο, όπως υπάρχει κρίση σε οποιαδήποτε αξία, πνευματική ή κοινωνική σ' αυτόν τον τόπο -δεν θα κουραστώ να το τονίζω εδώ πέρα ότι υπάρχει κρίση πολιτική, κρίση ηθική, κρίση στην ελληνική οικογένεια, κρίση στην ελληνική κοινωνία, και είναι τεράστια η ευθύνη μας, του πολιτικού κόσμου, των κυβερνήσεων, των κομμάτων, αλλά οι ενδιαφερόμενοι δεν την επισημαίνουν αυτήν την ευθύνη μας- οφείλεται στο γεγονός ότι παραδώσαμε την ενημέρωση, την ψυχαγωγία, την επιμόρφωση, τον πολιτισμό του λαού μας σε έξι, επτά επιχειρηματίες οι οποίοι μάλιστα ταυτόχρονα είναι και εκδότες. Γι' αυτό και δεν θα δείτε, παρά σπάνια, στον Τύπο αντικειμενική κριτική κινηματογράφου.

Είναι σωστό αυτό που είπε προ ημερών ένας άνθρωπος της τηλεόρασης, ο κ. Νίκος Χατζηνικολάου ότι τώρα πέφτει η διαφήμιση στην τηλεόραση και θα κλείνουν σιγά-σιγά κανάλια. Αλλά αυτοί που έβγαζαν λεφτά από άλλες επιχειρήσεις κι όχι από τα κανάλια, τα οποία τα είχαν για εκβιασμούς, για συναλλαγές με τις εκάστοτε κυβερνήσεις, δεν βγάζουν από το πούγκι τους να στηρίξουν αυτά τα μέσα. Με απασχολεί μόνο ο κόσμος που εργάζεται εκεί και δεν ξέρω αν αυτό θα είναι προς όφελος ή προς βλάβη του τόπου.

Ας επανέλθω, όμως, στο θέμα μας, κύριε Πρόεδρε. Εγώ πιστεύω ότι πολλά υποκριτικά ακούγονται σ' αυτήν την Αίθουσα. Χθες το βράδυ ακούγαμε απέραντη υποκρισία και δεν ξέρω πώς μπορούμε μ' αυτήν την αντίληψη, μ' αυτήν τη συλλογιστική, να βοηθήσουμε να βγει ο τόπος από το αδιέξοδο αυτό.

Άκουσα, λοιπόν, προχθές ύμνους για το νόμο της Μελίνας. Εγώ που τον ψήφισα, θα πω ότι ο νόμος αυτό ήταν άριστος για την εποχή του. Όλοι ξέρουμε όμως, ότι ύστερα από είκοσι πέντε χρόνια κάτι έχει αλλάξει στον κόσμο και στην Ελλάδα και στην τέχνη, στον πολιτισμό και στη συγκρότηση, στις αντιλήψεις και στις ανάγκες της κοινωνίας.

Μου κάνει όμως, εντύπωση ότι δεν άκουσα ούτε από το Κομμουνιστικό Κόμμα ούτε από τη συνέχειά του, τη διάσπασή του που, εν πολλοίς αποτελεί ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία μία φράση ότι κάναμε λάθος. Διότι όποιος διαβάσει τα Πρακτικά -εγώ θυμάμαι πάρα πολύ καλά- θα δει ότι όταν συζητείτο εδώ ο ν. 1597/86 όλα τα κόμματα αυτά εξαπέλυαν μύδρους.

Δεν θέλω να χρεώσω στους παρόντες Βουλευτές των κομμάτων αυτών διαχρονικές ευθύνες. Πρώτα απ' όλα, είμαι εναντίον της συλλογικής ευθύνης και του αναχρονισμού ότι «αμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα». Το να κατηγορούμε όμως, τον Υπουργό ότι μας φέρνει ένα νόμο με τον οποίο καταργεί, ανασκοποίζει το σπουδαίο νόμο της Μελίνας Μερκούρη, είναι υποκρισία.

Σας παρακαλώ όμως, να προσέξετε ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, αυτά που θα σας πω ώστε η θεμιτή και σημαντική φιλοδοξία σας να μην υπονομευθεί. Ο ν. 1597 έπεσε έξω σε πάρα πολλά πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ συγγνώμη για το χρόνο. Επιτρέψτε μου να συνεχίσω για δύο τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε χρόνο, συνεχίστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ γνωρίζετε ποια είναι η κατάσταση σήμερα στο χώρο. Τι γίνεται με τις παρέες, με τις αντιθέσεις και τους φανατισμούς, που δεν έχουν καμμία σχέση με αντιπαραθέσεις ιδεών για την τέχνη και τον πολιτισμό και συνήθως κινούνται από ιδιοτέλεια, από προσωπική εμπάθεια. Επίσης ξέρετε για όλη αυτή τη γραφειοκρατία που «χάνει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα». Όλα αυτά πράγματι χρειάζονταν έναν εξορθολογισμό, όχι μία συγκέντρωση. Προσέξτε, όμως, γιατί στη συγκέντρωση καραδοκεί πάντα ο κίνδυνος της αυθαιρεσίας, όχι από κάτω -τότε έχει και καθήκον ή αρχή να ρυθμίσει- ό,τι στραβό υπάρχει- αλλά από πάνω. Η αυθαιρεσία από πάνω είναι η χειρότερη μορφή αυθαιρεσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θέλω -είμαι βέβαιος ότι δεν το θέλετε και εσείς- να υπονομευθεί αυτή η προσπάθεια, όταν τα πάντα ουσιαστικά θα χρεώνονται -αν θα πιστώνονται ή όχι δεν ξέρω, γιατί σήμερα είστε

εσείς Υπουργός και αύριο μπορεί να είναι κάποιος άλλος- σε εσάς, όπως πολύ αργότερα χρέωναν στη μακαρίτισσα τη Μελίνα, ότι τάχα δεν ήταν αυτή ο πιο σπουδαίος άνθρωπος του κινηματογράφου στην Ελλάδα. Έλεγαν ότι τάχα δεν ήταν αυτή που ήξερε τα του κινηματογράφου, αλλά ότι ήταν διάφοροι άλλοι, σαν αυτά που ακούσαμε τώρα εδώ, ότι δηλαδή δεν είστε εσείς, που έχετε την πολιτική ευθύνη για τον κινηματογράφο, που τον αγαπάτε και ενδιαφέρεστε, αλλά κάποιος άλλος άγνωστος γύρω σας, που υποβάλλουν προτάσεις, που αποφασίζουν κ.λπ.. Αυτό, βέβαια, είναι ύβρις, που δεν σας ανήκει.

Εμένα να μου επιτρέψετε –έστω λόγω διαφοράς ηλικίας- να σας πω ότι πρέπει να δείτε κάποια πράγματα με προσοχή, ώστε και η διάθεση της ευθύνης να είναι λογική. Όταν υπάρχει συγκέντρωση, τότε, όπως λέω για την πολιτική μας ζωή, η ευθύνη περιέρχεται σιγά-σιγά στον έναν –ενός ανδρός αρχή- και τότε επωφελούνται όσοι κρύπτονται πίσω από τον ένα. Αυτός είναι φυσικός νόμος.

Άκουσα με πολλή προσοχή την κ. Ζούνη και τους άλλους εισηγητές. Άκουσα προφανέστατα και τον κ. Δαβάκη. Ήταν μετριοπαθής. Δεν υπάρχει αμφιβολία. Είναι πάρα πολύ σημαντικά αυτά που διατύπωσε η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ. Σκιαγράφησε την όλη κατάσταση, μετά λόγου γνώσεως και ήθος.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι πρέπει να σκεφθείτε αυτές τις προτάσεις που έχουν διατυπωθεί και έχουν κατατεθεί. Είδα τροπολογίες και από πλευράς συναδέλφων –απουσιάζουν αυτήν τη στιγμή- αλλά και τις προτάσεις της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών. Πρόκειται για το αρχαιότερο σωματείο στο χώρο μαζί με το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών και γι' αυτό πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας πολλά πράγματα, ώστε να βοηθήσουμε και αυτούς τους χώρους να εξυγιαίνονται. Αν αγνοούμε τις απόψεις τους, προφανώς, δεν κάνουμε καλά.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει, πέραν των δικών σας επιλογών, να είναι ευθύνη σας. Να έχουν, επίσης, ευθύνη και όλοι αυτοί οι φορείς. Από τα επτά πρόσωπα που θα ορίσετε εσείς, πιστεύω ότι τουλάχιστον τα δύο πρόσωπα πρέπει να είναι εκπρόσωποι, όχι μιας ομάδας προσώπων, αλλά των φορέων αυτών και κατά κύριο λόγο των σκηνοθετών και των σεναριογράφων. Πνευματικό έργο, έργο πολιτισμού είναι μια κινηματογραφική ταινία.

Αντιλαμβάνεστε ότι θα πρέπει να έχουν ευθύνη, γιατί και οποιοδήποτε στο μέλλον δεν θα ενθουσιάζεται πολύ με τη διαφάνεια. Όπως βλέπετε, ενώ αυτή η Κυβέρνηση λειτουργεί με απόλυτη διαφάνεια, εντούτοις πυροβολείται.

Να είναι, λοιπόν, εκεί δύο από τους επτά, να βλέπουν, να ακούνε τη γνώμη τους και να μη συμμετέχουν σε διανομή κονδυλίων και «κολλύβων».

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Δεν γίνεται αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θέλω να είναι παρόντες, να βλέπουν, να λένε την άποψή τους.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Δυστυχώς δεν υπάρχει τρόπος να γίνει αυτό!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν σας ακούω, κύριε Υπουργέ. Αν θέλετε, μου απαντάτε μετά, για να μην αναλώσουμε περισσότερο χρόνο.

Λέω, λοιπόν, ότι σε όλη αυτή τη μελέτη που έχετε κάνει και φέρνετε εδώ δεν πρέπει να απουσιάζουν όσοι αυτή τη στιγμή –έστω και αδίκως- σας αιτιώνται ότι κάνετε κάτι, το οποίο θα υπακούει στη δική σας αντίληψη ή στην αντίληψη οποιουδήποτε Υπουργού στο μέλλον. Αυτό λένε. Εγώ δεν το πιστεύω, αλλά, όπως ξέρετε, στις περιπτώσεις αυτές η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα εξασφαλίζονται με την παρουσία ακόμη και του οποιουδήποτε κακόπιστου.

Από εκεί και πέρα νομίζω ότι είναι σωστό αυτό που προτείνω σε ό,τι αφορά την επιστροφή ποσοστού από το φόρο. Εάν θέλουμε –και πρέπει να θέλουμε- να βοηθήσουμε, ποιοι είναι οι κύριοι παράγοντες; Ένας σκηνοθέτης μπορεί να κάνει μια σπουδαία ταινία και να είναι ο ίδιος άνθρωπος που μάζεψε, δανείστηκε, έβαλε υποθήκη το σπίτι του κ.λπ.; Ποιος ξέρει πότε θα ξανακάνει μια ταινία;

Συνήθως έχει εκλείψει η ποιότητα, στο επίπεδο που έχει περιέλθει σήμερα η ελληνική κοινωνία, που κατά εκατομμύρια

«στρώνεται» στους καναπέδες και νομίζει ότι ψυχαγωγείται, κοιτάζοντας τα πισινά διαφόρων κυριών και κυρίων που δίνον τους ψυχαγωγούν. Εκατομμύρια είναι αυτοί που κάθονται και παρακολουθούν ειδικές εκπομπές που έχουν καθιερωθεί, για να γελοιοποιούν την Κυβέρνηση, τον πολιτικό κόσμο, τον Πρωθυπουργό, τους πάντες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αίσχος!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έτσι είναι, κύριε Δαβάκη, και χαίρομαι που συμφωνείτε.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει να δούμε πώς βοηθήσουμε την ποιότητα. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει αυτό να το δείτε. Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να υπάρξει και ο διαγωνιστικός χαρακτήρας των φεστιβάλ. Ήδη απήλθε ο συνάδελφος κ. Τζίμας, στον οποίο ήθελα να απαντήσω.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Πρέπει να σας πω, με όλη την εκτίμηση, τη συμπάθεια και τα αισθήματα που ξέρετε ότι τρέφω για εσάς, πως μπορεί να έχετε δίκιο, αλλά στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όταν αυτή τη στιγμή συνεδριάζουν επιτροπές –εγώ, που είμαι τώρα εδώ, λείπω από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας που συζητά για τα κληροδοτήματα, μεγάλη υπόθεση- δεν είναι προς ψόγον ένας Βουλευτής να τοποθετείται σε ένα μόνο θέμα, σε μια παράγραφο ενός άρθρου.

Επίσης, παρ' όλο που αυτό διαχέεται στην κοινή γνώμη, εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η συνεχής παρουσία και των τριακοσίων στην Αίθουσα. Αυτό, λοιπόν, ήθελα ως δική μου παρατήρηση να πω στην αντιπαράθεση –υποθέτω ότι τελικώς θα είναι φιλική και συναδελφική- που υπήρξε πιο πριν.

Έχετε, λοιπόν, μπροστά σας αυτές τις προτάσεις που έχουν έλθει και σε μας. Δεν θέλω να πάρω περισσότερο χρόνο. Θέλω μόνο, να ρωτήσω, κύριε Πρόεδρε, πότε θα συζητηθεί η τροπολογία, του Υπουργείου Εσωτερικών; Μετά το νομοσχέδιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συζητούνται μαζί σήμερα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ. Το Προεδρείο αποφάσισε ότι μια τροπολογία, που είναι ολόκληρο νομοσχέδιο και μάλιστα άσχετη με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο θα συζητηθεί μαζί με αυτό το νομοσχέδιο; Λυπάμαι. Να καταχωριστεί στα Πρακτικά η διαφορετική άποψή μου.

Εδώ έχουμε ένα ολόκληρο νομοσχέδιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρόεδρε, αν θυμάστε, αυτό αποφασίστηκε στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Η Διάσκεψη των Προέδρων μπορεί να αποφασίζει ότι νομίζει σωστό, όμως, όλες οι λεγόμενες «αποφάσεις της Διασκέψεως» τίθενται υπό την κρίση του Σώματος.

Πράγματι, έχει δίκιο ο Υπουργός Εσωτερικών που θέλει να υπάρξει νόμος μέχρι το τέλος του έτους γι' αυτά τα οποία προτείνει. Όμως, είναι άλλο αυτό το θέμα και άλλο αβρόχοις ποσί, χωρίς συζήτηση να περάσει ρυθμίσεις οι οποίες είναι τεράστιας σημασίας.

Η Διάσκεψη των Προέδρων, εφόσον συμφώνησαν όλα τα κόμματα, προφανώς, αποφάσισε να συζητηθεί εδώ και αυτή η τροπολογία. Όπως κάνουμε πάντα, στο τέλος του νομοσχεδίου συζητούμε τις τροπολογίες. Ρωτήστε τον Πρόεδρο και θα σας το πει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρόεδρε, οι εισηγητές των κομμάτων –οι περισσότεροι, τουλάχιστον, απ' όσο μπορώ να ξέρω- τοποθετήθηκαν επ' αυτού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Εμείς δεν τοποθετηθήκαμε, κύριε Πρόεδρε. Η τροπολογία αυτή είναι ένα ολόκληρο νομοσχέδιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούστε με, σας παρακαλώ, γιατί δεν είναι θέμα απλώς διαδικαστικό και τυπικό, αλλά είναι θέμα ουσίας.

Πάντοτε η Κυβέρνηση πιέζεται από τις ανάγκες που έχει και πρέπει, όσο μπορεί πιο σύντομα, να νομοθετήσει. Εάν υπάρχει το Κοινοβούλιο, είναι για να υπάρξει κάτι ανάλογο αυτού που έλεγα στον Υπουργό για την κινηματογραφία. Για τη νομοθεσία είναι απαραίτητος παράγων το Κοινοβούλιο. Άλλως –και δυστυχώς υπάρχει μία τέτοια αντίληψη, ευτυχώς δεν την έχει αυτήν την

αντίληψη ο κ. Ραγκούσης- στο παρελθόν υπήρξαν, μπορεί να υπάρχουν και τώρα και στο μέλλον Υπουργοί που να θέλουν - όπως λέω χαρακτηριστικά- η Βουλή να πρωτοκολλεί απλώς τις όποιες αποφάσεις.

Το ότι οι εισηγητές τοποθετήθηκαν επίσης, δεν σημαίνει ότι τοποθετήθηκαν και όσοι Βουλευτές θέλουν να τοποθετηθούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ούτε όλοι οι εισηγητές τοποθετήθηκαν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να μην το κάνουμε ΕΦΕΕ, που ένας από κάθε παράταξη λέει «ναι», «όχι». Γι' αυτό κακώς, επίσης -το έχω πει πολλές φορές- ερωτάται από την Έδρα τι λέει η Νέα Δημοκρατία, τι λέει το ΠΑΣΟΚ, τι λέει το ΚΚΕ, ο ΣΥΡΙΖΑ. Ερωτάται, λέει, ο Κανονισμός το Σώμα. Και όποιος έχει άλλη άποψη, την έχει ήδη διατυπώσει μιλώντας.

Σιγά-σιγά, τείνουμε να καταργήσουμε το Σώμα. Μιλάει ο εισηγητής ή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Ε, και λοιπόν; Μπορεί οι Βουλευτές του ιδίου κόμματος να έχουν άλλη άποψη. Και, πράγματι, σε θέματα σημαντικά, κρίσιμα για τον τόπο, όπως τα χθεσινोβραδινά, όντως μπορεί ένα κόμμα σύσσωμο να ψηφίζει κάτι. Δεν σημαίνει ότι υπό άλλες συνθήκες οι Βουλευτές του κόμματος αυτού θα συμφωνούσαν, πλείστα όσα χθες ψηφίσαμε, που υπό άλλες συνθήκες δεν θα τα δεχόμασταν.

Γι' αυτό, λοιπόν, επειδή είναι πολύ σημαντική η τροπολογία αυτή για την τροποποίηση του νόμου για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», νομίζω ότι πρέπει να συζητηθεί, έστω και αν κανένας Βουλευτής δεν θέλει να πάρει το λόγο. Είναι αταξίες κοινοβουλευτικές αυτές, που δεν πρέπει να τις επιτρέπουμε στον εαυτό μας και πρωτίστως το Προεδρείο.

Αυτά ήθελα να πω και επιφυλάσσομαι για την τροπολογία αυτή να πω την άποψή μου.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, πόσο θέλετε;

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κύριε Πρόεδρε, συγνώμη. Θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Επί προσωπικού από ποιον;

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Σε αυτό που αναφέρθηκε ο κ. Κακλαμάνης. Αναφέρθηκε κάτι στο πρόσωπό μου και θέλω κάτι να διευκρινίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν υπήρξε προσωπικό κατά την αντίληψη του Προεδρείου. Αν έχετε την καλοσύνη, διευκρινίστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, της απέδωσα πράγματα διαφορετικά από αυτά που πιστεύει ότι είπε. Και ο Κανονισμός λέει ότι εκεί υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αναφέρθηκε ρητώς στην κ. Τσουμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καλώς, έχετε το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Για μισό λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, επειδή ίσως δεν έγινα κατανοητή.

Εγώ δεν είπα ότι ο κινηματογράφος ή η τέχνη δεν έχει σχέση με την πολιτική. Είπα ότι δεν πολιτικοποιείται. Βεβαίως έχει σχέση, βεβαίως έχει πολιτική διάσταση η τέχνη, άρα και ο κινηματογράφος και πολιτικά μηνύματα. Ωστόσο, δεν πρέπει να χρησιμοποιείται από την πολιτική και τα κόμματα. Δεν πολιτικοποιείται, γιατί αυτό παραπέμπει σε άλλους είδους καθεστώτα. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κύριος Υπουργός είχε ζητήσει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Από σεβασμό και μόνο δεν θα απαντούσα στον Πρόεδρο της Βουλής, απλώς ενημερωτικά θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι πρώτα από όλα, όπως και εσείς, κύριε Πρόεδρε, και εγώ αυτό το οποίο αποζητώ από αυτό το Κοινοβούλιο είναι να γίνεται ένας ουσιαστικός διάλογος και να μην ερχόμαστε εδώ ο καθένας να κάνει το μονόλογό του. Καταλαβαίνω, βεβαίως, ότι ο φόρτος εργασίας κάνει πολλές από αυτές τις θέσεις του Κοινοβουλίου να

μένουν κενές. Παρ' όλα αυτά, είναι απαραίτητος ένας σεβασμός στην άποψη του καθενός, για να γίνει ο διάλογος γόνιμος. Εάν ο καθένας έρχεται εδώ μόνο για να πει το μονόλογό του, τότε μπορεί να πηγαίνει πίσω και να λέει «εγώ τα είπα» και επί της ουσίας να μη γίνεται εποικοδομητικός διάλογος.

Για να απαντήσω σε αυτό που είπατε πριν, πρέπει να σας πω το εξής: Την ιστορική σημασία πολλών από τους φορείς που έχετε αναφέρει την έχω αναγνωρίσει πολλαπλώς και δημοσίως. Πραγματικά, πιστεύω ότι έτσι είναι. Σήμερα, όμως, η κατάσταση στο χώρο είναι πάρα πολύ διαφορετική. Θα συμφωνήσουν σε αυτό και οι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων. Δεν μπορείτε να φανταστείτε τη δυσκολία είχαμε να επιλέξουμε έξι φορείς, που λέει ο Κανονισμός της Βουλής, για να έρθουν να μιλήσουν στην επιτροπή. Φθάσαμε να μετράμε δεκαοκτώ και να πρέπει να τους μειώσουμε τελικά στους δέκα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Από τους έξι πήγατε στους δέκα.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Πήγαμε από τους έξι στους δέκα για να εκφραστεί ο χώρος. Και όχι μόνο αυτό, το χειρότερο είναι ότι για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο ήταν οκτώ. Να σας δώσω μία αίσθηση του πόσο κατακερματισμένος έχει γίνει ο χώρος.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, δεν υπάρχει σήμερα αυτό το οποίο νομιμοποιεί μία εκπροσώπηση, στο σημείο να μπορεί να συμβάλλει στη διαχείριση κονδυλίων που ανήκουν στον Έλληνα φορολογούμενο. Αυτό είναι το πρακτικό πρόβλημα που αντιμετωπίσαμε, διότι δεν ξεκινήσαμε θέλοντας να αποκλείσουμε μία τέτοια προοπτική.

Σήμερα, όμως, τη συμβαίνει; Αυτό που είπατε και εσείς -και συμφωνούμε και εμείς- είναι ότι δεν πρέπει να γίνεται η διαχείριση των χρημάτων του Έλληνα φορολογούμενου από φορείς. Αυτοί θα πρέπει να ελέγχουν πώς αυτή η διαχείριση γίνεται. Γι' αυτό στο άρθρο 11 παράγραφος 6 έχουμε προσθέσει και λέμε «Σε ειδική συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Του διοικητικού συμβουλίου των οργανισμών, οι εποπτευόμενοι φορείς, δηλαδή.

«Σε ειδική συνεδρίαση στην οποία παρίσταται ο γενικός διευθυντής, οι εκπρόσωποι των επαγγελματικών και συνδικαλιστικών φορέων του κινηματογραφικού χώρου ενημερώνονται για τα αποτελέσματα της οικονομικής διαχείρισης του περασμένου έτους. Η εν λόγω συνεδρίαση διεξάγεται μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευση των αιτήσεων οικονομικών καταστάσεων του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου». Εκεί είναι ένας σπόρος, αν θέλετε, της δυνατότητας να μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να ελέγχουν τα πεπραγμένα σε αυτούς τους οργανισμούς. Αυτό είναι εξαιρετικά μεγάλης σημασίας, διότι και εμείς πιστεύουμε ότι αυτός ο έλεγχος δεν πρέπει να γίνεται μόνο από τον Υπουργό.

Αυτό, όμως, το οποίο έχει ακουστεί πολλές φορές στη Βουλή και στο οποίο εγώ δεν μπορώ να συμφωνήσω επί της αρχής, είναι ότι το κράτος, πλέον, πρέπει να φθάσει στο σημείο να ενισχύει τα συλλογικά όργανα.

Κύριε Πρόεδρε, αν έχουμε φθάσει στο σημείο εμείς πια να πρέπει να νομοθετούμε, να τους δίνουμε χρήματα, να τους δίνουμε αποφασιστική δυνατότητα για να καταφέρουν να εκφράσουν συλλογικά το χώρο που έχει συμφέροντα, τότε η κοινωνία μας έχει φθάσει σε ένα πάρα-πάρα πολύ δύσκολο σημείο. Αυτοί οι οργανισμοί θα έπρεπε να είναι δυνατόι από μόνοι τους, θα έπρεπε να διεκδικούν, θα έπρεπε να κυνηγάνε τα θέματα που τους αφορούν και έχουμε φθάσει σε σημείο να λέμε «ρε, παιδί μου, δώσε τους λίγο από την εξουσία σου, μπας και καταφέρουν να μαζευτούν πέντε σε ένα δωμάτιο». Ε, δεν είναι αυτός ο ρόλος της πολιτείας, κύριε Πρόεδρε. Ο ρόλος της πολιτείας είναι να τους ακούει όταν υπάρχουν. Κι' αυτό είμαστε πάρα πολύ διατεθειμένοι να το κάνουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, θα μου επιτρέψετε μία παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ήθελα να πω το εξής. Αυτή η

πολυδιάσπαση του χώρου, προφανώς έχει ως αφετηρία αυτήν την κατάσταση, που με ευθύνες της πολιτείας και της ίδιας της κοινωνίας -να μην τα μεταθέτουμε όλα στην πολιτεία- ανέχεται καταστάσεις, που στο τέλος την αποσυνθέτουν πλήρως, όπως και τον συγκεκριμένο κάθε φορά χώρο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Είχαν εξουσία, όμως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι. Όμως, προσέξτε: Έλεγα χθες το βράδυ ποια ήταν η κατάσταση στο συνδικαλισμό το 1981. Υπήρχαν έξι γενικές συνμοσπονδίες, εκατόν τόσες συνμοσπονδίες κλαδικές, εκατόν πενήντα -πόσα ήταν- τα εργατικά κέντρα και χιλιάδες τα πρωτοβάθμια σωματεία. Ήρθε ένας νόμος και είπε: Κάθε οικοδόμος, κάθε μεταλλουργός είναι σε ένα σωματείο, κάθε σωματείο σε ένα εργατικό κέντρο ή μια ομοσπονδία και τα εργατικά κέντρα ή η ομοσπονδία σε μία γενική συνμοσπονδία. Έτσι ενδυναμώθηκε το συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν λέω ότι πρέπει να γίνει κάτι ανάλογο εδώ, γιατί εδώ είναι τέχνη, είναι αντιλήψεις και χρειάζεται να υπάρχει πλήθος απόψεων, ζυμώσεων κ.λπ..

Αλλά σε ό,τι αφορά την εκπροσώπηση, μπορείτε να πείτε ότι «όλοι αυτοί οι φορείς ορίζουν» ή μπορείτε, αν αυτό προκύπτει από τα στοιχεία που υπάρχουν, να πείτε «οι αντιπροσωπευτικότερες του κάθε χώρου οργανώσεις» -υπάρχουν οι λίστες των μελών- ώστε έτσι να συμβάλλεται εμμέσως και στη συνένωση των δυνάμεών τους, χωρίς να την επιβάλλεται βέβαια. Έτσι θα έχετε τη δυνατότητα να πείτε: «Ορίστε, κύριοι, συμμετέχετε στο διοικητικό συμβούλιο του Εθνικού Κέντρου. Δεν μπορεί να είστε τέσσερις έναντι τριών που ορίζει η πολιτεία, διότι εκεί πέρα κάνετε συμβιβασμούς, μοιράζετε, κάνετε...», αν πράγματι συμβαίνει αυτό ή πράγματι συνέβη. Το υποθέτουμε όμως.

Νομίζω, λοιπόν, ότι μέχρι το τέλος της συζήτησής του νομοσχεδίου πρέπει να σκεφθείτε τη δυνατότητα αυτή, δηλαδή να μη συμμετέχουν σε αποφάσεις διαχείρισης. Να συμμετέχουν όμως σε αποφάσεις, οι οποίες στο κάτω-κάτω, μπορούν να δοθούν ως γνώμη στον Υπουργό, για την συγκεκριμένη πολιτική. Το να έρχονται έπειτα από ένα χρόνο απλώς να ασκούν κριτική, φοβάμαι ότι δεν βοηθάει τον στόχο τον οποίο έχετε. Και είναι προφανές ότι με ειλικρίνεια φέρνετε εδώ αυτό τον στόχο και τον υποστηρίζετε. Παρακαλώ σκεφτείτε το.

Εσείς ο ίδιος ξέρετε τις προθέσεις σας. Και ασφαλώς και εσείς θα λέγατε «γιατί εκεί που ήταν τέσσερις εκπρόσωποι έναντι τριών, τώρα δεν θα υπάρχει κανείς». Είναι εύκολη και η διαβολή των προθέσεων σ' αυτές τις υποθέσεις. Σας παρακαλώ να το σκεφτείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον πρώην Πρόεδρο κ. Κακλαμάνη.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ κ. Χρυσή Αράπογλου.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, θα αξιοποιήσω λίγα λεπτά από την τοποθέτησή μου, για ένα θέμα που δεν αφορά στο νομοσχέδιο, αλλά αφορά στη λειτουργία, στο κύρος και στην αξιοπρέπεια της Βουλής ως θεσμού, της ίδιας της δημοκρατίας και καθενός από εμάς ξεχωριστά.

Πριν από λίγες μέρες είδε τη δημοσιότητα -και μάλιστα μεγάλη δημοσιότητα- η έρευνα της Οργάνωσης «Διεθνής Διαφάνεια» του εν Ελλάδι παραρτήματός της στην οποία η αντίληψη των Ελλήνων σχετικά με τη διαφθορά, σύμφωνα με την έρευνα που έχει δημοσιοποιηθεί, είναι πως ο πρώτος διεφθαρμένος θεσμός στην Ελλάδα είναι τα πολιτικά κόμματα και ο δεύτερος είναι το «Κοινοβούλιο-Νομοθετικό Σώμα». Μάλιστα, η πολιτεία, το κράτος, η εκτελεστική εξουσία λείπει παντελώς, εκτός αν υποκρύπτεται στους «δημόσιους λειτουργούς» που κατέχουν την τέταρτη θέση μετά τα ΜΜΕ.

Η Οργάνωση «Διεθνής Διαφάνεια» διά του προέδρου-εκπροσώπου της, περιβάλλεται με ιδιαίτερο κύρος. Είχε συνάντηση και με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Αυτή η έρευνα βρίσκεται αναρτημένη στις τηλεοράσεις και στα ΜΜΕ, από το πρωί μέχρι το βράδυ.

Καταθέτω την έκπληξή μου για το ότι δεν έχουμε να κάνουμε αυτή τη φορά με το «πολιτική-πολιτικοί» Γενικώς, αορίστως και

θολά. Έχουμε να κάνουμε με το «Νομοθετικό Σώμα-Κοινοβούλιο». Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να μας απασχολήσει. Και το λέω για να μεταφερθεί προς το Προεδρείο και να καταγραφεί στα Πρακτικά.

Εάν αυτή δε, είναι η αλήθεια, δεν είναι δυνατόν να μας φτύνουν κατά πρόσωπο και εμείς να κάνουμε ότι δεν έχουμε καταλάβει, ότι ψιχαλίζει!

Παρακαλώ πολύ να ζητηθούν περαιτέρω στοιχεία: Πρώτον, για τη «Διεθνή Διαφάνεια». Ποια είναι η «Διεθνής Διαφάνεια»; Από πού χρηματοδοτείται; Πώς λειτουργεί; Ποια είναι η ταυτότητα της έρευνας; Ποιος έθεσε τα ερωτήματα; Ποιες είναι οι προτάσεις; Αυτή είναι πραγματικά η αντίληψη του κόσμου; Ή είναι μια αντίληψη, την οποία διά της επαναλήψεως, την κάνουμε να εμπεδώνεται στον κόσμο;

Δεύτερον, για την ταυτότητα της έρευνας. Διότι όλοι πια γνωρίζουμε πώς γίνονται οι έρευνες. Πώς ετέθησαν τα ερωτήματα;

Τρίτον, να κληθούν να καταθέσουν στη Βουλή περισσότερα στοιχεία.

Τέταρτον, αν υπάρχουν προτάσεις για την καταπολέμηση της διαφθοράς του Νομοθετικού Σώματος-Κοινοβουλίου να τις ακούσουμε και να συζητηθούν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Διότι δεν είναι δυνατόν σε μια εποχή που γκρεμίζονται όλα, το Κοινοβούλιο να κάνει ότι κλείνει τις πόρτες και απ' έξω όλοι να αναρτούν αφίσες για το ότι είναι το πλέον διαφθαρμένο Σώμα και εμείς να κάνουμε ότι δεν το ακούμε όλο αυτό.

Με συγχωρείτε πολύ, εγώ αισθάνομαι προσωπικά προσβεβλημένη και θεωρώ ότι έχουμε και υποχρέωση -ο καθένας από μας- να περιφρουρήσουμε το κύρος του Κοινοβουλίου και της ίδιας της δημοκρατίας.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Να κάνω πέντε παρατηρήσεις επί τροχάδην μετά από πραγματικά πολύ μεγάλη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, όπου έχουμε κάνει τέσσερις πολύωρες συνεδριάσεις, έχουν κληθεί δέκα φορείς με διασταλτική ερμηνεία του ίδιου του Κανονισμού. Μάλιστα είχαν προταθεί δεκαέξι φορείς -και θα μπορούσαν πραγματικά να είναι και άλλοι- και δεν καταφέραμε να έρθουν στην Αίθουσα για να γίνει ακρόαση από τους Βουλευτές.

Πρώτο σημείο και σημαντικό. Τι έρχεται να κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, σε σχέση με την κινηματογραφική πολιτική της χώρας;

Το νομοσχέδιο αυτό εμπεριέχει μια στέρεη πολιτική βούληση για την εθνική μας κινηματογραφία. Είναι κατ' ουσία, ένας νόμος-πλαίσιο για την κινηματογραφία την εθνική δεν μπορεί παρά να είναι αυτό. Και πώς το αποδεικνύει; Καθαρό τοπίο στις ενισχύσεις, είτε κανείς συμφωνεί με τις μοριοδοτήσεις είτε όχι, το αναγνωρίζει. Κανόνες είσπραξης επιστροφής φόρου, πολλαπλές πηγές χρηματοδότησης, αναδιοργάνωση των φορέων που εμπλέκονται με τις χρηματοδοτήσεις και την προβολή της εθνικής κινηματογραφίας, φοροαπαλλαγές, σύμφωνα με το προηγούμενο νομοσχέδιο και σε συνδυασμό με αυτήν την πολιτική πια, μέσω συγκεκριμένων διευθύνσεων και στο Κέντρο Κινηματογράφου και στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, για την παραγωγή και προβολή διεθνών οπτικοακουστικών παραγωγών και βεβαίως -κάτι το οποίο έγινε δεκτό και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου- σημαντικές βελτιώσεις, όπως η συμπερίληψη των μικρού μήκους ταινιών στους στόχους και στις ενισχύσεις του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Ελπίζω αυτό να γίνει και στις επιστροφές και στη διανομή και στη γενικότερη υποστήριξη, που πρέπει να δείξουμε στους λεγόμενους «μικρομηκάδες» που δεν είναι απλώς μια ομάδα, μια επιλογή, να δημιουργήσει κάποιος μια ταινία μικρού μήκους, αλλά είναι το πρώτο εκπαιδευτικό στάδιο για έναν νέο κινηματογραφιστή. Γιατί στην Ελλάδα πρέπει να φθάσεις τα σαράντα και πάνω για να μπορέσεις να γίνεις ένας σκηνοθέτης, ένας παραγωγός μιας ταινίας μεγάλου μήκους.

Δεύτερη παρατήρηση όσον αφορά στις συλλογικότητες. Έγινε πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση. Με αφορμή την ευθύνη που έχει πάρει το Υπουργείο να ορίσει κατ' αυτόν τον τρόπο τα διοικητικά συμβούλια, άνοιξε μια μεγάλη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων για την έννοια της σύγχρονης συλλογικότητας.

Πιστεύω ότι αυτή η συζήτηση είναι ένας πυρήνας πολιτικού

προβληματισμού για το σύνολο του νομοθετικού έργου από εδώ και στο εξής.

Ακούω με πάρα πολύ μεγάλο σεβασμό και προσοχή τις απόψεις του Υπουργού και του Υπουργείου, αλλά παρακαλώ πολύ - και νομίζω ότι αυτό το έχει αποδεχθεί ο Υπουργός- η συζήτηση αυτή να παραμείνει για όλους μας ανοιχτή.

Ο κίνδυνος της εποχής μας είναι ακριβώς αυτός και δεν αφορά μόνο τις συλλογικότητες, δεν αφορά μόνο το παρόν νομοσχέδιο, αφορά το σύνολο της πολιτικής ζωής, του νομοθετείν, του δημοσίου διαλόγου. Όλα αυτά που συνέβησαν στο παρελθόν και τα οποία θέλουμε να αποφύγουμε στην πολιτική ζωή, να μη μας οδηγήσουν στην ακραία απόρριψη, γιατί στην πραγματικότητα οι θεσμοί αντικαθίστανται, αλλά οι αξίες της δημοκρατίας και της συλλογικότητας πρέπει να παραμένουν, ανεξάρτητα αν κάθε φορά προσπαθούμε να βρούμε διαφορετικά μοντέλα.

Τρίτη παρατήρηση όσον αφορά τα περί κινηματογραφικής παιδείας και γενικώς η συζήτηση του τι λείπει από το νομοσχέδιο, όπως η Ταινιοθήκη, η κινηματογραφικές λέσχες, το Φεστιβάλ Δράμας. Έχουν δοθεί μέχρι σήμερα πραγματικά πολλές φορές επαρκείς εξηγήσεις για ποιο λόγο αυτά δεν υπάρχουν στο νομοσχέδιο, αλλά είναι σαφείς πολιτικές για το Υπουργείο, οι οποίες θα έρθουν σε επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία. Βεβαίως, εδώ είμαστε όλοι και για να ελέγξουμε το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού για το αν θα νομοθετήσει στο εξής για όλα αυτά και να καταλάβουμε ότι δεν είναι δυνατόν να εξαντλούμε το μεγάλο νομοθετικό έργο της Ελληνικής Βουλής -γιατί πάσχουμε από την πολυνομία- στις ελάχιστες νομοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες αφορούν στον πολιτισμό. Στον πολιτισμό χρειαζόμαστε μεγαλύτερο και συχνότερο διάλογο.

Τέταρτη παρατήρηση, η οποία αφορά μια συζήτηση, που δεν γίνεται τόσο μέσα στην Αίθουσα όσο στο περιστέριο. Είναι το υπομειδίσμα για το ότι σε καιρούς δύσκολους και κρίσης, εμείς μιλάμε για τον πολιτισμό και την κινηματογραφία.

Θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι σε καιρούς δύσκολους, σε καιρούς κρίσης, σε καιρούς που όλα κατακρημνίζονται, είναι πάρα πολύ σημαντικό να τονώσουμε, να ενισχύσουμε η πολιτεία και να ενισχύουμε και όλοι μας, αυτό που λέγεται δημιουργία είτε αφορά στην καινοτομία είτε αφορά στην επιστήμη είτε αφορά στην τέχνη.

Εάν υπάρχει στρατηγική ανάπτυξης, αυτή δεν μπορεί να σχετίζεται μόνο τις μεγάλες επενδύσεις, οι οποίες θα έρθουν ή δεν θα έρθουν από κάποιους εκτός Ελλάδας, αλλά αφορά στην εγχώρια παραγωγή, την οποία πρέπει να στηρίζουμε ακόμη πιο δυνατά σε καιρούς δύσκολους σαν κι αυτούς που περνάμε. Είναι δε πάρα πολύ σημαντικό, η υπεραξία που προσφέρεται σε ολόκληρη χώρα, όταν υπάρχει διάκριση από έναν τομέα επιστήμης ή τέχνης. Ως παράδειγμα θα αναφέρω το πρόσφατο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, στο οποίο τα βραβεία τα σάωσε ο ρουμάνικος κινηματογράφος, κάτι το οποίο κανείς δεν μπορεί να φανταστεί, όταν αναλογίζεται τις οικονομικές δυσκολίες που περνά αυτή η χώρα.

Πέμπτη παρατήρηση. Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έστω και τώρα, να δώσετε μια λύση, μια προοπτική. Επειδή είναι πολύ πρόσφατες οι εντυπώσεις που έχουμε από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θέλω να τονίσω και μέσα στην Αίθουσα ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό πως με ελάχιστα χρήματα φέτος, σε αντιδιαστολή με τις απίθανες σπατάλες των προηγούμενων ετών, είχαμε ένα Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με εξαιρετικές ταινίες. Πιστεύω ότι μπορεί το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης πολύ σύντομα να πάρει μια ξεχωριστή ταυτότητα, γιατί πρέπει να κατανοήσουμε ότι στην Ελλάδα δεν βρισκόμαστε ως να είμαστε σ' ένα νησί του Ατλαντικού. Είμαστε δίπλα σε χώρες και σε πόλεις του ευρύτερου γεωγραφικού μας χώρου που τρέχουν και μας ανταγωνίζονται.

Υπάρχει όμως, ένα θέμα σε ό,τι αφορά στις ελληνικές συμμετοχές. Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης προσδίδει στη Θεσσαλονίκη και στη βόρεια Ελλάδα, μια ταυτότητα. Μια ταυτότητα ανάπτυξης και μια ταυτότητα παράδοσης. Είναι μια ταυτότητα πόλης. Ακόμα και αν γίνει ένα πάρα πολύ καλό διεθνές φεστιβάλ, δεν μπορεί από μόνο του να σταθεί αν δεν «κατατίθεται» κάθε χρόνο εκεί η ελληνική παραγωγή, εάν δεν υπάρχουν τα κρατικά βραβεία ποι-

ότητας, εάν δεν εφεύρουμε κάτι άλλο ανάλογο. Αν δεν κάνουμε διαγωνιστικό το ελληνικό τμήμα κινδυνεύουμε -και φέτος φάνηκε αυτό και πέρυσι φάνηκε, με τις διαφωνίες- να μην έχουμε την κατάθεση της ελληνικής παραγωγής, ακόμη και αυτής που χρηματοδοτείται από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, με μια πρόταση, κύριε Πρόεδρε.

Μου έκανε εντύπωση στο εισηγητικό κείμενο της Πέμης Ζούνη, που είχε ήδη διανεμηθεί πριν μιλήσει, η αποστολή του καθηγητή Κολοβού ότι «αν η πραγματική πραγματικότητα είναι η έρημος των ανεκπλήρωτων επιθυμιών, η φιλική μυθοπλαστικότητα είναι η όαση της αφύπνισης και της ψευδαίσθησης, ο τεχνητός παράδεισος της εκπλήρωσής τους». Για τους πραγματιστές, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι ο Αϊνστάιν λέει ότι και η πραγματικότητα είναι μια ψευδαίσθηση, απλώς είναι πάρα πολύ επίμονη.

Στόχος μας, λοιπόν, είναι να διευκολύνουμε να γίνει επίμονη και δυνατή και η παραδείσια φιλική πραγματικότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μια παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας ακούω, κύριε Τζαβάρ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι το θέμα που ετέθη από την προλαλήσασα συνάδελφο αναφορικά με τις διαπιστώσεις της διεθνούς διαφάνειας, είναι πάρα πολύ σημαντικό και πρέπει να μας απασχολήσει.

Επ' ολίγον, λοιπόν, θέλω να κάνω μερικές δηλώσεις. Πράγματι αγανακτώ και οργίζομαι όταν μέσα από θεσμούς της κοινωνίας των πολιτών που υποτίθεται ότι υπηρετούν τη διαφάνεια και τον αγώνα κατά της διαφθοράς, στοχοποιείται το Κοινοβούλιο. Είναι δεδομένο ότι σε αυτή εδώ την Αίθουσα διακονείται συμβολικά και πραγματικά η λαϊκή κυριαρχία, δηλαδή αυτό που δίνει το δικαίωμα στην Ελλάδα να λέει ότι είναι δημοκρατία.

Πράγματι είναι ανήκουστο να υπάρχουν θεσμοί, οι εκφραστές των οποίων καταφέρονται με αυτό τον τρόπο εναντίον των αντιπροσώπων του λαού. Θεωρώ δε ότι τα τελευταία χρόνια πράγματι ο δημόσιος χώρος είναι θέατρο αντιπαράθεσης δύο ειδών παραγόντων οι οποίοι διεκδικούν την κυριαρχία σε αυτή τη χώρα. Υπάρχει μια κατηγορία νομιμοποιημένων παραγόντων, που πράγματι ασκούν τη λαϊκή κυριαρχία και αυτοί είναι το Κοινοβούλιο και οι Βουλευτές και από την άλλη πλευρά υπάρχει μια σειρά μη νομιμοποιημένων παραγόντων, οι οποίοι προσπαθούν, μέσω της κυριαρχίας των εντυπώσεων, να σπιλώσουν τη δημοκρατία και ουσιαστικά να εκτοπίσουν το συμβολικό κύρος των Βουλευτών από τη δημόσια δράση. Είναι πράγματι κρίσιμο αυτό το γεγονός και θεωρώ ότι η Βουλή πρέπει να αντιδράσει. Είναι μάλιστα πολύ περισσότερο σπουδαίο, όταν στο Κοινοβούλιο γίνεται λόγος γι' αυτού του είδους τις δημοσκοπήσεις ή τις έρευνες, οι οποίες βέβαια επ' εσχάτων στην Ελλάδα έχουν πολύ μεγάλη συμβολική αποτελεσματικότητα, πράγμα που δείχνει πόσο καθυστερημένη είναι η Δημόσια Διοίκηση που ασκείται σε αυτό τον τόπο.

Απλώς θα θυμίσω ότι ίσως ο μεγαλύτερος κοινωνιολόγος του αιώνα μας, ο Πιέρ Μπουρντιέ από το 1979 έχει εξαγγείλει με πολύ συγκεκριμένα επιστημονικά επιχειρήματα ότι η κοινή γνώμη δεν υπάρχει. Είναι ένα πλάσμα το οποίο το κατασκευάζει μια σειρά επαγγελματιών, μια επαγγελματική κατηγορία, που στη συνέχεια την εμπορεύεται και μέσα από αυτό το εμπόριο προσπαθεί να δημιουργήσει την εντύπωση ή την ψευδαίσθηση ότι αναφέρεται σε μια συγκεκριμένη πολιτική ή κοινωνική πραγματικότητα. Είναι απαράδεκτο. Δεν μπορεί να το ανεχθεί ο οποιοσδήποτε αντιπρόσωπος του λαού, ειδικά για τους συγκεκριμένους κρατικούς λειτουργούς που έχουν το δικαίωμα να επιβάλουν τη δημοκρατική νομιμοποίηση, να λέγεται και να περπατάει αυτή η κουβέντα ότι εδώ υπάρχει φωλιά διαφθοράς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και την αναπαράγουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πρέπει να αμυνθούμε, πρέπει να αντιδράσουμε. Προτείνω στον Πρόεδρο της Βουλής να οργανώσει συζήτηση με θέμα ακριβώς το να δοθεί μια αποστομω-

τική απάντηση σε όλους αυτούς τους τύπους, οι οποίοι αν αφεθούν να συνεχίσουν το αντιδημοκρατικό και αντιλαϊκό τους έργο είναι βέβαιο ότι οι δυνάμεις του μνημονίου θα έχουν ακόμη μια επιτυχία. Θα εκτοπίσουν από τη δημόσια ζωή τους πολιτικούς, ως νομιμοποιημένους παράγοντες από τη λαϊκή βούληση, να παίρνουν εν ονόματι του λαού τις αποφάσεις που χρειάζεται ο τόπος για να σωθεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα για την παρέμβασή του.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Β' Αθηνών κ. Ιωάννης Βούρος για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να ξεκινήσω με μια διαπίστωση, κύριοι συνάδελφοι, ότι μετά από περίπου δεκατέσσερις μήνες φέρνουμε ένα νομοσχέδιο τόσο σημαντικό για τον ελληνικό πολιτισμό, το νομοσχέδιο του κινηματογράφου και καταφέραμε σήμερα, σε αυτές τις λίγες ώρες που έχουμε στη διάθεσή μας, να συζητήσουμε επί αυτού, να απορρυθμιστούμε και εμβόλιμα να συζητήσουμε και άλλα θέματα, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πως ο πολιτισμός, για όλους εμάς που διατεινόμαστε ότι είναι βαριά βιομηχανία, ανάπτυξη, πολιορκητικός κριός για να αλώσουμε τις αγορές, είναι μόνο στα λόγια.

Δυστυχώς για άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι καταφέρνουμε να αφήνουμε τον πολιτισμό στη αποθήκη των πολιτικών δράσεων. Όχι πως δεν είναι πολύ σημαντικά αυτά που ανέφερε η κ. Αράπογλου, αλλά ζήσαμε την πρωτοφανή –για μένα τουλάχιστον, για τη δική μου κοινοβουλευτική εμπειρία των δεκαεσσάρων μηνών– να διακόπτεται η συζήτηση του νομοσχεδίου του κινηματογράφου για να συζητήσουμε εμβόλιμα κάποιο άλλο νομοσχέδιο. Δεν νομίζω ότι θα γινόταν αυτό εάν στη θέση του νομοσχεδίου του κινηματογράφου ήταν κάποιο άλλο.

Εν πάση περιπτώσει, να έρθω τώρα στο προκείμενο. Όπως ανέφερε και στην προηγούμενη συνεδρίαση, θεωρώ ότι δεν κομίζουμε γλαύκαν εις Αθήνας λέγοντας πως ο κόσμος αλλάζει γύρω μας. Επαναπροσδιορίζονται αξίες, θεσμοί, πολλές μεταρρυθμίσεις γίνονται και μέσα σε όλο αυτό τον ανταγωνισμό που γύρω μας μαίνεται, η κινηματογραφική πραγματικότητα αναζητεί νέους δρόμους και νέες ισορροπίες. Θεωρώ πως αυτό χρειάζεται νέους κανόνες, άλλη διαχείριση, αν θέλουμε να διατηρήσουμε τη ζωτικότητα και τον πλουραλισμό ενός κινηματογράφου, όπως τον ονειρευόμαστε.

Από τη μια, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε το ταλέντο των καλλιτεχνών και από την άλλη αυτό το σύστημα με τις σχέσεις των οικονομικών δυνάμεων που δημιουργούν έναν κίνδυνο, όπως είπα και προχθές, ομοιότητας μορφής, ομογενοποίησης, ένα φόβο μείωσης των ανεξάρτητων παραγώγων και διανομέων. Θα έλεγα πως πρόκειται για μια αληθινή απειλή για εκείνα τα έργα που δεν διαθέτουν την ίδια οικονομική ισχύ.

Τι χρειαζόμαστε; Χρειαζόμαστε πολιτική βούληση, προκειμένου του δίκαιο του ισχυρότερου να μην εκτοπίσει το δικαίωμα των άλλων ταινιών να βρουν δίοδο προβολής στο θεατή.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο και συζητήσαμε επί αυτού διεξοδικά και με τους φορείς και μεταξύ μας και στους κοινοβουλευτικούς τομείς εργασίας, αλλά και στις επιτροπές, όπου και άλλες πτέρυγες συνέβαλαν, νομίζω πως λίγο έως πολύ έχουμε καταλήξει στο βασικό του σχέδιο.

Τέσσερα σημεία θα ήθελα να συζητήσω για άλλη μια φορά, κύριε Υπουργέ, προκειμένου να αποσαφηνιστούν περισσότερο οι προθέσεις μας. Για το θέμα της περιφρούρησης των σεναριογράφων και του σεναρίου τα είπαμε. Νομίζω πως σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, πρέπει να βάλουμε μπροστά στο πλαίσιο της αναβάθμισης των όποιων μορφωτικών υποθέσεων αφορούν την Κυβέρνησή μας, έτσι ούτως ώστε το σενάριο να περιφρουρηθεί σ' ένα ανώτατο επίπεδο, σε επίπεδο ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Τώρα, μια προσθήκη στο άρθρο 46 περί περιουσιακών δικαιωμάτων. Στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993 νομίζω ότι στο συγκεκριμένο άρθρο μπορούμε να προσαρμόσουμε την οδηγία 92/100 της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης

οπτικοακουστικών έργων και να τροποποιηθεί ως ακολούθως. Θα καταθέσω την τροπολογία, που την έχω ήδη συζητήσει με τους συνεργάτες σας.

Στο θέμα της αντικατάστασης των κρατικών βραβείων ποιότητας έχω αναφερθεί νομίζω διεξοδικά. Απλά τιτλοφορώ την πρότασή μου για την ενίσχυση της υπάρχουσας ακαδημίας και τον εμπλουτισμό της με εξέχουσες προσωπικότητες, έτσι ώστε το μέλη αυτής της ακαδημίας να προτείνουν τις υποψηφιότητες και συγχρόνως να απονέμουν τα βραβεία.

Το επίμαχο θέμα και τελειώνω –δεν έχω κάτι άλλο, νομίζω ότι έχω καταντήσει κουραστικός με τις παρατηρήσεις μου και με την εμμονή μου σε ορισμένα θέματα– είναι αυτό που αποτέλεσε το μήλον της Έριδος σε ό,τι αφορά τον έλεγχο και τη συμμετοχή των αιρετών μέσα στα συμβούλια. Σας πρότεινα προχθές και συζητώντας το με τους συμβούλους σας και μαζί σας στο περιστύλιο καταλήξαμε ότι μέσω αυτής της πρότασης, που καταθέτω παρακάτω νομίζω ότι πλησιάζουμε αρκετά. Έχουμε, τέλος πάντων, μια προσέγγιση τέτοια, ούτως ώστε να ακυρώνει τις όποιες αντιδράσεις.

Μπορούμε να εξετάσουμε την καθιέρωση μιας ανεξάρτητης αρχής ελέγχου πεπραγμένων. Αυτή η αρχή θα μπορούσε να αποτελεστεί από μέλη τα οποία θα στέλνει η γενική συνέλευση της διασωματειακής επιτροπής των φορέων. Νομίζω πως είναι πρόβλημα των φορέων να αποφασίσουν στη γενική τους συνέλευση ποιους θα στείλουν ούτως ώστε να υπάρχει όχι μόνο ως προς το φαίνεστε διαφάνεια, αλλά και ως προς το είναι, αυτή τουλάχιστον που εμείς υποστηρίζουμε και δεν έχουμε κανένα λόγο να μην τηρούμε.

Δεν νομίζω πως έχω κάτι άλλο. Έχω διεξοδικά αναφερθεί στα περισσότερα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Φλώρινας του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Λιάνης για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιλάμε για την έβδομη τέχνη και αναζητούμε το όγδοο θαύμα. Πρέπει να συνεννοηθούμε σ' ένα θέμα πολιτισμού, στο οποίο έγινε ο εξαντλητικότερος διάλογος στην επιτροπή. Όχι πως δεν είχε γίνει νωρίτερα, αλλά στην επιτροπή πρέπει να ομολογήσουμε και να παραδεχτούμε ότι σχεδόν και πέραν των επιτρεπομένων ορίων από τον Κανονισμό έγινε η ακρόαση των φορέων και αυτό είναι προς τιμήν του Υπουργού, που κατά τη διάρκεια αυτής της πάρα πολύ μακράς διαδικασίας επέδειξε και αντοχή και ανοχή σε ορισμένα πράγματα, που ειπώθηκαν μ' ένα ύφος που δεν άρμοζε να ειπωθούν τουλάχιστον έτσι. Αυτά είναι τα θετικά.

Το θέμα είναι σ' όλη αυτήν την ιστορία να μη γίνει αυτό που έλεγε ο ποιητής, να μην είναι παράλληλοι μονόλογοι και να βρούμε τα σημεία, στα οποία συμφωνούμε. Νομίζω πως καταγιετικά στην επιτροπή το μόνο που προέκυψε απ' όλες τις πτέρυγες σαν μια αντίθεση, είναι το θέμα των αιρετών. Ο κύριος Υπουργός μάς έχει δώσει να καταλάβουμε ότι δεν πρόκειται περί πείσματος, αλλά πρόκειται περί προσωπικής του αγωνίας και αποδεκτής από εμάς. Αλλά από την άλλη μεριά, το ότι πλέον όλοι, όλα τα κόμματα σε αυτό το θέμα συμπίπτουν, πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν με κάποιον τρόπο, με τον άλφα ή βήτα τρόπο που θα τον βρείτε ποιος είναι.

Κύριοι συνάδελφοι, συχνά οι δρόμοι του κινηματογράφου είναι πολύ μοναχικοί για τους δημιουργούς τους κυρίως. Ενίοτε θα έλεγα πως είναι αφιλόξενοι. Το νομοσχέδιο αυτό διευθετεί ζητήματα, όντως και πρέπει να λέγεται αυτό, αλλά δεν παύει να είναι ένα νομοσχέδιο στο οποίο οι άνθρωποι της συντεχνίας –και το ακούσαμε κατά κόρον– δεν έχουν καθοριστικό ρόλο. Είναι ένα καινούργιο γεγονός, η τέχνη του κινηματογράφου, όμως, αναζητεί να δώσει πάντοτε καινούργιους ρόλους στους νέους δημιουργούς.

Αυτό το νομοσχέδιο –και το ακούσαμε από όσους παρήλασαν στην επιτροπή– δεν δίνει τον πρώτο ρόλο ούτε στους δημιουργούς της λεγόμενης και αξιολογώτατης νέας ομάδας, που την ακούσαμε και έχουμε δει και τα έργα της, της ομάδας «ΟΜΙΧΛΗ», ούτε στις παλιές караβάνες του επαγγέλματος που τις ξέραμε

από τα παλιά, καλά χρόνια του κινηματογράφου.

Ο κινηματογράφος, κατά τη γνώμη μου, είναι μια ανυπότακτη τέχνη γιατί καθορίζεται από εικόνες, μοιραία δηλαδή από το φως. Ό,τι βλέπει είναι μελλοντικό. Δεν διευθετεί ο κινηματογράφος, παρά εφευρίσκει και ιδρύει. Μου φάνηκε μελαγχολικό να βλέπω δημιουργούς να έρχονται στην επιτροπή μας και να ζητούν και-ρια πράγματα στον πυρήνα αυτών των ζητημάτων.

Με δυο λόγια η φιλοσοφία μου συνοψίζεται στο εξής: Ο κινηματογράφος δεν είναι ένα μηχανήμα, δηλαδή η κινηματογραφική μηχανή χωρίς συνείδηση, αλλά είναι ένας δημιουργός που αναγκάζει τη μηχανή να αποκτήσει συνείδηση. Στον κινηματογράφο, περισσότερο από τις άλλες τέχνες, γίνεται φανερό και μια ελληνική ιδιαιτερότητα. Δεν είναι για να μιμούμαστε συνεχώς πότε το αμερικανικό πότε το γαλλικό ή πότε άλλο μοντέλο. Η Ελλάδα έβγαζε καλλιτέχνες πάντα καλούς, μερικές φορές μεγάλης κλάσεως, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω την ταπεινή μου άποψη, δεν είχε ποτέ κουλτούρα, κινηματογραφική ακόμα περισσότερο.

Έτσι, λοιπόν, ένα νέο νομοσχέδιο και τα νέα νομοσχέδια ή οι νέες σκέψεις πάνω σε κάτι καινούργιο, εκεί θα πρέπει να κατατείνουν, δηλαδή να βελτιώνουν την υπάρχουσα κινηματογραφική παιδεία, την υπάρχουσα κινηματογραφική κουλτούρα. Πήραμε Νόμπελ, πήραμε Λένιν, πήραμε Βενετσιάνικα Λιοντάρια, πήραμε Χρυσές Άρκτους στον κινηματογράφο, αλλά όλα ήταν μεμονωμένες επιτυχίες. Στις άλλες τέχνες μπορεί να υπάρχει και μεγαλύτερη παράδοση, στον κινηματογράφο, όμως, ήταν μεμονωμένες επιτυχίες, ξεχωριστές, αλλά μεμονωμένες.

Αυτό που θεωρώ μεγάλο πλεονέκτημα στο νομοσχέδιο που μας φέρατε είναι η σοβαρή προώθηση της λεγόμενης μέσης παραγωγής. Ορθότατο, δεν είχε ξαναγίνει. Είναι μια χρυσή τομή και τη θεωρώ το καλύτερο σημείο του νομοσχεδίου. Πάντα νομοθετούσαμε κατά το καβαφικό «εν μέρει - εν μέρει». Προηγούνται και λείπουν νομοσχέδια που θα δημιουργούν πυρηνικές αντιδράσεις μέσα στις τέχνες, απαραίτητα καθώς η τεχνική εξελίσσεται σε λάμια, που θα καταπιεί αργά ή γρήγορα το αρχέτυπο των τεχνών.

Κύριε Υπουργέ, ένας μεγάλος Έλληνας ο Γιώργος Σεφέρης, τρυπώντας τον καιρό, σαράντα χρόνια πριν το έγραψε αυτό, έλεγε ότι περνάει τις τελευταίες ώρες του ο ευρωπαϊκός ελληνισμός και συμπλήρωνε με το εξής παραδοξολόγημα: «Μήπως ήρθε η ώρα να αναζητήσουμε τον ελληνικό;» Ξέρετε αυτό για τις τέχνες θα έλεγα πως είναι καίριο πια.

Για το θέμα του άρθρου 13, που σας είπα ότι επιμείναμε όλοι πάρα πολύ, επέμεινε σήμερα και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ας γίνει κάτι από όλα αυτά. Δεν μπορεί να συμφωνεί και η Αριστερά και η Δεξιά και εμείς και οι άνθρωποι του χώρου, που είναι εδώ παρόντες, αξιολογοί ηθοποιοί. Δεχθείτε μια ανεξάρτητη αρχή, όπως θα τη δείτε, διασωματειακού ελέγχου. Βρείτε το. Αυτό, όμως, θα πρέπει να σας βγάλει τη σκέψη του πείσματος και της εμμονής, από αυτούς που θα σκεφτούν διαφοροτικά. Στο άρθρο 9 νομίζω ότι συμπεριλάβατε πολύ ορθά το ότι στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις και οι προηγούμενες αποφάσεις και εγκρίσεις του διοικητικού συμβουλίου συμπεριλαμβάνονται. Μου το είπαν οι συνάδελφοι, δεν ήμουν παρών όταν το είπατε αυτό.

Θα κλείσω με δυο τρεις σκέψεις. Πιστεύω και το είπαν οι συνάδελφοι αυτό, ότι η τέχνη πρέπει να είναι αυτόνομη. Η αυτονομία της τέχνης είναι ένα αξίωμα, αλλά πρέπει ο καλλιτέχνης, κύριε Υπουργέ, στην τυραννημένη εποχή μας -και στην κοιμωτισμένη, θα έλεγα- να αποφασεί πως η τέχνη είναι δευτερεύουσα υπόθεση και να την εξαρτήσει από τα κριτήρια μιας επιτυχίας με πολιτική σκοπιμότητα. Τότε είναι σαν να υπηρετεί ο κάθε καλλιτέχνης δυο αφεντάδες. Και σας είπα το ωραίο δίστιχο του Όντεν: Να γίνει η τέχνη δεν μπορεί της κοινωνίας η μαμή.

Κλείνοντας, η κριτική που ασκώ -γιατί δεν έκανα κριτική στο νομοσχέδιο, παρά σε αυτό το σημείο- δεν είναι η φωνή της σημερινής κοινής γνώμης είτε υπάρχει είτε δεν υπάρχει, όπως είπε ο κ. Τζαβάρας αλλά της αυριανής.

Οι άνθρωποι του κινηματογράφου έχουν αγωνίες που πρέπει να γίνουν σεβαστές, έχουν και αγώνες που πρέπει να γίνουν σεβαστοί. Μία παραίνεση: Βλέπετε τους συχνότερα. Το αξίζετε, γιατί έτσι σας ανήκει και η προοπτική που δεν τη δώσατε με την

επικράτεια των ιδεών που φέρατε και εγώ πιστεύω ότι την έχετε, την θέλετε και θα την επιτύχετε.

Για εμένα, λοιπόν, η αχιλλείος πτέρνα, η μοναδική και η υπάρχουσα είναι αυτή και περιμένω σήμερα ή με άλλον τρόπο στο εγγύτατο μέλλον αυτό το σημείο, που θα είναι για μας σημείο εκκίνησης μετά, να γίνει το «δός μοι π' αάν στω και ταν γαν κινασώ» του Αρχιμήδη, ένας νέος τόπος για να κάνουμε μία νέα αρχή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λιάνη, Βουλευτή Φλώρινας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει τώρα ο Γρηγόρης Ψαριανός, Ανεξάρτητος Βουλευτής της Β' Αθήνας, για οκτώ λεπτά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Αυτές τις πολύ δύσκολες, τις αποτρόπαιες θα έλεγα ημέρες που περνάμε με τα εργασιακά δικαιώματα να καταβαρυνώνονται, με την κοινωνική συνοχή να εξευτελίζεται και με τον κοινωνικό ιστό να διαρρηγνύεται σε ακραίες συνθήκες και καταστάσεις πραγματικά για κάποιους είναι ένα θέμα το ότι «τώρα εσείς μιλάτε για τέχνη και για κινηματογράφο», αλλά όπως είπα και προχθές και όπως πολλοί σκεπτόμαστε, στις χειρότερες περιόδους που περάσαμε στην Ελλάδα, η τέχνη ήταν η βαρκούλα που μας έσωσε, το τραγούδι μας, τα έργα μας, το θέατρό μας, η ποίησή μας, τα βιβλία μας, η σκέψη μας, οι ιδέες μας. Αυτές ήταν οι μικρές βαρκούλες που μας πέρασαν απέναντι.

Θέλω να πω ευθύς εξαρχής ότι ο κρατισμός δεν ωφελεί την τέχνη, μπορεί και να την βλάπτει. Πρέπει να πω εκπροσωπώντας μία Αριστερά ότι ο τρόπος που κάποιοι από εμάς τους αριστερούς ζητάμε τη συνεχή παρέμβαση και τον συνεχώς αυξανόμενο ρόλο του κράτους, του κρατισμού και των κρατικοδιαίτων λογικών στην τέχνη δεν ωφέλησαν ποτέ και πουθενά, ίσως με ελάχιστες εξαιρέσεις στην ιστορία της τέχνης.

Γι' αυτό, λοιπόν, θέλω να πω ότι ο ρόλος του κράτους και του Υπουργείου γίνεται πραγματικά σημαντικός και δημιουργικός όχι κυρίως με τις χρηματοδοτήσεις, με τα φράγκα, με τις ενισχύσεις, με τις επιχορηγήσεις που όλοι ξέρουμε πόσο στρεβλά πολλές φορές άδικα ή επιλεκτικά κατέληξε να γίνονται, όσο γίνεται πραγματικά σημαντικός και δημιουργικός ο ρόλος του κράτους και των Υπουργείων με τη θέσπιση ενός πλαισίου νομοθετικού και εκτελεστικού που δίνει χώρο στα λουλούδια να ανθίσουν και εξασφαλίζει ένα υγιές περιβάλλον, για να αναπτυχθούν, για τη δημιουργία, ιδίως στο χώρο της τέχνης.

Πρέπει να πω ότι έχει καθυστερήσει το ελληνικό κράτος να θεσμοθετήσει, να ιδρύσει μία Μεγάλη του Έθνους Σχολή για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Ακούσαμε από τον Υπουργό ότι σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας θα προωθηθεί η ιδέα του να ιδρυθεί μία μεγάλη ανώτατη σχολή για το θέατρο και τον κινηματογράφο. Θα την περιμένουμε, γιατί πραγματικά εδώ και δεκαετίες έπρεπε να έχουμε προχωρήσει σε μία τέτοια ανώτατη σχολή, σ' ένα μεγάλο σχολείο θεάτρου και κινηματογράφου, στα πρότυπα της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, με κάποιες τροπολογίες και βελτιώσεις, που πραγματικά έγιναν, και κάποιες προτάσεις που εισακούστηκαν -οι περισσότερες απ' όσες έγιναν δεν εισακούστηκαν, δεν πρέπει να εισακουστούν και όλες- και στην κατεύθυνση που το νομοσχέδιο εξαρχής κινείται, είπαμε και στην επιτροπή ότι είναι σε θετική κατεύθυνση και γι' αυτό και το ψηφίζουμε επί της αρχής, καθώς εμπεριέχει βελτιώσεις σε κρίσιμα ζητήματα που δίνει έναν άλλον δρόμο, έναν άλλο χώρο και έναν άλλο τρόπο.

Παρ' όλα αυτά, θα επιμείναμε σε ορισμένα σημεία που πιστεύουμε ότι θα το βελτίωναν περισσότερο έστω και την τελευταία στιγμή. Αναφερόμαστε κυρίως στις διατάξεις που διέπουν τη μορφή και τη λειτουργία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, γιατί είναι ο βασικότερος πυλώνας εφαρμογής μιας κινηματογραφικής πολιτικής. Η διαδικασία αξιολόγησης των προτάσεων που υποβάλλονται για χρηματοδότηση ούτε κατοχυρώνεται ούτε περιγράφεται, ενώ κανένας μηχανισμός λογοδοσίας και ελέγχου δεν θεσμοθετείται σ' αυτό το νομοσχέδιο. Στη μορφή του το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου θα έπρεπε ίσως

να διατηρήσει την ευέλικτη νομική μορφή που είχε με γενική συνέλευση την οποία θα μπορούσε να ελέγχει το κράτος ως μοναδικός μέτοχος. Η δημιουργία επιτροπής αποτίμησης των πεπραγμένων που εξασφαλίζει το δημόσιο έλεγχο του οργανισμού. Η συγκρότηση του διοικητικού συμβουλίου στο οποίο θα μπορούσαν να συμμετέχουν και εκλεγμένα και διορισμένα μέλη και όχι να είναι όλα διορισμένα και στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Από την αποθέωση των εκλεγμένων που έγιναν κάποια στιγμή και εργαλεία κομματικών στρατών και κομματικής πειθαρχίας ένθεν κακείθεν, φτάνουμε σε μία υπουργοκρατία ελπίζοντας, με ένα τέτοιο θεσμικό πλαίσιο που πάμε να κάνουμε, στον καλό Υπουργό, στις καλές προθέσεις ή σε έναν πεφωτισμένο ηγέτη.

Θα μιλήσω αναλυτικά για τα «ναί» και τα «όχι» και τα «παρών» σε κάθε άρθρο.

Με τις προτάσεις που έχουν γίνει θα κατοχυρωνόταν η διαφανής λειτουργία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και αυτό το μικτό διοικητικό συμβούλιο, όπου θα είναι και διορισμένοι και εκλεγμένοι, θα ήταν καλύτερα να λειτουργήσει έτσι.

Πρέπει να παραμείνει ο αναγκαίος θεσμός. Πρέπει να διασφαλίσουμε το θεσμό των κινηματογραφικών βραβείων, την κατάργηση του οποίου επιβάλλει το νομοσχέδιο που κατά τραγική ειρωνεία προβλέπει αναβάθμιση των κρατικών βραβείων λογοτεχνίας. Είναι μία αντίφαση αυτή.

Πρέπει να πούμε ότι επείδη το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο υιοθετεί σημαντικά οικονομικά μέτρα, αυτά για να αποδώσουν, χρειάζονται αποτελεσματικούς θεσμούς και ένα ξεκάθαρο καθεστώς λειτουργίας που πρέπει να το δούμε έστω και σε κάποιο επόμενο. Πρέπει να πω εδώ ότι θα επαναφέρουμε και θα καταθέσουμε προτάσεις και τροπολογίες, που δεν ενσωματώθηκαν σ' αυτό το νομοσχέδιο, στο πρώτο επόμενο που αργά ή γρήγορα θα έρθει.

Στο νομοσχέδιο αυτό είναι αναγκαία η αναφορά στο ρόλο του σκηνοθέτη ως πνευματικού δημιουργού μιας ταινίας. Τελεία και παύλα. Πρώτο είναι αυτό. Δεν είναι πρώτα ο παραγωγός. Είναι πρώτα ο σκηνοθέτης και ο σεναριογράφος. Ο παραγωγός μπορεί να είναι χασάπης, μπορεί να είναι λαθρέμπορος, μπορεί να είναι «σουπερμαρκετάκις», μπορεί να είναι δεν ξέρω και εγώ τι και να χρηματοδοτήσει μία οποιαδήποτε ταινία, που να είναι αριστούργημα ή σαπουνόσπονημα. Όμως, ο σκηνοθέτης και ο σεναριογράφος είναι οι βασικοί πυλώνες στο έργο τέχνης.

Η επιστροφή φόρου αποκλειστικά μόνο για τον παραγωγό, αντί να υπάρχει και για τον σκηνοθέτη και για τον σεναριογράφο. Και εδώ δεν υπάρχει υποχρέωση επανεπένδυσης σε νέα παραγωγή. Είναι ένα σημαντικό σημείο που λείπει και θα έπρεπε να διορθωθεί.

Η απουσία μέτρων ανάπτυξης και χρηματοδότησης του σεναρίου, η νομική μορφή. Η λειτουργία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου. Η επαναφορά των κρατικών βραβείων με αξιολογική διαδικασία απονομής. Η στήριξη και ενίσχυση της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, των λεσχών και των φεστιβάλ, όχι μόνο της Δράμας, έστω κι αν είναι και ιδιωτικές πρωτοβουλίες. Η πρόβλεψη για την ίδρυση ανώτατης σχολής θεάτρου και κινηματογράφου.

Στο άρθρο 1 ψηφίζουμε «ΝΑΙ».

Στο άρθρο 2 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί θα περιμέναμε να συμπεριληφθούν και οι δύο πυλώνες του σκηνοθέτη και του σεναριογράφου ρητά κι κατηγορηματικά.

Θα σας πω τα άρθρα που ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ» και αυτά που καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 4 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί δεν μπορεί σ' ένα έργο μυθοπλασίας ο σκηνοθέτης να παίρνει τα ίδια μόρια με τον ηθοποιό πρώτου ρόλου και ο συνθέτης το ένα μόριο, όσα και ο τρίτος ρόλος.

Στο άρθρο 5 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί θα έπρεπε να υπάρχει μέριμνα και αναφορά στην ενίσχυση των ταινιών μικρού μήκους. Να το γράφει, γιατί οι ταινίες μικρού μήκους είναι το φυτώριο, είναι το θερμοκήπιο του κινηματογράφου. Επίσης δεν υπάρχει καμμία συμμετοχή των σκηνοθετών και σεναριογράφων που αποτελούν βασικούς συντελεστές, περισσότερο και από τον παραγωγό. Επιπροσθέτως, δεν μεριμνά για την επανεπένδυση αυτών

των πόρων σε καινούργιες ταινίες, σε ταινίες τέχνης, μικρού ή μεγάλου μήκους.

Στο άρθρο 8 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ», επειδή έπρεπε να αναφέρεται σαφώς ότι με τον όρο «υπόχρεη εταιρεία» νοούνται και τα ιδιωτικά κανάλια, όπως επίσης να αποδοθούν χρέη προηγούμενων χρόνων και να θεσπιστούν κυρώσεις σε περίπτωση μη απόδοσης. Το 1,5% υπήρχε και πριν, αλλά δεν αποδιδόταν. Τώρα γίνεται πιο σκληρή η απαίτησή του, αλλά δεν διασφαλίζεται η απαίτησή του.

Στο άρθρο 9, για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στο άρθρο 10. Θα θέλαμε να συμπεριληφθεί για την Ταινιοθήκη και ο πυλώνας «σενάριο» με ίδρυση Ινστιτούτου Σεναρίου και ενίσχυση του σεναριογράφου, όπως και σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Στο άρθρο 12 θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ». Το άρθρο 13 θα το καταψηφίσουμε. Δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι θα είναι όλοι διορισμένοι σ' ένα διοικητικό συμβούλιο. Στο άρθρο 14 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ». Στο άρθρο 21, για το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, 25, 26 και 27 ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ».

Το άρθρο 34 το καταψηφίζουμε, γιατί δεν δεχόμαστε τις ερμηνείες και τις απαντήσεις που μας έδωσε ο Υπουργός. Θα θέλαμε να είναι θεσμοθετημένο ρητά και κατηγορηματικά στο νομοσχέδιο το ζήτημα των κινηματογραφικών λεσχών του Φεστιβάλ Δράμας και της Ταινιοθήκης της Ελλάδας και όλων φεστιβάλ προκύψουν. Επίσης, δεν περιλαμβάνεται η εργασία τεκμηρίωσης, που είναι η βασικότερη για το χρήστη, ενώ δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη χρήση των υλικών του αρχείου, σχετικά με το κινηματογραφικό αρχείο.

Θα καταψηφίσουμε και το άρθρο 50 που καταργεί τα κρατικά βραβεία ποιότητας. Θα ψηφίσουμε «ΝΑΙ» σε όλα τα υπόλοιπα άρθρα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για ποιο θέμα, κύριε Βούρο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Καταχρηστικά για ένα λεπτό, αν μου δώσετε τη δυνατότητα, για να προσθέσω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Βούρο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Άλλωστε δεν χρησιμοποίησα όλο το χρόνο μου.

Θεωρώντας ότι οι μικρού μήκους ταινίες είναι πραγματικά το φυτώριο, η μήτρα μέσα από την οποία ξεπετιούνται οι νέοι δημιουργοί, οι καλλιτέχνες, οι ταγοί του αυριανού ελληνικού κινηματογράφου, πιστεύω πως πρέπει να δώσουμε ένα επιπλέον κίνητρο σε αυτούς που χρηματοδοτούν τις μικρού μήκους ταινίες.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 μπορούμε να προσθέσουμε «από την πίστωση της ενίσχυσης των παραγωγών ελληνικών κινηματογραφικών έργων, εκτός από τις παραγωγές μεγάλου μήκους ταινιών και τις μικρού μήκους ταινίες, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 και 7».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βούρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Σλοβακικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας για τη συνεργασία στον τομέα των εξοπλισμών και της αμυντικής βιομηχανίας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις και προτάσεις, όπως έγιναν και στην επιτροπή. Δεν λαμβάνεται καμμία πρόνοια γενικά για την κινηματογραφική παιδεία. Βέβαια, η τοποθέτηση που έκανε μετά ο Υπουργός, ότι αυτό θα προχωρήσει σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας είναι πολύ θετικό και εγώ προτείνω να προβλεφθεί αυτή η δυνατότητα ίδρυσης στο μέλλον δημόσιου εκπαιδευτικού ιδρύματος ανώτατης πανεπιστημιακής βαθ-

μίδας για την εκπαίδευση στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο, όπως υπάρχει και σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Όσον αφορά το σενάριο, υπάρχει παντελής έλλειψη μέτρων ανάπτυξης και χρηματοδότησης του σεναρίου. Εκτιμώ ότι στο σχέδιο νόμου θα έπρεπε να προβλέπεται συγκεκριμένη πρόνοια για έναν από τους πυλώνες της κινηματογραφικής τέχνης, όπως είναι το σενάριο.

Τη μοριοδότηση, πράγματι, τη βελτίωσε ο κύριος Υπουργός. Επομένως δεν θέλω να τοποθετηθώ. Ο σκηνοθέτης και ο σεναριογράφος αντιμετωπίζονται πολύ υποδεέστερα του παραγωγού. Ζητήσαμε να κάνει κάτι γι' αυτό και πράγματι, το έχει βελτιώσει.

Όσον αφορά την επιστροφή φόρου, που είναι αποκλειστικά και μόνο για τον παραγωγό, θέλω να πω το εξής. Ο παραγωγός, βάσει του προτεινόμενου νόμου, θα δύναται να αποκομίζει αποκλειστικά μόνος του την επιστροφή φόρου από κάθε ταινία, σύμφωνα με τις κλίμακες που προβλέπονται στο άρθρο 7. Αντίθετα, δεν προβλέπεται καμμία συμμετοχή των σκηνοθετών και των σεναριογράφων που αποτελούν τους πιο βασικούς συντελεστές στην όποια μικρή ή μεγάλη εισπρακτική επιτυχία μιας ταινίας.

Πιστεύω ότι τα πράγματα θα έπρεπε να είναι διαφορετικά επειδή ο παραγωγός, παρά το ότι έχει ήδη χρηματοδοτηθεί από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου για το γύρισμα της ταινίας, δεν υποχρεώνεται ταυτόχρονα από το νόμο να επανεπενδύσει τους πόρους της επιστροφής φόρου σε επόμενη παραγωγή, συμβάλλοντας δηλαδή στην ανάπτυξη, όπως προβλέπεται άλλωστε και στο εξωτερικό.

Όμως, στην επιτυχία μιας ταινίας έχουν συμβάλει σημαντικά και ο σεναριογράφος και ο σκηνοθέτης. Προτείνω να συμμετέχουν στην επιστροφή φόρου όλοι οι δημιουργοί της ταινίας μ' ένα λογικό ποσοστό, ώστε να έχουν όλοι μια μαγιά για να ξεκινησουν την επόμενη ταινία τους.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, να το επεκτείνετε και στις ταινίες μικρού μήκους, καθώς και στις Αίθουσες που τις φιλοξενούν. Χρειάζεται οικονομική ενίσχυση, γιατί αυτά είναι τα φυτώρια και από εκεί βγαίνουν πράγματι άνθρωποι που κάνουν τεράστιες επιτυχίες μετά στον κινηματογράφο.

Όσον αφορά το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν αναφέρονται στο εισαγωγικό σημείωμα οι λόγοι, για τους οποίους αλλάξατε τη νομική μορφή του από ανώνυμη εταιρεία σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Εκτός όλων των άλλων υπάρχει μια πολυδάπανη λειτουργία του προτεινόμενου νέου μοντέλου. Δεν προβλέπεται η εκπροσώπηση του χώρου των καταξιωμένων κινηματογραφιστών, που γνωρίζουν τα προβλήματα του χώρου και μπορούν να προτείνουν τις σωστές λύσεις.

Σε μια εποχή που υποφέρει ο ελληνικός λαός, λόγω μνημονίου και Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, είναι παράλογο να μιλάμε για ένα τόσο πολυέξοδο και δύσκαμπτο Κέντρο Κινηματογράφου με τόσες διευθύνσεις. Θα ήταν συνετό να προτιμηθεί ένα μικρό και ευέλικτο σχήμα διοίκησης επιχειρήσεων. Για δε τις θέσεις προσωπικού, αυτές θα πρέπει να καλυφθούν με τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ.

Επίσης, εκτιμώ ότι δεν πρέπει να αφιεθεί μόνος και ανεξέλεγκτος ο διορισμένος γενικός διευθυντής να συντάξει τον Κανονισμό Λειτουργίας του Κέντρου. Θέσατε συγκεκριμένα προσόντα για τις θέσεις των διευθυντών. Υπάρχει, όμως, στο προτεινόμενο αυτό σχέδιο νόμου μια υπερβολική παντοδυναμία ενός και μόνο διορισμένου από τον Υπουργό ανθρώπου, του γενικού διευθυντή που θα αποφασίζει κατά το δοκούν. Προτείνω να προστεθεί ένα συμβουλευτικό και υποβοηθητικό όργανο εμπειρογνομώνων, σεναριογράφων, παραγωγών, σκηνοθετών.

Ζητήσατε, κύριε Υπουργέ, να σας προταθούν λύσεις, όπως από ποια δεξαμενή του χώρου των επαγγελματιών του κινηματογράφου, αντί εκείνων του Σωματείου, να αντλεί έμπυχο υλικό για να στελεχώνεται το Διοικητικό Συμβούλιο και μια πιθανή Γενική Συνέλευση στο Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου σε περίπτωση που είτε παρέμενε Α.Ε. είτε θα έχει μια Γενική Συνέλευση.

Προτείνω την ίδρυση ενός νέου θεσμικού οργάνου, μιας νέας αυτόνομης ακαδημίας διακεκριμένων κινηματογραφιστών, ενός νέου κοινωφελούς μη κερδοσκοπικού ιδρύματος, με τη δυνατό-

τητα λήψης χορηγιών, στην οποία θα δύναται να εγγραφούν με αυστηρά κριτήρια επαγγελματίες του χώρου. Εκτιμάται ότι έτσι, μέσω της Ακαδημίας θα δημιουργηθεί μια δεξαμενή τουλάχιστον εξακοσίων εμπειρών, διακεκριμένων και καταξιωμένων επαγγελματιών κάθε ειδικότητας, κλάδου και ηλικίας.

Αναμόρφωση των παλιών κρατικών βραβείων. Η κατάργηση των κρατικών βραβείων ποιότητας, που αποτελούσαν ουσιαστικό μηχανισμό προώθησης οικονομικής ενίσχυσης και ηθικής αναγνώρισης των δημιουργικών συντελεστών των ταινιών, είναι άστοχη και δεν αντικαθίσταται από αντίστοιχο μέτρο ενίσχυσης των συντελεστών μιας ταινίας για τα επιτεύγματά τους σ' αυτές.

Εμείς ζητούμε, στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης το ελληνικό τμήμα να είναι διαγωνιστικό. Επίσης, αν είναι δυνατόν, πράγματι για να το αναπτύξουμε, τα βραβεία ποιότητας να ενταχθούν εντός του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, δηλαδή κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ να δίνονται και τα βραβεία. Να υπάρχει, λοιπόν, στο ελληνικό τμήμα διαγωνιστικό έπαθλο.

Ο θεσμός αυτός, κύριε Υπουργέ, είναι από το 1959 και θα πρέπει να τον βοηθήσετε ακόμη περισσότερο και να βάλετε αυτά τα βραβεία εντός του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Επίσης, σας παρακαλώ -και δεν έχω κανένα πολιτικό κέρδος, όπως είχε ο προηγούμενος συνάδελφός μου- να προστεθεί στο άρθρο 1 ότι επί τριάντα πέντε χρόνια που γίνεται το Διεθνές Φεστιβάλ της Δράμας, όπου συμμετέχουν από όλες τις χώρες και έχουμε έναν εκπληκτικό διαγωνισμό ταινιών μικρού μήκους, ο θεσμός αυτός είναι επιτυχημένος. Έχετε δίκιο, πράγματι, ότι αύριο μπορεί να μην είναι επιτυχημένο το οιοδήποτε φεστιβάλ. Τότε, κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα πρέπει πουθενά να επεμβαίνουμε. Εδώ, όμως, πρέπει να υπάρχει μία επέμβαση, ώστε να μην είναι ο κινηματογράφος μόνο στην Αττική και στη Θεσσαλονίκη, αλλά να φθάνει μέχρι τα ακριτικά μέρη. Και εδώ έχουμε ένα σημαντικό παράδειγμα, το Φεστιβάλ της Δράμας.

Η ΕΡΤ έδωσε πάρα πολλά χρήματα πέρυσι με το 1,5%, το οποίο είναι πολύ μεγάλη υπόθεση στη βοήθεια προς τον κινηματογράφο. Δεν ξέρω τα άλλα κανάλια εάν έδωσαν. Κάποτε θα πρέπει πλέον, σε αυτήν την προσπάθεια που κάνετε, να μπορεί να επιστρέφεται το 1,5%, για να βοηθηθεί ο κινηματογράφος.

Για τα υπόλοιπα άρθρα θα μιλήσει στη δευτερολογία του ο εισηγητής μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ιωαννίδη.

Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γερουλάνος έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΖΟΥΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προηγείται ο κύριος Υπουργός και μετά θα ακολουθήσουν οι δευτερολογίες.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά έχουν ειπωθεί γι' αυτό το νομοσχέδιο, πολλές πραγματικότητες, αλλά και αρκετοί μύθοι.

Εγώ θα ήθελα να σταθώ σε μερικά γεγονότα. Η διαβούλευση ήταν απόλυτα εκτενής. Στη δημόσια διαβούλευση υποβλήθηκαν τριακόσια ογδόντα σχόλια από εκατόν εξήντα οκτώ διαφορετικούς χρήστες. Έγιναν μαραθώνιες συζητήσεις εντός και εκτός Βουλής.

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τοποθετήθηκαν δέκα φορείς και είχαμε δυσκολία στο να διαλέξουμε ποιους θα είναι αυτοί οι δέκα φορείς. Επαναλαμβάνω ότι στην αντίστοιχη συζήτηση για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, σε ένα εξαιρετικά μεγάλης σημασίας νομοσχέδιο κλήθηκαν μόνο οκτώ φορείς. Εδώ, σ' αυτό το νομοσχέδιο, κλήθηκαν δέκα φορείς. Αυτό δείχνει και τη δημοκρατικότητα της διαδικασίας, αλλά κυρίως δείχνει τον τραγικό κατακερματισμό του κλάδου. Και αυτή είναι μία πραγματικότητα, την οποία εμείς δεν μπορούμε εδώ μέσα να αγνοήσουμε. Το λέω αυτό, διότι πρέπει να γίνει σαφής μία διαφοροποίηση μεταξύ του «δεν ακούσαμε» και «δεν συμφωνήσαμε».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν τους ακούσατε όλους.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Όχι, κύριε Δαβάκη, τους ακούσαμε όλους, δεν συμφωνήσαμε. Έχει πολύ μεγάλη διαφορά και εμμένουμε στο ότι δεν συμφωνήσαμε, διότι εκεί που δεν συμφωνήσαμε ήταν θέματα αρχής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είναι θέμα στάσης αυτό.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Δαβάκη, εάν στη δημοκρατική διαδικασία αυτής της χώρας το να ακουστεί κάποιος σημαίνει ότι πρέπει να μιλήσει στον Υπουργό, τότε καταλαβαίνετε ότι έχουμε καταργήσει κάθε είδους δημοκρατική διαδικασία. Αυταρχικά καθεστώτα μόνο επιβάλλουν ότι για να ακουστεί κάποιος, πρέπει να μιλά στην ανώτερη αρχή.

Είχαμε σ' αυτό το νομοσχέδιο –και αυτό αποδεικνύει την πρόθεσή μας– εβδομήντα πέντε διαφορετικές αλλαγές. Σίγουρα, η μεγάλη πλειοψηφία των αλλαγών είναι σε νομοτεχνικές λεπτομέρειες, αλλά πολλά είναι ουσιαστικά και θα αναφερθώ σε αυτά αναλυτικά.

Πριν το κάνω αυτό, όμως, θα πω τι δεν υιοθετήσαμε. Επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά ότι δεν υιοθετήσαμε αναφορά σε φορείς, η οποία αναφορά δεν καθόριζε μία αμφίδρομη και διακριτή σχέση μεταξύ του φορέα και του δημοσίου. Είμαστε ακόμη ανοιχτοί να το κάνουμε αυτό, εφόσον οριστεί αυτή η σχέση, και για την Ταινιοθήκη και για Φεστιβάλ της Δράμας και για τις λέσχες κινηματογράφου. Όμως, αναφορές χωρίς ουσία σημαίνει ότι αποδυναμώνουμε το νομοσχέδιο.

Ακόμη, δεν συμφωνήσαμε στη συμμετοχή αιρετών στο διοικητικό συμβούλιο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Είπα, επίσης, ότι είναι θέμα αρχής ο χρηματοδότης να μην χρηματοδοτείται και είναι θέμα αρχής την ευθύνη για τα χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου να την διατηρεί η πολιτική ηγεσία.

Ούτε ένας απ' όλους με τους οποίους συζήτησα αυτά τα θέματα, και οι οποίοι εκπροσωπούν τον ελληνικό λαό σ' αυτό το Κοινοβούλιο, δεν διαφώνησε επί της αρχής. Κανείς δεν διαφώνησε. Όλοι συμφωνήσατε σε αυτές τις αρχές. Κανείς, επίσης, δεν έφερε μία αντιπρόταση για το πώς δηλαδή μπορούμε να εξασφαλίσουμε και την εκπροσώπηση, αλλά και το διαχωρισμό αυτών των εξουσιών. Ούτε μία πρόταση δεν φέρατε. Όλοι λέγατε «βάλτε τους». Αυτό, όμως, δεν λύνει το πρόβλημα της αρχής, στο οποίο και εσείς συμφωνήσατε.

Αρα δεν μπορούμε να λέμε εδώ πέρα «κάντε το», αλλά να μη λέμε πώς να το κάνουμε. Εάν δεν γίνεται, δεν γίνεται. Εάν αυτές είναι οι αρχές και αυτές τις αρχές υπηρετούμε ή θέλουμε να υπηρετήσουμε, τότε πρέπει να βρούμε τον τρόπο με τον οποίο, αν θέλουμε να κάνουμε κάτι, αυτές οι αρχές θα παραμείνουν σεβαστές.

Θα σας πω, όμως, τι αλλάξαμε. Επισημάνθηκε η απουσία του άρθρου του νόμου της Μελίνας, το οποίο αναφερόταν στη λογοκρισία. Ενσωματώθηκε.

Επισημάνθηκε ο κίνδυνος να θιγούν τα ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα των τεχνικών κινηματογράφου. Ενσωματώθηκε.

Ειπώθηκε ότι παραμένει σε ισχύ η διάταξη του νόμου της Μελίνας, που κατοχυρώνει το ιδιαίτερο ασφαλιστικό τους καθεστώς. Το επαναφέραμε.

Δεν φέραμε πίσω την αδειοδότηση, κύριε Κουράκη, διότι στην τελευταία ευρωπαϊκή χώρα που γνωρίζω, τουλάχιστον, ότι υπήρχε μία τέτοιου είδους αδειοδότηση, ήταν η Γαλλία και καταργήθηκε και εκεί.

Ειπώθηκε ότι δεν γίνεται αναφορά στις ταινίες μικρού μήκους. Προστέθηκε.

Επισημάνθηκε ότι ο πρώτος και ο δεύτερος ρόλος δεν πρέπει να καθορίζονται βάσει των ωρών των γυρισμάτων, αλλά μετά από υπόδειξη του σκηνοθέτη. Ενσωματώθηκε.

Εκφράστηκαν αντιρρήσεις για τη μοριοδότηση του σκηνοθέτη και του διευθυντή φωτογραφίας. Τροποποιήθηκε ο πίνακας.

Ζητήθηκε να διαχωριστεί ο κλάδος των σκηνογράφων απ' αυτόν των ενδυματολόγων. Το κάναμε.

Έγινε κριτική, σχετικά με τον πίνακα μοριοδότησης ταινιών μικρού μήκους. Αναμορφώθηκε ο πίνακας.

Προστέθηκε διάταξη και ενισχύονται οι θερινοί κινηματογράφοι με τον ειδικό φόρο. Είναι μία τεράστια αλλαγή για ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της παράδοσής μας. Το εντάξαμε.

Προτάθηκε να εξαρτηθεί η ενίσχυση στους κινηματογράφους από την πρόσβαση σε άτομα με ειδικές ανάγκες. Το εντάξαμε.

Ήταν κοινό αίτημα να προβλεφθούν στο ίδιο κείμενο του νόμου αποτελεσματικές κυρώσεις για τη διασφάλιση και την εφαρμογή του 1,5%. Προβλέφθηκε η πιο αυστηρή κύρωση απ' όλες όσες μπορούσαμε να διαλέξουμε.

Επισημάνθηκε ο κίνδυνος, ο διαφημιστικός χρόνος που δέχεται το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου από τα κανάλια, να αντιστοιχεί σε ζώνες χαμηλής τηλεθέασης. Το εξασφάλισαμε.

Εκφράστηκε η ανησυχία ότι η αλλαγή της νομικής μορφής του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου από ανώνυμη εταιρία σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στο φορολογικό της καθεστώς, στη διαφάνεια, στα οικονομικά της λόγω της μη δημοσίευσης των οικονομικών καταστάσεων. Διευκρινίσαμε ότι δεν μεταβάλλεται το καθεστώς του ΦΠΑ για το κέντρο και προσθέσαμε την υποχρέωση του κέντρου, αλλά και του Φεστιβάλ να δημοσιεύουν τα στοιχεία που δημοσιεύουν οι ανώνυμες εταιρίες.

Υποστηρίχθηκε, επίσης, ότι η παρουσία των αιρετών στη διοίκηση θα μπορούσε θεωρητικά να διασφαλίσει αποτελεσματικότερο έλεγχο στη λειτουργία. Προσθέσαμε την υποχρέωση του κέντρου σε ειδική συνεδρίαση να ενημερώνει κάθε χρόνο τους επαγγελματικούς και συνδικαλιστικούς φορείς του κινηματογράφου για τα αποτελέσματα της οικονομικής διαχείρισης. Έτσι, και μπορούν να ελέγχουν και δεν θα είναι ο χρηματοδότης χρηματοδοτούμενος.

Κατακρίθηκε ότι δεν προβλέπεται δημόσιος χαρακτήρας της διαδικασίας επιλογής του γενικού διευθυντή. Το λύσαμε και αυτό.

Σήμερα επίσης, αναφέρθηκα σε αλλαγές που κάναμε, για την κατ' εξαίρεση χορήγηση πιστοποιητικού ιθαγένειας, το νέο σύστημα ενισχύσεων ειδικού φόρου, να ξεκινά από τη χρονιά 2010-2011, τη δυνατότητα να ολοκληρωθεί μέχρι τον Απρίλιο του 2011 η διαδικασία επιστροφής του φόρου για ταινίες του 2009, να διευκρινίζονται καλύτερα τα προσόντα των διευθυντών του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και το Φεστιβάλ –το κάναμε και αυτό– σε ό,τι αφορά τους διευθυντές του "Film Commission" "Hellas Film", "Thessaloniki Film" και το Μουσείο Κινηματογράφου.

Αν αυτή η δουλειά που έχει γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας δίνει την εντύπωση ότι νομοθετήσαμε χωρίς να ακούμε –αν μετά από όλα αυτά– τότε σας επαναλαμβάνω, κάνετε λάθος. Ακούσαμε και όπου συμφωνήσαμε, αλλάξαμε. Εκεί που δεν αλλάξαμε, είναι εκεί που διαφωνήσαμε. Και θεωρούμε ότι ήταν σημαντικό, αυτό το οποίο κάναμε. Ακόμα όμως και τούτη την ώρα –κάτι το οποίο γίνεται σε λίγα νομοσχέδια– είμαστε ανοιχτοί σε στιδήςποτε μπορεί να κάνει αυτό το νομοσχέδιο πιο ισχυρό και πιο διαχρονικό.

Πρώτα απ' όλα να σας πω ότι υιοθετήσαμε την τροποποίηση που πρότειναν οι Βουλευτές του ΛΑΟΣ για το ηλεκτρονικό βιβλίο. Και διαβάζω στην κατατεθείσα σήμερα υπ' αριθμόν 32 νομοτεχνική βελτίωση του άρθρου 49 του νομοσχεδίου, από της φράσης «30 Απριλίου 2010», τίθεται το ορθό «30 Απριλίου 2011». Και για την συγκεκριμένη παράγραφο του ΛΑΟΣ, την παράγραφο 15 του συγκεκριμένου άρθρου 46, μετά τις λέξεις «συγκεκριμένου βιβλίου» προστίθεται η φράση «καθώς και το ηλεκτρονικό βιβλίο (e-book)».

Αλλά θα αναφερθώ και σ' ένα πολύ σημαντικό δεύτερο σημείο και αυτό είναι η πρόταση για τα βραβεία. Θα την κάνουμε δεκτή. Αλλά θέλουμε να ανήκει στον κόσμο του κινηματογράφου, όπως ελπίζουμε ότι θα ανήκουν και τα συλλογικά τους όργανα. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Όταν θα υπάρξει ένας συλλογικός φορέας, που εκπροσωπεί τον κλάδο δημοκρατικά και συνολικά. Και το επαναλαμβάνω αυτό, διότι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να υποδείξουμε ότι αυτό το οποίο θέλουμε εμείς από τη μεριά μας, είναι να συζητάμε με συλλογικούς φορείς. Αλλά δεν μπορούμε να τους φτιάξουμε. Ούτε μπορούμε να τους νομοθετήσουμε. Ούτε μπορούμε δείχνοντας ένα πουγκι χρήματα,

να λέμε: «Φτιαχτείτε, για να διαχειριστείτε αυτό». Είναι βαθύτατα αντιδημοκρατικό. Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτήν τη δουλειά, σε αυτό το Κοινοβούλιο. Θα ήταν λάθος. Οι συλλογικοί φορείς δεν πρέπει να μαζεύονται επειδή κάποιοι κουνάει μπροστά τους ένα πουγκί χρήματα. Πρέπει να μαζεύονται επειδή πραγματικά πιστεύουν ότι έχουν κάτι να διεκδικήσουν σε αυτήν την κοινωνία. Κι αν δεν μπορούν αυτό να το κάνουν, αυτό το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να το κάνει γι' αυτούς. Όταν υπάρξει, λοιπόν, ένας συλλογικός φορέας, που θα εκπροσωπεί τον κλάδο και δημοκρατικά και συνολικά, τα αυτιά μας είναι ανοιχτά και είμαστε έτοιμοι να κάνουμε αλλαγές.

Στο τραπέζι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δύο συγκεκριμένες προτάσεις και τις ακούμε. Τις παρακολουθούμε πάρα πολύ προσεκτικά, πώς αυτές ωριμάζουν σιγά-σιγά, αλλά πρέπει να πω ότι ακόμη έχουν τεράστιες αδυναμίες. Αν μιλήσετε σε ανθρώπους, οι οποίοι βρίσκονται στον κλάδο, οι οποίοι σήμερα δημιουργούν κινηματογραφικά έργα, θα σας εκφράσουν πάρα πολλές αντιρρήσεις, για το τι αυτήν τη στιγμή ονομάζεται συλλογικό όργανο στον κινηματογράφο. Μπορούμε να τους βοηθήσουμε. Μπορούμε να τους ενισχύσουμε. Μπορούμε να τους πούμε ότι θα μπορούμε σε διάλογο μαζί τους. Αλλά δεν μπορούμε να τους νομοθετήσουμε. Διότι, απλά η νομοθέτηση ενός τέτοιου οργάνου θα οδηγήσει να το αξιοποιούν πάλι μειοψηφίες μέσα στο όργανο, όπως έχει γίνει μέχρι σήμερα.

Αν ενισχυθεί μία από αυτές τις φωνές, εμείς μπορούμε να την υιοθετήσουμε. Σίγουρα μπορούμε να υιοθετήσουμε την απονομή βραβείων. Είμαστε πάρα πολύ ανοιχτοί να το κάνουμε αυτό. Και παραμένω ανοιχτός να το κάνω αυτό.

Επίσης, μπορούμε να συζητήσουμε μαζί τους την εκπροσώπηση στα Oscar -και αυτό είναι κάτι το οποίο δεν έχουμε κανένα λόγο να το κρατάμε μέσα στο Υπουργείο- βεβαίως, να γίνει από συλλογικούς φορείς του κλάδου εφόσον υπάρξουν, συμβουλευτικά. Μα, ποιος Υπουργός δεν θα ήθελε να μπορεί να χρησιμοποιεί τους ανθρώπους του κλάδου, για να τον συμβουλευθούν για το πώς μπορεί να κάνει τη δουλειά του καλύτερα; Αλλά δεν μπορεί να τρέχουμε σε είκοσι φορείς για να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τι μπορεί να θέλει ο κλάδος. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Και μιλάμε για είκοσι, διότι θυμάστε όλοι όσοι ήσασταν στην επιτροπή, τι δυσκολία είχαμε στο να αποφασίσουμε ποιους να καλέσουμε. Αυτό θέλετε να κάνετε ο Υπουργός;

Επίσης, κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες ένα τέτοιο συλλογικό όργανο θα μπορούσε να συμβάλλει στις διοικήσεις φορέων εφόσον και πάλι δεν διαχειρίζεται χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου, αυτός ο οποίος περιμένει να τα πάρει στο χέρι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα πει ότι ήταν ελπίδα μου το νομοσχέδιο αυτό να ψηφιστεί από την πλειοψηφία των κομμάτων της Βουλής. Και χαίρομαι ότι το πετύχαμε αυτό τελικά, έστω κι αν έγινε από Βουλευτές που ακόμα τυπικά έχουν τον ρόλο του Ανεξάρτητου Βουλευτή. Και είναι ενθαρρυντικό ότι ψηφίστηκε από κόμματα, τα οποία καλύπτουν όλο το φάσμα της Βουλής και όλο το φάσμα των ιδεολογιών.

Πραγματικά λυπάμαι, γιατί η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς κράτησαν αυτήν τη στάση στο νομοσχέδιο. Και ειδικά λυπάμαι, γιατί όταν τελικά καθίσαμε κάτω να δούμε πού ήταν οι διαφορές μας, οι διαφορές δεν ήταν επί της αρχής του νομοσχεδίου, αλλά σε λεπτομέρειες ή τουλάχιστον σε λεπτομέρειες, τις οποίες εγώ είχα πει ότι αν είχα κάποιες προτάσεις που να μπορούν να λύνουν τα θέματα αρχής που θέσαμε, θα ήμουν ανοιχτός να τις ακούσω. Πιστεύω, ότι πορεύθηκαν χωρίς το σθένος να πάρουν δύσκολες αποφάσεις προσπαθώντας να χαϊδέψουν αυτιά. Και λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτό.

Αλλά ακόμη και αφότου ψηφιστεί το νομοσχέδιο, η δουλειά μας δεν τελειώνει εκεί. Και αυτό το ξέρουν όλοι. Προσπαθούμε μέσα σ' ένα νομοσχέδιο να συμπίεσουμε επιθυμίες του κάθε φορέα που εκφράζει το χώρο του κινηματογράφου. Δεν γίνεται. Το έργο μας, λοιπόν, δεν τελειώνει αφότου ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα στα οποία ακόμα θα παρθούν πάρα πολύ δύσκολες αποφάσεις και ουσιαστικά πολιτικές αποφάσεις. Και εξηγώ σε αυτό. Το αν θα πετύχει ή δεν θα πετύχει ένα νομοσχέδιο -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά- εξαρτάται και από άλλους φορείς και από άλλους παράγοντες, προ-

φανώς, υπουργικές αποφάσεις που εκκρεμούν να υπογραφούν. Σας διαβεβαιώνω ότι θα είμαι πάρα πολύ ανοιχτός σε μία δημόσια διαβούλευση, γι' αυτές τις αποφάσεις. Και θα ακούσω πολύ προσεκτικά γι' αυτές, όπως άκουσα και για το νομοσχέδιο.

Επίσης, εξαιρετικά μεγάλης σημασίας είναι οι κανονισμοί λειτουργίας των φορέων. Εκεί θα μπορέσουμε να εντάξουμε και τη σχέση των φορέων με το σενάριο που ανέφεραν κάποιοι, δηλαδή, πόσο έμφαση θέλουμε να δώσουμε στην ενίσχυση του σεναρίου, ας πούμε, μέσα από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου ή το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης και είναι οι δημιουργοί και οι ταινίες μικρού μήκους, όπως επίσης και η σχέση των φεστιβάλ με τη Θεσσαλονίκη. Και αυτά ακόμα μπορούν να ενταχθούν μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Και εκεί ακόμα, επίσης, μπορούμε να βρούμε τη λύση για τη βράβευση, που θα κρατήσει τη Θεσσαλονίκη ως τη βασική πρωτεύουσα του Ελληνικού Κινηματογράφου, όπως είναι και για το Διεθνές Φεστιβάλ.

Όπως, επίσης, βεβαίως, πάρα πολλά θα κριθούν και από τα πρόσωπα που θα επιλεγούν για να ηγηθούν αυτών των φορέων. Και εκεί βεβαίως, θα κριθεί ο εκάστοτε Υπουργός για τις αποφάσεις του.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι στο περσινό Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, είχα πει ότι δεν θα βιαστώ να φέρω ένα νομοσχέδιο που θα αντικαταστήσει το νομοσχέδιο της Μελίνας. Μοιάζει να είναι κάτι το οποίο όλος ο κόσμος -χαίρομαι που μετά από τόσα χρόνια επιτέλους η Δεξιά κατάλαβε την αξία της, γιατί πολλά έλεγε τότε για την προσωπικότητά της- το κατανόησε επιτέλους. Και είχα πει ότι δεν θα βιαστώ να φέρω κάτι που θα αντικαταστήσει το νόμο της. Δεν βιάστηκα καθόλου. Είμαστε ένα χρόνο μετά, δεκατέσσερις μήνες. Κι εσείς λέγατε ότι ο κ. Σαμαράς είχε ένα έτοιμο νομοσχέδιο, το οποίο σας επα-
ναλαμβάνω ότι ποτέ δεν είχε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Είχε έτοιμο νομοσχέδιο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Τώρα.

Αλλά τότε το νομοσχέδιο είναι εδώ προς ψήφιση. Και σας ζητώ να το ψηφίσετε, με κάθε σεβασμό στην προσφορά της.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε για τη διακοπή. Θα ήθελα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Υπάρχει ένα θέμα, λόγω των γεγονότων που εκτυλίσσονται. Δυστυχώς, υπήρξε ένα απαράδεκτο γεγονός. Υπήρξε μία βάρβαρη επίθεση και τραυματισμός του Βουλευτή κ. Κωστή Χατζηδάκη. Δεν ανήκει ο κ. Χατζηδάκης στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Έχω σημαντικές ιδεολογικές και πολιτικές διαφωνίες, αλλά αυτό, ως γεγονός, με εξοργίζει.

Πρώτα-πρώτα διότι ο τραυματισμός ενός μέλους του ελληνικού Κοινοβουλίου σημαίνει βάρβαρη επίθεση εναντίον του Κοινοβουλίου. Δεύτερον, σημαίνει ότι τα συναισθήματα, δικαιολογημένης πολλές φορές πικρίας και οργής των απλών ανθρώπων, ιδιαίτερα των κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερων, κάποιοι επιθυμούν να τα υπονομεύσουν, να τα διασύρουν και να τα εμφανίσουν ως συναισθήματα και πράξεις ανθρώπων που δεν σέβονται τη δημοκρατία. Αυτό είναι πρωτίστως -πέραν του αρχικού λόγου που είπα για την αυθεντική έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας, που είναι το Κοινοβούλιο- ό,τι πιο βάναυσο μπορεί να επιχρησθεί εναντίον αυτού του λαού.

Σήμερα αυτός ο λαός αναγκάζεται, θέλοντας και μη, να αντιμετωπίσει πολύ σημαντικά προβλήματα, για τα οποία βρίσκεται στους δρόμους και κάποιοι δεν σκέφτονται αυτά τα προβλήματα και αυτούς που υποφέρουν, αλλά σκέφτονται πώς θα χρησιμοποιήσουν αυτήν την πικρία και την οργή σε βάρος των θεσμών της δημοκρατίας, σε τελική ανάλυση σε βάρος του ίδιου του λαού, τον οποίο υποτίθεται ότι προστατεύουν.

Επειδή, αυτές οι απόψεις δεν είναι απόψεις καμιάς πλευράς του Κοινοβουλίου -καμμία πλευρά εδώ στο Κοινοβούλιο δεν ευ-

αγγελλίζεται την ωμή βία- πιστεύω ότι αυτή η πράξη καταδικάζεται από σύσσωμη την ελληνική Βουλή. Σε αυτό πιστεύω ότι εκφράζουμε ολόκληρο τον ελληνικό λαό, πλην των ανεγκέφαλων ή ιδιοτελών, που τέτοια απεργάζονται σήμερα και ποιος ξέρει τι έχουν στο μυαλό τους γι' αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι όντως λυπηρό να διαπιστώνουμε ότι τα λόγια που είπαμε πριν από λίγη ώρα, σχετικά με την παρατήρηση που έκανε η συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ, αναφορικά με τη στοχοποίηση του Κοινοβουλίου, βρήκαν ήδη και την πρακτική τους εφαρμογή, όσον αφορά εκείνους, οι οποίοι δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να βάλλουν συστηματικά εναντίον του κύρους και της λειτουργίας της δημοκρατίας στον τόπο μας.

Ο τραυματισμός του συναδέλφου Κωστή Χατζηδάκη, είναι ένα πλήγμα στην ίδια τη δημοκρατία. Είναι μία μέθοδος και μία πρακτική της τυφλής, της ωμής, της απροκάλυπτης, της αντιλαϊκής και της αντιδημοκρατικής βίας, η οποία εμψυχώνεται από συγκεκριμένους πομπούς. Αυτοί οι πομποί, δεν ξέρω εάν το κάνουν συνειδητά ή ασυνειδητά, αλλά δηλητηριάζουν την κοινωνία εναντίον θεσμών, οι οποίοι ταυτίζονται με την ίδια την υπόσταση του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Σε αυτόν τον τόπο, λοιπόν, έχουμε όλοι χρέος να αντισταθούμε σε αυτού του είδους τις βαρβαρότητες. Έχουμε όλοι χρέος να αντισταθούμε σε αυτές τις μεθοδευμένες δράσεις των μη νομιμοποιημένων φορέων εξουσίας, αυτών δηλαδή που καθημερινά κατά τρόπο αυθαίρετο έχουν βήμα για να δηλητηριάζουν την ψυχή του λαού εναντίον των ιδίων των αντιπροσώπων του, αυτών δηλαδή που μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ασκούν με τη συμβολική και την πραγματική της έννοια τη λαϊκή κυριαρχία.

Πράγματι, θεωρώ ότι πρέπει να καταδικαστεί αυτή η ενέργεια απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Βουλής με το κύρος του θα πρέπει να εκφράσει την αποτροπιασμό του και να στηλιτεύσει και να στιγματίσει παρόμοιες συμπεριφορές.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Κύριε Υπουργέ, οφείλω να παραδεχθώ και να αναγνωρίσω ότι η νομοθετική σας πρωτοβουλία μπορεί να μην πέτυχε στο 100% των προθέσεων που είχατε, είναι όμως βέβαιο ότι τροφοδότησε έναν πολύ υψηλού επιπέδου δημοκρατικό διάλογο μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Πράγματι, ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις και για τη λειτουργία της τέχνης εν γένει, αλλά και ειδικότερα για τον τρόπο που ο κινηματογράφος υλοποιεί και εκφράζει στο συγκεκριμένο χώρο της αισθητικής πλήρωσης, που υπηρετεί, ιδέες και αξίες του πολιτισμού μας.

Είμαι εξ εκείνων που, πράγματι, άσκησα κριτική στο νομοσχέδιο σας, κυρίως από τη θέση αυτού ο οποίος έχει την αγωνία ότι σε αυτόν τον τόπο, σε αυτήν τη χώρα το κράτος θα πρέπει να μεριμνά και για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του με βάση το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Πράγματι, στο άρθρο 1 αυτή τη συνταγματική υποχρέωση, που αφορά την προστασία και την προαγωγή της τέχνης, την μεταφέρετε, αλλά με μία παραλλαγή. Κάνετε λόγο ότι το κράτος είναι υποχρεωμένο να προστατεύει και να αναπτύσσει την τέχνη του κινηματογράφου. Το Σύνταγμα λέει ότι το κράτος πρέπει να προστατεύει και να προάγει την τέχνη του κινηματογράφου.

Θα μου πείτε, υπάρχει διαφορά μεταξύ της λέξης «ανάπτυξη» και της λέξης «προαγωγή»; Ασφαλώς και υπάρχει. Εδώ θα ήθελα να παρεμβάλω –και τον αφιερώνω στον απέναντί μου καθημένο Αντιπρόεδρο της Βουλής- έναν στίχο του Πωλ Ελουάρντ «Με τη δύναμη μίας λέξης ξαναρχίζω τη ζωή μου». Είναι, πράγματι, σημαντικό να ξέρουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι οι λέξεις θα πρέπει να είναι τόσο ευθύβολες, τόσο εύστοχες, ώστε να διευκολύνουν κατά την εφαρμογή του ψηφισμένου πια νόμου το ρυθμό που επιβάλλει στις κοινωνικές σχέσεις το ολοκληρωμένο πλέον νομοθέτημα.

Το λέω δε αυτό, γιατί άκουσα μία συνάδελφο –δεν ξέρω εάν ήταν η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ ή κάποια άλλη- στην κατακλείδα

της ομιλίας της να λέει ότι εγώ ψηφίζω ουσιαστικά και όχι ποιητικά.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Δεν είπα αυτό, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το αποδίδω με τη δική μου, εν πάση περιπτώσει, αποδοχή του όρου. Θέλω όμως να μου το επιτρέψετε, χωρίς αυτό που θα πω να έχει την παραμικρή αιχμή για την παρουσία σας και την ομιλία σας, η οποία ήταν από κάθε άποψη εξαιρετική. Για την οικονομία όμως της αγορεύσεώς μου θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω αυτή την αντίθεση, η οποία υπήρχε στο λόγο σας μεταξύ ποίησης και ουσιαστικής αποτίμησης των πραγμάτων.

Η νομοθετική τέχνη είναι, πράγματι, ποίηση. Γιατί ακριβώς μέσα από την επεξεργασία του νομοσχεδίου που γίνεται σε αυτήν την Αίθουσα και μέσα από το διάλογο, αυτή η συγκεκριμένη λειτουργία του κράτους στο Κοινοβούλιο ενισχύει τόσο πολύ τις λέξεις, ώστε να τους δίνει τη συμβολική δύναμη που απαιτείται στην κοινωνία για να επιβάλουν ένα συγκεκριμένο ρυθμό, ένα συγκεκριμένο τρόπο συνεννόησης, ένα συγκεκριμένο τρόπο συναλλαγής, ένα συγκεκριμένο τρόπο επικοινωνίας και ένα συγκεκριμένο τρόπο κοινωνικής συνύπαρξης.

Άρα σε αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε να συνεχίσω λέγοντας ότι και ο κινηματογράφος είναι μία ποιητική τέχνη. Πράγματι, ο κινηματογράφος είναι η τέχνη εκείνη που δημιουργεί αισθητικά αποτελέσματα εκ του μηδενός. Και ποίηση είναι κάθε τέχνη ή κάθε δημιουργία που λειτουργεί εκ του μηδενός, ex nihilo, όπως έλεγαν οι Λατίνοι.

Το λέω αυτό για να επισημάνω ότι σε αυτό το νομοσχέδιο, αυτό που απουσιάζει, κύριε Υπουργέ, είναι το όραμα που έχετε για τον κινηματογράφο ως τέχνη. Αυτό, δηλαδή, που πράγματι αναγνωρίζω εγώ προσωπικά αναζητώ είναι, πρώτον, ποιο είναι το όραμα της Κυβέρνησης για την προαγωγή της τέχνης και όχι απλώς για την οικονομική ενίσχυση της κινηματογραφικής παραγωγής. Είναι δύο διαφορετικές διαδικασίες, είναι δύο διαφορετικές αντιλήψεις, είναι δύο διαφορετικά και ξεχωριστά αντικείμενα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Και θέλω με την ευκαιρία να εξάρω και την ομιλία του κ. Βούρου και την ομιλία του κ. Λιάνη, που, πράγματι, συνεισέφεραν σε αυτό το διάλογο, κομίζοντας ειδικές πτυχές του ίδιου κοινωνικού φαινομένου, του φαινομένου της τέχνης του κινηματογράφου.

Εδώ, λοιπόν, λείπει κάτι. Και θα μου επιτρέψετε να πω ότι και όσον αφορά το θέμα, για το οποίο έχετε δεχθεί καλόπιστη κριτική, το αναγνωρίζω, η ευγενική σας παρουσία σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα μπορώ να πω ότι ενισχύει το διάλογο και δημιουργεί προϋποθέσεις για συνθέσεις. Εσείς, όμως, πρέπει να κάνετε μια υπέρβαση. Και η υπέρβαση αυτή είναι πραγματικά η λειτουργία ενός ποιητή. Διότι και εσείς ως ποιητής πρέπει να λειτουργήσετε, αφού, όπως ακούστηκε, την απόφαση για το τι θα ισχύσει και για το τι θα απορριφθεί από αυτό το νομοσχέδιο την έχετε μόνος εσείς και κανένας άλλος.

Έτσι, λοιπόν, θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να βρείτε κάποιο τρόπο μέσω του οποίου να γίνει απτή νομοθετική βούληση του κράτους η σχέση που πρέπει να έχει η οποιαδήποτε λειτουργία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου με τις απόψεις, με τις γνώμες, με τις εκφράσεις -τις οποιοσδήποτε- των καλλιτεχνικών που ή έχουν συνασπιστεί ή έχουν, εν πάση περιπτώσει, συμπύκνωση τα λεγόμενα επαγγελματικά σωματεία που δραστηριοποιούνται στο χώρο του κινηματογράφου.

Πρέπει σε αυτό το σημείο να μην έχετε αυτήν την εμμονή, η οποία μπορεί, βεβαίως, να οφείλεται σε διαπιστώσεις δικές σας, τις οποίες προσωπικά δεν είμαι σε θέση να αμφισβητήσω, όμως, είμαι σε θέση με παρηρησία να πω από αυτό το Βήμα της Βουλής ότι δεν νοείται ολοκληρωμένη δράση ενός θεσμού, ο οποίος φιλοδοξεί να ασκήσει καταλυτική λειτουργία και παρουσία στα κινηματογραφικά πράγματα, εάν σε αυτό το θεσμό που λέγεται Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου δεν υπάρχει και η γνώμη των δημιουργών, των ποιητών. Διότι, επαναλαμβάνω, αυτή η διάκριση μεταξύ του δημιουργού-ποιητή και του παραγωγού-εκμεταλλευτή ή οικονομικού παράγοντα, εν πάση περιπτώσει, ή επεν-

δυτή θα πρέπει πραγματικά να συνυπάρχει και να συλλειτουργεί, εάν θέλουμε, πράγματι, μέσα από αυτήν τη συνύπαρξη και τη συλλειτουργία να υπάρχει το βέλτιστο αποτέλεσμα και για την προαγωγή της τέχνης, αλλά και για την ενίσχυση της ελληνικής παραγωγής κινηματογραφικών έργων.

Ένα δεύτερο σημείο το οποίο θα ήθελα ειλικρινά να επισημάνω -και πιστεύω ότι το αποδεχθήκατε, γιατί προς στιγμήν αναγκάστηκα να απουσιάσω από την Αίθουσα- είναι ότι πρέπει να αποκαταστήσετε, πράγματι, ένα διαγωνιστικό μέρος στο Φεστιβάλ του Κινηματογράφου και ως προς την ελληνική του πλευρά, να υπάρχει, δηλαδή, διαγωνιστικό τμήμα Ελλήνων σκηνοθετών ελληνικών έργων στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου.

Επίσης, υπάρχει ένα τρίτο σημείο που θα ήθελα να θίξω. Εκ νεότητός μου και πιστεύω πάρα πολλοί εκ των συναδέλφων, μνηθήκαμε κυριολεκτικά σε αυτήν την όμορφη τέχνη από τις δραστηριότητες των κινηματογραφικών λεισχών, από τις πολύ όμορφες εργασίες των κριτικών της τέχνης. Δεν θα πω για τον αείμνηστο Βασίλη Ραφαηλίδη που, ως φοιτητής, από το «ΒΗΜΑ» διαβάζαμε τις κριτικές του για να δούμε σε ποιο σινεμά θα πάμε. Δεν θα πω για αυτήν την όμορφη περίοδο του περιοδικού «ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ», όπου, πράγματι, και εκεί μας δινόταν η ευκαιρία να συνδέσουμε και να συνθέσουμε σχέσεις που συνδέουν τον κινηματογράφο με τις κοινωνικές, ανθρωπιστικές επισημίες και την ψυχανάλυση.

Όμως, πέραν όλων αυτών, θα ήθελα να επισημάνω την ηρωική και την πολύ αποτελεσματική παρουσία στα πράγματα της κινηματογραφικής παιδείας του λαού, που είναι στόχος, με βάση το άρθρο 1 του νομοσχεδίου και της κυβερνητικής σας πολιτικής, της Εθνικής Ταινιοθήκης.

Υπήρξε μια φιογούρα που όλοι τουλάχιστον τη γνωρίζουμε, η κ. Αγλαΐα Μητροπούλου, που αυτή, πράγματι, ήταν μια ιέρεια στο να δημιουργεί τις προϋποθέσεις, για να εκλαϊκεύεται αυτό το πολύτιμο είδος που λέγεται κινηματογραφικό έργο και να κατατάσσεται σε μια από τις πιο κοινωνικά αποτελεσματικές μορφές τέχνης.

Θέλω, λοιπόν, επισημαίνοντας και περαιώνοντας την ομιλία μου, να σας πω ότι έχετε μια υποχρέωση απέναντι στην Εθνική Ταινιοθήκη, η οποία διαθέτει δέκα χιλιάδες, από ό,τι διάβασα, κινηματογραφικά έργα, έχει μια πλούσια εμπειρία στη διαχείριση αυτού του αρχείου και έχει τουλάχιστον δικαιολογημένη την απαίτηση να γίνει αντικείμενο μιας πολύ εύστοχης και πάρα πολύ ενισχυτικής ρύθμισης για τη λειτουργία, την ύπαρξή της και τη συνέχειά της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλήγοντας, θεωρώ ότι αυτό το νομοσχέδιο θα πρέπει τουλάχιστον, εάν επιμείνετε, βέβαια, στις απόψεις σας μέχρι τέλους, να συμπληρωθεί και με κάποιες άλλες πρωτοβουλίες, οι οποίες θα πρέπει να στοχεύσουν τα ζητήματα, τα οποία ακούσατε απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής να επισημαίνονται κατά το διάλογο που προηγήθηκε. Και επειδή, πράγματι, είστε από τους Υπουργούς που κοσμούν το κυβερνητικό σχήμα που υπηρετεί την εκτελεστική εξουσία του κράτους, θεωρώ ότι δεν θα είστε μέχρι τέλους αρνητικός σε αυτές τις παρακλήσεις που σας κάנוμε.

Να είστε καλά και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, με αφορμή τα επεισόδια που έγιναν πριν από λίγο και την επίθεση που έγινε σε βάρος του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κωνσταντίνου Χατζηδάκη, να καταδικάσω -και πιστεύω ότι εκφράζω όλες τις πτέρυγες της Βουλής- με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο αυτές τις πράξεις.

Μίλησα με τον κ. Χατζηδάκη. Ευτυχώς, είναι καλά στην υγεία του. Έχει, βέβαια, υποστεί έναν τραυματισμό. Είναι πράξεις και συμπεριφορές απαράδεκτες, όπως επίσης είναι απαράδεκτες και οι συμπεριφορές ορισμένων, ολίγων διαδηλωτών έξω από τη Βουλή, πριν από λίγο, στην οδό Βασιλίσσης Σοφίας, που προσπάτησαν να αποδοκιμάσουν εισερχόμενους και εξερχόμενους από το Εθνικό Κοινοβούλιο.

Σαφώς, οι διαδηλώσεις είναι αναφαίρετο δικαίωμα, αλλά αναφαίρετο δικαίωμα ειρηνικής έκφρασης της άποψης, της γνώμης, της διεκδίκησης. Όταν μετέρχονται ορισμένοι βία, τότε αυτό λειτουργεί σε βάρος της ίδιας της δημοκρατίας μας και λειτουργεί κατά οποιουδήποτε πολίτη, όπως και κατά οποιουδήποτε μέλους του Εθνικού Κοινοβουλίου, επαναλαμβάνω ότι είναι απαράδεκτη και καταδικαστέα από όλους μας και είναι μια πράξη υπονόμησης των κανόνων, που θα πρέπει να ισχύουν σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της δημοκρατίας και της ελεύθερης έκφρασης της γνώμης στην ελληνική κοινωνία.

Εκφράζουμε όλοι μας τη συμπάθεια και τη συμπαράσταση, βέβαια και στον κ. Χατζηδάκη και του ευχόμαστε περαστικά.

Έχω επικοινωνήσει και με τον αρμόδιο Υπουργό σε ό,τι αφορά τους κανόνες που θα πρέπει να ισχύουν και τα μέτρα που θα πρέπει να λαμβάνονται, ώστε εδώ, στο ναό της δημοκρατίας, απρόσκοπτα να λειτουργεί ο ελεύθερος διάλογος, να λειτουργεί η Βουλή, να λειτουργεί η ίδια η ουσία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Επαναλαμβάνω ότι εκτιμώ -συμφωνώ δε απόλυτα με τις παρατηρήσεις και τις επισημάνσεις που έκαναν νωρίτερα και ο κ. Κακλαμάνης και ο κ. Τζαβάρας- ότι η θέση μας αυτή και η κατάδική εκφράζει όλους μας.

Παρακαλώ, πριν δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, Σπύρο Χαλβατζή, επί του νομοσχεδίου, ο κ. Ψαριανός έχει ζητήσει το λόγο στο σημείο αυτό και επ' αυτού του θέματος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θέλω να κάνω μια πάρα πολύ σύντομη δήλωση για αυτήν την κατάσταση που επικρατεί και ενώ συζητάμε ένα νομοσχέδιο για τον πολιτισμό, για την τέχνη. Μιλάμε συνεχώς για τον πολιτισμό και την παιδεία και ζούμε συνθήκες ενός εργασιακού Μεσαίωνα, ζούμε τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, την καταπίεση δικαιωμάτων των εργαζομένων, ζούμε τη θέσπιση ενός τερατώδους θεσμικού πλαισίου, με δέσμες καταστροφικών μέτρων, τη διάλυση και την αποσάθρωση του κοινωνικού ιστού.

Η αγανάκτηση και η οργή του λαού είναι απολύτως δικαιολογημένη. Δεν νομιμοποιεί, όμως, με κανένα τρόπο τέτοιες ενέργειες που στρέφονται εναντίον της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτικού βίου μας. Η απολύτως δικαιολογημένη αγανάκτηση και οργή δεν νομιμοποιεί τρόπους έκφρασης απολύτως αδικαιολόγητους, υπονομευτικούς του αγώνα των εργαζομένων, προβοκατόρικούς, ακυρωτικούς και τελικά, ύποπτους.

Ο κίνδυνος για την κατάλυση της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας με τον ένα ή τον άλλο τρόπο είναι υπαρκτός, είναι επί θύραις και με ευθύνη των κυβερνήσεων και της πολιτικής τους και με ευθύνη πολιτών, ατόμων και ομάδων που, επίσης, εγκληματούν. Η βία γεννά βία και πάλι και μόνο βία και καμμία διέξοδος δεν θα υπάρχει από μία τέτοια διαδικασία αλυσιδωτών εκδηλώσεων βίας.

Η Δημοκρατική Αριστερά καλεί το λαό σε διαρκή αγώνα με ψηλά το κεφάλι και με ακάλυπτο και καθαρό πρόσωπο. Και καλεί την Κυβέρνηση να σταματήσει τώρα τη διάλυση του κοινωνικού ιστού και των εργασιακών κατακτήσεων και σχέσεων. Μιλώντας για τον πολιτισμό και την παιδεία και την τέχνη θεσμοθετούμε σήμερα τον πολιτισμό του «σκληροπυρηνικού» στις εργασιακές σχέσεις και αυτό πρέπει να σταματήσει. Και πρέπει να σταματήσει και η εκδήλωση φαινομένων βίας από οποιουδήποτε γιατί η βία θα γεννήσει μόνο καινούργια τερατώδη βία και τίποτα άλλο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ κι εγώ τον κ. Ψαριανό.

Ο κ. Σπύρος Χαλβατζής έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα διαδήλωσαν, όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά σε όλη τη χώρα, δεκάδες εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες -άλλοι εργαζόμενοι, επαγγελματιοβιοτέχνες, νέοι άνθρωποι- ενάντια σ' αυτά τα σκληρά, τα αντιλαϊκά, τα απάνθρωπα μέτρα, τα οποία παίρνει η Κυβέρνηση στο όνομα της καπιταλιστικής κρίσης.

Διαδήλωσαν οργανωμένα, συντεταγμένα, με συνθήματα διεκ-

δικητικά, ενάντια και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην τρόικα και στις δυνάμεις, οι οποίες στηρίζουν αυτές τις πολιτικές. Και φυσικά, θα συνεχίσουν τον αγώνα ενάντια σ' αυτές τις νομοθετικές πράξεις, οι οποίες δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να θεσμοθετούν αυτά τα οποία το κεφάλαιο, πάρα πολλοί επιχειρηματίες στη χώρα μας, σήμερα τα έχουν θεσπίσει από μόνοι τους: δηλαδή, και να παραβιάζουν το οχτάωρο και να μην πληρώνουν υπερωρίες και να απολύουν εργαζόμενους.

Μετά από αυτές τις μεγαλειώδεις πορείες, που πραγματοποιήθηκαν σήμερα, είχαμε αυτό που αναφέρθηκε, αυτήν την επίθεση εναντίον του Κωστή Χατζηδάκη. Ενέργειες σαν αυτή δεν έχουν ουδεμία σχέση με το οργανωμένο, με το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Ίσα-ίσα, τέτοιες ενέργειες αντικειμενικά συκοφαντούν και υπονομεύουν το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα. Υπάρχει πλούσια εμπειρία στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, στο συντεταγμένο, στο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα από τέτοιες ενέργειες, οι οποίες το συκοφαντούν και λειτουργούν προβοκατόρικα εναντίον του.

Αντικειμενικά, αυτές οι ενέργειες συμβαδίζουν με τη βία και της εργοδοσίας και γενικότερα του κράτους.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ. Ο κ. Κριτσωτάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πληροφορηθήκαμε κι εμείς το συγκεκριμένο γεγονός και θέλουμε να πούμε ότι κατ' αρχάς και χωρίς πολλά λόγια το καταδικάζουμε. Πληροφορηθήκαμε ότι υπέστη μεμονωμένα ο άνθρωπος την επίθεση. Αναγνωρίστηκε προφανώς ως Βουλευτής. Δεν έχουμε να πούμε τίποτα άλλο από μία λέξη: «Καταδικάζουμε».

Θέλω, όμως, να πω και το εξής: Σήμερα οι δρόμοι της Ελλάδας έγιναν μεγάλα και ορμητικά ποτάμια από ανθρώπους που διαδήλωσαν -όχι χωρίς αιτία- για την κρίση, για τον τρόπο που αυτή αντιμετωπίζεται, για το μνημόνιο, για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, για την καταδίκη που γίνεται στον ελληνικό λαό να κατηγορείται ολοένα και περισσότερο κάτω από το όριο της φτώχειας και την αύξηση της ανεργίας. Και έχω την εντύπωση ότι αυτό το μεμονωμένο και καταδικαστέο γεγονός δεν θα πρέπει να το εκμεταλλευθούν κάποιοι, εν πάση περιπτώσει, με οποιονδήποτε τρόπο. Να επαναλάβω, όμως, ότι καταδικάζουμε το γεγονός απερίφραστα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλούσα να κάνετε μόνο την τοποθέτησή σας επί' αυτού του θέματος και να συνεχίσουμε μετά με το νομοσχέδιο, αν δεν έχετε αντίρρηση.

Ο κ. Αποστολάτος έχει το λόγο επί αυτού του θέματος.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, να πω επί του γεγονότος ότι δεν είναι απλώς απαράδεκτο, είναι απάνθρωπο, είναι αντιδημοκρατικό, είναι αντιδεοντολογικό, ότι συνετελέσθη και ότι με κάθε τρόπο είμαστε υποχρεωμένοι να διαφυλάξουμε την ασφάλεια, την ευταξία, που η δημοκρατία απαιτεί, ως πολίτευμα αυτής της χώρας που γεννήθηκε.

Σας ευχαριστώ πολύ και θα συνεχίσω επί του νομοσχεδίου αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ, κύριε Αποστολάτο.

Ο κ. Μπεντενιώτης έχει το λόγο για μία σύντομη δήλωση επί αυτού.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κοινοβούλιο είναι ο θεσμός της λαϊκής κυριαρχίας. Και αυτή η κυριαρχία, αναμφίβολα, πρέπει να είναι σεβαστή από όλους, απερίοριστα. Οι οποιεσδήποτε παραφωνίες είναι καταδικαστέες. Εμείς αρνούμεθα τη βία από οπουδήποτε κι αν προέρχεται. Η συμμετοχική δημοκρατία για εμάς είναι η θέση μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού ο κ. Παύλος Γερούλλανος έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρι-

σμού): Θα συμφωνήσω με τον κ. Τζαβάρα, αλλά θα πάω κι ένα βήμα παραπέρα. Θα πω ότι δεν είναι μόνο μία λέξη που καμιά φορά κάνει μεγάλη διαφορά, αλλά κι ένα σημείο στίξης.

Στη μελοποίηση του ποιήματος του Σεφέρη, ο Μίκης Θεοδωράκης αφαιρέσε μία άνω τελεία. Ο ποιητής έλεγε «με τι καρδιά και τι πνοή, τι πόθους και τι πάθος, πήραμε τη ζωή μας» και μετά από μία άνω τελεία έλεγε τη λέξη «λάθος». Ο συνθέτης μελοποίησε τη φράση αφαιρώντας την άνω τελεία και λέγοντας «πήραμε τη ζωή μας λάθος».

Ίσως και τα δύο είναι σωστά, αλλά έχουν διαφορά. Και η διαφορά είναι πάρα πολύ μεγάλη, όπως έχει διαφορά η διεκδίκηση από την απαξίωση, όπως έχει διαφορά η διαμαρτυρία από τη βιαιοπραγία. Ίσως η διαφορά είναι μόνο μία άνω τελεία που πρέπει να ξέρουμε πότε τη βάζουμε και ποτέ δεν τη βάζουμε και η επίλογό μας αυτή είναι ένδειξη του πολιτισμού μας.

Εύχομαι από βάθους καρδιάς περαστικά στον κ. Χατζηδάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Μπεντενιώτης έχει το λόγο επί του νομοσχεδίου.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ολοκλήρωση σήμερα της νομοθετικής διαδικασίας, της ψήφισης του νομοσχεδίου για την ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, μπορούμε να ισχυριστούμε αβίαστα ότι όλη η διαδικασία αυτής της νομοθέτησης είναι μία απόδειξη, μία τεκμηρίωση, για τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θέλει να νομοθετεί.

Το σχέδιο νόμου συζητήθηκε στις 18 Οκτωβρίου 2010 στο Υπουργικό Συμβούλιο, αφού, βέβαια, είχε προηγηθεί μία ειδικά λεπτολογημένη επεξεργασία προφανώς για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα. Αμέσως μετά, από 26 Οκτωβρίου 2010, τίθεται σε δημόσια διαβούλευση μέχρι 4 Νοεμβρίου 2010. Από αυτήν τη διαβούλευση προκύπτουν τριακόσια ογδόντα σχόλια από εκατόν εξήντα οχτώ διαφορετικούς χρήστες και τα σχόλια αυτά, που υποβλήθηκαν, λαμβάνονται υπ' όψιν για τη σχετική αναδιατύπωση μετά την οποία, στις 24 Νοεμβρίου 2010, κατατίθεται στη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Έτσι έχουμε την πρώτη επί της αρχής συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων στις 30 Νοεμβρίου 2010 και αμέσως μετά, στην 1η Δεκεμβρίου 2010, την ακρόαση των φορέων, μιας πλειάδας φορέων.

Πρόκειται για δέκα φορείς του χώρου που κρίθηκε από την επιτροπή ότι θα μπορούσαν να αιφωτίσουν τα μέλη της και να στηρίξουν την οποιαδήποτε αιτιολογία και συνηγορία για τις οποιεσδήποτε αναδιατυπώσεις.

Αμέσως μετά, την 1η Δεκεμβρίου 2010, έχουμε τη συζήτηση επί των άρθρων και στις 9 Δεκεμβρίου 2010 τη δεύτερη ανάγνωση επί των άρθρων στην επιτροπή. Εάν δούμε συνολικά όλες αυτές τις προτάσεις, τις αντιρρήσεις, τις παρατηρήσεις στο σύνολό τους, θα δούμε μια τεράστια σημασία επεξεργασία με τη διαδικασία μιας συμμετοχικής δημοκρατίας, η οποία φτάνει στην Κυβέρνηση, στον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος με πολύ λεπτομερή αναφορά στην ομιλία του μας μίλησε για εβδομήντα πέντε βασικές, κυρίαρχες αλλαγές.

Αν σκεφτούμε πως στις πανεπιστημιακές σχολές των πολιτικών επιστημών διδάσκεται ότι η ποιότητα της νομοθετικής διαδικασίας προκύπτει από την αντιπαραβολή του κεμένου του νομοσχεδίου, που κατατίθεται στη Βουλή μ' εκείνο που προκύπτει μετά από τις συζητήσεις και την ψήφιση στη δημοσίευση στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, θα μπορούμε να ισχυριστούμε για τη συγκεκριμένη αυτή περίπτωση της νομοθέτησης, ότι αυτή η αντιπαραβολή που θα προκύψει μετά τη δημοσίευση στο ΦΕΚ επιβεβαιώνει τον ισχυρισμό μας για μια διαδικασία που έλαβε υπ' όψιν τις προτάσεις, τις τροποποιήσεις και τις αναδιατυπώσεις τόσο των φορέων, όσο και κυρίως των Βουλευτών. Αυτή η διαδικασία, επιβεβαιώνοντας αυτήν τη θέση της Κυβέρνησης και του Υπουργού για τη συμμετοχική δημοκρατία και τη συμμετοχή του πολίτη στη λήψη των αποφάσεων, τι δείχνει; Ότι το Κοινοβούλιο είναι στο ύψος των περιστάσεων, ακριβώς για να διαμορφώνει τη λαϊκή κυριαρχία στη νομοθέτηση της οποιασδήποτε διάταξης.

Καταληκτικά, η ψήφιση του νομοσχεδίου αφορά ένα θεσμικό πλαίσιο, για την ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης, αλλά και τη στήριξη του χώρου της κινηματογραφίας. Ευχή, δική μας, και θέση, είναι ότι πρέπει να προκύψει και η αναβάθμιση και η προοπτική της ανάπτυξης της παιδείας του πολιτισμού για τη χώρα μας, που μπορεί να μην είναι μια μεγάλη στρατιωτική δύναμη –και γιατί να είναι;– δεν είναι μια μεγάλη οικονομική δύναμη, είναι αναντίρρητα, όμως, μια μεγάλη ηθική δύναμη, μια δύναμη του πολιτισμού και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στην παγκόσμια κοινωνία.

Κλείνοντας –δεν είναι σκόπιμο να επαναληφθεί, αλλά θα το επαναλάβω– το θεσμικό πλαίσιο του ν. 1597/1986, που ήταν για την εποχή εκείνη, μια πρωτοποριακή, ριζοσπαστική νομοθέτηση, σήμερα πια μετά από είκοσι πέντε χρόνια, χωρίς να έχει χάσει αυτήν τη σημασία του, για λόγους της τεχνολογικής εξέλιξης και της πρώτης κυρίαρχης εκείνης ψηφιακής τεχνολογίας, κρίνεται αναγκαίο να αλλάξει. Και εμείς, το ΠΑΣΟΚ, με συνέπεια στη συνέχεια αυτών των θέσεων, αυτού του τότε νομοθετικού πλαισίου, προχωρούμε σε αυτό το νέο νομοθετικό πλαίσιο, ακριβώς για να διασφαλίσουμε την ποιότητα στη συνέχεια της.

Δεν είναι, όμως, το θέμα που έχουμε, ένα θέμα νόμου πλαισίου υψηλής ποιότητας. Είναι κυρίως ένα θέμα εφαρμογής αυτού του νόμου και αποδοχής, καθώς και συμβολής αυτού του νόμου ως νομοθετικού πλαισίου, που είναι ειδικότερα σπουδαίο στην εφαρμογή της συνέχειας και από την Κυβέρνηση και από τη Δημόσια Διοίκηση, αλλά βασικά από την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Προσχώρησης στο Ευρωπαϊκό Κοινό Ταμείο Δυτικών Βαλκανίων, των γενικών όρων του Ευρωπαϊκού Κοινού Ταμείου Δυτικών Βαλκανίων και των όρων αναφοράς της Ενιαίας Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης του Επενδυτικού Πλαισίου Δυτικών Βαλκανίων».

Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας «Ανάπτυξη Επιχειρηματικών Πάρκων».

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαϊτσης Αποστολάτος.

ΒΑΙΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος σε μια τραγική μέρα, κάτω από τραγικές συνθήκες.

Οφείλω να ομολογήσω συμπληρωματικά στα λεγόμενά μου πριν, πως ζούμε ούτως ή άλλως σ' ένα βίαιο σύμπαν. Ως μαιευτήρας γυναικολόγος σάς διαβεβαιώ ότι γεννιόμαστε μ' ένα βίαιο τρόπο. Η αρμονία σε αυτό το σύμπαν που ζούμε γίνεται μουσική και η μουσική γίνεται τέχνη.

Είχα σημειώσει για τον πολλά σεβαστό –το λέω με κυπριακό ιδίωμα– Υπουργό Πολιτισμού που έχουμε, ένα σωρό πράγματα για αυτές τις γενναιόδωρες εβδομήντα πέντε –που στην πορεία έγιναν εβδομήντα επτά και τις φαντάζομαι ογδόντα– τροποποιήσεις σε αυτό το νομοσχέδιο, το πολύκοπον και πολύτροπον.

Είχα εκφράσει την ευχή να υπήρχε ομοφωνία σε αυτό το νομοσχέδιο, όπως επιβάλλεται για τη φύση του ιδίου του νομοσχεδίου του Υπουργείου αυτού και γι' αυτήν την τέχνη του σινεμά, που τόσες πολλές ώρες αφιερώσαμε όλοι και χαλάλι του. Δεν θα υπεισέλθω στις λεπτομέρειες αυτές, γιατί ο ίδιος ο Υπουργός είπε ένα-ένα τα σημαντικά μια χαρά.

Ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Γιώργος Λιάνης, ο οποίος μετά το Σεφέρη μάς θύμισε τον ελληνικό Ελληνισμό και ένα σωρό αξιόλογα πράγματα και προπαντός ο λόγος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με υποχρεώνει να πάω σε αυτό που το σινεμά είναι, δηλαδή μια τέχνη κατ' εξοχήν abstract, αφηρημένη τόσο, όσο και συγκεκριμένη στην ολοκλήρωσή της. Σαν hommage, αφιέρωμα αυτού που έγινε σήμερα στην ελληνική κινηματογραφία και στον Χατζηδάκη –τον Κωστή μας ούτως ή άλλως– θα σας απαντήσω και έτσι θα

κλείσω τη θέση τόσο του κόμματός μου, όσο και την αυστηρά προσωπική μου, με τον τρόπο που ο κ. Τζαβάρας μίλησε και είπε τι το σινεμά είναι –και ο αρμόδιος Υπουργός επιβεβαίωσε– δηλαδή με ποίηση.

Θα δανειστώ τον Ράινερ Μαρία Ρίλκε που τον θεωρώ δάσκαλό μου, για τα γεγονότα που ζήσαμε. Θα σας πω, λοιπόν, ότι, αν η καθημερινότητα φαίνεται φτωχή με αυτά που ζούμε ως Έλληνες, μην την καταφρονήσετε. Έτσι λέει ο ποιητής. Καταφρονήστε τον ίδιο τον εαυτό σας, που δεν είναι αρκετά ποιητής και δεν μπορεί να καλέσει κοντά του τα πλούτη της.

Και για το νομοσχέδιο έχω να πω ότι, ένα έργο τέχνης είναι άξιο μόνο όταν ξεπηδά μέσα από μια ανάγκη. Αν θέλετε, το, ζω την τέχνη στο σινεμά είτε ως απλός πιστός, όπως εμείς, είτε ως δημιουργός, όπως οι σεναριογράφοι και οι άλλοι συνδημιουργοί του κινηματογραφικού έργου, σημαίνει ότι ο καιρός στο σινεμά δεν μετράει. Ένας χώρος δεν λογαριάζεται ούτε ένας χρόνος. Δέκα χρόνια είναι ένα τίποτα. Καλλιτέχνης θα πει να μη μετράς, να μη λογαριάζεις, να ψηλώνεις όπως το δέντρο που δεν βιάζει το χυμό του, που αδειλίστο αψηφά τις ανοιξιάτικες μπόρες, χωρίς να φοβάται μήπως δεν έρθει το καλοκαίρι. Το καλοκαίρι έρχεται. Έρχεται, όμως, μονάχα για εκείνους που ξέρουν να παραμένουν γαλήνιοι και ξέγνοιαστοι σαν να είχαν μπροστά τους την αιωνιότητα. Κάθε μέρα που έρχεται και φεύγει μου φέρνει αυτήν τη διδαχή. Διδαχή πληρωμένη με πόνους που τους χρωστώ, ωστόσο, χάρη στην υπομονή. Και τους χρωστώ χάρη. Υπομονή. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό.

Ο Υπουργός μας έδειξε πως άνθρωποι έχουν βρει για το κάθε τι την ευκολότερη συμβατική λύση και την ευκολότερη απ' όλες τις εύκολες λύσεις. Είναι ωστόσο φανερό πως πρέπει να στεκόμαστε στο δύσκολο. Κάθε ζωντανή ύπαρξη, σ' αυτό στέκεται. Είναι γόνιμη η μοναξιά επειδή είναι δύσκολη.

Δεν φταίει ο φόβος ή αν θέλετε είναι ο φόβος πριν και πάνω απ' όλα, που μπροστά σε κάθε τι καινούργιο που δεν μπορούμε να προμαντέψουμε πώς θα είναι το τέλος, που δεν θα έχουμε το κουράγιο να αναμετρηθούμε μαζί του. Όμως μονάχα εκείνος που είναι προετοιμασμένος για όλα, που δεν αρνείται τίποτα ούτε και το αίνιγμα, μονάχα αυτός θα ζήσει τις σχέσεις ανθρώπου προς άνθρωπο σε όλη του τη ζωντάνια και σύγκαιρα θα φτάσει στο βάθος της δικιάς του ύπαρξης.

Δεν έχουμε, λοιπόν, κανένα λόγο να είμαστε δύσπιστοι απέναντι στον κόσμο μας, μιας και δεν είναι εχθρικός και ενάντιος. Αν υπάρχουν τρόμοι μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, είναι τρόμοι δικοί μας. Αν υπάρχουν γκρεμοί, δικοί μας γκρεμοί είναι. Αν υπάρχουν κίνδυνοι, πρέπει να προσπαθήσουμε να τους αγαπήσουμε και η τέχνη ακόμα δεν είναι παρά ένας τρόπος ζωής. Μπορούμε, ζώντας έτσι κι αλλιώς, να προετοιμαζόμαστε γι' αυτήν, χωρίς να το ξέρουμε.

Κάθε τι πραγματικό βρίσκεται πολύ πιο σιμά της από τα ψευδοκαλλιτεχνικά επαγγέλματα, που δεν έχουν σχέση με την πραγματική ζωή και που, ενώ πιθικίζουν την τέχνη, αρνούνται και προσβάλλουν έργο όλη της την υπόσταση.

Αυτό κάνουν πολλοί από τη δημοσιογραφία, όλοι σχεδόν οι κριτικοί και τρία τέταρτα αυτού που ονομάζεται «λογοτεχνία».

Καλωσορίζω το νέο νομοσχέδιο να υπερψηφίξω όλα αυτά που έχω πει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολάτο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα επαναλάβω για την επίθεση που δέχθηκε ο κ. Κώστας Χατζηδάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας ότι αυτές οι μεμονωμένες ενέργειες που γίνονται, δεν έχουν καμμία σχέση και δεν πρέπει να έχουν καμμία σχέση ούτε με το λαϊκό κίνημα ούτε με τους αγώνες. Δεν είναι πολιτισμός του αγώνα αυτού του τύπου οι ενέργειες και είναι –το λέω ξανά– καταδικαστές.

Ό,τι είπαμε χθες το είπε και σήμερα ο εισηγητής μας, κ. Τάσος Κουράκης, επί των ειδικών. Έτσι μου δίνει μία δυνατότητα να μπορέσω να πω και για ορισμένα πράγματα που είναι γενικότερα.

Όμως, θα μπω πάλι στον πειρασμό να πω, κύριε Υπουργέ, για ένα ερώτημα που θέσατε και είπατε: «Ποιός Υπουργός δεν θα ήθελε τους ανθρώπους του κλάδου ως συμβούλους του;». Εγώ θα δώσω μία απάντηση, που δεν τη θεωρώ θέσφατο, αλλά τη θεωρώ πιθανή: Ένας Υπουργός μίας κυβέρνησης που δεν έχει τον πολιτισμό ούτε σε πρώτη προτεραιότητα ούτε στις πρώτες προτεραιότητες. Θα σας πω κι ένα παράδειγμα που δεν είναι άμεσο, αλλά είναι παράλληλο και μπορεί να σημαίνει κάτι.

Προχθές -και μετά από πάρα πολλές φορές που έχουν γίνει παρόμοιες ερωτήσεις- έκανα μία επίκαιρη ερώτηση για τους ανθρώπους που δουλεύουν είκοσι τέσσερις μήνες στο Υπουργείο Πολιτισμού και μετά τους απαγορεύετε να ξαναδουλέψουν εσαεί σε όλη τους τη ζωή. Αυτό λέει ο νόμος. Είναι νόμιμο αυτό, λοιπόν, αλλά πρέπει να αλλάξει ο νόμος για να έρθουμε κάποτε και να προσγειωθούμε στην πραγματικότητα.

Και είπατε εσείς επί λέξει, γιατί έχω τα Πρακτικά της Βουλής - και δεν σας επιτίθεμαι, αντίθετα αναγνωρίζω την καλή σας πρόθεση- το εξής: «Δεν ξέρουμε κανέναν άλλον οργανισμό στον κόσμο, ο οποίος να προσλαμβάνει ανθρώπους, να τους εκπαιδεύει, να τους φέρνει σ' ένα επίπεδο γνώσης πολύ καλύτερο ενδεχομένως και απ' αυτό που μπορείς να πάρεις μέσα από ένα πανεπιστημιακό πτυχίο και μετά από λίγο καιρό να τους λέει ότι τώρα έληξε και πρέπει να φύγετε από τη δουλειά. Αντίθετα, αυτό θεωρούμε ότι είναι μία πηγή πλούτου για το ελληνικό δημόσιο και προσπαθούμε να βρούμε λύσεις, έτσι ώστε το δημόσιο να μην χάσει τα μεγάλα πλεονεκτήματα που έχει, έχοντας τέτοιο πλούτο μέσα στο ανθρώπινο δυναμικό του».

Ενώ, λοιπόν, αναγνωρίζει ο συγκεκριμένος Υπουργός κ. Γερούλανος αυτό -και εγώ συμφωνώ μαζί του και νομίζω συμφωνούν και αυτοί οι άνθρωποι και συμφωνεί και η πραγματικότητα- βλέπετε ότι αυτοί οι άνθρωποι ωθούνται στο να κάνουν έναν αγώνα, που μετά δυσφημίστηκε και ειπώθηκε ότι δυσφημίζει την Ακρόπολη, τη χώρα κ.λπ..

Όταν δεν μπορείς μέσα σε μια Κυβέρνηση, που έχει άλλες προτεραιότητες, να κάνεις κάτι, τότε πραγματικά δεν θέλεις να έχεις αυτούς ως συμβούλους. Γιατί θα σε συμβουλευσουν να κάνεις πράγματα που δεν θα μπορείς να κάνεις, όχι ίσως επειδή δεν θέλεις, αλλά επειδή δεν μπορείς να κάνεις μέσα στο ευρύτερο πλαίσιο, το κυβερνητικό και στο ευρύτερο πλαίσιο της κρίσης.

Έχουμε, λοιπόν, σήμερα απεργία και θα σας έλεγα ότι είναι πανελλαδική και πανεργατική. Εμείς είχαμε προτείνει τέτοιες ώρες να σταματάει κάποια στιγμή λίγο και η Βουλή, έτσι συμβολικά, για να αντιστοιχηθεί σε εκείνο που καμιά φορά μας κάνει να έχουμε διάσταση με την κοινωνία. Συμβολικά λέω, δεν λέω ότι αυτή είναι η λύση. Μία ταινία του Αϊζενστάιν μου θύμισε κάποιον που τον ρώτησε κάποιος άλλος και του είπε: «Εσύ θα απεργήσεις;» Και του απάντησε: «Είμαι φύσει απεργός».

Ανάμεσα σ' αυτόν τον εργατισμό, την αγωνιστική έξαρση κ.λπ., εμείς έχουμε περιπέσει σε κάτι άλλο και δεν μας ενδιαφέρει ό,τι κι αν γίνεται απέξω. Με αυτό -προς Θεού!- μην θεωρηθεί ότι δικαιολογώ κάτι. Απλά λέω ότι κάτι θα έπρεπε να γίνεται διαφορετικά, το σύστημα πρέπει να αλλάξει. Δε θα αλλάξει από μεμονωμένες ενέργειες, θα αλλάξει μέσα από μαζικούς κοινωνικούς αγώνες. Πρέπει να γίνει αυτό και αν δεν γίνει τότε θα έχουμε άλλα που θα είναι χειρότερα.

Θέλω να πω και κάτι ακόμα που είπε στην προηγούμενή του ομιλία, προχθές δηλαδή, στο κλείσιμο που έκανε και που εξέφρασε μία γενικότερη διάθεση, ο κύριος Υπουργός και που κι εγώ θεωρώ σωστό. Μίλησε για τον κίνδυνο, για αποστασιοποίηση. Δηλαδή, εμείς μπορεί να νομοθετούμε, μπορεί να λέμε κάποια πράγματα, αλλά από την άλλη πλευρά δεν ξέρω αν είμαστε δεμένοι με την κοινωνία και αν τραβάμε προς τα μπρος. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα ζήτημα.

Αρα δεν με ενδιαφέρει μόνο αν το νομοσχέδιο αυτό έχει θετικά. Με ενδιαφέρει το μεγάλο κενό που έχει από την εποχή της Μελίνας μέχρι σήμερα, με ενδιαφέρει αυτή η απουσία που υπήρχε όλο αυτό το διάστημα και από ένα νομοσχέδιο για τον πολιτισμό, αλλά και γενικότερα από δράσεις για τον πολιτισμό από την πλευρά των νομοθετούντων της Βουλής κυρίως, αλλά και των κυβερνήσεων.

Επίσης, είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός, το παράδειγμα δηλαδή, που έφερε πάλι προχθές, της Αθηνάς. Θέλω να πω ότι αυτή είναι η μία πλευρά, του καλλιτέχνη και του παραγωγού.

Θέλω να πω όμως ότι από την άλλη πλευρά -και συγχωρείστε με που χρησιμοποιώ άλλους ομιλητές, νομίζω ότι είναι λίγο διαδραστικό αυτό- είπε ο Κώστας Καζάκος -παρά λίγο να πω «ο κ. Καζάκος», αλλά νομίζω ότι πρέπει να τον λέμε «Κώστα Καζάκο» ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριος είναι και να το λέτε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Είναι κύριος, αλλά είναι και μία προσωπικότητα. Εγώ θα επιμείνω. Είναι ο Κώστας Καζάκος, γιατί δεν χρειάζεται τον προσδιορισμό, τον έχει. Είναι μία προσωπικότητα διαχρονική και το απέδειξε η προχθεσινή του ομιλία, μαζί με τα υπόλοιπα.

Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι είναι και η άλλη πλευρά. Όχι απλά το άλλο μέρος, αλλά είναι το άλλο μέρος, στο οποίο απευθύνεται η τέχνη. Δηλαδή αν αυτή η τέχνη, η όποια τέχνη, δεν απευθύνεται στον λαό, στην κοινωνία έστω σε κομμάτια της, αλλά στην κοινωνία, τότε πού απευθύνεται και για ποιον;

Θα σας πω ότι αυτό είναι το σημαντικό σημείο. Η καλλιτεχνική δημιουργία είναι ανεξάρτητη από την κοινωνία και την κατάσταση της; Όχι, ποτέ! Ποια είναι η κατάσταση της κοινωνίας σήμερα; Είναι κάτι το πολύ σημαντικό, γιατί μέσα εκεί είναι κι ο ευρύτερος καμβάς μέσα στον οποίο θα κινηθεί η φιλοσοφία, το νομοσχέδιο, οι τεχνικές, η εφαρμογή του και τα πάντα προφανώς.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων για ένα νομοσχέδιο, το έβδομο που ήρθε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Αυτό έχει σχέση με τον κινηματογράφο, γιατί ήρθε με κινηματογραφική ταχύτητα, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Δεν θα είναι υπερβολή ότι είναι θέμα πολιτικής κουλτούρας και θέμα πολιτισμού, έτσι που εξελίσσονται -και για να το πω καλύτερα- έτσι που κατανοούν αυτά τα πράγματα και υποβαθμίζουν και το Κοινοβούλιο και όλα τα υπόλοιπα.

Θα σας πω όμως δύο σημεία απ' αυτό το νομοσχέδιο, που νομίζω ότι είναι σημαντικά. Το πρώτο είναι οι περικοπές για δεύτερη φορά στα ερευνητικά κέντρα και στους ερευνητές 10%, 20% και 30%.

Θα σας πω για το έγγραφο που κατέθεσα εδώ χθες στη Βουλή από το ΙΤΕ που ήρθε από το Ηράκλειο -από εκεί που έρχομαι και εγώ- που λέει ότι δεν μπορούμε του χρόνου να λειτουργήσουμε τα ερευνητικά προγράμματα. Ο πολιτισμός μας, ο πολιτισμός της έρευνας και της τεχνολογίας, η εποχή της έρευνας και της τεχνολογίας στην Ελλάδα που είναι ο ουραγός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέχεται κι αυτό το πλήγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο ελπίζω, κύριε Πρόεδρε.

Το δεύτερο που θα πω είναι ενδεικτικό, τροχιοδεικτικό της ταξικότητας και το με ποιους είναι και με ποιους δεν είναι, ποιους χτυπάει και ποιους ωφελεί αυτή η Κυβέρνηση και αφορά το 30% που έγινε 20% και στο τέλος 0% για τη φορολογία των διαφημίσεων.

Θα έλεγα ότι αυτό είναι το χαρακτηριστικό του μεγάλου κάρδρου μέσα στο οποίο κινείται το νομοσχέδιο, για το οποίο συζητάμε σήμερα.

Στην εποχή της κρίσης κανείς δεν μπορεί να λέει ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για πολιτισμό. Ευτυχώς, βέβαια, αυτό δεν ακούστηκε εδώ. Όποιος το λέει, θα έλεγα ότι έχει άδικο. Είναι φανερό. Επίσης, κανείς δεν μπορεί να λέει ότι θα συζητά για την τέχνη, για την παραγωγή και για τον κινηματογράφο, χωρίς να συνεκτιμά την κρίση και τις αλλαγές προς το χειρότερο σε αυτήν την κοινωνία.

Πρώτον, είχαμε δεκατέσσερις μήνες καθυστέρηση. Δεν τηρήθηκε το πρόγραμμα των πρώτων εκατό ημερών.

Δεύτερον, αυτό το νομοσχέδιο δεν νομίζω ότι έρχεται να συναντήσει -έστω πολύ καθυστερημένα- το νομοσχέδιο της Μελίνας. Επ' ουδενί δεν έρχεται να το κάνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω κάτι για την πολιτιστική εξαίρεση. Είχα μια διαδικτυακή συνομιλία με ανθρώπους της τέχνης, σκηνοθέτες κ.λπ.. Θα σας πω κάτι που θεωρώ ότι είναι έλλειμμα στην προχθεσινή και στη σημερινή συζήτηση και γι' αυτό θα σας παρακαλούσα να σταθούμε, όχι στον τύπο, αλλά στην ουσία. Η πολιτιστική εξαίρεση είναι κάτι που μοιάζει με τη θετική διάκριση, όταν μιλούμε για τις γυναίκες, για το άλλο φύλο. Στην προχθεσινή συζήτηση δεν έγινε καμιά αναφορά, όπως θα όφειλε, στο ότι στις συμφωνίες για το παγκόσμιο εμπόριο αναγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα της πολιτιστικής δραστηριότητας και εξαιρείται απ' όλες τις άλλες οικονομικές ρυθμίσεις της GATT ως προς τη δυνατότητα των χωρών να ενισχύουν τον πολιτισμό τους.

Ξέρετε τι θέλω να πω με αυτό, κύριε Υπουργέ; Ότι αυτό που είδε η Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό για το οποίο έκανε εξαίρεση, θετική διάκριση στη GATT, της οποίας η φιλοσοφία είναι σκληρή, γιατί είναι εμπορική, νομίζω ότι δεν το έχουμε κάνει εμείς εδώ τόσο θαρραλέα σε αυτό το νομοσχέδιο.

Δεύτερον, το μόνο που θα επαναλάβω απ' αυτά που είπε ο Τάσος Κουράκης είναι ότι τα τέσσερα μέλη διορίζονται, κατά τη γνώμη μας, από τον Υπουργό και τα υπόλοιπα τρία, βάσει εκλογής τους, από τα αντιπροσωπευτικότερα συλλογικά όργανα των κινηματογραφιστών, όχι για να αθροιστούν αυτοί που έχουν διαιρεθεί, αλλά για να ενωθούν τα διστώα. Δεν είναι θέμα νόμου το να το κάνουμε, αλλά είναι ότι είτε βοηθάς στο να συνεχιστεί η διαίρεση είτε βοηθάς στο να υπάρξει μια ένωση, ώστε να μπορείς να έχεις απέναντι στην κοινωνία τους ειδικούς, για να σε συμβουλεύουν. Είμαι κατά της δικτατορίας των ειδικών, αλλά πάντα είμαι υπέρ του να ακούς τους ειδικούς και μάλιστα, πάρα πολύ σοβαρά. Όχι, όμως, να αποφασίζουν αυτοί, γιατί τότε δεν θα υπάρχει η πολιτική.

Τέλος, θέλω να σας πω ότι καταψήφισουμε την τροπολογία για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» για κάποιους πολύ συγκεκριμένους λόγους. Δεν θα τους αιτιολογήσω. Αρχικά, γιατί υπήρχε προχειρότητα και έλλειψη ολοκληρωμένου σχεδιασμού και τελικά, υπήρχε καθυστέρηση στη ρύθμιση της νέας υπηρεσιακής κατάστασης, στις νέες αυτοδιοικητικές δομές που προέκυψαν, στις περιφέρειες και στους καλλικρατικούς δήμους.

Να πω ότι οι προϊστάμενοι, μέχρι να συγκροτηθούν τα νέα υπηρεσιακά συμβούλια –τελική ημερομηνία είναι η 31η Δεκεμβρίου 2011- θα οριστούν από πολιτικά πρόσωπα –απαράδεκτο!- και ότι από την παραπάνω κατάσταση θα προκύψει σύγχυση, μπερδέματα και όλα τα υπόλοιπα. Γι' αυτό δεν το υπερψηφίζουμε.

Αντίθετα, κύριε Υπουργέ, αν δεν μπορείτε σήμερα να ψηφίσετε για το εικοσιτετράμηνο των αρχαιολόγων, εμείς θα θέλαμε να μας πείτε τουλάχιστον ένα χρονοδιάγραμμα. Καταλαβαίνω ότι δεν είναι δικό σας θέμα. Είναι θέμα και άλλων Υπουργείων και της οικονομικής συγκυρίας. Όμως, αυτό δεν μπορεί να συνεχίζεται, γιατί θα ξαναφέρει, δικαιολογημένα, κόσμο –δεν λέω στην Ακρόπολη- σε απόγνωση, που θα μπορούν να κάνουν όλα αυτά που εσείς λέτε ότι θέλετε να αποφύγετε, αλλά δεν κάνετε κάτι, ως Κυβέρνηση, για να τα αποφύγετε.

Εν πάση περιπτώσει, νομίζω πως ο εισηγητής μας μίλησε για όλα τα υπόλοιπα. Έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις. Η διαφορά μας νομίζω ότι είναι στη φιλοσοφία, δηλαδή πως, χωρίς να φαίνεται, υπάρχει αυτό το άρωμα –δεν είναι άρωμα, αλλά δεν θέλω να πω μία άλλη λέξη- της εμπορευματοποίησης, που την αφήνετε να συστοιχηθεί με την εμπορευματοποίηση, που αφήνετε να υπάρχει και στην ελληνική κοινωνία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, κ. Ζούνη.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Μόνο τρία λεπτά θα χρειαστώ.

Είναι μία τραγική ειρωνεία. Ήθελα να πιάσω τη σκυτάλη, το νήμα από εκεί που το άφησε η Χρυσή Αράπογλου περί πραγματικότητας και χαριτολογώντας να συμπληρώσω ότι η πραγματικότητα, κατά την κβαντική επιστήμη, είναι μία πρόθεση συνείδησης. Αυτό συνέπεσε να ερμηνευτεί στην πράξη αμέσως μετά το δυσάρεστο συμβάν. Πρόθεση συνείδησης, βία –όλα τα σχόλια έρχονται και δένουν- και έλλειμμα πολιτισμού.

Οι ώρες αυτές που περνάμε είναι για όλους πολύ βεβαρημένες

ψυχολογικά. Όμως, επειδή με άγγιξαν μερικά σχόλια που αφορούν την ποιότητα του νομοσχεδίου, δεν θα μπορούσα να τα αφήσω ασχολίαστα, ακριβώς γιατί ο χώρος μου, η οικογένειά μου είναι το θέατρο και ο κινηματογράφος.

Όλοι μιλούν για τους δύο βασικούς πυλώνες του κινηματογραφικού έργου: το σκηνοθέτη και το σεναριογράφο. Τους σέβομαι. Με καθοδηγούν. Δουλεύω μαζί τους.

Αν θέλουμε να πιάσουμε αυτό το θέμα –ευχαρίστως να το πιάσουμε από το ν. 2121/1993- βλέπω μια μεροληψία. Πείτε μου δηλαδή μια ταινία που, αν βγάλουμε το πρόσωπο του ηθοποιού, υπάρχει. Θέλω να πω ότι σε όλα τα σχόλια περί των δύο πυλώνων λείπει παντελώς από την εικόνα ο ηθοποιός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ δεν είπα κάτι τέτοιο.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Εντάξει, πλην του κ. Τζαβάρα. Αυτό είναι ένα σχόλιο που έπρεπε να γίνει, γιατί είμαι ηθοποιός και αγαπώ τον κινηματογράφο.

Θέλω να αναφερθώ και σ' ένα άλλο σχόλιο του αγαπητού συναδέλφου κ. Τζίμα –δυστυχώς, αυτήν τη στιγμή λείπει- ο οποίος αιφνιδιάστηκε πάρα πολύ έντονα και δυσάρεστα από τη συνειδητοποίηση ότι υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας. Ούτε λίγο ούτε πολύ, είπε στον κύριο Υπουργό: Καλά, εσείς μπορεί να μην ξέρετε από το χώρο, αλλά οι δύο-τρεις άνθρωποι που έχετε δεν σας ενημερώνουν; Αυτοί οι δύο-τρεις άνθρωποι πώς ανέχονται αυτό το έλλειμμα δημοκρατίας;

Αυτό το σχόλιο ήταν λίγο τραηγμένο. Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε το χρόνο να ξαναπούμε όλη αυτήν τη συζήτηση από το μικρόφωνο. Θα τον ενημερώσουμε για τις συζητήσεις και τις απαντήσεις επί του θέματος της δημοκρατίας που έχουν γίνει επί ώρες. Πάλι, όμως, αναρωτήθηκα εάν η πολύ αγαπημένη σύζυγός του –είναι συναδέλφισά μου και έχουμε βρεθεί μαζί πάνω στη σκηνή- δεν του έχει πει ότι για το θέατρο στις αντίστοιχες επιτροπές δεν υπάρχει θέμα αιρετού ή συνδικαλιστή. Αυτό δεν έχει παρατηρηθεί από κανέναν εδώ μέσα. Αυτές οι επιτροπές δίνουν επιχορηγήσεις στο θέατρο και πάντα κάποιοι σπουδαίοι θεατράνθρωποι, με όλες τις κυβερνήσεις, στηρίζονται και έτσι πρέπει. Όμως, καμμία ένσταση δεν άκουσα γι' αυτό το θέμα, δηλαδή για τις επιτροπές θεάτρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Τελειώνοντας σε τριάντα δευτερόλεπτα, θέλω να πω στον πολύ αγαπημένο κ. Ζιώγα, επειδή συνέδεσε τους ανθρώπους εγνωσμένης αξίας με τους κοσμοπολίτες και αυτό είναι λίγο οδυνηρό...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ο κοσμοπολιτισμός είναι έννοια ταξικής φύσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αν είσαι κομμουνιστής. Εγώ δεν είμαι.

ΠΕΜΗ ΖΟΥΝΗ: Ναι, ξέρω. Όμως, όταν μιλάμε για ονόματα όπως ο Ερίκ Ρομέρ, ο Αντρέι Ζουλάφσκι, ο Φεντερίκο Φελίνι, ο Φράνσις Φόρντ Κόπολα, ο Εμίρ Κουστουρίτσα, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Κώστας Γαβράς, ο Μιχάλης Κακογιάννης, ο Άντονι Χόπκινς, η Μέρλιν Στριπ, η Βανέσα Ρεντγκρέιβ –θα μπορούσα να συνεχίσω για πολλή ώρα- δεν νομίζω ότι αν μια πολιτεία μπορούσε να τους έχει στη χάραξη της κινηματογραφικής πολιτικής της, θα μπορούσαμε να τους χαρακτηρίσουμε κοσμοπολίτες και όλο το σύστημα κοσμοπολιτικό.

Για να μην αδικήσω τους νεότερους, θα είχα να αναφέρω και ονόματα νεότερων καλλιτεχνών, που το κύρος τους σιγά-σιγά εδραιώνεται και εν δυνάμει είναι περιουσία του ελληνικού σινεμά. Αναφέρονται σε σκηνοθέτες, ηθοποιούς, διευθυντές φωτογραφίας. Τελειώς τυχαία –επειδή ακούστηκαν ξένα ονόματα- θα αναφέρω τη Θέμιδα Μπαζάκα, το Γιώργο Αρβανίτη και το Λευτέρη Παυλόπουλο, που είναι χιλιοβραβευμένοι, την Ελένη Καρράνδρου. Αναφέρω τυχαία κάποιες αξίες, κάποιες προσωπικότητες. Πραγματικά δεν διαλέγεις αυτόν το χαρακτηρισμό σαν πρώτο.

Αυτά είχα να πω. Είναι μερικά ποιοτικά που με ερεθίζουν. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς, θέλω και εγώ να εκφράσω τη λύπη και την οδύνη, εξαιτίας της ανάνδρης προσβολής ενός μέλους της Αίθουσας αυτής, και να πω ότι αυτό είναι η συνέπεια της περιρρέουσας ατμόσφαιρας, όπως έχει σχεδιαστεί και σχηματιστεί τα τελευταία χρόνια απέναντι στο Κοινοβούλιο και στους Έλληνες Βουλευτές.

Λυπούμαι που θα το πω και φοβάμαι πάρα πολύ, αλλά θα υπάρχουν και συνέχειες, εξαιτίας αυτού του θλιβερού και τραυματικού γεγονότος για τη δημοκρατία. Προάγγελος αυτού του γεγονότος ήταν πριν από λίγο η κ. Αράπογλου, αναφερόμενη στα δημοσιεύματα της λεγόμενης διεθνούς διαφάνειας, τα οποία προσβάλλουν στην καρδιά της τη δημοκρατία, την ελληνική δημοκρατία, το ελληνικό Κοινοβούλιο και κατ' επέκταση τη λαϊκή κυριαρχία.

Η λαϊκή κυριαρχία δεν εκπροσωπείται ούτε από τους κουκουλοφόρους ούτε από όλους εκείνους που εκφράζουν τη βία, τη βαναυσότητα, τις προσβολές και τα χτυπήματα. Η λαϊκή κυριαρχία εκπροσωπείται μόνον από εμάς και αυτό πρέπει να το καταλάβουν όλοι και πολλοί από αυτά τα μέλη αυτής της Αίθουσας. Να το συνειδητοποιήσουμε, δηλαδή. Μπορεί να υπάρχουν ζιζάνια, μπορεί να υπάρχουν πρόσωπα τα οποία, ενδεχομένως, να μην έχουν αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, αλλά πάνω απ' όλα αυτό το οποίο προέχει είναι να προφυλάξουμε το θεσμό της δημοκρατίας, της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και το θεσμό για τον οποίο ο λαός μας έχει αγωνιστεί στους αιώνες.

Κύριε Υπουργέ, πέφτοντας η αυλαία αυτού του νομοσχεδίου θα ήθελα να σας πω ότι εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας υπήρξαν συγκεκριμένες προτάσεις, υπήρχε θετικό, συναινετικό πνεύμα, το οποίο αντιμετώπισε τη δική σας κάθετη στάση στην καρδιά του νομοσχεδίου. Μία στάση που την αποδέχομαι, διότι εσείς έχετε τη νομοθετική πρωτοβουλία, αλλά και τη σχετική πλειοψηφία για να την επιβάλετε, αλλά δεν μπορεί να πει κανένας ότι εμείς δεν προστρέξαμε, δεν προσχωρήσαμε σε αυτό το διάλογο, έχοντας συγκεκριμένες θέσεις.

Και λαμβάνοντας υπ' όψιν μου αυτά τα οποία προείπε και ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης και στεκόμαστε πάντοτε σε αυτό, δεν μπορεί να μιλούμε για διαφάνεια όταν βγάζουμε την πηγή της διαφάνειας, που είναι ο αιρετός από κάθε σώμα, από κάθε συλλογικό όργανο, από κάθε όργανο λήξεως αποφάσεων. Σαφέστατα, από τότε που συνεστήθη ο νόμος της Μελίνας Μερκούρη μέχρι σήμερα υπήρξαν στρεβλώσεις, υπήρξαν διαπλοκές, υπήρξαν λανθασμένες επιλογές, υπήρξαν ασθένειες, βαριές ασθένειες στα συλλογικά σώματα και με τους αιρετούς.

Αλλά η λογική –όπως προείπα- να εξαφανίζουμε τους αιρετούς, να δημιουργούμε μονοκρατορίες ενός ανθρώπου, ο οποίος θα παίρνει αποφάσεις χρηματοδότησης δημιουργιών, ο οποίος θα παίρνει εντολές όχι από τον κ. Γερουλάνο, αλλά από οποιονδήποτε Υπουργό διαδεχθεί τον κ. Γερουλάνο, αντιλαμβάνεστε ότι αυτό εμάς, ως δημοκρατικό κόμμα, μας βρίσκει τελείως αντίθετους.

Αντιλαμβάνεστε ότι τα συγκεκριμένα σημεία, τα οποία αποτελούν και την καρδιά του νομοσχεδίου, μας έκαναν να έχουμε τη γενική αντίθεση σε αυτές τις συγκεκριμένες επιλογές, τις οποίες εσείς σήμερα υιοθετείτε εν είδει ενός γιατρού, ο οποίος προπαθεί να καυτηριάζει καρκινώματα, νεοπλασίες οι οποίες ενδεχομένως αναπτύχθηκαν. Θα μας βρείτε, λοιπόν, και μας βρίσκετε αντίθετους.

Όσον αφορά το ότι ακούσατε ή άκουσαν οι συνεργάτες σας πολλούς από τους ανθρώπους του χώρου, έχω να σας πω ότι όπως διεφάνη από τη δεύτερη συνεδρίαση της επιτροπής μας, οι περισσότεροι εξ αυτών ή ήταν παραπονούμενοι εξαιτίας τού ότι δεν ακούστηκαν ή ήταν τελείως αντίθετοι σχετικά με το νομοσχέδιο. Υπήρξαν και κάποιοι οι οποίοι δεν εκπροσωπούσαν θεσμοθετημένο φορέα –και μιλώ για την «ΟΜΙΧΛΗ»- οι οποίοι συνετάχθησαν αμέριστα με τις επιλογές σας και είναι, βέβαια, δικαίωμά τους.

Από εκεί και μπρος –κλείνοντας- θέλω να σας πω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει μία ιστορία στο χώρο του κινηματογράφου. Η τελευταία πενταετής κυβερνητική θητεία της Νέας Δημοκρατίας εκπόνησε συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο συνεχίζετε εσείς να αρνείστε. Θα σας το στείλω, για να το δείτε. Το πρόλαβαν οι

εξελιξείς, το πρόλαβαν οι εκλογές επί Υπουργίας του νυν Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας του κ. Σαμαρά και δεν εδόθη η δυνατότητα να έρθει στη Βουλή. Εν πάση περιπτώσει, όμως, υπήρξε και ο διάλογος, υπήρξε και η ευαισθησία να ακουστούν όλοι οι φορείς, υπήρξε συγκεκριμένο συνέδριο που έγινε επί Υπουργίας Βουλγαράκη, που συμμετείχαν όλοι οι φορείς του χώρου, υπήρξε γενικά μια κινητικότητα και μία ευαισθησία στο να ακουστούν όλες οι προτάσεις, κάτι το οποίο σήμερα με τη δική σας πρωτοβουλία δεν υπήρξε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Ιωάννης Ζιώγας, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ στον κοσμοπολιτισμό, που είναι ένας ιδεολογικός σύγχρονος όρος και έχει να κάνει και με φυσικά πρόσωπα, αλλά και με κοινωνικές ομάδες, που αφαιρεί την ταξικότητα, αναιρεί τις αντιθέσεις, ούτως ώστε να μετατρέπει θύματα και θύτες σε «μία ευχάριστη ατμόσφαιρα», όπως έλεγε ο αξέχαστος Ντίνος Ηλιόπουλος. Περί τούτου πρόκειται και όχι χαρακτηρισμός συγκεκριμένων προσώπων.

Κατά τη διάρκεια της εισήγησής μας αναφέραμε ότι διαχρονικά τα νομοσχέδια για τον κινηματογράφο και τον πολιτισμό αποτελούν κρίκους μιας συγκεκριμένης αλυσίδας, που ο τελευταίος κρίκος είναι το σημερινό νομοσχέδιο.

Επίσης, δεν είμαστε αυτοί που μεταξύ δύο αρνήσεων επιλέγουμε τη λιγότερο κατηγορηματική. Άλλωστε, εδώ δεν ισχύει η αρχή ότι έλλειψη επί έλλειψη ποιεί δημιουργία. Έχουμε άθροισμα και όχι γινόμενο δύο αρνήσεων ή άρτιου αριθμού αρνήσεων, ώστε να προκύψει ένα θετικό αποτέλεσμα.

Έχουμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας πρόταση για τον κινηματογράφο, την οποία έχουμε ολοκληρωμένα καταθέσει στο χώρο των δημιουργών του κινηματογράφου, καθώς επίσης και εν συντομία κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή μας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώνουμε με τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Αναστάσιο Κουράκη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Θα ήθελα και με την αφορμή της παρουσίας του Υφυπουργού Τουρισμού, να δοθεί μία απάντηση και στην τροπολογία που έχουν καταθέσει και σε επίκαιρη ερώτηση που είχε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχάλης Κριτωτάκης γύρω από το θέμα των αρχαιοτήτων.

Είναι εξαιρετικά μείζον θέμα. Αναφέρονται στο εικοσπετράμνο –νομίζω ότι μπορούμε να μιλάμε και ελλειπτικά- που αφορά όχι μόνο αυτούς τους ανθρώπους, αλλά και το ίδιο το θέμα της διαφύλαξης των αρχαιοτήτων, της συντήρησης, της ανάδειξης, της αξιοποίησης εν γένει. Θα παρακαλούσα να είχα μία απάντηση με έναν τρόπο και αν είναι δυνατόν, να είναι θετική. Καταλαβαίνω τις δυσκολίες, αλλά είναι εξαιρετικής προτεραιότητας.

Το δεύτερο που ήθελα να πω είναι σχετικά με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Επειδή δεν κατάλαβα ακριβώς, διαπίστωσα ότι ο Υπουργός είπε ότι προσχωρεί στην αντίληψη ότι πρέπει να υπάρξει διαγωνιστικό τμήμα, αλλά έχω την εντύπωση ότι άκουσα και ένα «αλλά». Τέλος πάντων, επειδή δεν θέλω να παρερμηνεύω, θα παρακαλούσα να διατυπωθεί με σαφήνεια, για να καταλαβαίνουμε τουλάχιστον και τι θα ψηφίσουμε, εάν αυτό που είπε, δηλαδή ότι θα ισχύει διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ, θα αποτυπωθεί στο νόμο.

Και πάω στο τελευταίο θέμα, την καρδιά του νομοσχεδίου, το οποίο είναι ποιος θα κάνει κουμάντο τελικά στη διαχείριση και στην πολιτική για στο διοικητικό συμβούλιο του Κέντρου Κινηματογράφου. Αν κατάλαβα πάλι καλά –και δεν θέλω να παρερμηνεύω- ο Υπουργός χρησιμοποίησε ένα χαρακτηρισμό που είναι πολιτικός χαρακτηρισμός, ότι η θέση η δική μας και η δική μου γύρω από το ζήτημα –επειδή μιλήσαμε για συμμετοχή των αιρετών- ήταν ότι χαϊδεύουμε τα αυτιά. Είναι πολιτικός χαρακτηρισμός, προφανώς με απαξία.

Θα μπορούσα να ανταπαντήσω με επίσης πολιτικό χαρακτηρισμό ότι επτά στους επτά διορισμένους δείχνει μία περιφρό-

νηση στους ανθρώπους του σινεμά, με την έννοια ότι δεν είναι σε θέση να ορίζουν τους εκπροσώπους τους και αυτό μαζί με το ότι ο γενικός διευθυντής, ο οποίος όπως ξέρουμε έχει υπερεξουσίες, μπορεί να είναι πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους από το χώρο του ελληνικού ή παγκόσμιου κινηματογράφου. Εδώ πια δεν πάμε σε ένα πρόσωπο από τον ελληνικό χώρο, πάμε και σ' ένα πρόσωπο του παγκόσμιου κινηματογράφου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε, αυτή η αντίληψη έρχεται σε απόλυτη συνάφεια με αυτό που επιχειρείται και στο χώρο της παιδείας, στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όπου από το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, όπου εκλέγονται οι πρυτάνεις, η σύγκλητος, που συμμετέχουν οι φοιτητές, οι εργαζόμενοι, προτείνεται στη διαβούλευση –είναι ένας λόγος που δεν προσήλθαμε εμείς ως κόμμα στη διαβούλευση και στη διακομματική συζήτηση– ένα σώμα, όπου θα περιέχει και ανθρώπους από τον επιχειρηματικό κόσμο και, και, και. Δηλαδή, περίπου αναγνωρίζεται ότι αν κάτι δεν πάει καλά –δεν ισχυριζόμαστε ότι όλα πάνε καλά στο πανεπιστήμιο– τότε «θα πρέπει να σας καταργήσουμε και εμείς να σας διοικήσουμε». Και ακόμη χειρότερα, «να σας διοικήσουμε με ανθρώπους που θα φέρουμε απ' έξω». Και στην προκειμένη περίπτωση το «απ' έξω» σημαίνει και εξωτερικό.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω ότι ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύσατε την άποψη των κομμάτων όλων των πτερύγων της Βουλής γύρω από το συγκεκριμένο άρθρο –αναφέρομαι στο κομμάτι της διοίκησης– δεν ήταν ορθός όσον αφορά την αλήθεια. Το γεγονός ότι ο ΛΑΟΣ και ο ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Ψαριανός, που εκπροσωπεί οπωσδήποτε το κόμμα της Δημοκρατικής Αριστεράς, υπερψηφίζουν το νομοσχέδιο, δεν αναιρεί το γεγονός ότι και οι δυο καταφέρθηκαν, συντασσόμενοι με όλες τις άλλες πτέρυγες της Αντιπολίτευσης, εναντίον του συγκεκριμένου άρθρου όσον αφορά τον τρόπο διορισμού. Δηλαδή τι έχουμε; Έχουμε όλες τις πτέρυγες της Βουλής συν μεμονωμένους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ –και Βουλευτές με πολύ μεγάλη εμπειρία σε πολλά πράγματα, αναφέρομαι στο χώρο αυτό– να αγωνιούν, να προτείνουν, να σας λένε και να χτυπάνε τον κώδωνα του κινδύνου ότι αυτό που πάτε να κάνετε δεν συνάδει μ' ένα δημοκρατικό τρόπο λειτουργίας.

Λέτε στην τοποθέτησή σας ότι υπάρχουν σωματεία που δεν εκφράζουν όλο το χώρο κ.λπ.. Και το λέει μια Κυβέρνηση, η οποία έχει εκλεγεί μ' ένα πλειοψηφικό σύστημα και βάζοντας και την αποχή, μ' ένα απίστευτα χαμηλό ποσοστό. Αλλά κανένας από τους δημοκρατικούς κανόνες δεν το αμφισβητεί. Αυτοί είναι οι κανόνες.

Σε κάποια σωματεία δεν ψηφίζουν κάποιοι κ.λπ.. Ας τους αφήσουμε να αυτοδιορθωθούν και να αυτοκυβερνηθούν.

Όλες οι πτέρυγες της Βουλής -και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ– είναι αντίθετες με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Είναι πολύ μεγάλο βάρος να το πάρετε μόνος σας. Πιστέψτε με. Καταλαβαίνω την αγωνία σας, καθώς και τα επιχειρήματά σας. Και σας είπα και στην επιτροπή ότι δεν θα ήθελα και προσωπικά και πολιτικά να συνδέσετε την παρουσία σας στο Υπουργείο με αυτό το νομοσχέδιο.

Νομίζω ότι αυτό το σημείο θα ευχόμουν να αναβληθεί. Δεν ξέρω αν υπάρχει τέτοια κοινοβουλευτική διαδικασία. Δεν είμαι τόσο έμπειρος. Να αφαιρεθεί, γιατί υπάρχει μια διάθεση όσμων, εξεύρεσης λύσης απ' όλες τις πλευρές στο ζήτημα της αιρετότητας. Κι αυτό θα ήταν μια πολύ μεγάλη συμβολή. Αν το κλείσουμε σήμερα με αυτές τις πλειοψηφίες εδώ, πολύ φοβάμαι ότι θα έχει γίνει ένα πολύ μεγάλο λάθος.

Είπαμε ότι μέχρι τελευταία στιγμή δεν κλείνουμε τις πόρτες και χαίρομαι που είπατε ότι είστε ανοιχτός. Ας δώσουμε μια ευκαιρία, πραγματικά να συμφωνήσουμε να συνεννοηθούμε και να συγκλίνουμε προς όφελος του κινηματογράφου και της πολιτείας εν γένει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού κ. Γερουλάνος έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρι-

σμού): Θα ξεκινήσω με αυτό που είπε μόλις τώρα ο κ. Κουράκης.

Κύριε Κουράκη, πραγματικά λυπάμαι που δεν σας έχω πείσει ότι κάτι τέτοιο θα ήταν μέσα στις δικές μου προθέσεις, εφόσον ερχόταν μια πρόταση, η οποία θα ταίριαζε με δυο βασικές αρχές που έχουμε πει. Και ακόμη αυτήν την πρόταση δεν την έχει φέρει κανείς ούτε μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά ούτε στην κοινωνία.

Δεν μπορεί ο χρηματοδότης μιας χρονιάς να είναι χρηματοδοτούμενος την επόμενη. Αυτόν τον διαχωρισμό πρέπει κάποιος να τον κάνει και πρέπει να τον κάνει πόσο πολύ ξεκάθαρα. Καμία τυφλή συμβολή αιρετών στα διοικητικά συμβούλια, που αποφασίζουν τελικά για χρηματοδοτήσεις, δεν μπορεί να κάνει αυτό το πράγμα.

Επίσης, έχω πει πολλές φορές ότι την τελική ευθύνη, την ουσιαστική και την εικονική, την έχει έτσι και αλλιώς ο Υπουργός. Κανείς δεν γύρισε να ζητήσει ευθύνες από τους εκπροσώπους των γενικών συνελεύσεων των οργανισμών, όταν οι οργανισμοί έπεσαν έξω 6 εκατομμύρια ευρώ. Και όταν εγώ ζήτησα ευθύνες, ο ένας έδειχνε τον άλλο. Λοιπόν, αυτά τα δυο πράγματα δεν μου επιτρέπουν να κάνω πίσω σ' αυτό, και επιμένω.

Παρ' όλα αυτά, σέβομαι και την έννοια της διαφάνειας, σέβομαι και την έννοια του ελέγχου. Και λέω το εξής πολύ απλό. Αντί να προσπαθήσω να εξασφαλίσω αυτήν τη διαφάνεια κι αυτόν τον έλεγχο πηγαίνοντας «από τον Άννα στον Καϊάφα», έτσι όπως έχει διαμορφωθεί η συλλογικότητα στην ελληνική κινηματογραφία, ενθαρρύνω όλες τις δυνάμεις του ελληνικού κινηματογράφου να συμβάλουν σ' αυτήν την προσπάθεια, φέρνοντας μια πρόταση ενός συλλογικού φορέα. Και αναφέρθηκα σε δυο συγκεκριμένες. Και η μία πρόταση αφορά την Ακαδημία, στην οποία αυτή τη στιγμή γίνεται κριτική για το κατά πόσο εκπροσωπεί το χώρο του κινηματογράφου και η δεύτερη είναι η πρόταση των πέντε σε ό,τι αφορά τους βραβευμένους. Και σ' αυτό είμαι ανοιχτός να ακούσω, εφόσον αυτό το πράγμα δημιουργηθεί.

Επιμένω σ' αυτό. Και θα επιμένω μέχρι το τέλος αυτής της συζήτησης. Χρειαζόμαστε συλλογικούς φορείς, οι οποίοι να εκπροσωπούν όλο το χώρο, δημοκρατικά και συνολικά. Δεν μπορούμε να συζητάμε ακόμη και να λέμε «εμένα μ' αρέσει αυτός ο φορέας, φέρε αυτόν μέσα στο διοικητικό συμβούλιο» ή «εμένα μ' αρέσει αυτός ο φορέας, φέρε εκείνον μέσα στο διοικητικό συμβούλιο». Δεν γίνεται έτσι. Κι ούτε μπορεί να γίνει με ιστορικούς χαρακτηρισμούς «μα, ο τάδε ήταν τόσα χρόνια ο συλλογικός θεσμός του χώρου». Ε, ωραία, δεν είναι. Άρα, δεν μπορούμε να κάνουμε πίσω. Αλλά είπα πού θα είμαστε πάρα πολύ ανοιχτοί: σε μια μορφή συλλογικότητας που θα μας βοηθήσει και θα μας συμβουλεύει και στα βραβεία και στα όργανα, εάν αυτός ο φορέας δημιουργηθεί. Είμαι πάρα πολύ ανοιχτός.

Πρέπει να σας πω ότι για πρώτη φορά η στιβαρή στάση της πολιτείας να μην κάνει πίσω σ' αυτό το πράγμα, είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να ξαναενώσει τον κλάδο, ενώ όσο λέγαμε «έλα και εσύ, να σε ακούσουμε και εσένα» και «χαϊδεύαμε αυτιά», αυτός ο χώρος έσπαγε σε είκοσι κομμάτια. Δεν είναι τυχαίο ότι έσπασε σε είκοσι κομμάτια. Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ είχαν την εξουσία, κατακερματίστηκαν, αδειάσανε από μέλη, έγιναν πολύ συχνά σφραγίδες. Δεν είναι καθόλου τυχαίο.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο η πολιτεία θα δημιουργήσει τις νέες συλλογικότητες. Το αρνούμαι αυτό και θα το αρνούμαι μέχρι το τέλος.

Σε ό,τι αφορά το εικοσιτετράμηνο, πολύ απλά να σας πω αυτό που λέω πάντα. Θεωρώ ότι το εικοσιτετράμηνο για κάποιες ειδικότητες πρέπει να καταργηθεί, γιατί όχι μόνο είναι άδικο απέναντι σε κάποιους επαγγελματίες, αλλά είναι κακό και για την πολιτεία. Διότι σε είκοσι τέσσερις μήνες εκπαιδεύουμε έναν άνθρωπο να κάνει πολύ καλά τη δουλειά του σε μια εξειδικευμένη εργασία, καλύτερα απ' ό,τι μπορεί να τον εκπαιδεύσει οποιοδήποτε πανεπιστήμιο, όσο ψηλά κι αν φτάσει σε διδακτορικά, σε στιδήςποτε άλλο. Το να έχεις δουλέψει δίπλα σε κάποιους από τους Έλληνες αρχαιολόγους είκοσι τέσσερις μήνες, είναι μεγαλύτερη εξασφάλιση ότι αυτό το οποίο κάνεις, δεν μπορεί να το κάνει κανείς άλλος καλύτερα. Το ίδιο ισχύει και για χαμηλότερες ειδικότητες, όπως είναι οι φύλακες. Όταν βάζεις ένα φύλακα σε ένα μουσείο και έχει δοκιμαστεί είκοσι τέσσερις μήνες ότι είναι τί-

μιος, έχεις μεγαλύτερες πιθανότητες να είναι τίμιος και τον ει-
κοστό πέμπτο μήνα, από τον άνθρωπο που θα φέρεις μέσω του
ΑΣΕΠ, επειδή μιλά τέσσερις γλώσσες και έχει πτυχίο. Η τιμιότητα
δεν είναι κάτι το οποίο το μαθαίνεις στο πανεπιστήμιο. Είναι κάτι
το οποίο το μαθαίνεις στο σπίτι σου.

Παρ' όλα αυτά, είμαστε σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσω-
τερικών, γιατί αυτό το πράγμα δεν μπορεί να ανοίξει μονομερώς.
Δηλαδή, δεν μπορούμε να πούμε ότι σήμερα θα κάνουμε μία
εξαίρεση σε κάποιους αρχαιολόγους, αύριο θα κάνουμε μία εξαί-
ρεση σε κάτι άλλο, γιατί αυτό θα είναι μία χιονοστιβάδα. Βρι-
σκόμαστε σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών για να
βρούμε πώς μπορεί να γίνει αυτό και να καλύψει όλες τις ειδικό-
τητες με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πρέπει να τελειώνει κάποτε αυτό,
κύριε Υπουργέ.

**ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρι-
σμού):** Ναι, πρέπει.

Σε ό,τι αφορά εσάς, κύριε Δαβάκη, να σας πω ότι ναι, φέρατε
προτάσεις όντως, δεχόμαστε την καλή πίστη, αλλά δεχθείτε και
εσείς ότι υιοθετήσαμε πολλές από τις προτάσεις που φέρατε.
Αυτό το οποίο είπα είναι ότι δεν φέρατε πρόταση για το συγκεκρι-
μένο θέμα που να το λύνει, υπηρετώντας τις αρχές που και
εσείς κατά βάθος έχετε υιοθετήσει σε ό,τι αφορά το διαχωρισμό
των εξουσιών στις χρηματοδοτήσεις και σε ό,τι αφορά την ευ-
θύνη, που τελικά πρέπει να φέρει ένας Υπουργός, εάν ένα διοι-
κητικό συμβούλιο δεν λειτουργήσει.

Το γεγονός ότι σήμερα η αρχή που σε μία εταιρεία είναι οι γε-
νικές συνελεύσεις, οι οποίες μπορεί να καταργήσουν ένα διοι-
κητικό συμβούλιο, αυτό δεν μπορεί να το κάνει σήμερα ο
Υπουργός. Ο Υπουργός εάν καταργήσει ένα διοικητικό συμβού-
λιο με αιρετούς μέσα, θα καταργήσει μόνο το κομμάτι το οποίο
εκείνος έχει βάλει, χωρίς όμως να σημαίνει ότι αυτό είναι το κομ-
μάτι το οποίο ευθύνεται για το ότι ένας οργανισμός δεν έχει πάει
καλά. Άρα, αν λύσουμε το θέμα της ευθύνης του Υπουργού και
εάν λύσουμε το θέμα της διαφοροποίησης, της σιγουριάς ότι
αυτός που χρηματοδοτεί δεν θα χρηματοδοτείται, παραμένω
ανοιχτός σε προτάσεις.

Τέλος, κύριε Ζιώγα -δεν μίλησα για τη θέση του Κομμουνιστι-
κού Κόμματος- πρέπει να σας πω ότι σέβομαι πάρα πολύ την
άποψη που εξέφρασε το κόμμα σας. Όντως, φέρατε μία ολο-
κληρωμένη πρόταση στη Βουλή, η οποία αν λειτουργούσε
σωστά, σίγουρα θα μπορούσε να αφαιρέσει ένα πολύ μεγάλο
κομμάτι της εμπορευματοποίησης της τέχνης που πολύ συχνά
βλέπουμε μπροστά μας να εξελίσσεται, που πολύ συχνά φέρνει
τα πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα που έχουμε δει κατά καιρούς.
Όμως, κύριε Ζιώγα, η εμπορευματοποίηση του κινηματογράφου
ξεκινάει από την ώρα που αγοράζουμε ένα εισιτήριο. Από εκείνη
την ώρα υπάρχει μία χρηματική συναλλαγή και ξεφεύγει πια από
τη δυνατότητα μας να οριοθετήσουμε ποια είναι η ποιότητα και
αφήνουμε το κοινό να αποφασίζει ορισμένα πράγματα. Δεν είναι
κακό αυτό. Το κοινό έχει αντίληψη.

Άκουσα για τα «σκουπίδια» του Χόλιγουντ επανειλημμένα και
ναι, βέβαια, και εγώ θεωρώ ότι πάρα πολλά από αυτά τα πράγ-
ματα που παράγονται στο Χόλιγουντ θα μπορούσε άνετα κανείς
να τα χαρακτηρίσει «σκουπίδια». Το γεγονός όμως ότι έχουν
φέρει και κρατάνε πάρα πολύ κόσμο στις αίθουσες πρέπει να
μας προβληματίσει. Και πρέπει να μας προβληματίσει και το πώς
οριοθετούμε την τέχνη και τη δύναμή της, διότι βεβαίως, έχει
πάρα πολύ σημασία μία γαλλική ταινία την οποία είδαν δύο άν-
θρωποι και η οποία τους επηρέασε πάρα πολύ σημαντικά, αλλά
έχει και τεράστια αξία μία ταινία την οποία βλέπουν εκατομμύ-
ρια άνθρωποι και τους οποίους επηρεάζει πάρα πολύ σημαντικά.

Λοιπόν, πριν απορρίψουμε τη μία ως «σκουπίδια» και χαρα-
κτηρίσαμε την άλλη ως ποιότητα, θα πρέπει να σκεφθούμε πώς
είναι δυνατόν, εάν θέλουμε να επηρεάσουμε ποιοτικά τα εκα-
τομμύρια, να μπορέσουμε να το κάνουμε. Αυτό είναι η μεγάλη
πρόκληση που έχει και ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Τζαβάρας έχει το
λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εν κατακλείδι, θα έπρεπε πράγ-
ματι κύριε Πρόεδρε, αυτή η πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση να τε-
λειώσει με μία πλούσια σύνθεση των απόψεων, οι οποίες
διατυπώθηκαν απ' όλες τις πλευρές που συμμετείχαν σε αυτό το
διάλογο.

Δεν πρόκειται για ένα τέλειο νομοσχέδιο και αυτό το ξέρει
πάρα πολύ καλά ο Υπουργός. Πρόκειται, όμως, για μία προσπά-
θεια η οποία προσπαθεί να αποκαταστήσει σχέσεις βιώσιμες σε
αυτό το χώρο του κινηματογράφου, τόσο με τη μορφή της πα-
ραγωγής κινηματογραφικών έργων όσο και με τη μορφή της ανα-
μόρφωσης των πόρων και των πηγών χρηματοδότησης που
προσφέρονται για την ενίσχυση της παραγωγής.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να παραδεχθείτε, όμως, πως υπάρχουν
κάποιες συγκεκριμένες υπερβολές, τις οποίες βέβαια, όταν
έχουμε δεδομένη την τοποθέτησή σας και στην Αίθουσα αυτή
μπορούμε να τις δικαιολογήσουμε γιατί σε αυτήν την εμμονή σας
να απέχετε από οτιδήποτε σας θυμίζει κάτι με το οποίο θέλετε να
κόψετε κάθε σχέση και αυτό, ενδεχομένως να είναι, όπως είπε
και η εισηγήτρια του κόμματός σας, οι σχέσεις ή οι πτυχές κά-
ποιων κακών δράσεων, κακών εμπειριών που μπορεί να έχει η
πολιτεία από τη συμπεριφορά αιρετών ή επαγγελματιών σε αυτό
το χώρο, φτάνετε στο σημείο να διαγράφετε εξ ολοκλήρου την
αξία του λόγου, την αξία της συνεισφοράς που μπορεί να έχει
στη χάραξη μιας εθνικής πολιτικής ο δημιουργός. Και αυτό πράγ-
ματι είναι μία σοβαρή ατέλεια. Την ανιχνεύω δε, εάν θέλετε -γιατί
δεν θέλω να μιλάω εντελώς γενικά και αόριστα- ακόμη και από
τον τρόπο που ρυθμίζετε την φύση και τη λειτουργία του νέου
Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, άρθρο 14 παράγραφος 1.

Δημιουργείτε ένα πλάσμα, ένα νομικό πρόσωπο, το οποίο λέτε
ότι είναι κοινωνοφελές, αλλά λειτουργεί με τους ιδιωτικοοικονομι-
κούς κανόνες. Είναι δηλαδή, ένα ιδιωτικό νομικό πρόσωπο και το
κάνετε, προκειμένου να αποκαταστήσετε τη διαφάνεια στη δια-
χείριση κάποιων κονδυλίων ή κάποιων πλεονεκτημάτων που μπο-
ρεί να δίδει η πολιτεία με τον τρόπο που αναφέρουν τα άρθρα 4
και επόμενα του νομοσχεδίου.

Τι θέλω να επισημάνω εδώ; Ότι αυτή την ανάγκη που έχετε για
ευελιξία, όσον αφορά την διαχείριση κάποιων πλεονεκτημάτων ή
την απονομή κάποιων ενισχύσεων, προσπαθείτε να τη βρείτε νο-
μοθετώντας ένα ιδιωτικό νομικό πρόσωπο στη θέση ενός θεσμού
που από την πλευρά της λειτουργίας του ήταν καταξιωμένος,
γιατί ήταν ανώνυμη εταιρεία που είχε κρατική περιουσία και την
διαχειριζόταν. Και μέσα σε αυτήν υπήρχε μία γενική συνέλευση
που είχε μία συγκεκριμένη λειτουργία και ένα συγκεκριμένο
τρόπο έκφρασης.

Σε αυτό το συγκεκριμένο ιδιωτικό νομικό πρόσωπο, ποια είναι
η συλλογικότητα, η οποία αποτελεί τη βάση στην οποία στηρίζε-
ται αυτό το πλάσμα; Τίποτε. Και αυτό θα πρέπει να το συνδυά-
σετε με τις αρμοδιότητες του γενικού διευθυντή. Και μη μου
είπτε τώρα ότι δεν θα συμφωνήσετε, διότι τουλάχιστον αυτός ο
παραλληλισμός που κάνετε προηγουμένως παραπλέκοντας
στον στίχο του Σεφέρη, εδώ βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή του.

Λέτε, λοιπόν, στο άρθρο 14 στις αρμοδιότητες του γενικού δι-
ευθυντή, με το στοιχείο θ ότι ο γενικός διευθυντής του Ελληνικού
Κέντρου Κινηματογράφου μετά από έγκριση του διοικητικού συμ-
βουλίου, εκδίδει τις αποφάσεις, οι οποίες αφορούν την πρό-
σληψη και την απόλυση προσωπικού.

Ερώτημα πρώτον: Ποιος αποφασίζει; Και γιατί δημιουργείτε
μία τόσο επιμελημένη έκφραση του τύπου «εκδίδει αποφάσεις»;
Δηλαδή, δεν αποφασίζει αυτός; Απλώς τις εκδίδει;

**ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρι-
σμού):** Τις εισηγείται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και λέτε «μετά από έγκριση».
Ποιος εισηγείται; Δεν είναι ο γενικός διευθυντής; Άρα, λοιπόν και
η ανάγκη που αισθάνεστε να καταφεύγετε σε τόσο επιμελημέ-
νες εκφράσεις, προσπαθώντας να καλύψετε κάτω από τέτοιου
ειδους εκφράσεις μία πραγματικότητα, η οποία είναι πράγματι
ενός ανδρός αρχή και μάλιστα ενός ανδρός, τον οποίο κανένας
δεν μπορεί εκ των προτέρων να τον έχει συνδέσει με το χώρο
της τέχνης. Γιατί όσο και αν πούμε ότι διακατεχόμαστε από τά-
σεις «θεοφανίας» απέναντι στα «ιερά τέρατα» του κινηματογρά-
φου είτε του ελληνικού είτε του διεθνούς, αυτοί που δίνουν πάντα

τον τόνο της παραγωγής, της αισθητικής, της καλλιτεχνικής, της πνευματικής είναι εκείνοι που με το παράδειγμά τους πάντα ανοίγουν δρόμους.

Δεν θέλω να αναφερθώ στον τρόπο με τον οποίο εκδιώχθηκε, παραδείγματος χάριν, ο Μάνος Χατζηδάκης το 1981 από την ΕΡΤ, από το Γ' Πρόγραμμα. Ήταν πράγματι μία από τις μελανές σελίδες, μέσω της οποίας η πολιτική ή η οποιαδήποτε μεροληψία εν πάση περιπτώσει, που στηριζόταν σε κριτήρια που δεν έχουν σχέση με την τέχνη, δημιούργησε αποτελέσματα δυσμενή για την κοινωνία.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, θεωρώ ότι μπορείτε και πρέπει να βρείτε τρόπους να συνδέσετε την καλλιτεχνική παραγωγή και την ενίσχυση που αυτή η καλλιτεχνική παραγωγή δικαιούται από την πολιτεία σ' ένα μηχανισμό που θα κατοχυρώνεται ο λόγος των δημιουργών.

Αυτή είναι η δικιά μας άποψη και σας το λέμε ευθαρσώς και με παρηγορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Αποστολάτο, έχετε το λόγο.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Θέλω τα δύο λεπτά που μου αναλογούν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Αποστολάτο, εσείς προεδρεύετε και θα ξέρετε ότι δεν έχει σημασία πόσες φορές μιλάμε, αλλά και πόσο μιλάμε.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σίγουρα δεν θα μιλήσω scramble ούτε θα κάνω τον κ. Τζαβάρα ούτε τον συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε δύο λεπτά, αλλά μην επικαλείσθε τα δύο λεπτά που δικαιούστε.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Επικαλούμαι την ηπειρωτική και μετσοβίτικη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Επικαλεσθείτε την ανοχή του Προεδρείου για να μιλήσετε δύο λεπτά. Ταιριάζει καλύτερα.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Λοιπόν, μπορώ να έχω το λόγο, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Υπουργέ, όπως είπα και πριν θα υπερκεράσω όλο το τελευταίο σημείο του διαλόγου αυτού. Ο κινηματογράφος είναι η τέχνη και ίσως η μόνη λύση, η μόνη ελπίδα σε τέτοιους καιρούς, σε τέτοια απελπισία, έστω και ως πλάση ή επίπλαση. Όπως ξαναείπα, το νομοσχέδιο αυτό πράγματι μπορεί να αποτελέσει ένα πλαίσιο ανάπτυξης του κινηματογραφικού χώρου.

Επειδή είδαμε ότι αναγνωρίζετε την άποψη των άλλων και σας αναγνωρίζουμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ, τη μεγάλη αρετή που έχετε να ακούτε, να σέβεστε τους συναδέλφους και τις απόψεις τους και να συνδιαλέγεστε και έχετε αποδείξει ότι, αν κάτι το κρίνετε καλό, μπορείτε να το υιοθετήσετε προς όφελος της βελτίωσης του νομοσχεδίου, δράττομαι της ευκαιρίας στο παρά πέντε να προσθέσω μία μικρή νότα, μία σημείωση να κάνω για μια ενδεχόμενη βελτίωση στο άρθρο 8 παράγραφος 9 του νομοσχεδίου, πιστεύοντας ότι μπορεί να γίνει η βελτίωση στο χρόνο, δηλαδή να μην τίθεται ο χρονικός περιορισμός της μέγιστης διάρκειας των εξήντα λεπτών στην μυθοπλασία, όπως προβλέπεται στην περίπτωση Α' της παραγράφου 9 του άρθρου 8, γιατί στην ουσία ένας τέτοιος περιορισμός καθιστά ανέφικτη την παραγωγή οπτικοακουστικού έργου μυθοπλασίας και τα εξήντα λεπτά είναι πολύ λίγα.

Αποδείξατε ότι έχετε την αρετή της γενναιοδωρίας, είπα πριν και ενδεχομένως να το δείτε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

Το παραπάνω ψήφισμα θα κατατεθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΣΤΙΣ 15/12/2010

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 4328
Ημερομ. 15/12/10 -

Υστερα από πρόσκληση του Γενικού Συμβουλίου της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ), που έχει στη δύναμή της 102 Σλλόγους πολυτέκνων και εκπροσωπεί Πανελλαδικά πάνω από 180.000 πολύτεκνες οικογένειες, ενόψει της επιχειρούμενης προαποφασισμένης και ανατιολόγητης κατάργησης και φαλκίδευσης όλων των διατάξεων υπέρ των πολύτεκνων οικογενειών, αλλά και του θεσμού της οικογένειας γενικότερα,

οι συμμετέχοντες στη σημερινή συγκέντρωση διαμαρτυρίας πολύτεκνοι αποφασίσαμε ομόφωνα την σύνταξη του παρόντος ψηφίσματος, με το οποίο

ΖΗΤΑΜΕ

1. Άμεση απόσυρση των επίμαχων άρθρων 42, 43 και 44 του Κεφαλαίου 5 «Οικογενειακά επιδόματα σε πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες» του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας «Διορθωτικές αλλαγές στο σύστημα Υγείας και άλλες διατάξεις».

Θεωρούμε παντελώς αστήρικτη, αυθαίρετη και υποβολιμαία τη διάκριση και το διαχωρισμό των πολυτέκνων στους άνω των 40.000 € και στους κάτω των 40.000 € και την απονομή της ιδιότητας του πολυτέκνου με βάση αυτό τον εισοδηματικό διαχωρισμό κατά παράβαση του ισχύοντος Συντάγματος, των αποφάσεων του Σ.τ.Ε., αλλά και κάθε έννοιας δικαίου και νομιμότητας.

Παρομοίως θεωρούμε απαράδεκτη την οποιαδήποτε καθιέρωση εισοδηματικών κριτηρίων για:

- τη χορήγηση του επιδόματος και της σύνταξης στην πολύτεκνη μητέρα, καθώς και του επιδόματος 3^{ου} παιδιού, δεδομένου ότι το μέτρο αυτό καθιερώθηκε ως δημογραφικό κίνητρο για να ενθαρρυνθούν νέα ζευγάρια στην απόκτηση περισσότερων παιδιών, αφού όλοι αναγνωρίζουν την εφιαλτική κατάσταση γήρανος της πληθυσμού και υπογεννητικότητας. Η Ελλάδα έχει κατακτήσει να είναι η 3^η περισσότερο γερασμένη χώρα στον κόσμο! Η θέσπιση εισοδηματικών κριτηρίων για τη χορήγηση και της σύνταξης στην πολύτεκνη μητέρα, όπως γνωρίζει και δήλωσε ο Συνταγματολόγος Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει κριθεί με την 1095/2001 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (και πληθώρας αποφάσεων του ίδιου Δικαστηρίου έως σήμερα) ως αντισυνταγματική, αλλά και όλων των Διοικητικών Πρωτοδικείων και Εφετείων της χώρας.

- τη χορήγηση της εφάπαξ παροχής των 2.000 ευρώ που καταβάλλεται για τη γέννηση του 3^{ου} και κάθε επόμενου τέκνου.
- τη συμμετοχή στην ειδική κατηγορία του 20% των πολυτέκνων και των τέκνων πολυτέκνων, αλλά και του 10% των τριτέκνων, στις προκηρύξεις του ΑΣΕΠ!!!
- τη συμμετοχή στις προσλήψεις για τη μερική απασχόληση ΜΟΝΟΝ των πολυτέκνων, των τέκνων πολυτέκνων και τριτέκνων.
- ειδικώς και μόνον για τους πολυτέκνους, τα τέκνα πολυτέκνων και τους τριτέκνους, τη συμμετοχή τους στις προσλήψεις του Ν. 2643/1998 (ΑΜΕΑ, Πολυτέκνους, Εθνικής Αντίστασης, Αναπήρων πολέμου κ.λπ.)!!!
- τις μεταθέσεις των τριτέκνων δημοσίων υπαλλήλων!!!

2. Να σεβαστεί η Κυβέρνηση και ειδικά ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τις αποφάσεις του ΣτΕ και όλων των Διοικητικών Δικαστηρίων της χώρας.

3. Να καταργηθούν και σε κάθε περίπτωση να τροποποιηθούν όλες οι διατάξεις που έχει ψηφίσει η Κυβέρνηση με τις οποίες εξομοιώνει τους πολυτέκνους με τους αγάμους, όπως έχει πράξει αυτό με το όριο απαλλαγής στο φόρο ακίνητης περιουσίας, με τις περικοπές των μισθών και των συντάξεων, με την κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, αγνοώντας προκλητικά τον αριθμό των παιδιών κάθε οικογένειας.

4. Να σταματήσει η απαράδεκτη και αντισυνταγματική φορολόγηση των πολυτέκνων με 4 και άνω προστατευόμενα τέκνα.

5. Να εφαρμοσθεί ο Νόμος 3255/2004 περί διορισμού των εκπαιδευτικών πολυτέκνων χωρίς τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ (που ήταν ένα αποτελεσματικό δημογραφικό κίνητρο και έφερε νέες γεννήσεις) καθώς και ο Νόμος περί των μετεγγραφών των πολυτέκνων και των τέκνων τους. Να καταργηθεί η διάταξη που μετέφερε στο λεκανοπέδιο της Αττικής τη Χαλκίδα, και τις Σέρρες στη Θεσσαλονίκη, προκειμένου να πλήξει τις μετεγγραφές των πολυτέκνων.

6. Να ληφθούν συγκεκριμένα και αποτελεσματικά μέτρα προκειμένου να τεθεί φρένο στο δημογραφικό κατήφορο για να μην καταντήσουμε οι Έλληνες μια ασημαντη μειοψηφία γερόντων μέσα στη χώρα μας.

7. Συμμετοχή της ΑΣΠΕ στη διαμόρφωση πολιτικών που θα στηρίζουν την οικογένεια και θα ανατρέπουν την επερχόμενη δημογραφική κατάρρευση.

Το ψήφισμα αυτό να επιδοθεί στον Πρόεδρο της Βουλής, στους αρμόδιους Υπουργούς, στους Αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων, στους βουλευτές και στα ΜΜΕ.

778)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα μιλήσουμε για την τροπολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Την ψηφίσαμε, κύριε Πρόεδρε. Είναι ενσωματωμένη. Έχουμε πάρει ομόφωνη απόφαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είπαμε ότι η τροπολογία αυτή θα συζητηθεί, αφού ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Μάλιστα είπα –και έχει καταγραφεί εκεί– ότι εγώ έστω και μόνος μου θέλω να πω την άποψή μου γι' αυτήν την τροπολογία, έστω και απόντος του κυρίου Υπουργού, που όφειλε να είναι εδώ, γιατί πρόκειται για ολόκληρο νομοσχέδιο, το οποίο δυστυχώς λόγω του χρόνου που απομένει δεν γίνεται παρά να εισαχθεί και να ψηφιστεί προ του τέλους του έτους. Αυτό, όμως, δεν αποκλείει, αντίθετα επιβάλλει το καθήκον των Βουλευτών να επισημαίνουν αυτές τις αδυναμίες στο νομοθετικό έργο, για να μην επαναλαμβάνονται.

Γι' αυτό, λοιπόν, είπα και ζήτησα –στην Έδρα δεν ήσασταν εσείς και σε αυτό πράγματι δικαιολογείστε απολύτως– η τροπολογία αυτή που είναι άσχετη με το νομοσχέδιο, να συζητηθεί. Όποιος θέλει να πει την άποψή του. Μην κλείσετε, λοιπόν, τη συνεδρίαση. Να πούμε ό,τι πιστεύουμε γι' αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Πρόεδρε, αυτό που εγώ γνωρίζω από το Προεδρείο είναι ότι έγινε συζήτηση, ότι είναι ενσωματωμένη και ότι θα συζητηθεί με το νομοσχέδιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχετε τεράστια πείρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχω πείρα γι' αυτό και το λέω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άλλο η συζήτηση μιας τροπολογίας με ένα νομοσχέδιο που κατ' οικονομία και με τη σύμφωνη γνώμη όλων των Βουλευτών για λόγους που τους αντιλαμβανόμαστε πολύ σωστά θέλουμε να συζητηθεί και άλλο το να βάζουμε πολυκομματικά, όπως λέμε στο χωριό μου, όπου βάζουν κουκιά, ροβύθια, λαθούρια. Όχι, εδώ είναι Κοινοβούλιο. Η τροπολογία αυτή, λοιπόν, πρέπει να συζητηθεί, να πάρει όποιος θέλει το λόγο επί αυτής και αφού ψηφιστεί, τότε θα ενσωματωθεί ως χωριστό άρθρο στο νομοσχέδιο αυτό. Είναι κρίμα όταν το Κοινοβούλιο βάλλεται κακοπίστως, εμείς οι ίδιοι να δίνουμε επιχειρήματα.

Η τροπολογία αυτή αφορά τη μεγαλύτερη διοικητική μεταρρύθμιση, που είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Θα δώσουμε, λοιπόν, το δικαίωμα σε οποιουδήποτε να λένε ότι απνευστί, χωρίς να ειπωθεί λέξη, εμείς το περάσαμε σ' ένα νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο; Δεν είναι πράγματα αυτά κοινοβουλευτικά σωστά και πρέπει να το αποφεύγουμε. Εννοώ να τα αποφεύγουμε εμείς το Κοινοβούλιο. Η κάθε κυβέρνηση ενδιαφέρεται ότι εισάγει να γίνεται δεκτό. Η διαδικασία, όμως, με την οποία θα γίνει δεκτό ή θα απορριφθεί αυτό που εισάγει, είναι υπόθεση και ευθύνη δική μας. Δεν ευθύνεται όποιος Υπουργός φέρνει ένα νομοσχέδιο ή μια τροπολογία ή οτιδήποτε εδώ. Ευθυνόμαστε εμείς. Είναι δυνατόν αύριο, με όλα αυτά που εισηγείται το Υπουργείο Εσωτερικών, να μην υπάρχει έστω αντίλογος, έστω συνηγορία; Δεν είναι εικόνα αυτή Κοινοβουλίου. Σας παρακαλώ!

Νομοθετούμε υπό την πίεση μιας μεγάλης ανάγκης. Χθες το βράδυ νομοθετήσαμε υπό την πίεση μιας ανάγκης, την οποία δυστυχώς δεν θέλουν να αναγνωρίσουν όσοι τη γνωρίζουν, αλλά την κατηλεύονται για να διασύρουν το Κοινοβούλιο, να διασύρουν την Κυβέρνηση που δίνει έναν αγώνα σήμερα. Εμείς πρέπει να το καταλάβουμε αυτό ως Βουλευτές, αλλιώς δεν βοηθούμε την ίδια την Κυβέρνηση σε αυτό που πιστεύουμε, τουλάχιστον η πλευρά στην οποία ανήκω.

Παρακαλώ, λοιπόν, να μου δοθεί ο λόγος για την τροπολογία αυτήν πριν ψηφιστεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Πρόεδρε, για την αποκατάσταση, εγώ δεν θέλω να έρθω σε αντιπαράθεση για κάτι που εσείς γνωρίζετε καλύτερα από εμένα. Όταν όμως ξεκίνησε εδώ η συζήτηση είπαμε τα εξής: Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις». Στη συνεδρίαση της Δευτέρας 13 Δεκεμβρίου 2010 ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα

και οι τροπολογίες ως μία ενότητα». Και δώσαμε το λόγο στη συνέχεια στην κ. Ζούνη. Πριν από λίγο εγώ ανέγνωσα ότι γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 248 και ολοκληρώσα τη διαδικασία. Εσείς που έχετε την εμπειρία: μπορώ να επανέλθω σε κάτι που τελείωσε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έγινε ένα λάθος. Και γι' αυτό είναι εδώ το Κοινοβούλιο για να το επανορθώσει. Η συνεδρίαση δεν έχει κλείσει. Όταν μάλιστα γνωρίζουμε όλοι ότι δεν έχει ακουστεί ούτε λέξη για την τροπολογία αυτή ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μα, η κ. Ζούνη συνέχισε να μιλούσε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν έχει ακουστεί ούτε λέξη σας βεβαίως και ο λόγος είναι ότι προφανώς όπως συμβαίνει, θεωρήσαν, όλοι όσοι γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν, ότι προστίθεται αυτή η διάταξη, ότι δεν θα συζητηθεί χωριστά.

Κατά συνέπεια, η παράκλησή μου είναι αφού ρωτήσετε το Σώμα, να αποφασίσουμε ότι θα τη συζητήσουμε και να ρωτήσετε μετά αν ενσωματώνεται. Αυτό είναι που θεραπεύει, την όποια ατέλεια προηγήθηκε.

Εγώ άκουσα στην αρχή ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε αυτό που είπατε μόλις πριν εσείς. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι ό,τι αποφασίζει η Διάσκεψη των Προέδρων τίθεται υπό την κρίση της Ολομέλειας. Γιατί κάποια στιγμή η Διάσκεψη των Προέδρων μπορεί να αποφασίσει κάτι το οποίο είναι λάθος. Όλα τελούν υπό την έγκριση της Ολομέλειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα πρέπει να σας πω ότι διάβασα πολλές φορές αυτά που έχετε φτιάξει ως Πρόεδρος, και τον Κανονισμό και τα υπόλοιπα, για να μπορέσω να προεδρεύσω. Είναι σίγουρο, όμως, ότι αυτήν τη στιγμή ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα, δεν σας αδικώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αφού επιμένετε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Από την πλευρά σας έχετε δίκιο. Έχει δίκιο και ο κύριος Υπουργός, γιατί περιμένει και δεν επεμβαίνει στη λειτουργία του Κοινοβουλίου. Υπήρξε ένα λάθος. Τουλάχιστον εγώ, τη στιγμή εκείνη δεν ήμουν εδώ. Και όπως είπαμε και πιο πριν –για να απαντούμε και σε αυτούς που λένε ότι νομοθετούμε πέντε έξι Βουλευτές– από το πρωί σήμερα είναι όλο το Κοινοβούλιο με επιτροπές που συνεδριάζουν, νομοσχέδια εδώ που συζητούνται. Δεν είναι προς θάνατον. Και ας το πούμε, για να το καταλάβει ο κόσμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να δώσουμε, λοιπόν, το λόγο στον κύριο Υπουργό για την τροπολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κάτι που ίσως δεν το ξέρετε είναι ότι οι εισηγητές αναφέρθηκαν στο περιεχόμενο της τροπολογίας. Τουλάχιστον άκουσα την εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, η οποία αναφέρθηκε πολύ αναλυτικά μάλιστα σε ένα-ένα τα σημεία της.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΓΓΑΣ: Και εμείς.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Και εμείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Βεβαίως.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, να σας ενημερώσω, γιατί ίσως να μην το ξέρετε, ότι επειδή είδαμε τον όγκο της τροπολογίας, φροντίσαμε, αφού συνεννοηθήκαμε προηγουμένως με το Προεδρείο της Βουλής και με τα κόμματα, να πάμε στην επιτροπή και να διαξαχθεί μία άτυπη συζήτηση για το περιεχόμενο αυτής της τροπολογίας. Επιτρέψτε μου να προσθέσω ότι είναι πραγματικά ρυθμιστικού χαρακτήρα οι διατάξεις. Δεν υπήρχε χρόνος να τις βάλουμε σ' ένα νομοσχέδιο του δικού μας Υπουργείου, γιατί υπήρξε και το κατεπείγον χθες το βράδυ και πραγματικά δεν θα προλαβαίναμε και η 1/1/2011 είναι μία κρίσιμη ημερομηνία.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι ένα στέρεο νομοθέτημα, αλλά δεν είναι το τέλειο νομοθέτημα όπως όλα. Είναι ένα πολύ μεγάλο νομοθέτημα. Υπάρχουν ανάγκες και για διορθώσεις πιο πολιτικού χαρακτήρα, τις οποίες φροντίσαμε να μην τις βάλουμε σε αυτήν την τροπολογία, ακριβώς για να μη δημιουργούμε πρόβλημα.

Να τελειώσω λέγοντας ότι είμαι αρκετές ώρες σήμερα εδώ – άκουσα και τους εισηγητές– περιμένοντας να απαντήσω, αν χρει-

αστεί, σε τοποθετήσεις συναδέλφων Βουλευτών που ή δεν τοποθετήθηκαν στην επιτροπή ή δεν πήραν στην επιτροπή τις απαιτήσεις που ήθελαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Προχθές, την πρώτη ημέρα συνεδρίασης της Ολομέλειας, πρέπει να πω ότι δεν ήταν δυνατόν να είμαι εδώ σ' όλη τη συνεδρίαση. Σήμερα είμαι πάρα πολλές ώρες και εδώ και εκτός Αιθούσης.

Προφανώς, αφού ο κύριος Υπουργός το λέει αυτό και το επιβεβαιώνουν και οι συνάδελφοί μου, δεν έχω κανένα πρόβλημα να μην το δεχθώ. Απλώς, εγώ δεν άκουσα τους εισηγητές, αν και πρόσεξα την ομιλία της κ. Ζούνη από το γραφείο μου. Την συνεχάρη μάλιστα και χρησιμοποίησα και στοιχεία από την εισήγησή της για το νομοσχέδιο σήμερα.

Με ενδιαφέρει να λειτουργούμε εδώ επί της ουσίας. Όσοι κακοπίστως αντιμετωπίζουν το Κοινοβούλιο λένε ότι εδώ –το ακούτε συχνά– υπάρχουν ακόμη νυχτερινές τροπολογίες, όταν είναι γνωστό ότι αυτό δεν συμβαίνει, γιατί το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπουν ότι, αν δεν έχει κατατεθεί μία τροπολογία τρεις ημέρες πριν, δεν εισάγεται καν. Συνεχίζουν όμως να λένε ότι το Κοινοβούλιο νομοθετεί με νυχτερινές τροπολογίες, που έρχονται την τελευταία στιγμή. Είναι κακή η πίστη αυτών των ανθρώπων. Γι' αυτό εμείς πρέπει να προφυλάσσουμε το κύρος του Κοινοβουλίου. Και εσείς, αν και νέος, είστε αρκετά χρόνια εδώ. Άρα τα ξέρετε αυτά.

Θέλω να αναφερθώ, λοιπόν, σ' αυτήν την τροπολογία. Πρώτα από όλα, με ακούσατε να λέω ότι δικαιολογώ απολύτως το ότι έρχεται αυτή η τροπολογία, διότι πράγματι δεν υπάρχουν προθεσμίες. Κατανοητό. Οφείλω, όμως, να πω ότι θα έπρεπε –γιατί αποτελεί ολόκληρο νομοσχέδιο– να είχε έρθει σε τέτοιο χρόνο, ώστε να προφυλαχθείτε και εσείς και το Κοινοβούλιο που νομοθετεί.

Γιατί το να έρχεται το Κοινοβούλιο ξανά και ξανά να νομοθετεί και μάλιστα επί βασικών νομοθετημάτων, όπως είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ», αυτό αδικεί και την προσπάθεια της Κυβέρνησης, αλλά και το ρόλο του Κοινοβουλίου, διότι ο πολίτης πρέπει να πείθεται ότι εδώ δεν προχειρολογούμε ούτε πρόχειρα νομοθετούμε. Πράγματι, δεν προχειρολογούμε ούτε πρόχειρα νομοθετούμε. Είναι απλό.

Θέλω να υπογραμμίσω ότι δεν αρνούμαι αυτήν την τροπολογία. Την ψηφίζω και εγώ. Θέλω, απλά, να επισημάνω κάτι σε ό,τι αφορά τη διαδικασία που κάνετε, πρώτα από όλα σε σχέση με το ΑΣΕΠ. Όταν λέτε «ο Πρόεδρος και τέσσερα μέλη», δεν λέτε πώς προκύπτουν αυτά τα μέλη. Αν προκύψουν, όπως υπάρχει ένας μη προβλεπόμενος από το νόμο για το ΑΣΕΠ θεσμός, που λέει η μικρή ολομέλεια...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Οριζόμενος από τον Πρόεδρο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κακώς. Τι είναι ο Πρόεδρος; Είναι ο μονάρχης;

Τα τέσσερα μέλη, λοιπόν, πρέπει να ορίζονται από την Ολομέλεια του ΑΣΕΠ. Είναι μία ανεξάρτητη αρχή και ο ρόλος της προσιδιάζει με το ρόλο ενός δικαστηρίου. Άλλωστε, γι' αυτό λέμε ότι έχουν μία πενταετή θητεία και δεν τους κουνάει κανείς από εκεί.

Έχετε ακούσει την κριτική μου. Εδώ μιλούσαμε για δύο χιλιάδες προσλήψεις στη ΔΕΗ, που έγιναν εκτός ΑΣΕΠ, αλλά με την άδεια της λεγόμενης μικρής ολομέλειας του ΑΣΕΠ. Εκατό χιλιάδες υποψήφιοι περίμεναν τις παραμονές των εκλογών του 2007 και τις παραμονές των εκλογών του 2009 για τις δύο χιλιάδες θέσεις, που τελικά καταλήφθηκαν με τον περίφημο προφορικό διαγωνισμό, τις συνεντεύξεις.

Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτός ο θεσμός του ΑΣΕΠ δεν πρέπει να είναι σεβαστός. Πρώτα-πρώτα πρέπει να τον σέβονται αυτοί στους οποίους έχουμε δώσει εμείς τη δυνατότητα να είναι υπεράνω πάσης επιρροής, για να μη βρίσκονται απέναντι οποιασδήποτε κριτικής. Αυτό είναι το ένα στοιχείο.

Το δεύτερο είναι το εξής. Ξέρετε ότι το πλήγμα που έχουμε αυτήν τη στιγμή στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης έχει να κάνει με το πρόβλημα των εσόδων. Με έχετε ακούσει πολλές φορές που το λέω.

Είχατε τη σωστή μεν αντίληψη, ως Υπουργείο και ως Κυβέρνηση, τη συλλογιστική ότι επιτέλους πρέπει να υπάρξει αξιοκρατία στην επιλογή των προϊσταμένων των διαφόρων υπηρεσιών κ.λπ.. Με βάση αυτήν τη σωστή –το επαναλαμβάνω και την υιοθετώ και εγώ– συλλογιστική ήρθε ένα νομοσχέδιο που έγινε νόμος του κράτους και αυτήν τη στιγμή ακόμη δεν έχουν οριστεί γενικοί διευθυντές στο δημόσιο, γιατί είναι ακόμη σε εξέλιξη οι διαδικασίες αυτές.

Εγώ επέμεινα τότε ότι για ένα χρόνο τουλάχιστον θα έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα σε ορισμένους κρίσιμους τομείς, όπως στο Υπουργείο Οικονομικών για τα έσοδα να γίνει αντικατάσταση, όπως έγινε επί Νέας Δημοκρατίας –με μία άλλη λογική βέβαια, για να εξηγουμεθα– όλων των επικεφαλής των ΔΟΥ. Θα υπήρχαν άλλου είδους εισπράξεις και έσοδα, αλλά είναι μία κακή σκέψη που έγινε, απόδειξη ότι πέρασε ένας χρόνος για να οριστεί Υφυπουργός στο Υπουργείο Οικονομικών για τα έσοδα ο κ. Κουσελάς.

Αυτά τα πράγματα και άλλα πολλά, αν δεν τα ακούει η εκάστοτε κυβέρνηση από το Κοινοβούλιο, αλλά αντιμετωπίζει φοβικά τις όποιες απόψεις διατυπώνονται εδώ, είναι αναπόφευκτο ότι θα κάνει λάθη. Πολλές φορές δε, όπως στην κρίσιμη ώρα που βρίσκεται η χώρα, πολλοί δεν καταλαβαίνουν ότι είμαστε σε πόλεμο. Είναι φυσικό, σε ώρα πολέμου, η ανάγκη να επιβάλλει πολλές φορές μέτρα, τα οποία εκ των υστέρων κρίνονται και άδικα και αναποτελεσματικά.

Πρέπει να συζητάμε. Μάλιστα, ο διάλογος υπονομεύεται, όπως ξέρετε. Προχθές έγινε μία συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, στον Κοινοβουλευτικό Τομέα Οικονομικών και φάνηκε περίπου ως ανταρσία το γεγονός ότι κάποιοι Βουλευτές είπαν την όποια άποψή τους.

Βρισκόμαστε, δηλαδή, σ' ένα τρελοκομείο σε ό,τι αφορά την ενημέρωση του λαού και χωρίς ενημερωμένο το λαό, κάτω από τις κρίσιμες αυτές συνθήκες, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε. Μόνο άπλετο φως μπορεί να βοηθήσει τη χώρα να πάει μπροστά.

Κύριε Υπουργέ, βλέπω εδώ ως κριτήριο την προϋπηρεσία. Εγώ δεν είμαι εναντίον όσων τοποθέτησε η Νέα Δημοκρατία έξι χρόνια. Ξέρουμε όμως πολύ καλά –όχι μόνο επί Νέας Δημοκρατίας, αλλά και παλαιότερα θα έλεγα, και επί ΠΑΣΟΚ πολλές φορές– ότι τοποθετήσεις και κρίσεις υπηρεσιακών συμβουλίων δεν είναι άμεμπτες από πλευράς είτε προσωπικών είτε κομματικών σκοπιμοτήτων. Κατά συνέπεια, πρέπει να υπάρχουν και κάποια άλλα κριτήρια. Δυστυχώς, έχει νομοθετηθεί αυτό και δυστυχώς με τη νομοθέτηση αυτού, οι διαδικασίες μάς έχουν πάρει πολύτιμο χρόνο.

Βλέπω εδώ ότι το ίδιο θα συμβεί με τους νέους θεσμούς της Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εύχομαι, βέβαια, να έχουν νέες αντιλήψεις όσοι εργάζονται στους χώρους αυτούς, αλλά δεν ξέρω αν αυτό που θα συνεχίζεται με βάση το ν. 3839/2010, θα δώσει τους ίδιους καρπούς. Βεβαίως, πρέπει να υπάρχει αξιοκρατία και όχι μια ελαστικότερη διαδικασία. Ή κυβερνά αυτή η Κυβέρνηση ή όχι. Τότε πρέπει να επιβάλει και την αντικειμενική διαδικασία.

Αυτά τα πράγματα ήθελα να σημειώσω. Θα μου πείτε για ποιο σκοπό; Μήπως δεν θα ψηφιστεί η τροπολογία, αφού εγώ ο ίδιος τη δέχομαι, γιατί δεν γίνεται αλλιώς; Απλούστατα, για να δούμε τι κάνουμε, γιατί έχουμε μεγάλο δρόμο και ανηφόρα μπροστά μας και ως Κυβέρνηση και ως Κοινοβούλιο, ως λαός, ως χώρα, ως έθνος. Αν από εδώ, από εσάς ως Κυβέρνηση και από εμάς ως Κοινοβούλιο, δεν εκπέμπεται αυτό στο λαό, αντιλαμβανέσθε ότι θα στερούμεθα ορισμένων δυνατοτήτων να προχωρήσουμε μπροστά.

Θα έλεγα και άλλα πολλά. Γνωρίζω ότι είναι πάρα πολλά αξιόλογα πρόσωπα που ήταν υποψήφιοι αντιπεριφερειάρχες στους επαρχιακούς συνδυασμούς.

Προφανώς, τα καλύτερα στοιχεία επιστράτευαν στους συνδυασμούς αυτούς. Όμως, δεν είναι και τόσο δημοκρατικό. Γιατί

όπως ξέρετε –και αυτή ήταν μία αδυναμία του θεσμού αυτού- τους αντιπεριφερειάρχες σε μεγάλο ποσοστό τους όριαν τα κόμματα και επέβαλαν τους υποψήφιους περιφερειάρχες, με αποτέλεσμα ο κάθε περιφερειάρχης που πήρε την εντολή από το λαό, δεν ξέρω πώς θα λειτουργήσει με αντιπεριφερειάρχες που ούτε ψηφίστηκαν από το λαό, ούτε ο ίδιος τους επέλεξε. Αυτή είναι μία αδυναμία του θεσμού. Εάν η Κυβέρνηση όταν έρχεται εδώ νομοθετεί άσχετα από το τι θα ακουστεί, θα γίνονται λάθη. Και πιστεύω ότι μία πραγματικά μεγάλη μεταρρύθμιση είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Εάν με τέτοια μικρότερα ή μεγαλύτερα λάθη ή στην πορεία εφαρμογής του συνεχιστεί, δεν ξέρω, αλλά θα αδικηθεί η ίδια η προσπάθεια, η ίδια η Κυβέρνηση, που κάνει αυτή τη μεγάλη μεταρρύθμιση.

Οι μετατάξεις –και κλείνω εδώ κύριε Πρόεδρε- είναι ένα θέμα που σας αφορά ως Υπουργείο γενικότερα. Και παρακαλώ να το μεταφέρετε –εσείς είστε αρμόδιος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση- στον αρμόδιο Υπουργό, για όλη τη δημόσια διοίκηση. Προφανώς, σήμερα έχει κάποιο σοβαρό κώλυμα και δεν είναι εδώ. Το Κοινοβούλιο, όμως, κάνει πολύ καλό, σε όσους βρισκόμαστε εδώ πέρα. Να το πείτε αυτό στον κύριο Υπουργό. Νομίζω ότι πρέπει να δείτε το θέμα των μετατάξεων. Εάν οι μετατάξεις δεν γίνουν σε όλο το δημόσιο, στις ΔΕΚΟ, παντού με κάποια κριτήρια που θα πείθουν τον κάθε ένα ενδιαφερόμενο ότι δεν είναι τα γραφεία των Βουλευτών και των Υπουργών και των παραγόντων της κρατικής μηχανής, οι οποίοι καθιστούν θύματα Υπουργούς και Βουλευτές, θα υπάρχει πρόβλημα. Διότι εγώ πιστεύω εδώ και πάρα πολλά χρόνια ότι, όταν ένας Υπουργός ζητά εξυπηρέτηση για κάποιον από έναν υφιστάμενό του, ο υφιστάμενός του παίρνει ουσιαστικά εν λευκό το να κάνει ό,τι θέλει από εκεί και πέρα.

Οι μετατάξεις εργαζομένων γενικότερα, όπως θα γίνουν, κύριε Πρόεδρε, είναι ένα μεγάλο θέμα. Εάν δεν γίνει ένα πρόγραμμα από το αρμόδιο Υπουργείο, ώστε με κάποια κριτήρια αντικειμενικά να γίνει η όποια ικανοποίηση του όποιου αιτήματος, τότε σε μια στιγμή που χρειαζόμαστε καταπολέμηση κάθε φαύλης νοοτροπίας από το παρελθόν, θα βάλουμε εν τω μέσω του δημόσιου βίου, το μέγα θέμα του πώς γίνανε οι μετατάξεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Γεώργιος Ντόλιος, έχει το λόγο.

Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κύριε Υφυπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο-τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τώρα αναφέρθηκε ο κύριος Πρόεδρος σε πολλά θέματα. Θα πω όμως, το εξής: Σ' ένα θέμα συμφωνήσαμε και θα πρέπει να το τονίσουμε: Είναι η πρώτη φορά στη χώρα μας, μετά από δεκαετίες, που η αξιολόγηση των στελεχών, για να αναλάβουν θέσεις προϊσταμένων σε οργανικές μονάδες, γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια, με αντικειμενικό τρόπο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είναι πάντοτε δίκαια τα «αντικειμενικά κριτήρια».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Δεν είναι πάντα δίκαια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Φανταστείτε εμένα με την προϋπηρεσία μου εδώ πέρα, η οποία είναι πολυετής, να μην μπορούσατε ποτέ να με ξεφορτωθείτε. Να πω ότι εγώ έχω μεγαλύτερη προϋπηρεσία, άρα εγώ κατέλαβα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ακούστε με. Δεν είναι μόνο ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν είναι πάντα αντικειμενικό το κριτήριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Φοβάμαι, κύριε Πρόεδρε, ότι ίσως δεν καταλάβατε κάτι καλά.

Η προϋπηρεσία είναι ένα από τα κριτήρια, τα οποία ισχύουν κατά την κρίση των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων.

Η αναφορά εδώ στην τροπολογία γίνεται στο εξής: Ο γενικός γραμματέας της αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης και ο αιρετός περιφερειάρχης επιλέγουν -προσέξτε το- τους προϊσταμένους, τους διευθυντές από ανθρώπους που είχαν γίνει διευθυντές, με ποιο νόμο; Με το νόμο περί αξιοκρατικών κριτηρίων. Δεν έχει τη δυνατότητα δηλαδή, να επιλέξει ανθρώπους εκτός από αυτούς. Ποιον από αυτούς επιλέγει προσωρινά, για ένα μικρό χρονικό διάστημα; Τον αρχαιότερο. Η αναφορά στην προϋπηρεσία γίνεται για το πολύ ένα χρόνο -ρητά το αναφέρουμε μέσα- από ανθρώπους που έχουν κριθεί αντικειμενικά απολύτως και το οποίο δεν το αμφισβητεί κανείς.

Είναι μία επιβεβαίωση πως ό,τι λέγαμε τότε, το κάνουμε και τώρα. Πού δεν το είχαμε κάνει τότε; Δεν το είχαμε κάνει στους ΟΤΑ. Με την τροπολογία το περνάμε και στους ΟΤΑ πρώτου βαθμού. Γιατί δεν το είχαμε κάνει τότε στους ΟΤΑ; Γιατί υπήρχε ο Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων και σκεφτήκαμε με την ευκαιρία αυτή, να βάλουμε και αυτήν την τροπολογία. Επεκτείνουμε τα αξιοκρατικά κριτήρια και στους ΟΤΑ.

Τώρα έρχομαι στις μετατάξεις. Υπάρχει σήμερα νομοθεσία για τις μετατάξεις –όχι οι προκύπτουσες μετατάξεις από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» αλλά η κοινή περί μετατάξεων νομοθεσία- που έχει κριτήρια, τα οποία τηρούνται εκ των πραγμάτων σε οποιαδήποτε μετατάξη. Καλώς θέσατε το ζήτημα ότι θα πρέπει να ξαναδούμε αυτή τη νομοθεσία, για τις μετατάξεις στο δημόσιο...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και τα θέματα των ΔΕΚΟ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Τώρα μάλιστα που θέλουμε να αυξήσουμε και να δώσουμε μεγαλύτερη δυνατότητα κινητικότητας εντός του δημοσίου, να ξαναδούμε την κοινή περί μετατάξεων νομοθεσία, μέσα στην οποία περιλαμβάνονται και αυτά τα κριτήρια. Θα συμφωνήσουμε σε αυτό.

Να ξαναπώ, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ρυθμιστικού χαρακτήρα οι διατάξεις αυτές. Αποφύγαμε να βάλουμε άλλες διατάξεις, παρ' όλο ότι είχαμε και τέτοιες που θα θέλαμε να προωθήσουμε. Αλλά επειδή δεν κατέστη δυνατό, γιατί δεν υπήρχε χρόνος στη Βουλή, να καταθέσουμε δικό μας νομοσχέδιο, γι' αυτό ήρθαμε μόνο με αυτές τις ρυθμιστικού χαρακτήρα διατάξεις και τις βάλουμε στο νομοσχέδιο που υπήρχε -επιτρέψτε μου την λέξη που θα αναφέρω- εύκαιρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Κατ' οικονομίαν, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δαβάκης Αθανάσιος, ορμώμενος εκ Λακωνίας, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Γιατί κατ' οικονομίαν, κύριε Πρόεδρε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Κατ' οικονομίαν, διότι έχετε καλύψει και τη δευτερολογία σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Επειδή ως Λάκων, δεν θα μιλήσετε ως Λευκαδίτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ τα τριλεπτα γίνονται εικοσάλεπτα κι εμείς «κατ' οικονομίαν»; Δεν μπορώ να το δεχτώ αυτό το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κατ' οικονομίαν, σας δίνω το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν έχω αναφερθεί στην τροπολογία αυτή εξαιτίας του ότι ανεφέρθη ότι θα συζητηθούν μαζί, αλλά την ώρα που ξεκίνησε η διαδικασία –όπως πολύ σωστά είπε ο κύριος Πρόεδρος- εμείς μένοντας με την αίσθηση ότι πάντοτε οι τροπολογίες συζητούνται τελευταίες, επιφυλαχθήκαμε για να τις συζητήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι, ξέρατε ότι θα συζητηθεί ενιαίως και η τροπολογία.

Αλλά έχετε το λόγο ήδη, για να ομιλήσετε και επί της τροπολογίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Πράγματι, είκοσι δύο ημέρες πριν από την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» έρχονται έντεκα αλλαγές εκ μέρους του Υπουργείου Εσωτερικών, για ένα σημαντικό θεσμικό ζήτημα της διοικητικής μεταρρύθμισης της χώρας, που παρ' ό,τι είναι ρυθμιστικού χαρακτήρα, όπως είπε ο κ. Ντόλιος, δείχνει ότι υπήρχε προχειρότητα κατά τη σύνταξη του νομοσχε-

δίου αυτού, κάτι το οποίο η Νέα Δημοκρατία το είχε παρατηρήσει, το είχε καυτηριάσει και ζητούσε και τη σύμφωνη γνώμη και της ΕΝΑΕ και της ΚΕΔΚΕ, οι οποίες δεν εισακούστηκαν. Είναι παράτυπη, λοιπόν, πολιτικά αυτή η διαδικασία. Αύριο μάλιστα συνεδριάζει η Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης και θα μπορούσε να έρθει σ' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η τροπολογία.

Παρόλα αυτά, το σημαντικό πολιτικό ζήτημα το οποίο αναφύεται -και το οποίο το ανέφερε ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης- είναι η πολιτική διάρθρωση των αντιπεριφερειάρχων, οι οποίοι ουσιαστικά είναι εντεταλμένοι από διάφορα κόμματα, είναι μη ψηφισθέντες από το λαό και κατ' επέκταση η συνεργασία, την οποία αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν, με τους περιφερειάρχες οι οποίοι έχουν νωπή λαϊκή εντολή. Βέβαια, αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο έχει αναφερθεί και στη συζήτηση του νομοσχεδίου. Αλλά δυστυχώς δεν υπήρχε η κατάλληλη προσέγγιση πολιτικά, της οποίας, βέβαια, τα αποτελέσματα θα τα δούμε τώρα.

Δεν θα ήθελα να κάνω σύσταση. Το λέω μόνο προς το Προεδρείο, αλλά και προς τους Υπουργούς, ότι η μακροχρόνια ασθένεια του να έρχονται τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια συνεχίζει να ταλανίζει και να εμφιλοχωρεί ακόμα σε αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δικαίωσες τον κύριο Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι ότι από 1/1/2011, πρέπει να εφαρμοστεί ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» και δικαιολογείται, λοιπόν, αυτή η τροπολογία, μια και είναι ένα πολύ μεγάλο και σύνθετο νομοθέτημα.

Επομένως, ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 248 και ειδικό 16 ως έχει και η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 248 και ειδικό 16 έγινε δεκτή ως ίδιο άρθρο, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία. Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 26 Νοεμβρίου 2010 και της Δευτέρας 29 Νοεμβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 26 Νοεμβρίου 2010 και της Δευτέρας 29 Νοεμβρίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.26' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ